



MAGYARORSZÁG HIVATALOS LAPJA
2013. december 5., csütörtök

Tartalomjegyzék

2013. évi CCIII. törvény	A Magyarország 2014. évi központi költségvetését megalapozó egyes törvények módosításáról	84073
2013. évi CCIV. törvény	A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvénnyel összefüggésben az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény módosításáról	84092
2013. évi CCV. törvény	A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvénynek és egyes kapcsolódó törvényeknek a nevelőszülői jogviszony és a speciális ellátás átalakításával összefüggő módosításáról	84096
465/2013. (XII. 5.) Korm. rendelet	A Magyarország Kormánya és az Uruguayi Keleti Köztársaság Kormánya között a gazdasági és műszaki együttműködésről szóló megállapodás kihirdetéséről	84122
466/2013. (XII. 5.) Korm. rendelete	Az Európai Rendőr-akadémia (CEPOL) székhelyének kialakítását célzó beruházással összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű ügyé nyilvánításáról és az eljáró hatóságok kijelöléséről	84127
57/2013. (XII. 5.) NGM rendelet	A MABISZ elkülönített szervezeti egységének éves gazdálkodási jelentéséről	84130
36/2013. (XII. 5.) AB határozat	A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény egyes rendelkezései, valamint a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény egyes rendelkezései alaptörvény-ellenességének és nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapításáról	84134
37/2013. (XII. 5.) AB határozat	A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény egyes rendelkezései alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló bírói indítvány elutasításáról	84160
494/2013. (XII. 5.) KE határozat	Bírói felmentésről	84167
495/2013. (XII. 5.) KE határozat	Bírói felmentésről	84167
496/2013. (XII. 5.) KE határozat	Bírói kinevezésről	84167
497/2013. (XII. 5.) KE határozat	Kitüntetés adományozásáról	84168
1903/2013. (XII. 5.) Korm. határozat	A Womex világzenei vásár 2015-ös budapesti megrendezésének támogatásáról	84169
1904/2013. (XII. 5.) Korm. határozat	A Téry Ödön Nemzeti Turistaház-fejlesztési Programmal kapcsolatos intézkedésekről	84169
1905/2013. (XII. 5.) Korm. határozat	A mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény végrehajtása érdekében szükséges intézkedésekről	84170

Tartalomjegyzék

1906/2013. (XII. 5.) Korm. határozat	A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium fejezet címrendi kiegészítéséről	84173
1907/2013. (XII. 5.) Korm. határozat	A főváros 2013–2014 telén esedékes hajléktalan-ellátási feladatainak támogatása érdekében a IX. Helyi önkormányzatok támogatásai fejezeten belüli előirányzat-átcsoportosításról	84173
1908/2013. (XII. 5.) Korm. határozat	Bicske Város Önkormányzata által a Saubermacher-Bicske Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság megvásárlása érdekében a IX. Helyi önkormányzatok támogatásai fejezeten belüli előirányzat-átcsoportosításról	84175
1909/2013. (XII. 5.) Korm. határozat	A Karcagi Járási Hivatal elhelyezéséhez szükséges beruházási források biztosításáról	84177

II. Törvények

2013. évi CCIII. törvény

a Magyarország 2014. évi központi költségvetését megalapozó egyes törvények módosításáról*

I. FEJEZET

AZ ÁLLAMHÁZTARTÁS SZABÁLYOZÁSÁVAL ÖSSZEFÜGGŐ EGYES TÖRVÉNYEK MÓDOSÍTÁSA

1. A helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásáról szóló 1996. évi XXV. törvény módosítása

- 1. §** (1) A helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásáról szóló 1996. évi XXV. törvény (a továbbiakban: Hartv.) 2. § h) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(E törvény alkalmazásában)
- „h) *reorganizációs hitel*: a válságköltségvetés, valamint a III. és IV. Fejezetben szabályozott eljárásban, az eljárás jogerős befejezéséig az önkormányzat, valamint a hitelezők között megkötött egyezség létrejöttének biztosításához szükséges hitel, beleértve az adósságrendezési eljárás alatt álló helyi önkormányzat lejárttá tett hiteleinek és kötvényeinek kiváltására szolgáló hitelt is.”
- (2) A Hartv. a következő 7/A. §-sal egészül ki:
„7/A. § A zálogjogosult hitelező a zálogjog érvényesítésével összefüggő jogait a zálogkötelezett helyi önkormányzattal szemben az adósságrendezési eljárás kezdő időpontjától nem gyakorolhatja, követeléseinek a zálogtárgyból való kielégítésére az e törvény szerinti eljárás keretében kerül sor.”
- (3) A Hartv. 23. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:
„(7) Az egyezség megkötésekor az államnak a helyi önkormányzattal szemben fennálló követelése – az államháztartásért felelős miniszter engedélyével – 50%-os mértékig csökkenthető.”
- (4) A Hartv. 32. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:
„(4a) Ha a (4) bekezdés szerinti jóváhagyást megelőzően a helyi önkormányzat és hitelezői a hitelezők követelésének kielégítését célzó egyezséget kötnek és az egyezség megfelel a jogszabályoknak, a bíróság az adósságrendezési eljárást végzéssel befejezi. Az egyezségkötésre és a bíróság végzésére a 20. § (3) és (4) bekezdését, a 20/A. §-t, a 22. § (3) és (4) bekezdését, a 22/A–24. §-t, a 25. § (1)–(4) bekezdését, a 26. §-t és a 27. §-t kell alkalmazni.”
- (5) A Hartv. 33. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A pénzügyi gondnok díját – az eset összes körülményeitől függően – a bíróság állapítja meg. A díj lehetséges mértékét a központi költségvetésről szóló törvény határozza meg.”
- (6) A Hartv. a következő 38. §-sal egészül ki:
„38. § A Magyarország 2014. évi központi költségvetését megalapozó egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi CCIII. törvénnyel (a továbbiakban: Módtv2.) megállapított 23. § (7) bekezdését és 32. § (4a) bekezdését a Módtv2. hatálybalépésekor folyamatban lévő adósságrendezési eljárásokban is alkalmazni kell, amelynél a bíróság a vagyonfelosztási javaslatot még nem hagyta jóvá.”
- (7) A Hartv.
18. § (2) bekezdés a) pontjában az „az e törvény mellékletében” szövegrész helyébe az „az 1. mellékletben” szöveg,
 23. § (3) bekezdésében az „Egyezség akkor” szövegrész helyébe az „Egyezség – a (7) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – akkor” szöveg, az „összes követelése” szövegrész helyébe az „összes követelése – a (7) bekezdés szerinti teljes állami követelést is beleértve –” szöveg,
 25. § (3) bekezdésében és 32. § (4) bekezdésében a „fellebbezésnek” szövegrész helyébe a „felülvizsgálatnak” szöveg,

* A törvényt az Országgyűlés a 2013. november 25-i ülésnapján fogadta el.

- d) 30. § (1) bekezdés b) pontjában az „a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény 14. § (2) bekezdése” szövegrész helyébe az „a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény 14. § (2) bekezdése, valamint a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény 86. § (1) bekezdése” szöveg lép.
- (8) A Hartv. Melléklete helyébe az 1. melléklet lép.

2. A fővárosi önkormányzat és a kerületi önkormányzatok közötti forrásmegosztásról szóló 2006. évi CXXXIII. törvény módosítása

- 2. §** (1) A fővárosi önkormányzat és a kerületi önkormányzatok közötti forrásmegosztásról szóló 2006. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Fmtv.) 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
- „2. § (1) A fővárosi önkormányzatot és a kerületi önkormányzatokat – a (3) bekezdésben foglalt kivétellel –
- a) a fővárosi önkormányzat közgyűlésének rendeletével – törvény alapján – a fővárosi önkormányzat által kivetett helyi adóból származó, a (4) bekezdésben foglalt, kiadásként visszatartott összeggel csökkentett bevétel, valamint
- b) ha a helyi adókról szóló törvény alapján a kerületi önkormányzat képviselő-testülete előzetes beleegyezését adja ahhoz, hogy az általa kivethető helyi adót a fővárosi önkormányzat közgyűlése vesse ki, a fővárosi önkormányzat közgyűlésének rendelete alapján kivetett helyi adóból származó bevétel és az ahhoz kapcsolódó állami támogatás az e törvényben meghatározott szabályok szerint osztottan illeti meg.
- (2) A fővárosi önkormányzatot és a kerületi önkormányzatokat e törvényben meghatározott szabályok szerint osztottan illetik meg a fővárosi önkormányzat közgyűlésének rendelete alapján kivetett helyi adóhoz kapcsolódóan kiszabott pótlékból és bírságból származó bevételek.
- (3) A fővárosi önkormányzatot illeti meg a fővárosi önkormányzat által a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény 1. § (4) bekezdése alapján kivetett helyi adóból származó bevétel.
- (4) A fővárosi önkormányzati helyi adóztatással kapcsolatos kiadásokat az (1) bekezdés a) pontja szerinti bevételből részesülők viselik részesedésük arányában. Kiadásként a fővárosi önkormányzatnál a beszedéssel – a fővárosi önkormányzati adóhatóság működtetésével – összefüggően felmerült kiadásokat kell figyelembe venni.
- (5) Az (1) bekezdés a) pontja és (4) bekezdése szerinti kiadásként a tárgyévvel megelőző év költségvetési rendeletének végrehajtásáról szóló fővárosi önkormányzati rendeletben elfogadott adóbeszedéssel kapcsolatos kiadásokat kell előlegként figyelembe venni és a levonását a rendelet hatályba lépését követő havi utalásban kell a kerületi önkormányzatok felé érvényesíteni. Az előleg és a tárgyévi tényleges kiadások különbözetét a tárgyévi költségvetési rendelet végrehajtásáról szóló rendelet hatályba lépését követő havi utalásban kell elszámolni.
- (6) Az (1) bekezdés a) pontja és a (4) bekezdés szerint figyelembe vehető kiadásokat a (2) bekezdésben felsorolt bevételek legfeljebb 50%-áig terjedő mértékben lehet érvényesíteni.”
- (2) Az Fmtv. 7. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
- „7. § Felhatalmazást kap a fővárosi önkormányzat képviselő-testülete, hogy a tárgyévre vonatkozóan a fővárosi önkormányzatot és a kerületi önkormányzatokat osztottan megillető bevételek összegét és azok beszédésével összefüggően felmerült kiadások elszámolásának rendjét rendeletben határozza meg.”
- (3) Az Fmtv.
- a) 4. § (1) bekezdésében a „2. § a) pontja” szövegrész helyébe a „2. § (1) bekezdés a) pontja és a 2. § (2) bekezdése” szöveg,
- b) 4. § (2) bekezdésében a „2. §” szövegrész helyébe a „2. § (1) bekezdés” szöveg lép.

3. A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosítása

- 3. §** A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Möt.) a következő 111/A. §-sal egészül ki:
- „111/A. § Ha a helyi önkormányzat a költségvetési évre vonatkozóan nem rendelkezik elfogadott költségvetéssel, nem fogadja el a költségvetési évet megelőző évre vonatkozó zárszámadását, államháztartási beszámolási kötelezettségének vagy vagyon-nyilvántartási kötelezettségének nem tesz eleget, a részére járó egyes támogatások folyósítása az államháztartásról szóló törvényben meghatározottak szerint felfüggesztésre kerül.”
- 4. §** Hatályát veszti a Möt. 115. § (2) bekezdése.

4. A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosítása

- 5. §** (1) A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Gst.) 10. § (2) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(Nincs szükség a Kormány hozzájárulására)
„a) a központi költségvetésből nyújtott, európai uniós vagy más nemzetközi szervezettől az önkormányzat által megnyert pályázat önrészének és az így megnyert támogatás előfinanszírozásának biztosítására szolgáló,”
- (2) A Gst. 10. § (2) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(Nincs szükség a Kormány hozzájárulására)
„e) a d) pont szerinti önkormányzat-kategóriákba tartozó önkormányzatok ott leírtak szerinti értékhatárokat meg nem haladó összegű, továbbá az a)–b) pont szerinti, valamint bármely jogi személy által megkötött c) pont szerinti ügyletekhez nyújtott, Áht. szerinti önkormányzati kezesség- és garanciavállalásaihoz.”
- (3) A Gst. 10. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) Nincs szükség a Kormány hozzájárulására
a) a (7a) bekezdés szerinti ügyletek kivételével a központi költségvetésből nyújtott, európai uniós vagy más nemzetközi szervezettől az önkormányzat által megnyert pályázat önrészének és az így megnyert támogatás előfinanszírozásának biztosítására szolgáló,
b) az adósságrendezési eljárás során a hitelezői egyezség megkötéséhez igénybe vett reorganizációs hitelre vonatkozó,
c) a likvid hitelre vonatkozó,
d) a (7a) bekezdés szerinti ügyletek kivételével, a fővárosi önkormányzat és megyei jogú város önkormányzata esetében a 100 millió forintot, országos nemzetiségi önkormányzat esetében a 20 millió forintot, egyéb önkormányzat esetében az adott évi saját bevételeinek 20%-át meg nem haladó, de legfeljebb 10 millió forint összegű fejlesztési célú adósságot keletkeztető ügylet megkötéséhez, továbbá
e) a d) pont szerinti önkormányzat-kategóriákba tartozó önkormányzatok ott leírtak szerinti értékhatárokat meg nem haladó összegű, továbbá az a)–b) pont szerinti, valamint bármely jogi személy által megkötött c) pont szerinti ügyletekhez nyújtott, Áht. szerinti önkormányzati kezesség- és garanciavállalásaihoz.”
- (4) A Gst. 10. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) Az önkormányzat működési célra a (4a) és (4b) bekezdés szerinti ügyletek kivételével csak likvid hitelt vehet fel.”
- (5) A Gst. 10. § (4a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4a) Az önkormányzat a 2012. december 31-e előtt kötött eredeti, illetve ennek megújítását szolgáló, működési célú ügyleteit egyszeri alkalommal, a Kormány előzetes hozzájárulásával, naptári éven túli futamidejű, új adósságmegújító ügylettel vagy ügyletekkel kiválthatja vagy szerződésmódosítással naptári éven túli futamidejű ügyletté alakíthatja. Ezen ügyletek együttes összege nem lehet nagyobb, mint az eredeti ügyletekből 2012. december 31-én fennálló adósság, és ezek hitelkerete nem lehet újra lehívható (rulírozó) jellegű. A Kormány az előzetes hozzájárulást abban az esetben adja meg, ha teljesül a (3) bekezdés szerinti feltétel. Kivételes vagy az önkormányzat működőképességét veszélyeztető esetben a Kormány a (3) bekezdésben foglalt rendelkezések alkalmazásától eltekinthet.”
- (6) A Gst. 10. §-a a következő (4b) bekezdéssel egészül ki:
„(4b) Az önkormányzat jogerős és végrehajtható bírósági határozatban foglalt fizetési kötelezettségének teljesítésére a Kormány előzetes hozzájárulásával éven túli futamidejű működési célú hitelt vehet fel. A Kormány az ehhez szükséges előzetes hozzájárulást a (10) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülése esetén adja meg.”
- (7) A Gst. 10. §-a a következő (7a) bekezdéssel egészül ki:
„(7a) Az önkormányzat (7) bekezdés szerinti adatszolgáltatási kötelezettséggel terhelt, de a (7) bekezdés szerinti adatszolgáltatásában nem szereplő vagy az ott feltüntetettől nagyobb értékű adósságkeletkeztetéssel járó ügylete esetén is szükséges a Kormány előzetes hozzájárulása az ügylet megkötéséhez.”
- (8) A Gst. 10. § (8a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(8a) Az önkormányzat kezesség-, illetve garanciavállalásához a Kormány abban az esetben járul hozzá, ha teljesül a (3) bekezdés szerinti feltétel, azzal, hogy e feltétel alkalmazása során az adósságot keletkeztető ügylet futamidejének vége alatt a kezesség, illetve garancia érvényesíthetőségét kell érteni.”
- (9) A Gst. 10. § (1a) bekezdésében az „adósságmegújító hitel” szövegrész helyébe az „adósságmegújító ügylet” szöveg lép.

- (10) A Gst. a következő 48. §-sal egészül ki:
 „48. § A Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló törvény alapján átvállalással érintett önkormányzati adósságot keletkeztető ügyletekre vonatkozó, az átvállalás miatt szükségessé vált szerződés módosításokhoz nem szükséges a Kormány 10. § (13) bekezdés szerinti hozzájárulása.”
- (11) Hatályát veszti a Gst. 48. §-a.

5. Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosítása

- 6. §** (1) Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Áht.) 30. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(4) A nemzetbiztonsági szolgálatok alaptevékenységével összefüggő, nemzetbiztonsági szempontból speciális többletbevételei kivételével kormányrendelet előírhatja, hogy a költségvetési szerv és a fejezeti kezelésű előirányzat bevételi előirányzatain felüli többletbevétel csak előzetes engedéllyel legyen felhasználható.”
- (2) Az Áht. 41. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:
 „(6) Központi költségvetési kiadási előirányzatok terhére olyan jogi személlyel, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezettel nem köthető érvényesen visszerhes szerződés, illetve létrejött ilyen szerződés alapján nem teljesíthető kifizetés, amely szervezet nem minősül átlátható szervezetnek. Jogszabály más feltételeket is megállapíthat a visszerhes szerződések megkötésének, vagy azok alapján történő kifizetések feltételeként.”
- (3) Az Áht. 48. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(1) Költségvetési támogatás támogatási igény alapján nyújtható. A támogatási igény formája: pályázat vagy kérelem. Pályázatot pályázati kiírás alapján lehet benyújtani. A támogatási igényről jogszabályban, ennek hiányában a kezelő szerv belső szabályzatában megjelölt személy, testület dönt.”
- (4) Az Áht. 53. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:
 „(3) Forintban meghatározott pénztartozás esetén a (2) bekezdés szerinti ügyleti kamat mértéke a jegybanki alapkamat kétszerese. Külföldi törvényes fizetőeszköz pénznemében meghatározott pénztartozás esetén a (2) bekezdésben meghatározott ügyleti kamat mértéke a külföldi törvényes fizetőeszközt kibocsátó központi bank által meghatározott alapkamat, ennek hiányában a piaci gyakorlatban egy hónapos lejáratra referenciaként használt bankközi kamatláb (a továbbiakban: külföldi kamat) kétszerese. A késedelmi kamat mértéke a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat, illetve – külföldi törvényes fizetőeszköz pénznemében meghatározott pénztartozás esetén – külföldi kamat. Az ügyleti kamat számításakor a visszaköveteléssel, a késedelmi kamat számításakor a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat, illetve külföldi kamat irányadó az adott naptári félév teljes idejére.”
- (5) Az Áht. VII. fejezete címének helyébe a következő cím lép:
 „A HELYI ÖNKORMÁNYZATOK TÁMOGATÁSA”
- (6) Az Áht. 57. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(3) A helyi önkormányzat a 14. § (3) bekezdése szerinti fejezetből származó költségvetési támogatásokat és a települési önkormányzatok muzeális intézményi feladatainak támogatását a folyósítás évét követő évben december 31-ig használhatja fel. Vis maior támogatás esetében kormányrendelet ettől eltérő, egyéb támogatás esetében jogszabály ennél rövidebb határidőt is megállapíthat a támogatás felhasználása tekintetében.”
- (7) Az Áht. 40. alcíme a következő 57/C. §-sal és 57/D. §-sal egészül ki:
 „57/C. § A helyi önkormányzat kérelme alapján a fizetési számlájával szemben a kincstár által benyújtott beszédési megbízást legfeljebb hat hónapra a kincstár visszavonhatja, ha a kérelmező igazolja, hogy az általa fizetendő munkabérek és segélyek kifizetését a beszédési megbízás érvényesítése veszélyeztetné.
 57/D. § A helyi önkormányzat kérelme alapján, ha a kérelmező igazolja, hogy az általa fizetendő munkabérek és segélyek kifizetésének fedezete nem áll rendelkezésére, a kincstár megállapodást köthet a helyi önkormányzattal, hogy az önkormányzat megbízása alapján a kincstár közvetlenül fizesse ki a megállapodásban meghatározott időszakban ezek fedezetét, illetve összegét. A kincstár által így kifizetett munkabérek és segélyek fedezetét a kérelmező helyi önkormányzatnak a nettó finanszírozás keretében járó támogatások, egyéb támogatások, illetve önkormányzati befizetés biztosítja.”
- (8) Az Áht. 70. §-a a következő (4a)–(4c) bekezdéssel egészül ki:
 „(4a) Az engedélyezési eljárás során a büntetlen előéletet igazoltnak kell tekinteni, ha a kérelmező munkáltatója igazolja, hogy a kérelmező jogszabály alapján büntetlen előélethez vagy nemzetbiztonsági ellenőrzéshez kötött munkakörben dolgozik. Ennek hiányában a belső ellenőrzési tevékenység folytatásának engedélyezése iránti kérelem benyújtásával egyidejűleg a kérelmező hatósági bizonyítvánnyal igazolja azt a tény, hogy büntetlen

előéletű, valamint, hogy nem áll a belső ellenőrzés körébe tartozó tevékenység folytatását kizáró foglalkozástól eltiltás hatálya alatt, vagy kéri, hogy e tények fennállására vonatkozó adatokat a bünyügyi nyilvántartó szerv az államháztartásért felelős miniszter részére – a belső ellenőrzési tevékenység végzéséhez szükséges engedély kiadásának elbírálása céljából benyújtott adatigénylése alapján – továbbítsa. Az adatigénylés során az államháztartásért felelős miniszter arra vonatkozóan igényelhet adatot a bünyügyi nyilvántartó szervtől, hogy a kérelmező büntetlen előéletű, valamint, hogy nem áll a belső ellenőrzés körébe tartozó tevékenység folytatását kizáró foglalkozástól eltiltás hatálya alatt.

(4b) Az államháztartásért felelős miniszter a belső ellenőrzési tevékenység gyakorlásának időtartama alatt lefolytatott hatósági ellenőrzés keretében ellenőrzi azt is, hogy a belső ellenőrzési tevékenységet végző személy büntetlen előéletű, valamint, hogy nem áll a belső ellenőrzési tevékenységet kizáró foglalkozástól eltiltás hatálya alatt. A hatósági ellenőrzés céljából az államháztartásért felelős miniszter adatot igényelhet a bünyügyi nyilvántartási rendszerből. Az adatigénylés kizárólag azt tartalmazhatja, hogy belső ellenőrzési tevékenységet végző személy büntetlen előéletű-e, valamint, hogy belső ellenőrzés körébe tartozó tevékenység folytatását kizáró foglalkozástól eltiltás hatálya alatt áll-e.

(4c) A (4a) és (4b) bekezdés alapján megismert személyes adatokat az államháztartásért felelős miniszter

a) a belső ellenőrzési tevékenység engedélyezése iránti eljárás jogerős befejezéséig vagy

b) a belső ellenőrzési tevékenység engedélyezése esetén a hatósági ellenőrzés időtartamára vagy a nyilvántartásból való törlésre irányuló eljárásban az eljárás jogerős befejezéséig kezeli.”

(9) Az Áht. 79. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A kincstár vezeti a helyi önkormányzat megbízása esetén a helyi önkormányzat és költségvetési szervei, a nemzetiségi önkormányzat megbízása esetén a nemzetiségi önkormányzat és költségvetési szervei, a társulás megbízása esetén a társulás és költségvetési szervei, valamint az (1) bekezdésben meghatározotton kívüli, más köztestület megbízása esetén a köztestület fizetési számláját.”

(10) Az Áht. 83. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ha a helyi önkormányzat a Möt. 111/A. §-a szerinti kötelezettségeinek nem tesz eleget, a helyi önkormányzatokért felelős miniszter a kötelezettség teljesítésére meghatározott határidő utolsó napját követő hónap első napjától a mulasztás megszüntetéséig a nettó finanszírozás alapján a helyi önkormányzatot megillető összeg folyósítását felfüggeszti.”

(11) Az Áht. 83. §-a a következő (6a)–(6b) bekezdéssel egészül ki:

„(6a) Ha a helyi önkormányzat a Möt. 111/A. §-a szerinti kötelezettségeinek a költségvetési évben legkésőbb december 5-ig nem tesz eleget, az év során felfüggesztett támogatások összege az adott évben nem folyósítható részére.

(6b) A (6a) bekezdés szerinti esetben az előző évről vagy évekről áthúzódóan felfüggesztett támogatások abban az évben folyósíthatók a helyi önkormányzat számára, amelyik évben a (6) bekezdés szerinti kötelezettségeit teljesíti.”

(12) Az Áht. 85. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„85. § A bevételek beszedésekor, a kiadások teljesítésekor lehetőség szerint készpénzkímélő fizetési módokat kell alkalmazni. A kiadások készpénzben történő teljesítésére csak jogszabályban szabályozott esetekben kerülhet sor. A kiadások értékpapírral nem teljesíthetők.”

(13) Az Áht. 90. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A Kormány egyedi határozatának

a) a 21. § (6) bekezdésében és 33. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint hozott,

b) kötelezettségvállalással nem terhelt előirányzat-maradvány felhasználására vonatkozó,

c) kötelezettségvállalással terhelt, azonban a költségvetési évet követő év június 30-áig pénzügyileg nem teljesült előirányzat-maradvány felhasználására vonatkozó és

d) a központi költségvetésről szóló törvényben az előirányzatok átcsoportosításával, módosításával összefüggésben biztosított jogkörében hozott

rendelkezése az adott költségvetési évre vonatkozó központi költségvetésről szóló törvény hatályvesztésének időpontjával végrehajtottnak tekintendő, és az ezt követő nappal visszavontnak minősül.”

(14) Az Áht. 90. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A kizárólag az (5) bekezdés szerint végrehajtottá vált rendelkezést tartalmazó határozat az (5) bekezdés szerint utoljára végrehajtottá vált rendelkezése végrehajtottá válását követő nappal visszavontnak minősül.”

- (15) Az Áht. 106/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„106/B. § A kincstár a belföldi gépjárművek után beszedett adó törvény alapján a központi költségvetést megillető hányadának a 83/A. § (1) bekezdése szerinti ellenőrzése céljából betekinthez a települési önkormányzatnál a gépjárműadóval összefüggésben kezelt dokumentumokba, az azokban szereplő adótitkot és egyéb, a felméréshez szükséges adatokat megismerheti és kezelheti legkésőbb az adatkezelés megkezdésének napjától számított öt évig.”
- (16) Az Áht. 108. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:
„(4) Ha a helyi önkormányzat a (2) bekezdés szerinti adatszolgáltatási kötelezettségét nem vagy késedelmesen teljesíti, a Kormány rendeletében meghatározott mértékű bírságot fizet, amelyet a kincstár határozatban szab ki. A kincstár határozata tekintetében az 58. § (4) és (5) bekezdését kell alkalmazni, azzal, hogy a bíróság határozata ellen felülvizsgálatnak nincs helye.”
- (17) Az Áht. 109. § (1) bekezdés 27. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy rendeletben állapítsa meg)
„27. az államháztartás információs rendszerében vezetett nyilvántartások körét, tartalmát, az államháztartás információs rendszerébe teljesített adatszolgáltatások kötelezettjeit, az adatszolgáltatások gyakoriságát, módját, a szolgáltatandó adatok körét, valamint az egyes adatszolgáltatási kötelezettségek teljesítésének elmulasztása esetén kiróható bírság mértékét és kiszabásának elveit,”
- (18) Az Áht. 109. § (1) bekezdés 31. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy rendeletben állapítsa meg)
„31. a határon túli költségvetési támogatásoknak, az egyházi célú költségvetési támogatásoknak, a központi költségvetésből nyújtott nemzetiségi célú támogatásoknak, valamint a Civil Alap – 2014 pályázati program keretében nyújtott támogatásoknak a költségvetési támogatások nyújtásának e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott rendjétől eltérő sajátos szabályait,”
- (19) Az Áht. 109. § (1) bekezdés 28. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy rendeletben állapítsa meg)
„28. a honvédelemért felelős miniszter irányítása alá tartozó költségvetési szervek és a nemzetbiztonsági szolgálatok költségvetése tervezésének, pénzellátásának, előirányzat-felhasználásának, gazdálkodásának, adatszolgáltatásainak, könyvvizelési és beszámoló készítési kötelezettségének a kincstári rendszer, illetve az államháztartási számvitel általános előírásaitól eltérő sajátos szabályait,”
- (20) Az Áht. 109. § (3) bekezdés 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(Felhatalmazást kap az államháztartásért felelős miniszter arra, hogy)
„1. a számviteli elszámolásokra vonatkozó szabályozás megváltozása esetén a beszámoló készítés és a könyvvizelés sajátos feladatait, az áttérés lebonyolításával kapcsolatos könyvviteli feladatokat, valamint az (1) bekezdés 33. és 34. pontjának felhatalmazása alapján kiadott kormányrendeletben meghatározott előírások alapján az államháztartásban felmerülő egyes gyakoribb gazdasági események kötelező elszámolási módját, ha az (1) bekezdés 28. pontjának felhatalmazása alapján kiadott kormányrendelet eltérő elszámolási módot nem állapít meg,”
(rendeletben szabályozza.)
- (21) Az Áht. 109. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:
„(10) Az Emberi Jogok Európai Bírósága által hozott ítéletek és határozatok alapján az – az Emberi Jogok Európai Bírósága előtti eljárásban az igazságügyért felelős miniszter által képviselt – államot terhelő fizetési kötelezettségek teljesítése során létrejövő polgári jogviszonyokban az államot a kincstár képviseli.”
- (22) Az Áht. 111. §-a a következő (19) bekezdéssel egészül ki:
„(19) Ha az arra kötelezett a Magyarország 2014. évi központi költségvetését megalapozó egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi CCIII. törvény hatálybalépéséig nem tesz eleget a 83. § (6) bekezdés szerinti kötelezettségének, akkor a 2013. év során felfüggesztett támogatásainak összege az adott évben nem folyósítható részére. A 2013. évben így nem folyósított támogatások összege a Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló 2012. évi CCIV. törvény 1. melléklete IX. fejezetének fejezeti tartalmát növeli.”
- (23) Az Áht. 111. §-a a következő (25) bekezdéssel egészül ki:
„(25) A helyi nemzetiségi önkormányzat által 2013. évben a 14. § (3) bekezdése szerinti fejezetből igénybe vett támogatások elszámolására és kincstári felülvizsgálatára e törvény 2013. december 31-én hatályos 57/A. §-ában, 57/B. §-ában, 60. §-ában, 83. § (4)–(6) bekezdésében, 106. § (10) bekezdésében foglaltakat kell alkalmazni.”

(24) Az Áht. a következő 111/F. §-sal egészül ki:

„111/F. § A Magyarország 2014. évi központi költségvetését megalapozó egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi CCIII. törvénnyel (a továbbiakban: Módtv2.) megállapított 109. § (10) bekezdését a Módtv2. hatálybalépésekor folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.”

7. § (1) Az Áht.

- a) 2. § (1) bekezdés a) pontjában az „és az Európai Halászati Alapból finanszírozott vidékfejlesztési támogatások” szövegrész helyébe az „, az Európai Halászati Alapból, az Európai Tengerügyi és Halászati Alapból finanszírozott támogatások” szöveg,
- b) 2. § (1) bekezdés n) pontjában „a pártok és pártalapítványok támogatását,” szövegrész helyébe „a pártok és pártalapítványok támogatását, az országgyűlési képviselők választása kampányköltségeinek támogatásait,” szöveg,
- c) 5. § (3) bekezdésében a „hiányának finanszírozásáról” szövegrész helyébe a „hiányának finanszírozásáról, az államadósság kezeléséről” szöveg,
- d) 13. § (1) bekezdésében a „március 31-ig” szövegrész helyébe a „május 15-éig” szöveg,
- e) 13. § (3) bekezdésében a „május 31-ig” szövegrész helyébe a „július 15-éig” szöveg,
- f) 13. § (4) bekezdésében a „július 31-ig” szövegrész helyébe az „augusztus 31-éig” szöveg,
- g) 32. § d) pontjában a „beruházásöztönzési” szövegrész helyébe a „beruházás-öztönzési” szöveg,
- h) 33. § (1) bekezdésében a „címrend” szövegrészek helyébe a „címrend és a címrend alá rendezett alcímek, jogcímcsoportok, jogcímek” szöveg,
- i) 53. § (2) bekezdésében a „Ptk. szerinti kamattal, késedelem esetén késedelmi kamattal” szövegrész helyébe a „(3) bekezdésben meghatározott ügyleti, késedelem esetén késedelmi kamattal” szöveg,
- j) 71. § (1) bekezdésében a „jelöl ki” szövegrész helyébe a „bíz meg” szöveg, a „kirendelését” szövegrész helyébe a „megbízását” szöveg,
- k) 86. § (2) bekezdésében az „előirányzat-maradvánnyal” szövegrész helyébe a „költségvetési maradvánnyal” szöveg,
- l) 100. § (1) bekezdésében a „vagyon tárgyakat” szövegrész helyébe a „vagyon” szöveg,
- m) 109. § (5a) bekezdésében a „nyújtott költségvetési támogatás” szövegrész helyébe a „nyújtott, normatív szabályozást igénylő költségvetési támogatás” szöveg

lép.

- (2) Az Áht. 90. § (5) bekezdésében az „előirányzat-maradvány” szövegrészek helyébe a „költségvetési maradvány” szöveg lép.
- (3) Az Áht. 108. § (2) bekezdésében a „negyedéves” szövegrész helyébe az „a Kormány rendeletében meghatározott” szöveg lép.
- (4) Az Áht. 111. § (13) bekezdésében a „2014. június 30-ig” szövegrész helyébe a „2015. november 30-ig” szöveg lép.

8. § (1) Hatályát veszti az Áht. 8. § (8) bekezdése, 10. § (3) bekezdése, 52. § (1) bekezdése és 83. § (7) bekezdése.

(2) Hatályát veszti az Áht.

- a) 57. § (1), (2) és (4) bekezdésében, 58. § (2)–(4) bekezdésében, 60. § (7)–(11) bekezdésében, valamint 83. § (5) bekezdésében a „, helyi nemzetiségi önkormányzat” szövegrész,
- b) 57/A. § (1) bekezdésében a „, vagy a helyi nemzetiségi önkormányzat” szövegrész,
- c) 57/A. § (2) bekezdésében az „, a helyi nemzetiségi önkormányzat” szövegrészek,
- d) 57/A. § (3) és (4) bekezdésében, 59. § (1) bekezdésében az „, a helyi nemzetiségi önkormányzat” szövegrész,
- e) 57/B. §-ában az „és a helyi nemzetiségi önkormányzat” szövegrész,
- f) 58. § (2) bekezdésében, 59. § (3) bekezdésében a „, helyi nemzetiségi önkormányzatot” szövegrész,
- g) 60. § (2) bekezdésében a „, helyi nemzetiségi önkormányzatnál” szövegrész,
- h) 14. § (3) bekezdésében, 58. § (1) bekezdésében, 83. § (1) bekezdésében a „, helyi nemzetiségi önkormányzatok” szövegrész,
- i) 83. § (3) bekezdésében a „, helyi nemzetiségi önkormányzattal” szövegrész,
- j) 41. alcímének címében az „és a helyi nemzetiségi önkormányzatok” szövegrész,
- k) 109. § (1) bekezdés 1. pontjában a „, 10. § (3) bekezdés szerinti besorolására” és az „az önállóan működő költségvetési szerv gazdálkodásának,” szövegrész.

6. A Magyarország 2013. évi központi költségvetését megalapozó egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CXCVI. törvény módosítása

- 9. §** A Magyarország 2013. évi központi költségvetését megalapozó egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CXCVI. törvény 25. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) A 28. § 2015. január 1-jén lép hatályba.”

II. FEJEZET

A KÖZPONTI KÖLTSÉGVETÉSSSEL ÖSSZEFÜGGŐ EGYES TÖRVÉNYEK MÓDOSÍTÁSA

7. A társadalombiztosítás pénzügyi alapjairól és azok 1993. évi költségvetéséről szóló 1992. évi LXXXIV. törvény módosítása

- 10. §** (1) A társadalombiztosítás pénzügyi alapjairól és azok 1993. évi költségvetéséről szóló 1992. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: AT.) 4. § (3) bekezdés j) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A kiadások fedezetét a következő bevételek képezik:)
„j) a 10. §-ban meghatározott működési bevételek;”
- (2) Az AT. 5. § (3) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A kiadások fedezetét a következő bevételek képezik:)
„a) a szociális hozzájárulási adónak az Egészségbiztosítási Alapot a központi költségvetésről szóló törvényben meghatározottak szerinti arányban megillető része, a munkáltatói egészségbiztosítási járulék (ezen belül természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulék);”
- (3) Az AT. 5. § (3) bekezdés j) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A kiadások fedezetét a következő bevételek képezik:)
„j) a 10. §-ban meghatározott működési bevételek;”
- 11. §** (1) Hatályát veszti az AT. 4. § (3) bekezdés c) pont 4. alpontja.
(2) Hatályát veszti
- az AT. 4. § (2) bekezdésében az „A Nyugdíjbiztosítási Alap működési költségvetését a 10. § (2) bekezdése szerinti kiadások terhelik.” szövegrész,
 - az AT. 5. § (2) bekezdésében az „Az Egészségbiztosítási Alap működési költségvetését a 10. § (2) bekezdése szerinti kiadások terhelik.” szövegrész.

8. A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény módosítása

- 12. §** (1) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szt.) 25. § (3) bekezdés b) és c) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:
(Szociális rászorultság esetén a jogosult számára)
„b) a települési önkormányzat képviselő-testülete az e törvényben, illetve a települési önkormányzat rendeletében meghatározott feltételek szerint
ba) a 43/B. § (1) bekezdése szerinti ápolási díjat (a továbbiakban: méltányossági ápolási díj),
bb) önkormányzati segélyt;
c) a járási hivatal az e törvényben meghatározott feltételek szerint
ca) időskorúak járadékát,
cb) a 41. § (1) bekezdése szerinti ápolási díjat, a 43. § szerinti ápolási díjat (a továbbiakban: kiemelt ápolási díj) vagy a 43/A. § (1) bekezdése szerinti ápolási díjat (a továbbiakban: emelt összegű ápolási díj)”
[állapít meg (a továbbiakban együtt: szociális rászorultságtól függő pénzbeli ellátások).]
- (2) Az Szt. 43. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„43. § A járási hivatal – kérelemre – kiemelt ápolási díjra való jogosultságot állapít meg annak a személynek, aki
a) a rehabilitációs hatóság komplex minősítése alapján a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (a továbbiakban: Mmtv.) 3. § (2) bekezdés b) pont bd) alpontja szerinti minősítési kategóriába sorolt hozzátartozójának gondozását, ápolását végzi, vagy

- b) olyan hozzátartozójának gondozását, ápolását végzi, aki után a magasabb összegű családi pótlékot miniszteri rendeletben meghatározott súlyosságú betegségre vagy fogyatékosra tekintettel folyósítják.”
- (3) Az Szt. 43/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(1) A járási hivatal a fokozott ápolást igénylő súlyosan fogyatékos személy gondozását, ápolását végző, de a kiemelt ápolási díjra való jogosultság feltételeinek meg nem felelő személy kérelmére emelt összegű ápolási díjat állapít meg.”
- (4) Az Szt. a következő 43/C. §-sal egészül ki:
 „43/C. § A kiemelt ápolási díj, az emelt összegű ápolási díj, valamint a méltányossági ápolási díj megállapítása során a 41. §-ban és a 42. §-ban foglaltakat alkalmazni kell.”
- (5) Az Szt. 44. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(1) Az ápolási díj havi összege a központi költségvetésről szóló törvényben meghatározott alapösszeg
 a) 100%-a a 41. § (1) bekezdésében meghatározott esetben,
 b) 180%-a a kiemelt ápolási díj esetében,
 c) 150%-a az emelt összegű ápolási díj esetében, és
 d) legalább 80%-a a méltányossági ápolási díj esetében.”
- (6) Az Szt. 58/A. § (2e) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A külön jogszabály szerinti finanszírozási rendszerbe a rendelkezésre álló kapacitástól függetlenül be kell fogadni)
 „b) azt a szolgáltatást, intézményt, ellátotti számot, férőhelyszámot, amelynek létrehozására vagy fejlesztésére a fenntartó, a szolgáltató vagy az intézmény pályázati úton elnyert európai uniós támogatásban, a Svájci Alap, az EGT Alap, a Norvég Alap támogatásában, vagy költségvetési támogatásban részesül,”
- (7) Az Szt. 132. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:
 „(3a) Felhatalmazást kap a szociál- és nyugdíjpolitikáért felelős miniszter, hogy annak a személynek, aki olyan hozzátartozójának a gondozását, ápolását végzi, aki után magasabb összegű családi pótlékot folyósítanak, a kiemelt ápolási díjra való jogosultságát megalapozó betegségek és fogyatékosok körét és súlyossági fokát az egészségügyért felelős miniszter egyetértésével kiadott rendeletben állapítsa meg.”

13. § Az Szt.

- a) 19. § (2) bekezdésében az „ápolási díjban” szövegrész helyébe a „méltányossági ápolási díjban” szöveg,
 b) 43/B. § (1) bekezdésében az „ápolási díjat” szövegrész helyébe a „méltányossági ápolási díjat” szöveg,
 c) 50. § (1) bekezdés g) pont gb) alpontjában az „a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (a továbbiakban: Mmtv.)” szövegrész helyébe az „az Mmtv.” szöveg,
 d) 121. § (2) bekezdés k) pontjában a „szolgáltatásért járó ellenérték” szövegrész helyébe a „szolgáltatáshoz való hozzájárulás” szöveg,
 e) 121. § (2) bekezdés l) pontjában az „az ellenérték” szövegrész helyébe az „a hozzájárulás” szöveg,
 f) 121. § (2) bekezdés m) pontjában az „az ellenértékkel” szövegrész helyébe az „a hozzájárulással” szöveg lép.

14. § Hatályát veszti az Szt. 43/B. § (2) bekezdése.**9. A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény módosítása****15. §** A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 145. § (2c) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A külön jogszabály szerinti finanszírozási rendszerbe a rendelkezésre álló kapacitástól függetlenül be kell fogadni)

„b) azt a szolgáltatást, intézményt, hálózatot, férőhelyszámot, amelynek létrehozására vagy fejlesztésére a fenntartó, a szolgáltató vagy az intézmény pályázati úton elnyert európai uniós támogatásban, a Svájci Alap, az EGT Alap, a Norvég Alap támogatásában, vagy költségvetési támogatásban részesül.”

10. Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény módosítása**16. §** Hatályát veszti az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 155. § (2a) bekezdése, 244/C. §-a, valamint 116/A. § (5a) bekezdésének második mondata.

11. A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény módosítása

- 17. §** A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény 27. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Nem jár gyermekgondozási támogatás annak a személynek, aki

az Szt. 4. §-a (1) bekezdésének i) pontjában megjelölt rendszeres pénzellátás valamelyikében részesül, ide nem értve]

„aa) a gyermekgondozási támogatást, valamint a gyermekgondozási támogatás folyósítása mellett végzett kereső tevékenység után járó táppénzt, baleseti táppénzt, továbbá az Szt. 43. §-a szerinti kiemelt ápolási díjnak vagy az Szt. 43/A. §-a szerinti emelt összegű ápolási díjnak az Szt. 44. § (2) bekezdése szerinti összegét;”

12. A Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosítása

- 18. §** A Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény 1. számú mellékletében a „Mezőhegyesi Állami Ménes Kft.” és a „Bábolna Nemzeti Ménesbirtok Kft.” szövegrész hatályát veszti.

13. A Kutatási és Technológiai Innovációs Alapról szóló 2003. évi XC. törvény módosítása

- 19. §** (1) A Kutatási és Technológiai Innovációs Alapról szóló 2003. évi XC. törvény (a továbbiakban: Atv.) 10. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) A Kormány az Alap programstratégiáját valamint éves felhasználási tervét a miniszter előterjesztésére nyilvános határozatban hagyja jóvá.”
- (2) Az Atv. 8. § (10) bekezdésében a „fejlesztéspolitikáért” szövegrész helyébe a „kutatás-fejlesztésért és technológiai innovációért” szöveg lép.

14. A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosítása

- 20. §** A sportról szóló 2004. évi I. törvény 56. § (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) A sorsolásos szerencsejátékok játékadójának tizenkét százalékát, a bukmékeri rendszerű fogadások játékadójának ötven százalékát, valamint a sportfogadás (TOTÓ) játékadóját külön jogszabályban foglaltak szerint a sport – a sportfogadás (TOTÓ) játékadója tekintetében a Magyar Labdarúgó Szövetség útján a labdarúgás – támogatására kell felhasználni.
(3) A sportpolitikáért felelős miniszter a MOB tárgyvetet megelőző év november 30-áig tett javaslatára rendeletben határozza meg az általa vezetett minisztérium költségvetési fejezetéhez tartozó állami sportcélú támogatások felhasználásának részletes szabályait.”

15. Az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény módosítása

- 21. §** Az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény 25/B. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(7) A befizetett díj – jogszabályban foglaltak kivételével – a gyógyszerészeti államigazgatási szerv, valamint az eljárásában jogszabály szerint közreműködő szakhatóság bevétele. A díjak nyilvántartására, elszámolására az államháztartás számviteléről szóló jogszabályokat kell alkalmazni. A befizetett díjból a gyógyszerészeti államigazgatási szerv és a szakhatóság az egészségügyért felelős miniszter rendeletében meghatározott megosztás szerint részesül.”

16. Az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény módosítása

- 22. §** (1) Az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény (a továbbiakban: Emtv.) 15. § (2) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A központi költségvetés támogatást biztosít)
„c) ha az előadó-művészeti szervezetnek nincs fenntartója, nem rendelkezik közszolgáltatási szerződéssel, valamint a 11. § és a 12. § szerinti minősítéssel, pályázati úton az előadó-művészeti szervezet”
(részére.)

- (2) Az Emtv. 24. § (3) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(*A minisztérium költségvetési fejezetében kell biztosítani:*)
„a) a miniszter irányítása, felügyelete vagy tulajdonosi joggyakorlása alá tartozó, nyilvántartásba vett színházak, balett- vagy táncgyűttések, zenekarok és énekkarak költségvetési támogatását,”
- (3) Az Emtv. 24. §-a következő (4) bekezdéssel egészül ki:
„(4) A (3) bekezdés hatálya alá nem tartozó, állami fenntartású, nyilvántartásba vett színházak, balett- vagy táncgyűttések, zenekarok és énekkarak támogatását az ilyen előadó-művészeti szervezetet irányító, felügyelő vagy a felett tulajdonosi jogokat gyakorló miniszter által vezetett minisztérium költségvetési fejezetében, vagy a szervezetet irányító, felügyelő vagy a felett tulajdonosi jogokat gyakorló központi költségvetési szerv költségvetésében kell biztosítani.”
- (4) Az Emtv.
a) 24. § (2) bekezdésében az „A (3) bekezdésben” szövegrész helyébe az „A (3) és (4) bekezdésben” szöveg,
b) 24. § (3) bekezdés b) pontjában az „az állammal” szövegrész helyébe az „a miniszterrel” szöveg,
c) 44. § 10. pontjában a „felügyeleti vagy” szövegrész helyébe az „irányítási, felügyeleti vagy” szöveg lép.

17. A minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény módosítása

23. § A minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény

- a) 40. § (3) bekezdésében a „2014. december 31-éig” szövegrész helyébe a „2015. december 31-éig” szöveg,
b) 40. § (4) bekezdésében a „2014. december 31-ig” szövegrész helyébe a „2015. december 31-ig” szöveg lép.

18. A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosítása

24. § (1) A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Nkt.) 49. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép és a § a következő (3a)–(3b) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A települési önkormányzat közzéteszi az óvoda felvételi körzetét, valamint az óvoda nyitva tartásának rendjét. Az óvoda köteles felvenni, átvenni azt a gyermeket, aki életvitelszerűen az óvoda körzetében lakik (a továbbiakban: kötelező felvételt biztosító óvoda).

(3a) A (3) bekezdés alkalmazásában életvitelszerű ott lakásnak minősül, ha a gyermek a kötelező felvételt biztosító óvoda körzetében található ingatlant otthonául használja és az ilyen ingatlan a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásában a gyermek lakóhelyeként vagy tartózkodási helyeként az óvodai beiratkozás első határnapját megelőző három hónappal régebb óta szerepel. Amennyiben ez nem teljesül, vagy azok ellenére bármely körülmény alapján arra lehet következtetni, hogy a gyermek a nyilvántartásban szereplő lakhelyén vagy tartózkodási helyén nem életvitelszerűen lakik, úgy az óvodavezető, illetve a (2) bekezdés szerinti esetben az óvodavezető vagy a fenntartó által szervezett bizottság jogosult felszólítani az óvodába jelentkező gyermek szülőjét, hogy az életvitelszerű körzetben lakás tényét akként igazolja, hogy a felszólítás kézhez vételétől számított 15 napon belül bemutatja a területileg illetékes védőnőtől származó, a védőnői ellátás igénybevételét igazoló nyilatkozatot.

(3b) Amennyiben az óvodavezető, illetve az általa vagy a fenntartó által szervezett bizottság felszólítás ellenére a szülő a védőnői nyilatkozatot nem mutatja be, úgy az óvodavezető, illetve az általa vagy a fenntartó által szervezett bizottság jogosult az életvitelszerűen körzetben lakást családlátogatás kezdeményezésével ellenőrizni. Amennyiben az óvodavezető, az általa, illetve a fenntartó által szervezett bizottság által javasolt legalább három időpont közül a gyermek szülője vagy törvényes képviselője egy alkalommal sem teszi lehetővé a családlátogatást, úgy vélelmezni kell, hogy a gyermek nem életvitelszerűen lakik a kötelező felvételt biztosító óvoda körzetében, és ennek alapján az óvodai felvétel megtagadható.”

- (2) Az Nkt. 94. § (4) bekezdés j) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(*Felhatalmazást kap a Kormány, hogy)*

„j) a köznevelési közfeladatot ellátó intézményt fenntartó nemzeti önkormányzatot, egyházi jogi személyt, vallási tevékenységet végző szervezetet és a 2. § (3) bekezdés b) pont bd) alpontja szerinti fenntartót a központi költségvetésről szóló törvény alapján megillető támogatás megállapításának, folyósításának, elszámolásának rendjét, az igényléssel, elszámolással, felhasználással összefüggő adatszolgáltatás és ellenőrzés rendjét,”
(*rendeletben állapítsa meg.*)

- (3) Az Nkt. 95. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(4) Az 53. § (1) bekezdése 2014. szeptember 1-jén lép hatályba.”
- (4) Az Nkt. 95. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:
 „(7) A 8. § (2) bekezdése és a 95. § (9) bekezdése 2015. szeptember 1-jén lép hatályba.”
- (5) Az Nkt.
 a) 33. § (1) és (5) bekezdésében a „kiegészítő” szövegrész helyébe a „működési” szöveg,
 b) 92. § (5) bekezdésében az „engedéllyel rendelkezik és keresőtevékenységet folytat” szövegrész helyébe az „engedéllyel rendelkezik” szöveg
 lép.

19. A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosítása

- 25. §** (1) A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény (a továbbiakban: Nftv.) 14. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(3) A felsőoktatási intézmény nem oktatási szervezeti egységei intézményi központtá szervezhetők. Az állami felsőoktatási intézmény által fenntartott köznevelési intézmény a költségvetési szervek gazdálkodására vonatkozó szabályokat alkalmazó jogi személy.”
- (2) Az Nftv. 75. § (4) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(Állami felsőoktatási intézmény esetén)
 „b) a 13. § (2) bekezdésétől eltérően, a gazdasági vezetővel kapcsolatos munkáltatói jogokat a fenntartó önállóan, a 73. § (3) bekezdés f) pontjában a gazdasági vezető, belső ellenőrzési vezető tekintetében meghatározott fenntartói döntési jogot pedig az államháztartásért felelős miniszter előzetes egyetértésével a 37. § (5) bekezdésben foglaltak szerint”
(gyakorolja.)
- (3) Az Nftv. 84/A. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(3) A képzési támogatást – kifutó rendszerben – a felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvény szerinti államilag támogatott képzésben részt vevő hallgatók számított létszáma alapján kell meghatározni. A képzési támogatás összegét a képzés szakmai jellegére tekintettel képzési ciklusokra kell meghatározni. A képzéseket a képzési támogatáshoz való jogosultság szempontjából finanszírozási csoportokba kell sorolni.”
- (4) Az Nftv. 84/A. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(5) Az (1)–(3) bekezdés szerinti képzési támogatás rendszerét a Kormány rendeletében állapítja meg.”
- (5) Az Nftv. 114/B. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(2) E törvénynek a Magyarország 2014. évi központi költségvetését megalapozó egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi CCIII. törvénnyel megállapított 75. § (4) bekezdés b) pontját a 2014. január 1-jén vezetői megbízással rendelkező gazdasági vezetőkre, valamint belső ellenőrzési vezetőkre, illetve gazdasági vezetői, belső ellenőrzési vezetői megbízásokra 2014. január 1-jéig kiírt és el nem bírált pályázatokra is alkalmazni kell.”
- (6) Az Nftv. 114/C. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
 „114/C. § A 84/A. § szerinti képzési támogatás megállapítása a Kormány a 84/A. § (5) bekezdés szerinti rendeletében foglaltak alapján történik azzal, hogy a finanszírozási szint – a rendelkezésre álló költségvetési forrásra tekintettel – legfeljebb húsz százalékkal csökkenhet.”
- 26. §** (1) Az Nftv. 99. § (1) bekezdésében a „centrumot (a továbbiakban: centrum)” szövegrész helyébe a „központot” szöveg, az „A centrum” szövegrész helyébe az „Az orvos- és egészségtudományi központ” szöveg lép.
- (2) Hatályát veszti az Nftv.
 a) 84/A. § (4) bekezdése,
 b) 99. § (1) bekezdés 3. mondata, (2) bekezdése, (3) bekezdésében a „– ha a centrum nem jön létre –” szövegrész, valamint (5) bekezdése,
 c) 100. §-a és az azt megelőző „60. Agrártudományi centrum” alcím címe,
 d) 114/D. § (1) bekezdésében az „a 2013. évben” szövegrész.

20. A fiatalok dohányzásának visszaszorításáról és a dohánytermékek kiskereskedelméről szóló 2012. évi CXXXIV. törvény módosítása

- 27. §** (1) A fiatalok dohányzásának visszaszorításáról és a dohánytermékek kiskereskedelméről szóló 2012. évi CXXXIV. törvény (a továbbiakban: Fdtv.) 4. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:
„(3) A részvénytársaság e törvényben meghatározott tevékenységével összefüggő költségeihez a miniszter a központi költségvetésről szóló törvényben e célra meghatározott fejezeti kezelésű előirányzat terhére támogatást nyújt.”
- (2) Az Fdtv. 8. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) A koncessziós szerződésben a koncesszióról szóló 1991. évi XVI. törvény 13. § (2) bekezdésében meghatározottakon túl a koncessziós díj ellentételezéséről is rendelkezni kell.”
- (3) Az Fdtv. II. Fejezete a következő 3. címmel egészül ki:

„3. Cím**A koncessziós szerződés alapján keletkező bevételek**

10/A. § (1) A koncessziós díjat a miniszter a részvénytársaság közreműködésével szedi be.

(2) A miniszter a beszedett koncessziós díjak nettó összegét a kincstár által – a koncessziós díjak központi kezelésű előirányzatként történő elszámolása céljából – vezetett fizetési számlára, a koncessziós díjat terhelő általános forgalmi adót pedig az állami adóhatóságnak utalja át a tárgy hónapot követő hónap huszadik napjáig. A miniszter által vezetett minisztérium költségvetésében a beszedett koncessziós díjat és a kapcsolódó általános forgalmi adót bevételként, azoknak e bekezdés szerinti átutalását kiadásként nem lehet elszámolni.

(3) A koncessziós szerződés alapján a koncessziós díjon felül keletkező egyéb bevételek (így különösen a késedelmi pótlék, kártérítés, kötbér) a miniszter által vezetett minisztérium bevételei, amelyeket a miniszter a feladatellátáshoz kapcsolódó tevékenységeik indokolt költségeire fordít.”

21. A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosítása

- 28. §** A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Htv.) 68. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) A hulladéklerakási járulékot a járulékfizetésre kötelezett negyedévente, a tárgy negyedévet követő hónap 20. napjáig az e célra vezetett központi költségvetési fizetési számlára forintban fizeti be.”

- 29. §** Hatályát veszti a Htv. 68. § (7) bekezdése.

22. Az önkormányzati segély kialakításával összefüggő törvénymódosításokról szóló 2013. évi LXXV. törvény módosítása

- 30. §** Az önkormányzati segély kialakításával összefüggő törvénymódosításokról szóló 2013. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Öst.) 19. § (2) bekezdésében az „1–4. §” szövegrész helyébe a „2–4. §” szöveg, a „14–17. §” szövegrész helyébe a „14–16. §” szöveg lép.

23. Az egyes közszolgáltatások ellátásáról és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2013. évi CXXXIV. törvény módosítása

- 31. §** Az egyes közszolgáltatások ellátásáról és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2013. évi CXXXIV. törvény 3. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(5) Az ideiglenes ellátás, valamint a szükségellátás költségeit a központi költségvetés terhére kell biztosítani.”

24. Az országgyűlési képviselők választása kampányköltségeinek átláthatóvá tételéről szóló 2013. évi LXXXVII. törvény módosítása és eltérő szöveggel történő hatálybalépése

- 32. §** (1) Az országgyűlési képviselők választása kampányköltségeinek átláthatóvá tételéről szóló 2013. évi LXXXVII. törvény (a továbbiakban: Kftv.) 2. §-a a következő szöveggel lép hatályba:
„2. § (1) Az 1. § szerinti támogatást a kincstár bocsátja a jelölt rendelkezésére.

- (2) A kincstár a jelölttel – a (3) bekezdés szerinti értesítés alapján, a jelöltként való nyilvántartásba vételének jogerőre emelkedését követő 5 munkanapon belül – az 1. § szerinti támogatás folyósítása céljából a jelölt kezdeményezésére megállapodást köt. A megállapodás alapján a kincstár jogszabályban meghatározottak szerint kincstári kártyafedezeti számlát nyit, kincstári kártya kibocsátása iránt intézkedik.
- (3) A jelölt nyilvántartásba vételének jogerőre emelkedéséről – a jelölő párt megjelölésével együtt – a Nemzeti Választási Iroda a jelölt nyilvántartásba vételének jogerőre emelkedését követő napon értesíti a kincstárt.
- (4) A jelölt a (2) bekezdés szerinti kincstári kártyafedezeti számláról – kizárólag az 1. § (3) bekezdése szerinti kiadásai teljesítésére – kifizetést a kincstári kártyával vagy átutalással teljesíthet.
- (5) Készpénz a (2) bekezdés szerinti kincstári kártyáról nem vehető fel.
- (6) Az 1. § szerinti támogatás terhére kiadásokat a jelölt nevére, a számvitelről szóló törvény és az általános forgalmi adóról szóló törvény előírásainak megfelelően kiállított számla, számviteli bizonylat alapján lehet elszámolni, amelyen fel kell tüntetni az egyéni választókerület megjelölését.
- (7) A (2) bekezdés szerinti kincstári kártya előállításával és használatával kapcsolatos valamennyi költséget az állam viseli.”
- (2) A Kftv. a következő 2/A. §-sal kiegészülve lép hatályba:
- „2/A. § (1) A 3. § szerinti támogatásra jogosult pártlistát állító párt egyéni választókerületi jelöltje legkésőbb a jelöltként való nyilvántartásba vételének jogerőre emelkedését követő napon a kincstárnak írásban nyilatkozhat arról, hogy az 1. § szerinti támogatás igénybevételéről lemond, és azt az öt jelölő párt rendelkezésére bocsátja.
- (2) Az (1) bekezdés szerinti esetben a kincstár a jelöltet jelölő párttal az 1. § szerinti támogatás folyósítása céljából a jelöltet jelölő párt kezdeményezésére megállapodást köt.
- (3) Az (1) bekezdés szerinti esetben a megállapodás alapján a kincstár jogszabályban meghatározottak szerint jelöltet jelölő pártonként egy kincstári kártyafedezeti számlát nyit, kincstári kártya kibocsátása iránt intézkedik.
- (4) Az (1) bekezdés szerinti esetben az 1. § szerinti támogatást a kincstár a 3. § szerinti támogatás második részletével egyidejűleg folyósítja a jelöltet jelölő párt kincstári kártyafedezeti számlájára. A jelöltet jelölő párt a kincstári kártyafedezeti számláról – kizárólag az 1. § (3) bekezdése szerinti kiadásai teljesítésére – kifizetést a kincstári kártyával vagy átutalással teljesíthet. Készpénz a kincstári kártyáról nem vehető fel. A kincstári kártya előállításával és használatával kapcsolatos valamennyi költséget az állam viseli.
- (5) Az (1) bekezdés szerinti esetben az 1. § szerinti támogatás terhére kiadásokat a jelöltet jelölő párt nevére, a számvitelről szóló törvény és az általános forgalmi adóról szóló törvény előírásainak megfelelően kiállított számla, számviteli bizonylat alapján lehet elszámolni.”
- (3) A Kftv. 8. §-a a következő szöveggel lép hatályba:
- „8. § (1) A jelöltnek – ha a 2. § szerint a kincstárral megállapodást köt – az országgyűlési képviselők választása egyéni választókerületi eredményének jogerőre emelkedését követő 15 napon belül elszámolást kell benyújtania a kincstárhoz, amelyhez csatolnia kell az összes kifizetést igazoló bizonylat másolatát az 1. § szerinti támogatás összegének felhasználásáról.
- (2) A kincstár az elszámolás ellenőrzése során az 1. §-ban és a 2. §-ban foglaltak szabályszerű teljesítését, ezen belül is különösen azt ellenőrzi, hogy
- a) a kiadás az államháztartás szabályozása szerint a dologi kiadások körébe tartozik-e,
- b) a kiadás bizonylatolása megfelel-e a számvitelről szóló törvény és az általános forgalmi adóról szóló törvény előírásainak,
- c) a kiadás kifizetése a kampányidőszak alatt kincstári kártyával vagy átutalással történt-e.
- (3) Az a jelölt, aki az 1. § szerinti támogatással az (1) bekezdés szerinti határidőben
- a) nem számol el, az 1. § szerinti támogatás kétszeresét,
- b) elszámol, de a kincstár az elszámolását részben vagy egészben nem fogadja el, a nem megfelelően elszámolt 1. § szerinti támogatás kétszeresét
- köteles a kincstár által meghatározott kincstári számlára befizetni.
- (4) Ha a jelölt
- a) nem szerzi meg az egyéni választókerületben leadott érvényes szavazatok legalább 2%-át,
- b) a választási eljárásról szóló törvény alapján kiesik – kivéve, ha a szavazás előtt elhunyt –,
- az 1. § szerinti támogatást köteles a kincstárnak visszafizetni.
- (5) A Nemzeti Választási Iroda a (4) bekezdés szerinti adatokról a választás egyéni választókerületi eredményének jogerőre emelkedését követő napon értesíti a kincstárt.

- (6) A kincstár a (3) és (4) bekezdésben meghatározott befizetési kötelezettségről határozatot hoz, amellyel szemben fellebbezésnek nincs helye. A befizetési kötelezettség az azt követő tizenötödik napon válik esedékessé, amikor a kincstár határozatát a bíróság helybenhagyta vagy a keresetindításra nyitva álló határidő eredménytelenül telt el.
- (7) Ha a jelölt a befizetési kötelezettségét a (6) bekezdésben foglalt határidőben nem teljesíti, akkor a kincstár a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál kezdeményezi a tartozás adók módjára történő behajtását. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal a kincstár kezdeményezésére intézkedik a tartozás adók módjára történő behajtásáról."
- (4) A Kftv. a következő 8/A–8/C. §-sal kiegészülve lép hatályba:
- „8/A. § (1) A pártlistát állító pártnak az országgyűlési képviselők választása listás választókerületi eredményének jogerőre emelkedését követő 15 napon belül minden általa felhasználható, a 2/A. § szerint folyósított 1. § szerinti támogatásról egy összesített elszámolást kell benyújtania a kincstárhoz, amelyhez csatolnia kell az összes kifizetést igazoló bizonylat másolatát.
- (2) A kincstár az összesített elszámolás ellenőrzése során az 1. §-ban és a 2/A. §-ban foglaltak szabályszerű teljesítését, ezen belül is különösen azt ellenőrzi, hogy
- a) a kiadás az államháztartás szabályozása szerint a dologi kiadások körébe tartozik-e,
- b) a kiadás bizonylatolása megfelel-e a számvitelről szóló törvény és az általános forgalmi adóról szóló törvény előírásainak,
- c) a kiadás kifizetése a kampányidőszak alatt kincstári kártyával vagy átutalással történt-e.
- (3) Az a pártlistát állító párt, amely a 2/A. § szerint folyósított 1. § szerinti támogatással a (2) bekezdés szerinti határidőben
- a) nem számol el, a 2/A. § szerint folyósított 1. § szerinti támogatás összegének kétszeresét,
- b) elszámol, de a kincstár az elszámolását részben vagy egészben nem fogadja el, a nem megfelelően elszámolt, a 2/A. § szerint folyósított 1. § szerinti támogatás kétszeresét köteles a kincstár által meghatározott kincstári számlára befizetni.
- (4) Ha a 2/A. § (1) bekezdése szerint nyilatkozó jelölt
- a) nem szerzi meg az egyéni választókerületben leadott érvényes szavazatok legalább 2%-át,
- b) a választási eljárásról szóló törvény alapján kiesik – kivéve, ha a szavazás előtt elhunyt –, akkor az őt jelölő párt köteles a 2/A. § szerint folyósított 1. § szerinti támogatást a folyósítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresével növelt mértékben a kincstárnak visszafizetni.
- (5) A Nemzeti Választási Iroda a (4) bekezdés szerinti adatokról a választás egyéni választókerületi eredményének jogerőre emelkedését követő napon értesíti a kincstárt.
- (6) A kincstár a (3) és (4) bekezdésben meghatározott befizetési kötelezettségről határozatot hoz, amellyel szemben fellebbezésnek nincs helye. A befizetési kötelezettség az azt követő tizenötödik napon válik esedékessé, amikor a kincstár határozatát a bíróság helybenhagyta vagy a keresetindításra nyitva álló határidő eredménytelenül telt el.
- (7) Ha a pártlistát állító párt a befizetési kötelezettségét a (6) bekezdésben foglalt határidőben nem teljesíti, akkor a kincstár a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál kezdeményezi a tartozás adók módjára történő behajtását. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal a kincstár kezdeményezésére intézkedik a tartozás adók módjára történő behajtásáról.
- 8/B. § (1) Az 1. § szerinti támogatás felhasználását az Állami Számvevőszék a választást követő egy éven belül, az országgyűlési képviselőkhöz jutott jelöltek tekintetében kötelezően, hivatalból ellenőrzi a kincstárnál, szükség esetén a jelöltnél vagy a 2/A. § szerinti esetben a jelöltet jelölő pártnál. Az Állami Számvevőszék ellenőrzési megállapításait közli a kincstárral. Ha az Állami Számvevőszék a számvevőszéki ellenőrzés során az 1. §-ban, a 2. §-ban, illetve a 2/A. §-ban szabályozottól eltérő felhasználást állapít meg, akkor a jelölt vagy a 2/A. § szerinti esetben a jelöltet jelölő párt a kincstár által megállapított – az 1. § szerinti támogatásra vonatkozó valamely feltétel nemteljesítésével összefüggő jogsértésekkel arányban álló – összeget, de legfeljebb az 1. § szerinti támogatás kétszeresét köteles befizetni a kincstár részére.
- (2) A kincstár az (1) bekezdésben meghatározott befizetési kötelezettségről határozatot hoz, amellyel szemben fellebbezésnek nincs helye. A befizetési kötelezettség az azt követő tizenötödik napon válik esedékessé, amikor a kincstár határozatát a bíróság helybenhagyta vagy a keresetindításra nyitva álló határidő eredménytelenül telt el.
- (3) Ha a jelölt vagy a 2/A. § szerinti esetben a jelöltet jelölő párt az (1) bekezdésben foglalt kötelezettségét a (2) bekezdésben foglalt határidőben nem teljesíti, akkor a kincstár a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál kezdeményezi a tartozás adók módjára történő behajtását. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal a kincstár kezdeményezésére intézkedik a tartozás adók módjára történő behajtásáról.

- 8/C. § (1) A pártlistát állító párt köteles a kincstárnak visszafizetni a 3. § szerinti támogatás azon részét, amelyet olyan jelölt után vett igénybe, aki az országgyűlési képviselők általános választásán a választási eljárásról szóló törvény alapján kiesett, kivéve, ha a jelölt a szavazás előtt elhunyt.
- (2) A pártlistát állító párt köteles a kincstárnak visszafizetni a 3. § szerinti támogatást, ha a pártlista az országgyűlési képviselők általános választásán a választási eljárásról szóló törvény alapján kiesik.
- (3) A kincstár az (1) bekezdés szerinti befizetési kötelezettséget a 3. § megfelelő alkalmazásával, az országgyűlési képviselők általános választásán a választási eljárásról szóló törvény alapján ki nem esett jelöltek száma alapján határozza meg.
- (4) Az (1) és (2) bekezdés alapján visszafizetendő támogatást a folyósítása időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresével növelt mértékben köteles a pártlistát állító párt a kincstárnak visszafizetni.
- (5) A Nemzeti Választási Iroda az (1) és (2) bekezdés szerinti adatokról a választás végleges eredményének jogerőre emelkedését követő napon értesíti a kincstárt.
- (6) A kincstár az (1) és (2) bekezdésben meghatározott befizetési kötelezettségről határozatot hoz, amellyel szemben fellebbezésnek nincs helye. A befizetési kötelezettség az azt követő tizenötödik napon válik esedékessé, amikor a kincstár határozatát a bíróság helybenhagyta vagy a keresetindításra nyitva álló határidő eredménytelenül telt el.
- (7) Ha a pártlistát állító párt a befizetési kötelezettségét a (6) bekezdésben foglalt határidőben nem teljesíti, akkor a kincstár a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál kezdeményezi a tartozás adók módjára történő behajtását. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal a kincstár kezdeményezésére intézkedik a tartozás adók módjára történő behajtásáról."
- (5) A Kftv. 9. §-a a következő szöveggel lép hatályba:
- „9. § (1) Minden jelöltnek és jelölő szervezetnek az országgyűlési választást követő 60 napon belül a Magyar Közlönyben nyilvánosságra kell hoznia a választásra fordított állami és más pénzeszközök, anyagi támogatások összegét, forrását és felhasználásának módját.
- (2) A választásra fordított állami és a pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló törvényben meghatározott más pénzeszközök felhasználását az Állami Számvevőszék a választást követő egy éven belül az országgyűlési képviselőhöz jutott jelöltek és jelölő szervezetek tekintetében hivatalból, egyéb jelöltek és jelölő szervezetek tekintetében más jelölt vagy jelölő szervezet kérelmére ellenőrzi.
- (3) A (2) bekezdés szerinti ellenőrzés iránti kérelmet az országgyűlési képviselők választását követő 3 hónapon belül lehet benyújtani. A kérelemhez bizonyítási indítványt kell csatolni.
- (4) A 7. §-ban foglalt rendelkezéseket megsértő jelölt, illetve jelölő szervezet köteles a 7. §-ban meghatározott, a választásra összesen fordítható összeg felett felhasznált összeg kétszeresét az Állami Számvevőszék felhívására 15 napon belül a központi költségvetés részére befizetni.
- (5) Ha a jelölt, illetve jelölő szervezet a (4) bekezdésben foglalt kötelezettségét határidőben nem teljesíti, az Állami Számvevőszék ellenőrzési megállapításait közli a kincstárral. A kincstár a (4) bekezdésben meghatározott befizetési kötelezettségről határozatot hoz, amellyel szemben fellebbezésnek nincs helye. A befizetési kötelezettség az azt követő tizenötödik napon válik esedékessé, amikor a kincstár határozatát a bíróság helybenhagyta vagy a keresetindításra nyitva álló határidő eredménytelenül telt el.
- (6) Ha a jelölt, illetve jelölő szervezet az (5) bekezdésben foglalt kötelezettségét határidőben nem teljesíti, a kincstár a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál kezdeményezi a tartozás adók módjára történő behajtását. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal a kincstár kezdeményezésére intézkedik a tartozás adók módjára történő behajtásáról."
- (6) A Kftv. 10. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
- „10. § Felhatalmazást kap az államháztartásért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg
- a) az e törvény szerinti támogatások rendelkezésre bocsátásának módját, valamint a 2. § (2) bekezdése és a 2/A. § (2) bekezdése szerinti megállapodásra vonatkozó szabályokat,
- b) a kincstári kártyafedezeti számla és a kincstári kártya használatával kapcsolatos részletes szabályokat,
- c) az 1. § szerinti támogatás elszámolásával, ellenőrzésével és a visszafizetési kötelezettséggel összefüggő, illetve annak ellenőrzésével kapcsolatos részletes szabályokat,
- d) a 8/C. § szerinti visszafizetési kötelezettséggel összefüggő részletes eljárási szabályokat."

III. FEJEZET
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

25. Hatályba léptető rendelkezések

- 33. §** (1) Ez a törvény – a (2)–(6) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
 (2) A 9. §, a 30. §, a 35. § és a 36. § 2013. december 31-én lép hatályba.
 (3) Az 1. § (1)–(2) bekezdése, (5) bekezdése, valamint (7) bekezdés c) és d) pontja, a 2. §, a 3. §, a 4. §, az 5. § (3), (7) és (10) bekezdése, a 6. § (1)–(12) bekezdése, (18)–(20) bekezdése és (23) bekezdése, a 7. § (1) és (2) bekezdése, a 8. §, a 10. §, a 11. §, a 12. § (1)–(5) bekezdése és (7) bekezdése, a 13. §, a 14. §, a 16–29. §, a 31. §, a 34. § és a 38. § 2014. január 1-jén lép hatályba.
 (4) A 7. § (3) bekezdése 2014. január 2-án lép hatályba.
 (5) A 6. § (16) és (17) bekezdése az e törvény kihirdetését követő 31. napon lép hatályba.
 (6) Az 5. § (11) bekezdése 2014. március 1-jén lép hatályba.

26. Hatályon kívül helyező és a hatálybalépést kizáró rendelkezések

- 34. §** (1) Hatályát veszti a helyi önkormányzatok címzett és céltámogatási rendszeréről szóló 1992. évi LXXXIX. törvény.
 (2) Hatályát veszti
- a) a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény
 - aa) 45. § (2) bekezdésében a „gazdálkodási besorolása szerint önállóan működő és gazdálkodó” szövegrész,
 - ab) 61. § (2) bekezdésében az „önállóan működő és gazdálkodó” szövegrész,
 - b) a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény
 - ba) 1. § (2) bekezdésében az „önállóan működő és gazdálkodó” szövegrész,
 - bb) 3. § (3) bekezdésében a „jogi személyiséggel rendelkező, a NAV fejezetén belül önállóan működő és gazdálkodó” szövegrész,
 - c) a közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény 167. § (2) bekezdésében az „ , önállóan működő és gazdálkodó” szövegrész,
 - d) a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény 23. § (1) bekezdésében és 24. § (1) bekezdésében az „önállóan működő és gazdálkodó” szövegrész,
 - e) a Nemzeti Közszolgálati Egyetemről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló 2011. évi CXXXII. törvény 35. § (1) bekezdésében az „önállóan működő és gazdálkodó” szövegrész,
 - f) az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény 9. § (1) bekezdésében az „önállóan működő és gazdálkodó” szövegrész,
 - g) a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény 121. §-ában az „ , önállóan működő és gazdálkodó” szövegrész.
- (3) A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény
- a) 64. § (5) bekezdésében a „nyilvános könyvtár, amely gazdálkodási besorolása szerint önállóan működő és gazdálkodó költségvetési szerv” szövegrész helyébe a „költségvetési szervként működő nyilvános könyvtár” szöveg,
 - b) 100. § (3) bekezdés b) pontjában az „az önállóan működő és gazdálkodó közgyűjtemény” szövegrész helyébe az „a közgyűjtemények” szöveg lép.
- (4) Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 123. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(1) Az Országgyűlés Hivatala az Országgyűlés szervezeti, működtetési, ügyviteli és döntés-előkészítési feladatait ellátó központi költségvetési szerv, amely az Országgyűlés költségvetési fejezetén belül önálló címet képez.”
- (5) Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 127. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(1) Az Országgyűlési Őrség központi költségvetési szervként működő fegyveres szerv, amely az Országgyűlés költségvetési fejezetében önálló címet képez. Az Országgyűlési Őrség gazdálkodásával kapcsolatos feladatokat az Országgyűlés Hivatala látja el.”

35. § Nem lép hatályba az Öst 1. §-a és 17. §-a.

- 36. §** (1) Nem lép hatályba az egyes törvényeknek a távolléti díj számításával és a közpénzek szabályozásával összefüggő módosításáról szóló 2013. évi CIII. törvény (a továbbiakban Mód. tv.) 14. § (4) és (10) bekezdése és 17. § (3) bekezdése.
- (2) Hatályát veszti a Mód. tv. 37. § (7) bekezdésében a „(4) bekezdése,” szövegrész, az „és (10)” szövegrész, és a „ , valamint a 17. § (3) bekezdése” szövegrész.

27. A Budapesti Operettszínház állami fenntartásba vétele

- 37. §** (1) A Budapesti Operettszínház Budapest Főváros Önkormányzata fenntartásából és Budapest Főváros Közgyűlése irányítási jogköréből 2014. január 1. napjával általános és egyetemes jogutódlással állami fenntartásba, a kultúráért felelős miniszter irányítása alá kerül.
- (2) Az (1) bekezdés szerinti állami fenntartásba vétellel egyidejűleg a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény (a továbbiakban: Nvtv.) 14. § (1) bekezdése alapján a 2013. december 31-én a Budapesti Operettszínház rendelkezésére álló, a feladata ellátását szolgáló vagyon – a (3) bekezdés szerinti vagyon kivételével – ingyenesen állami tulajdonba kerül, és az így állami tulajdonba kerülő vagyontárgyak vagyonkezelésének joga a Budapesti Operettszínházat illeti meg – ingyenesen – az Nvtv. 11. § (13) bekezdése alapján.
- (3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározottak a Budapesti Operettszínház alaptevékenysége ellátásához alapító okirata szerint használatba kapott ingatlanok tulajdonjogát nem érintik.
- (4) A (2) bekezdésben meghatározottak szerint állami tulajdonba kerülő vagyon átadás-átvételéről Budapest Főváros Önkormányzatának képviselője és – az állam képviseletében – a kultúráért felelős miniszter 2013. december 31-ig megállapodást kötnek.
- (5) Az (1) bekezdés szerinti állami fenntartásba vétel a Budapesti Operettszínház által foglalkoztatottak közalkalmazotti jogviszonyából vagy munkaviszonyából származó jogait és kötelezettségeit nem érinti.
- (6) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározottakat az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) alkalmazásában olyan jogutódlással történő megszűnésnek kell tekinteni, amely az Áfa tv. 17. § (3) bekezdés h) pontjában leírt feltételeknek felel meg.

28. Az Alaptörvény sarkalatosságra vonatkozó követelményének való megfelelés

- 38. §** (1) A
- a) 32. § az Alaptörvény 2. cikk (1) bekezdése,
- b) 34. § (2) bekezdés f) pontja az Alaptörvény 29. cikk (7) bekezdése,
- c) 34. § (2) bekezdés g) pontja az Alaptörvény XXIX. cikk (3) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.
- (2) A 34. § (4) és (5) bekezdése az Alaptörvény 5. cikk (7) bekezdése alapján a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadandó hárszabályi rendelkezésnek minősül.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

1. melléklet a 2013. évi CCIII. törvényhez
„1. melléklet az 1996. évi XXV. törvényhez

Az alapvető lakossági szolgáltatások

1. A kegyeleti közszolgáltatás biztosítása, szociális temetésről való gondoskodás (a temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény)
2. A kéményseprő-ipari közszolgáltatás ellátásának biztosítása (a kéményseprő-ipari közszolgáltatásról szóló 2012. évi XC. törvény)

3. A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásának biztosítása (a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény)
4. A közterület tisztán tartása (a helyi önkormányzatok és szerveik, a köztársasági megbízottak, valamint egyes centrális alárendeltségű szervek feladat- és hatásköreiről szóló 1991. évi XX. törvény)
5. A helyi vízrendezés és vízkárelhárítás, az árvíz- és belvízelvezetés, a vízgazdálkodási közszolgáltatás ellátásának biztosítása (a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény)
6. A közműves ivóvízellátással és a közműves szennyvízelvezetéssel és -tisztítással kapcsolatos víziközmű-szolgáltatási feladatok elvégzése (a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény)
7. A helyi közutak tekintetében a közútkezelői feladatok ellátása, a közúthálózat fejlesztése, fenntartása, üzemeltetése, valamint a közúti közlekedéssel összefüggő helyi önkormányzati feladatok ellátása törvény szerint [a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.)]
8. A helyi közutakon, valamint a helyi önkormányzat tulajdonában álló közforgalom elől el nem zárt magánutakon, tereken, parkokban és egyéb közterületeken járművel történő várakozás biztosítását célzó közszolgáltatás [Kkt. és a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.)]
9. A közvilágítási berendezés üzemeltetése (a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény)
10. Ismeretlen tulajdonos esetén az állati eredetű melléktermék elszállítása, ártalmatlanná tétele (az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény)
11. Állatvédelmi őrszolgálat, belterületi kóbor állatok befogása, ebösszeírás, az állat életének kioltásával kapcsolatban felmerült igazolt költségek megtérítése (az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény)
12. Az óvodai nevelés, a többi gyermekkel, tanulóval együtt nevelhető, oktatható sajátos nevelési igényű gyermekek, valamint a nemzetiségek által lakott településen a nemzetiséghez tartozók óvodai nevelése [a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény (a továbbiakban: Nkt.) és a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény]
13. Az állammal vagy állami szervvel kötött szerződésben vállalt, a köznevelési intézmény alapító okiratában foglalt feladatainak megfelelő színvonalon és biztonságban történő ellátását szolgáló ingó és ingatlan vagyon működtetése, vagy e vagyon működtetéséhez a törvényben foglaltaknak megfelelően megállapított hozzájárulás megfizetése (Nkt.)
14. Az egészségügyi alapellátás (háziorvosi, házi gyermekorvosi, fogorvosi) és a védőnői ellátás [az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.)]
15. A járóbeteg szakellátást nyújtó egészségügyi intézmények által ellátott feladatok (Eütv.)
16. A személyes gondoskodás keretébe tartozó szociális alapszolgáltatások és gyermekjóléti alapellátások: étkeztetés, házi segítségnyújtás, családsegítés, falugondnoki vagy tanyagondnoki szolgáltatás, nappali ellátás, gyermekjóléti szolgáltatás, gyermekek napközbeni ellátása, gyermekek átmeneti gondozása [a szociális igazgatásról és a szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szocvtv.), a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.)]
17. Az idős és hajléktalan személyek átmeneti és tartós bentlakásos ellátása (Szocvtv.)
18. Azon egyéb szociális alapszolgáltatások, szakosított ellátások és gyermekvédelmi szakellátás megszervezése, amelyeket az önkormányzat az állammal vagy állami szervvel kötött megállapodás, szerződés keretében nyújt (Szocvtv. és Gyvt.)
19. A törvényben meghatározott gyermekétkeztetési feladatok (Gyvt.)
20. A szociális rászorultságtól függő pénzbeli és természetbeni ellátások: foglalkoztatást helyettesítő támogatás, rendszeres szociális segély, lakásfenntartási támogatás, önkormányzati segély, köztemetés, közgyógyellátás, rendszeres gyermekvédelmi kedvezmény, óvodáztatási támogatás (Szocvtv. és Gyvt.)
21. A képviselő-testület és a polgármesteri hivatal működtetése, valamint a hivatal dolgozóinak díjazása (bér és közterhei, dologi költségek), kivéve a helyi önkormányzati képviselők és bizottsági tagok tiszteletdíját (Mötv.)
22. A helyi közfoglalkoztatás megszervezése [Mötv. és a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ft.)]
23. A települési könyvtári ellátás biztosítása [a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Kultv.)]
24. A fővárosi önkormányzatnál a fővárosi kerületek önkormányzatai, közművelődési intézményei, szervezetei és közösségei részére, a közművelődési tevékenységek elősegítése és fejlesztése érdekében közművelődési szakmai tanácsadás és szolgáltatás, a közművelődési szakmai tanácsadás és szolgáltatás működési feltételeinek biztosítása (Kultv.)

25. A fővárosi közlevéltár működtetése (a köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény)
26. A megváltozott munkaképességűeket foglalkoztató akkreditált szervezettel érvényben lévő szerződésből eredő kötelezettségek (Flt.)
27. Megyei önkormányzat esetében minden olyan feladat, amelyet törvény kötelező feladatként meghatároz.”

2013. évi CCIV. törvény

a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvénnyel összefüggésben az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény módosításáról*

- 1. §** Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 1. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:
- „(1a) E törvény alkalmazása során a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) Ötödik Könyvének Negyedik Részében meghatározott ingatlan-nyilvántartási rendelkezések szerint – az e törvényben meghatározott eljárási szabályok figyelembevételével – kell eljárni.”
- 2. §** Az Inytv. 5. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
- „5. § (1) Az ingatlan-nyilvántartás – az ingatlanok e törvényben meghatározott adatai (a továbbiakban: ingatlanadatok) kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartás. Az ingatlan-nyilvántartás közhitelességére és ennek anyagi jogi joghatásaira az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jogok és feljegyzett tények tekintetében – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – a Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni.
- (2) Az ellenkező bizonyításáig az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett ingatlanadatról vélelmezni kell, hogy az fennáll, az ingatlan-nyilvántartásból törölt ingatlanadatról vélelmezni kell, hogy az nem áll fenn.
- (3) Az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jogosultak személyazonosító és lakcímadatai tekintetében a személy- és lakcímnnyilvántartás adatai az irányadóak.
- (4) Az állami ingatlan-nyilvántartási térképi adatbázis – az ellenkező bizonyításáig – hitelesen tanúsítja a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló törvény rendelkezései szerint meghatározott állami alapadat-tartalmat.
- (5) Az állami ingatlan-nyilvántartási térképi adatbázisban rögzített földrészletről, továbbá az ott rögzített egyéb önálló ingatlanról – a (6) bekezdés kivételével – az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell, hogy az fennáll, határvonalainak ábrázolása helyes és teljes.
- (6) Az állami ingatlan-nyilvántartási térképi adatbázisban nem rögzített, továbbá törölt (érvénytelenített) földrészletről, egyéb önálló ingatlanról azt kell vélelmezni, hogy az nem áll fenn. A bizonyítási kötelezettség azt terheli, aki az állami ingatlan-nyilvántartási térképi adatbázis helyességét, teljességét vitatja.
- (7) A Ptk.-nak az ingatlan-nyilvántartási adatok irányadó jellegére vonatkozó rendelkezése tekintetében az adatok helyessége alatt az adatoknak az okiratokkal való egyezőségét is érteni kell.”
- 3. §** Az Inytv. 9. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:
- „(4) A (3) bekezdés alkalmazásában gazdálkodó szervezet alatt a nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartások fokozottabb védelméről szóló törvény szerinti fogalmat kell érteni.”
- 4. §** Az Inytv. 12. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
- (12. § A földrészleten kívül önálló ingatlanoknak kell tekinteni:)
- „a) az épületet, a pincét, a föld alatti garázszt és más építményt,
- aa) ha az nem vagy csak részben a földrészlet tulajdonosának a tulajdona, vagy
- ab) ha az a földrészlet tulajdonosának a tulajdona és a tulajdonos annak az ingatlan-nyilvántartásban önálló ingatlanként való feltüntetését kérte,”

* A törvényt az Országgyűlés a 2013. november 25-i ülésnapján fogadta el.

- 5. §** Az Inyvtv. 17. § (1) és (2) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:
- „(1) Az ingatlan-nyilvántartásba csak az ingatlanhoz kapcsolódó következő, jogilag jelentős tények jegyezhetők fel:
1. a jogosult
 - 1.1. kiskorúsága,
 - 1.2. gondnokság alá helyezése,
 2. a jogosulttal szemben megindított
 - 2.1. felszámolási eljárás,
 - 2.2. végelszámolás,
 3. a külföldi székhelyű vállalkozás fióktelepének, kereskedelmi képviselőjének cégjegyzékből történő törlése,
 4. kisajátítási eljárás megindítása,
 5. telekalakítási eljárás megindítása,
 6. felmérési, térképezési és területszámítási hiba kijavítására irányuló eljárás megindítása,
 7. földminősítési eljárás megindítása,
 8. az ingatlanügyi hatósági határozat elleni
 - 8.1. jogorvoslati kérelem,
 - 8.2. ügyészi felhívás,
 - 8.3. ügyészi fellépésbenyújtása,
 - 8.4. felügyeleti eljárás megindítása,
 9. a bejegyzés, a feljegyzés és az adatváltozás átvezetése alapjául szolgáló vagy azzal kapcsolatos bírósági határozat elleni felülvizsgálati kérelem benyújtása,
 10. az ingatlan jogi jellege,
 11. a bejegyzés, a feljegyzés és az adatváltozás átvezetése iránti kérelem vagy megkeresés elutasítása,
 12. épület
 - 12.1. létesítése,
 - 12.2. lebontása,
 13. az ingatlan-nyilvántartási eljárás felfüggesztése,
 14. jogerős hatósági vagy bírósági határozattal megállapított tartós környezetkárosodás ténye, mértéke és jellege,
 15. bírósági ítéleten alapuló tulajdoni korlátozás,
 16. bírósági vagy hatósági határozaton alapuló telekalakítási és építési tilalom elrendelése, valamint egyéb építésügyi korlátozás,
 17. elidegenítési és terhelési tilalom, vagy elidegenítési tilalom,
 18. az e törvényben meghatározott
 - 18.1. perek,
 - 18.2. büntetőeljárásmegindítása,
 19. árverés, vagy nyilvános pályázat kítűzése,
 20. a zárlat, a zár alá vétel, a zárlat az Európai Unió által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedés végrehajtására,
 21. a tulajdonjog fenntartással történt eladás,
 22. a jelzálogjog ranghelyének előzetes biztosítása,
 23. a ranghely megváltoztatása,
 24. a társasházakról szóló törvény szerinti,
 - 24.1. a közös tulajdon átruházására a tulajdonostársak összes tulajdoni hányadának legalább kétharmadát feljogosító alapító okirat elfogadása, módosítása,
 - 24.2. a közös tulajdon átruházására a tulajdonostársak összes tulajdoni hányadának legalább négyötödét feljogosító alapító okirat elfogadása, módosítása,továbbá az elfogadás, illetve a módosítás időpontja,
 25. az e törvényben meghatározott megismételt hagyatéki eljárás megindítása,
 26. a földhasználati jog gyakorlása szerződéses szabályozásának ténye.
- (2) Az (1) bekezdés 1–14. pontjaiban meghatározott tények feljegyzésének elmaradása az egyébként azokhoz fűződő joghatásokat nem érinti, a Ptk.-nak a feljegyzés visszamenőleges hatályára vonatkozó rendelkezését ennek megfelelően kell alkalmazni. A 15–26. pontokban meghatározott tények feljegyzésének elmaradása esetén a jogosult azokat nem érvényesítheti a jóhiszemű és ellenérték fejében szerző harmadik jogszerzővel szemben.”

- 6. §** Az Inyvtv. 30. §-a a következő (2a) és (2b) bekezdésekkel egészül ki:
„(2a) A bejegyzés Ptk. szerinti törlésére
a) a jogügylet érvénytelenségét vagy a bejegyzés utólagos helytelenné válását megállapító jogerős bírósági döntés, és a törlésre irányuló megkeresés,
b) a tulajdonszerzéshez szükséges, valamint a bejegyzés alapjául szolgáló hatósági döntésnek saját hatáskörben vagy ügyészi felhívás nyomán történő visszavonása, és a törlésre irányuló megkeresés, vagy
c) a bejegyzés alapjául szolgáló okiratban szereplő szerződő felek által a megállapodásuk megszüntetése, és a bejegyzés törlése iránti együttes kérelme alapján kerülhet sor.
(2b) A Ptk. bejegyeztetési kötelezettségre vonatkozó rendelkezéseit nem kell alkalmazni, ha a közbenső jogszerzést jogerős bírói döntés, vagy jogerős közjegyzői végzés megállapítja.”
- 7. §** Az Inyvtv. 44. § (1) és (2) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:
„(1) A beadványokat az iktatószámok sorrendjében, az ingatlanügyi hatósághoz történő előterjesztésük időpontjában hatályos jogszabályok szerint kell elintézni. A bejegyzéshez, feljegyzéshez fűződő joghatály beálltára, valamint az azonos napon érkezett beadványok bejegyzésének a sorrendjére, a bejegyzések ranghelyére a Ptk.-nak a rangsor elvére, a rangsorra és a ranghelyre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni azzal, hogy a bejegyzések hatályának kezdetére irányadó időpontnak – az azonos napon érkezett beadványokra vonatkozó eltérésekkel – a bejegyzés, feljegyzés iránt benyújtott kérelem, megkeresés hatáskörrel és illetékességgel rendelkező ingatlanügyi hatóság általi iktatásának az időpontját kell tekinteni. A bejegyzés alapjául szolgáló okiratnak nem tekinthető iratot a rangsor megállapításánál nem lehet figyelembe venni.
(2) A beadványok rangsora valamennyi érdekelt közokiratba, ügyvéd által ellenjegyzett magánokiratba vagy olyan magánokiratba foglalt hozzájárulása alapján változtatható meg, amelyen az érdekeltnek névalírásának valódiságát közjegyző tanúsítja. Ellenjegyzésként a jogtanácsos ellenjegyzését is el kell fogadni, ha a szerződő felek valamelyike jogtanácsos által képviselt szervezet.”
- 8. §** Az Inyvtv. 54. § (4) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) A bejegyzés, feljegyzés Ptk. szerinti kijavításáról, illetve a határozat kiegészítéséről, továbbá a bejegyzéssel, feljegyzéssel, adatok átvezetésével (e bekezdés alkalmazásában a továbbiakban együtt: bejegyzés) kapcsolatos döntés saját hatáskörben történő kijavításáról, módosításáról, visszavonásáról az ingatlanügyi hatóság újabb döntést hoz, egyidejűleg a bejegyzést helyesbíti, törli, illetve a hiányzó bejegyzést pótolja. Az újabb döntését közli a kérelmezővel, valamint mindazokkal, akikkel az eredeti döntést közölte. A Ptk.-nak a bejegyzésben, feljegyzésben történt hibás névírás, szám- vagy számítási hiba, más hasonló elírás és helytelen megjelölés kijavítására vonatkozó rendelkezését az adatváltozás átvezetésére is megfelelően alkalmazni kell.”
- 9. §** (1) Az Inyvtv. 67. §-át megelőző alcím címe helyébe a következő alcím cím lép:
„Betekintés a tulajdoni lap tartalmába és az ingatlan-nyilvántartási okirattárba”
(2) Az Inyvtv. 67. §-a a következő (2)–(4) bekezdésekkel egészül ki:
„(2) Az ingatlan-nyilvántartás, vagy a széljegyzett ingatlan-nyilvántartási igény alapjául szolgáló okirat szerinti jogosult, illetve kötelezett teljes bizonyító erejű magánokiratba vagy közjegyzői okiratba foglalt engedélyével ismerhető meg:
a) minden olyan magán- és közokirat, hatósági határozat tartalma, amely a jogosult, illetve a kötelezett bejegyzése, törlése alapjául szolgált, vagy széljegyzés alapjául szolgált, és
b) a tulajdonosok jegyzéke (névmutató).
(3) A (2) bekezdésben foglaltak megismerhetők akkor is, ha a kérelmező írásban igazolja, hogy az irat megismerése joga érvényesítéséhez, illetve jogszabályon vagy hatósági határozaton alapuló kötelezettsége teljesítéséhez szükséges.
(4) Széljegyzett ingatlan-nyilvántartási igény alatt az ingatlan tulajdoni lapján széljegyen feltüntetett, jog bejegyzése, jogilag jelentős tény feljegyzése, adatváltozás átvezetése, vagy azok törlése iránt benyújtott kérelmet, törvényben feljogosított szervtől származó megkeresést kell érteni.”

- 10. §** Az Inyvtv. „Másolatok kiadásának módja” alcíme a következő 68/A. §-sal egészül ki:
„68/A. § (1) A tulajdoni lapról a következő papír alapú másolatok állíthatók ki, valamint – az e törvényben meghatározottak szerint – elektronikus dokumentumként a következő másolatok szolgáltatathatók:
a) teljes másolat, amely valamennyi bejegyzést tartalmaz,
b) szemle, amely kizárólag a – másolat kiállításának, illetve elektronikus úton történő lekérdezésének időpontjában – fennálló bejegyzéseket tartalmazza.
(2) A tulajdoni lap tartalma – az (1) bekezdésben foglaltakon túl, e törvény felhatalmazása alapján kiadott miniszteri rendeletben foglaltak szerinti – részadat-szolgáltatás formájában is megismerhető. A részadatot az ingatlanügyi hatóság tanúsítvány formájában szolgáltathatja.
(3) Az állami ingatlan-nyilvántartási térképi adatbázis tartalmáról kiadott másolat lehet:
a) szemle másolat: amely a hatályos térképi állapotot tartalmazza,
b) teljes másolat: amely a hatályos térképi állapot mellett az előzetes térképi változásokat is tartalmazza.
(4) Térkép, ingatlan-nyilvántartási térkép alatt a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló törvényben meghatározott állami ingatlan-nyilvántartási térképi adatbázist kell érteni.”
- 11. §** Az Inyvtv.
a) 23. § (3) bekezdésében a „ha” szövegrész helyébe a „ha-t”,
b) 24. § (4) bekezdésében „Az önálló tulajdonú” szövegrész helyébe „A 12. § a) pontja szerinti”,
c) 50. § (1) bekezdésében az „elidegenítési és terhelési tilalmat” szövegrész helyébe az „elidegenítési és terhelési tilalmat, vagy elidegenítési tilalmat”,
d) 52. § (1) bekezdésének f) pontjában az „a)–g)” szövegrész helyébe az „1–10.”,
e) 72. § (1) bekezdés e) pontjában az „elidegenítési és terhelési tilalom” szövegrész helyébe az „elidegenítési és terhelési tilalom, vagy elidegenítési tilalom” szöveg lép.
- 12. §** Hatályát veszti az Inyvtv.
a) 3. §-a és az azt megelőző alcím címe,
b) 4. §-a és az azt megelőző alcím címe,
c) 7. § (3) bekezdése,
d) 8. §-a és az azt megelőző alcím címe,
e) 16. § i) pontjában az „(önálló zálogjog)” szövegrész,
f) 30. § (1) bekezdése,
g) 32. § (3) bekezdésében az „(önálló zálogjog)” szövegrész,
h) 32. § (5) bekezdésében az „(önálló zálogjog)” szövegrész,
i) 50. § (2) bekezdés b) és c) pontjában az „önálló zálogjog,” szövegrész,
j) 54. § (1) és (2) bekezdése,
k) 63. §-a,
l) 64. § (1) bekezdés e) pontjában az „,illetőleg önálló zálogjogba foglalt” szövegrész.
- 13. §** Ez a törvény 2014. március 15-én lép hatályba.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2013. évi CCV. törvény**a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvénynek és egyes kapcsolódó törvényeknek a nevelőszülői jogviszony és a speciális ellátás átalakításával összefüggő módosításáról*****1. A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény módosítása**

- 1. §** A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 6. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:
„(5a) A gyermeknek joga van ahhoz, hogy a védelme érdekében eljáró szakemberek – különösen a gyermek bántalmazásának felismerése és megszüntetése érdekében – egységes elvek és módszertan alkalmazásával járjanak el.”
- 2. §** A Gyvt. 11. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:
„(1a) A gyermek bántalmazással szembeni védelemhez való jogának érvényesítése érdekében a gyermek számára gyermekjóléti alapellátást vagy gyermekvédelmi szakellátást biztosító, továbbá a gyermek törvényes képviselőjének ellátásával, ügyeinek intézésével foglalkozó szervek és személyek a gyermekek és az ifjúság védelméért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) által jóváhagyott egységes elvek és módszertan alkalmazásával járnak el.”
- 3. §** A Gyvt. 17. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:
„(2a) A gyermekjóléti szolgálat és a gyámhatóság a gyermek bántalmazása, elhanyagolása miatt jelzést vagy kezdeményezést tevő intézmény, személy adatait erre irányuló külön kérelem hiányában is zártan kezeli.”
- 4. §** A Gyvt. 19. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:
„(5) A (4) bekezdés alkalmazásában szülő alatt a családbafogadó gyámot kell érteni, ha a családbafogadó gyám a gyámsága alá helyezett gyermek tartására köteles.”
- 5. §** A Gyvt. 25. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(7) A gyámhatóság az otthonteremtési támogatás iránti kérelem alapján az utógondozás vagy utógondozói ellátás alatt nem álló fiatal felnőtt részére elrendeli az utógondozást. Az otthonteremtési támogatás céljának megvalósulásához az utógondozást biztosító intézmény a támogatással való elszámolásig segítséget nyújt.”
- 6. §** A Gyvt. 43. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) Családi napköziben – nem nevelési-oktatási céllal – ellátható a bölcsődei és óvodai ellátásban nem részesülő gyermek, továbbá az iskolai oktatásban részesülő gyermek az iskola nyitvatartási idején kívül, valamint az Nktv. rendelkezései szerint az általános iskolában a tizenhat óra előtt megszervezett egyéb foglalkozás alól felmentett gyermek, valamint a magántanuló.”
- 7. §** A Gyvt. VI. Fejezete a következő alcímmel egészül ki:
„Befogadó szülők
48/A. § (1) A befogadó szülő átmeneti vagy tartós jelleggel saját háztartásában nyújt teljes körű ellátást az általa befogadott gyermeknek és fiatal felnőttnek.
(2) Befogadó szülő a helyettes szülő, a nevelőszülő, a speciális nevelőszülő és a különleges nevelőszülő.
(3) Nem lehet befogadó szülő az, akivel szemben a 15. § (8) bekezdésében meghatározott kizáró ok áll fenn.
(4) A nevelőszülő – a működtető hozzájárulásával – helyettes szülői feladatokat is elláthat. A nevelőszülő gondozásában egyidejűleg vagy kizárólag átmeneti gondozásban lévő gyermekek vagy kizárólag gyermekvédelmi szakellátásban lévő gyermekek lehetnek, kivéve, ha a nevelőszülő az utógondozói ellátott fiatal felnőttnek és annak átmeneti gondozásban részesülő gyermekének együtt nyújt ellátást.
(5) Az egy háztartásban nevelkedő gyermekek száma akkor sem haladhatja meg a 49. § (3) bekezdésében vagy az 54/A. §-ban meghatározott létszámot, ha az adott háztartásban élő személyek közül többen is befogadó szülői feladatot látnak el.

* A törvényt az Országgyűlés a 2013. november 25-i ülésnapján fogadta el.

(6) A befogadó szülőnél elhelyezendő gyermekek – nevelőszülő esetén ideértve a fiatal felnőtteket is – számát a működtető a befogadó szülővel egyetértésben állapítja meg. A befogadó szülőnél elhelyezendő gyermekek számának meghatározásakor figyelembe kell venni a gyermek életkorát, tartós betegségét, fogyatékosságát, személyiségzavarát, a testvérek együttes elhelyezésének lehetőségét, az egyéb gyermeknevelést befolyásoló körülményeket, továbbá a nevelőszülő személyiségét és életkörülményeit.

(7) A nevelőszülő tevékenységét nevelőszülői hálózat keretében végzi. A helyettes szülő tevékenységét helyettes szülői hálózat keretében vagy önálló helyettes szülőként végzi. A nevelőszülői vagy helyettes szülői hálózat nevelési alapdokumentuma a befogadó szülők és a befogadó szülői tanácsadók által elfogadott, a nevelőszülői vagy helyettes szülői hálózatban folyó nevelés célját, alapelvét és módszereit tartalmazó szakmai program.

(8) A helyettes szülő kivételével a befogadó szülő e tevékenysége révén attól az időponttól kezdve áll foglalkoztatási jogviszonyban, amelytől kezdve a gyámhatóság a határozatában a gyermek gondozási helyeként a befogadó szülő háztartását határozta meg. A foglalkoztatási jogviszonyhoz kapcsolódó társadalombiztosítási ellátásra való jogosultság részletes szabályait külön törvény határozza meg.”

8. § (1) A Gyvt. 53. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az otthont nyújtó ellátás keretében

a) különleges ellátást kell biztosítani

aa) a tartósan beteg, a fogyatékos,

ab) a három év alatti

gyermek számára;

b) speciális ellátást kell biztosítani

ba) a súlyos személyiségfejlődési, érzelmi élet- és impulzuskontroll-zavarokkal küzdő, illetve súlyos pszichotikus vagy neurotikus tüneteket mutató gyermek (a továbbiakban együtt: súlyos pszichés tüneteket mutató gyermek),

bb) a súlyos magatartási és beilleszkedési zavarokat vagy súlyos antiszociális viselkedésformákat tanúsító gyermek (a továbbiakban együtt: súlyos disszociális tüneteket mutató gyermek),

bc) az alkohol, drog és egyéb pszichoaktív szert használó gyermek (a továbbiakban: pszichoaktív szert használó gyermek)

számára;

c) különleges és speciális ellátást együttesen kell biztosítani a különleges és speciális szükségletet egyidejűleg mutató gyermek (a továbbiakban: kettős szükségletű gyermek)

számára.”

(2) A Gyvt. 53. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az otthont nyújtó ellátás során a gyermekek helyzetét folyamatosan figyelemmel kell kísérni, és a gyermekvédelmi szakértői bizottság szakmai véleménye alapján vagy a gyermekvédelmi gyám kérelmére felül kell vizsgálni.”

9. § A Gyvt. 54. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„54. § (1) Nevelőszülő az a személy lehet, aki

a) huszonnegyedik életévét betöltötte,

b) cselekvőképés,

c) büntetlen előéletű,

d) a gondozásába helyezett gyermeknél legalább tizennyolc, de legfeljebb ötven évvel idősebb,

e) személyisége, egészségi állapota és körülményei alapján alkalmas a nála elhelyezett gyermek kiegyensúlyozott fejlődésének biztosítására és a családjába történő visszakerülésének vagy örökbefogadásának támogatására, valamint a gyermek, fiatal felnőtt életkori szükségleteiből adódó feladatoknak az ellátására,

f) a képzési előírásokra vonatkozó miniszteri rendeletben meghatározott képzésen eredményesen részt vett.

(2) Az (1) bekezdés d) pontjában meghatározott korkülönbségre és az (1) bekezdés f) pontjában meghatározott képzés elvégzésére vonatkozó rendelkezéstől – a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony egyes kérdéseit szabályozó kormányrendeletben foglaltak szerint – a gyermek érdekében kivételesen el lehet térni.

(3) Speciális nevelőszülő az a nevelőszülő, aki – a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony egyes kérdéseit szabályozó kormányrendeletben foglaltak alapján – alkalmas a nála elhelyezett súlyos pszichés vagy súlyos disszociális tüneteket mutató, vagy pszichoaktív szert használó, speciális ellátást igénylő gyermek kiegyensúlyozott nevelésének biztosítására.

(4) Különleges nevelőszülő az a nevelőszülő, aki – a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony egyes kérdéseit szabályozó kormányrendeletben foglaltak alapján – alkalmas a nála elhelyezett tartósan beteg, fogyatékos vagy három év alatti különleges ellátást igénylő gyermek kiegyensúlyozott nevelésének biztosítására.”

10. § A Gyvt. a következő 54/A. §-sal egészül ki:

„54/A. § (1) A nevelőszülő a saját kiskorú gyermekeit is beszámítva legfeljebb hat gyermek és fiatal felnőtt együttes ellátását biztosíthatja. Ha a nevelőszülő saját kiskorú gyermekről háztartásában nem gondoskodik, akkor legfeljebb öt gyermek és fiatal felnőtt együttes ellátását biztosíthatja.

(2) Ha a nevelőszülő vagy a speciális nevelőszülő speciális szükségletű gyermek teljes körű ellátását biztosítja, a működtetőnek az (1) bekezdés szerinti létszámot minden speciális szükségletű gyermek teljes körű ellátása esetén egy fővel kell csökkentenie.

(3) Ha a nevelőszülő vagy a különleges nevelőszülő egy vagy két fő különleges szükségletű gyermek teljes körű ellátását biztosítja, a működtetőnek az (1) bekezdés szerinti létszámot egy fővel kell csökkentenie. Ha a nevelőszülő, különleges nevelőszülő három vagy négy fő különleges szükségletű gyermek teljes körű ellátását biztosítja, a működtetőnek az (1) bekezdés szerinti létszámot két fővel kell csökkentenie.

(4) Indokolt esetben, így különösen testvérek együttes elhelyezésénél, a nevelőszülő kérelmére vagy beleegyezésével az (1)–(3) bekezdésben meghatározott gyermeklétszámtól el lehet térni. Az eltérés feltétele ideiglenes hatállyal elhelyezett gyermek esetén a területi gyermekvédelmi szakszolgálat, nevelésbe vett gyermek esetén a gyermekvédelmi gyám hozzájárulása.”

11. § A Gyvt. 54/A. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Ha a nevelőszülő, a speciális nevelőszülő vagy a különleges nevelőszülő kettős szükségletű gyermek teljes körű ellátását biztosítja, a működtetőnek az (1) bekezdés szerinti létszámot minden kettős szükségletű gyermek teljes körű ellátása esetén egy fővel kell csökkentenie.”

12. § (1) A Gyvt. 55. § (4) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A nevelőszülő az alapfeladatok ellátásán túl a működtető hozzájárulásával)

„a) elláthatja

aa) a tartósan beteg, a fogyatékos vagy a három év alatti gyermekek különleges gondozását, nevelését,

ab) a súlyos pszichés vagy súlyos disszociális tüneteket mutató, vagy a pszichoaktív szert használó gyermekek speciális gondozását, nevelését, továbbá

ac) a kettős szükségletű gyermekek különleges és speciális gondozását, nevelését együttesen,”

(feltéve, hogy személyében, valamint körülményeiben alkalmas e feladatok végzésére és a működtető biztosítja számára a speciális szakmai támogatást.)

(2) A Gyvt. 55. § (4) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A nevelőszülő az alapfeladatok ellátásán túl a működtető hozzájárulásával)

„c) elláthatja a helyettes szülői feladatokat, azzal, hogy a nála elhelyezhető gyermekek száma nem haladhatja meg a 49. § (3) bekezdésében meghatározott létszámot,”

(feltéve, hogy személyében, valamint körülményeiben alkalmas e feladatok végzésére és a működtető biztosítja számára a speciális szakmai támogatást.)

(3) A Gyvt. 55. § (5) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A működtető a nevelőszülőt)

„c) folyamatosan segíti és ellenőrzi a nevelési díj, az ellátmány és a családi pótlék felhasználásában, a szakmai tevékenysége ellátásában.”

13. § A Gyvt. 56. § (2) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A nevelési díj az öregségi nyugdíj legkisebb összegének)

„a) százötven százaléka, ha a nevelt gyermek a megyei, fővárosi gyermekvédelmi szakértői bizottság által készített szakmai vélemény szerint súlyos pszichés vagy súlyos disszociális tüneteket mutat, vagy pszichoaktív szert használó vagy kettős szükségletű,”

14. § A Gyvt. 58. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„58. § (1) A speciális gyermekotthon, a speciális lakásotthon, a gyermekotthon speciális csoportja vagy a gyermekotthon az ideiglenes hatállyal elhelyezett vagy a nevelésbe vett súlyos pszichés vagy súlyos disszociális

tüneteket mutató, pszichoaktív szert használó és a kettős szükségletű gyermekeknek nyújt gondoskodást, szocializációt és reszocializációt, valamint rehabilitációt és rehabilitációt.

(2) Ha a nevelésbe vett gyermeknek az intézményben való tartózkodása a gyermek speciális szükségleteihez, állapotához igazodó terápia vagy tanulmányainak befejezése érdekében nagykorúvá válását követően is indokolt, a fiatal felnőtt kérelmére a speciális gyermekotthon, a speciális lakásotthon, a gyermekotthon speciális csoportja utógondozói ellátást nyújt a fiatal felnőttnek.

(3) A speciális gyermekotthonban, a speciális lakásotthonban vagy a gyermekotthon speciális csoportjában a gyermek teljes körű ellátásának időtartama ugyanazon a gondozási helyen nem haladhatja meg a két évet, kivéve a (4) bekezdésben foglaltakat.

(4) A speciális gyermekotthonban, a speciális lakásotthonban vagy a gyermekotthon speciális csoportjában a gyermek teljes körű ellátásának időtartama kivételesen indokolt esetben,

a) a gyermek terápiájának, a tanítási évnél vagy a gyermek képzésben való részvételének a befejezésére tekintettel, legfeljebb egy évvel meghaladhatja a két évet, vagy

b) a speciális szükséglet fennállásáig meghosszabbodhat.

(5) A speciális gyermekotthon a szükséges személyi és tárgyi feltételek megléte esetén bentlakásos ellátás keretében végezheti a megyei, fővárosi gyermekvédelmi szakértői bizottság felkérésére a gyermek személyiségvizsgálatát.

(6) A különleges ellátást igénylő gyermek és a kettős szükségletű gyermek gondozását, ellátását, rehabilitációját és rehabilitációját – az Nktv. szerinti szakértői bizottság fogyatékosokra vonatkozó véleménye alapján – az erre a célra létrehozott különleges gyermekotthon, gyermekotthon vagy gyermekotthoni csoport biztosítja, feltéve, ha a gyermek nevelőszülőnél történő elhelyezése nem oldható meg és állapota nem indokolja a fogyatékosok vagy pszichiátriai betegek otthonában való elhelyezését, vagy az elhelyezés férőhely hiányában nem lehetséges.”

15. § (1) A Gyvt. 59. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A speciális, különleges vagy kettős szükségletű gyermeket fogadó lakásotthon speciális vagy különleges lakásotthonként működik.”

(2) A Gyvt. 59. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A különleges, speciális vagy kettős szükségletű gyermek különleges és speciális ellátását, gondozását, rehabilitációját és rehabilitációját biztosító gyermekotthon eltérő csoportlétszámát a személyes gondoskodást nyújtó gyermekjóléti, gyermekvédelmi intézmények, valamint személyek szakmai feladatairól és működésük feltételeiről szóló miniszteri rendelet határozza meg.”

16. § (1) A Gyvt. 66. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az állam fenntartói feladatainak ellátására a Kormány rendeletében kijelölt szerv a területi gyermekvédelmi szakszolgáltatás biztosítása érdekében együttműködik a gyermek gondozási helyét fenntartó egyházi, nem állami fenntartóval és az ellátást nyújtó intézménnyel.”

(2) A Gyvt. 66. § (3) bekezdés nyitó szövegrésze és b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„A területi gyermekvédelmi szakszolgálat szolgáltatási, szervezési, tanácsadói és szakértői feladatokat végez. Tevékenysége körében a 60–65. §-okban foglaltakon túl”

„b) az állam fenntartói feladatainak ellátására a Kormány rendeletében kijelölt szerv döntése alapján a gyermekek ideiglenes hatályú elhelyezését biztosító nevelőszülői hálózatot és gyermekotthont működtet;”

17. § (1) A Gyvt. 66/A. §-át megelőző címmegjelölés és alcímmegjelölés helyébe a következő címmegjelölés és alcímmegjelölés lép:

**„A nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony és a helyettes szülői jogviszony
A nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyra vonatkozó általános szabályok”**

(2) A Gyvt. 66/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„66/A. § (1) A nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony egyrészről a működtető, másrészről a nevelőszülő, a speciális nevelőszülő vagy a különleges nevelőszülő (a továbbiakban együtt: nevelőszülő) között az ideiglenes hatállyal elhelyezett vagy nevelésbe vett gyermek otthon nyújtó ellátásának biztosítása céljából, a 66/B. § (1) bekezdése szerinti írásbeli keretmegállapodás alapján, a 66/B. § (3) bekezdésében foglalt időponttól létrejövő foglalkoztatási jogviszony.

(2) A nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyra a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvényt (a továbbiakban: Mt.) akkor kell alkalmazni, ha azt e törvény előírja.

(3) Az Mt. rendelkezéseinek alkalmazása során

- a) munkaviszony alatt a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyt,
 - b) munkaviszonyra vonatkozó szabály alatt a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyra vonatkozó jogszabályt, a 66/B. § (1) bekezdése szerinti keretmegállapodást és kiegészítő megállapodást,
 - c) munkavállaló alatt a nevelőszülőt,
 - d) munkáltató alatt a nevelőszülői hálózat működtetőjét,
 - e) munkabér alatt a nevelőszülőnek járó díjazást,
 - f) távolléti díj alatt a 66/H. § (3) bekezdése szerinti alapdíjat
- kell érteni.

(4) A nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban álló személy nem tanúsíthat olyan magatartást, amely méltatlan a nevelőszülői hivatáshoz.

(5) A nevelőszülő a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyának fennállása alatt, és annak megszűnését követően az általa nevelt gyermekkel, a gyermek vér szerinti családjával és a gyermeket örökbe fogadni szándékozó személlyel kapcsolatban tudomására jutott személyes adatot, valamint minden olyan adatot, tényt vagy körülményt, amelyet jogszabály alapján nem kell más számára megismerhetővé tennie, csak a törvényben azok kezelésére feljogosított szervnek vagy személynek hozhatja a tudomására.

(6) A nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony általános szabályai tekintetében egyebekben az Mt. 6. § (1) és (2) bekezdését, 7. §-át, 8. § (3) bekezdését, 9. és 10. §-át, 12. § (1) és (2) bekezdését, 15. § (3) és (4) bekezdését, 16–18. §-át, 19. § (2) és (3) bekezdését, 20. § (2)–(4) bekezdését, 22. § (1)–(3) bekezdését, 23–24. §-át, 25. § (1)–(4) bekezdését, (5) bekezdése első mondatát, (6)–(8) bekezdését, 26. §-át, 27. § (1) és (3) bekezdését, 29. § (1), (3) és (4) bekezdését, 30. és 31. §-át alkalmazni kell.”

18. § (1) A Gyvt. a 66/B. §-át megelőzően a következő alcímmejelöléssel egészül ki:

„A nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony létrejötte”

(2) A Gyvt. 66/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„66/B. § (1) A működtető és a nevelőszülő a köztük létrejövő nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony általános kérdéseiről – a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony egyes kérdéseit szabályozó kormányrendelet szerinti tartalommal – írásbeli keretmegállapodást köt. Az adott gyermek, fiatal felnőtt befogadásáról – a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony egyes kérdéseit szabályozó kormányrendelet szerinti tartalommal – a működtető és a nevelőszülő kiegészítő megállapodást köt.

(2) A keretmegállapodást és a kiegészítő megállapodást a működtető és a nevelőszülő közös megegyezéssel módosíthatják. A keretmegállapodás és a kiegészítő megállapodás módosítására a megkötésére vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(3) A nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony az írásbeli keretmegállapodás alapján attól az időponttól jön létre, amelytől kezdve a gyámhatóság a határozatában a gyermek gondozási helyeként a nevelőszülő háztartását határozta meg.

(4) Az (5) bekezdésben foglalt eset kivételével a nevelőszülő nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonya mellett – a működtetővel kötött megállapodásban foglaltak szerint – időkorlátozás nélkül folytathat a Cst. 4. § d) pontjában meghatározott keresőtevékenységet, feltéve, hogy az a nála elhelyezett gyermek, fiatal felnőtt ellátását nem veszélyezteti.

(5) Ha a nevelőszülő a saját gyermekeit is beszámítva négy vagy annál több gyermek ellátását biztosítja, keresőtevékenységet heti húsz órát meg nem haladó időtartamban folytathat vagy időkorlátozás nélkül, feltéve, hogy a munkavégzés otthonában történik. A munkavégzésre a működtetővel kötött megállapodásban foglaltak szerint akkor kerülhet sor, ha a nevelőszülő ezzel nem veszélyezteti a nála elhelyezett gyermek, fiatal felnőtt ellátását.

(6) A nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony határozatlan időre jön létre. Kivételesen – helyettesítés vagy egyéb méltányolható ok esetén – a jogviszony határozott időre is létesíthető. A határozott idejű nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyra az Mt. 192. § (1), (2) és (4) bekezdését alkalmazni kell.

(7) Házasságban vagy élettársi kapcsolatban élő személy nevelőszülőként csak akkor foglalkoztatható, ha a nevelőszülői tevékenység végzéséhez házastársa, élettársa írásban hozzájárul.”

- 19. §** (1) A Gyvt. a 66/C. §-át megelőzően a következő alcímjegyeléssel egészül ki:
„A nevelőszülő együttműködési kötelezettsége”
- (2) A Gyvt. 66/C. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„66/C. § (1) A nevelőszülő együttműködik
- a) a működtetőjével,
 - b) a gyermekvédelmi gyámmal, a gyermek kapcsolattartásra jogosult szülőjével és más hozzátartozójával,
 - c) az ellátási tevékenységét ellenőrző és a gyermek ügyében eljáró gyámhatósággal,
 - d) a területi gyermekvédelmi szakszolgálattal, és
 - e) a gyermek számára ellátást, szolgáltatást nyújtó intézményekkel, különösen az egészségügyi szolgáltatókkal és köznevelési intézményekkel.
- (2) A nevelőszülő az együttműködés keretében köteles haladéktalanul tájékoztatni a működtetőt, ha feladatainak ellátásában tartósan akadályoztatva van vagy életkörülményeiben jelentős változás várható.
- (3) A működtető a székhelyén, illetékességi területén kívül élő nevelőszülővel is létesíthet nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyt, feltéve, hogy a gyermek nevelését, gondozását és a nevelőszülői család életkörülményeit rendszeresen figyelemmel tudja kísérni, valamint az 55. § (5) bekezdése szerinti feladatokat el tudja látni.”
- 20. §** (1) A Gyvt. a 66/D. §-át megelőzően a következő alcímjegyeléssel egészül ki:
„A nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony megszűnése, megszüntetése”
- (2) A Gyvt. 66/D. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„66/D. § (1) A nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony megszűnik
- a) a nevelőszülő halálával,
 - b) a működtető jogutód nélküli megszűnésével,
 - c) a határozott idő lejártával, vagy
 - d) ha a nevelőszülő gondozásából valamennyi gyermek, fiatal felnőtt kikerült és a gyámhatóság az ezt követő három hónapon belül újabb gyermeket, fiatal felnőttet nem helyezett el a gondozásában.
- (2) Az (1) bekezdés d) pontjában meghatározott időtartam a gyermeknek, a fiatal felnőttnek a nevelőszülő gondozásából való kikerülését követő naptól kezdődik abban az esetben is, ha a nevelőszülőt az egyes gyámi feladatok ellátására a gyámhatóság gyámként kirendelte.
- (3) A nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony megszüntethető
- a) a felek közös megegyezésével,
 - b) felmondással vagy
 - c) azonnali hatályú felmondással.
- (4) A nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony megszüntetésének közös megegyezéssel történő kezdeményezéséről a gyámhatóságot értesíteni kell. Ilyen esetben a jogviszony a megszüntetés kezdeményezésétől számított legalább harminc, legfeljebb hatvan nap elteltével szüntethető meg.
- (5) A nevelőszülő a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyt hatvannapos felmondási idővel indokolás nélkül írásban felmondhatja. A működtető indokolt esetben a felmondási idő alatt felmentheti a nevelőszülőt a munkavégzés alól, ha az nem ellentétes a nála elhelyezett gyermek érdekeivel.
- (6) A működtető a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyt – a (7) bekezdésben foglalt kivétellel – hatvannapos felmondási idővel, írásban, indokolással felmondhatja. A felmondás okának az indokolásból világosan ki kell tűnnie. A felmondás indokának valóságát és okszerűségét a működtető bizonyítja.
- (7) A működtető azonnali hatállyal felmondja a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyt, ha
- a) a nevelőszülő külföldön létesít szokásos tartózkodási helyet,
 - b) a nevelőszülőt a bíróság jogerős ítélettel cselekvőképességet érintő gondnokság alá helyezte,
 - c) a nevelőszülővel vagy a vele egy háztartásban élő más személlyel szemben a 15. § (8) bekezdésében meghatározott kizáró ok fennállásáról szerez tudomást,
 - d) a bíróság a nevelőszülő szülői felügyeleti jogát jogerős ítéletével megszüntette, vagy
 - e) a nevelőszülő a (8) bekezdésben foglalt magatartást megvalósítja.
- (8) Ha a nevelőszülő a gyermek, fiatal felnőtt nevelése, ellátása során meg nem engedett nevelési módszereket alkalmaz, a gyermeket, fiatal felnőttet bántalmazza, élelmezését megvonja, a gyermek, fiatal felnőtt gondozását, nevelését önhibájából súlyosan elhanyagolja, a vér szerinti családjával való kapcsolattartását nem biztosítja, örökbefogadását akadályozza vagy a gyermek, fiatal felnőtt ellátásához biztosított juttatásokat nem a gyermek, fiatal felnőtt szükségleteire fordítja, a működtető megkeresi a gyámhatóságot a gyermek, fiatal felnőtt új gondozási

helyének kijelölése érdekében. A működtető erről egyidejűleg értesíti a gyermekvédelmi gyámot és a területi gyermekvédelmi szakszolgálatot.

(9) A (8) bekezdés szerinti esetben a nevelőszülőnek a 66/H. § alapján járó díjazása folyósítását a gyermek gondozási helyének megváltoztatásáról szóló gyámhatósági döntés jogerőre emelkedéséig fel kell függeszteni. Ha a gyámhatóság nem változtatja meg a gyermek gondozási helyét, a felfüggesztés idejére járó nevelőszülői díjazást a működtető egy összegben kifizeti a nevelőszülő részére. Ellenkező esetben a nevelőszülői díjazás folyósítását a felfüggesztés időpontjára visszamenő hatállyal meg kell szüntetni.

(10) Ha a (8) bekezdésben foglaltakról a gyámhatóság nem a működtetőtől értesül, a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony azonnali hatályú felmondását kezdeményezi a működtetőnél. Ezzel egyidejűleg a gyámhatóság szükség esetén kijelöli a gyermek új gondozási helyét.

(11) A nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony megszüntetésére irányuló megállapodást és nyilatkozatokat írásba kell foglalni.

(12) A nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony fennállását nem érinti, ha a gyermek vagy a fiatal felnőtt átmenetileg a nevelőszülő háztartásán kívül tartózkodik, így különösen, ha a gyermek, fiatal felnőtt kollégiumi, diákotthoni elhelyezésben részesül, üdül vagy gyógyintézeti kezelés alatt áll.

(13) A nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony (1) bekezdés b)–d) pontja szerinti megszűnésekor, valamint a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony megszüntetésekor a nevelőszülő átadja a gyermekkel kapcsolatos iratokat a működtetőnek és a gyermek, fiatal felnőtt után járó juttatásokkal elszámol.

(14) A nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony megszűnése, megszüntetése tekintetében egyebekben az Mt. 80. § (2) bekezdését, 82. §-át és 84. § (1)–(3) bekezdését alkalmazni kell."

21. § A Gyvt. 66/E. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„66/E. § (1) A nevelőszülőt legalább három év folyamatosan nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban eltöltött idő után végkielégítés illeti meg, ha a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony a működtető jogutód nélküli megszűnésével, vagy – a 66/D. § (7) bekezdésében meghatározott eseteket kivéve – a működtető általi felmondással szűnik meg.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően nem jár végkielégítés a nevelőszülőnek, ha a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonya megszűnése időpontjában öregségi nyugdíjra jogosult vagy abban részesül.

(3) A végkielégítés mértéke

a) legalább három év folyamatosan nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban eltöltött idő esetén egyhavi,

b) legalább öt év folyamatosan nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban eltöltött idő esetén kéthavi,

c) legalább tíz év folyamatosan nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban eltöltött idő esetén háromhavi,

d) legalább tizenöt év folyamatosan nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban eltöltött idő esetén négyhavi,

e) legalább húsz év folyamatosan nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban eltöltött idő esetén öthavi,

f) legalább huszonöt év folyamatosan nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban eltöltött idő esetén hathavi,

a nevelőszülőnek a végkielégítés megállapítását megelőző három évben kifizetett nevelőszülői díjazás havi átlagának megfelelő összeg.

(4) A végkielégítés mértéke háromhavi, a nevelőszülőnek a végkielégítés megállapítását megelőző három évben kifizetett nevelőszülői díj havi átlagának megfelelő összeggel emelkedik, ha a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony az öregségi nyugdíjjogosultság megszerzését megelőző öt éven belül szűnik meg."

22. § (1) A Gyvt. 66/F. §-át megelőző alcímmejelölés helyébe a következő alcímmejelölés lép:

„Munkaidő és szabadság”

(2) A Gyvt. 66/F. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„66/F. § (1) A nevelőszülő feladatainak és idejének beosztását – a gyermeknevelés követelményeinek megfelelően – maga határozza meg.

(2) Az öt vagy annál több gyermeket nevelő nevelőszülőt minden naptári negyedévben legalább kettő, legfeljebb hét munkanap szabadság illeti meg. Az ötnél kevesebb gyermeket nevelő nevelőszülőnek a működtető és a nevelőszülő megállapodása alapján naptári negyedévenként legfeljebb hét munkanap szabadság adható, figyelembe véve a nevelőszülőnél elhelyezett gyermekek számát, ellátási szükségletét és azt, hogy a nevelőszülő mióta lát el nevelőszülői tevékenységet. A nevelőszülőnek nem jár szabadság arra az időtartamra, amíg kizárólag a 66/H. § (3) bekezdése szerinti alapidjára jogosult.

(3) A működtető és a nevelőszülő megállapodnak a szabadság kiadásának időpontjáról és a nevelőszülő helyettesítéséről. A szabadság időpontja tekintetében a nevelőszülő kérését lehetőség szerint figyelembe kell venni. A szabadságot – a (4) bekezdés szerinti eset kivételével – az adott naptári negyedévben kell kivenni.

(4) A nevelőszülő kérésére az egyes negyedévekre járó szabadságok időtartama a naptári éven belül összevonható, feltéve, hogy a nevelőszülő helyettesítése megoldható.

(5) A szabadság időtartamára a működtető a szabadságot megelőző utolsó olyan hónapra járó nevelőszülői díj arányos részét fizeti ki a nevelőszülőnek, amelyben a nevelőszülőnél gyermeket, fiatal felnőttet helyeztek el. A naptári évben ki nem adott szabadságot meg kell váltani.

(6) A nevelőszülőt az Mt. 126. §-a szerinti betegszabadság, az Mt. 127. §-a szerinti szülési szabadság és a saját gyermekére tekintettel az Mt. 128–130. § szerinti fizetés nélküli szabadság illeti meg.

(7) A szabadság tekintetében egyebekben az Mt. 121. §-át, 122. § (1) bekezdését, 125. §-át, 133. §-át és 134. § (1) bekezdés c) pontját alkalmazni kell.”

23. § (1) A Gyvt. 66/G. §-át megelőző alcímmegjelölés helyébe a következő alcímmegjelölés lép:

„A nevelőszülő segítése és helyettesítése”

(2) A Gyvt. 66/G. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„66/G. § (1) A működtetőnek gyermekgondozó alkalmazásával vagy megbízásával kell gondoskodnia

a) a nevelőszülő segítségével, ha a nevelőszülő egyidejűleg legalább öt gyermek teljes körű ellátását biztosítja,

b) a speciális nevelőszülő segítségével a nála elhelyezett gyermekek számától függetlenül,

c) a különleges nevelőszülő segítségével, ha a különleges nevelőszülő egyidejűleg legalább három különleges ellátási szükségletű gyermek teljes körű ellátását biztosítja,

d) – gyermekszámtól függetlenül – az a)–c) pont szerinti nevelőszülő segítségével a nevelőszülő szabadsága, betegsége, képzése, továbbképzése vagy egyéb akadályoztatása esetén.

(2) A gyermekgondozó személyére a nevelőszülő tesz javaslatot. Gyermekgondozó elsősorban a nevelőszülő hozzátartozója lehet.

(3) Az (1) bekezdés d) pontja szerinti esetben a működtető a nevelőszülő segítségével másik, helyettesítésre kijelölt nevelőszülő biztosításával vagy a gyermekvédelmi intézmény által biztosított gyermekfelügyelettel is gondoskodhat.

(4) Nem lehet gyermekgondozó az, akivel szemben a 15. § (8) bekezdésében meghatározott kizáró ok áll fenn.

(5) Nem lehet gyermekgondozó és a nevelőszülőt nem helyettesítheti olyan másik nevelőszülő, akinek személye ellen a nevelőszülő tiltakozik.”

24. § A Gyvt. 66/G. § (1) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A működtetőnek gyermekgondozó alkalmazásával vagy megbízásával kell gondoskodnia)

„c) a különleges nevelőszülő segítségével, ha a különleges nevelőszülő egyidejűleg legalább három különleges ellátási szükségletű vagy kettős szükségletű gyermek teljes körű ellátását biztosítja,”

25. § (1) A Gyvt. a 66/H. §-át megelőzően a következő alcímmegjelöléssel egészül ki:

„A nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban végzett tevékenység díjazása”

(2) A Gyvt. 66/H. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„66/H. § (1) A nevelőszülő tevékenységéért a foglalkoztatási jogviszony fennállásának időtartama alatt – a 66/B. § (1) bekezdése szerinti megállapodásokban meghatározott – díjazás illeti meg.

(2) A nevelőszülő díjazása az alaplíjból, a kiegészítő díjból és a többletdíjból áll.

(3) A nevelőszülőt a foglalkoztatási jogviszonyának fennállása alatt – függetlenül attól, hogy helyeztek-e el nála gyermeket, fiatal felnőttet – alaplíjként havonta legalább a kötelező legkisebb munkabér (a továbbiakban: minimálbér) 30%-a illeti meg.

(4) A nevelőszülőt az alaplíjon felül minden egyes nála elhelyezett gyermek, fiatal felnőtt után kiegészítő díjként havonta legalább a minimálbér 20%-a illeti meg.

(5) A nevelőszülőt az alap- és kiegészítő díjon felül minden egyes nála elhelyezett speciális vagy különleges ellátási szükségletű gyermek után többletdíjként havonta legalább a minimálbér 5%-a illeti meg.

(6) A nevelőszülőt kizárólag az alaplíj illeti meg a gyermek, fiatal felnőtt kollégiumi, diákotthoni elhelyezésének időtartamára. Ha a gyermek, fiatal felnőtt a tanítás nélküli pihenőnapok kivételével tanítási szünet, betegség vagy egyéb ok miatt nem a kollégiumban, diákotthonban, hanem a nevelőszülő háztartásában tartózkodik, a nevelőszülő

az alapdíjon felül a kiegészítő díjra, valamint az (5) bekezdésben meghatározott szükségletű gyermek után a többletdíjra is jogosult.

(7) A nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban végzett tevékenység díjazása tekintetében egyebekben az Mt. 154. és 155. §-át, 157. § (1) bekezdését, 158. §-át, 159. § (1)–(5) bekezdését, 161. § (1) és (2) bekezdését, valamint 162–164. §-át alkalmazni kell.”

- 26. §** A Gyvt. 66/H. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(5) A nevelőszülőt az alap- és kiegészítő díjon felül minden egyes nála elhelyezett speciális, különleges vagy kettős szükségletű gyermek után többletdíjként havonta legalább a minimálbér 5%-a illeti meg.”
- 27. §** (1) A Gyvt. a 66/l. §-át megelőzően a következő alcímmegjelöléssel egészül ki:
„Kártérítési felelősség, jogvita”
- (2) A Gyvt. 66/l. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
 „66/l. § (1) A nevelőszülő a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyából eredő kötelezettségeinek vétkes megszegésével okozott kárért az Mt. 179. §-a szerint tartozik kártérítési felelősséggel.
 (2) A működtető a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonnyal összefüggésben a nevelőszülőnek okozott kárért az Mt. 166. § (1) és (2) bekezdése, 167. §-a és 177. §-a szerint tartozik kártérítési felelősséggel.
 (3) A nevelőszülő és a működtető között a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyból származó jogokkal és kötelezettségekkel összefüggésben keletkezett jogvitára az Mt. 285. § (1)–(3) bekezdését, 286. §-át, 287. § (1), (4) és (5) bekezdését kell alkalmazni.”
- 28. §** (1) A Gyvt. a 66/J. §-át megelőzően a következő alcímmegjelöléssel egészül ki:
„A helyettes szülői jogviszony”
- (2) A Gyvt. 66/J. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
 „66/J. § (1) A helyettes szülői jogviszony – a gyermekjóléti szolgálat javaslatának figyelembevételével – a működtető és a helyettes szülő között, a gyermekek átmeneti gondozása-nevelése céljából, írásba foglalt megállapodás alapján létrejövő jogviszony.
 (2) A helyettes szülői jogviszony határozatlan időre jön létre. Kivételesen – helyettesítés vagy egyéb méltányolható ok esetén – a jogviszony határozott időre is létesíthető.
 (3) A helyettes szülői jogviszonyból származó jogok és kötelezettségek a feleket attól az időponttól illetik meg vagy terhelik, amelytől a gyermek ténylegesen a helyettes szülő gondozásába került.
 (4) A működtető és a helyettes szülő a megállapodást csak közös megegyezéssel módosíthatja. A módosítást mindkét fél kezdeményezheti.
 (5) A megállapodás módosítására a megkötésre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.
 (6) A helyettes szülői jogviszony megszűnik
 a) a helyettes szülő halálával,
 b) a működtető jogutód nélküli megszűnésével vagy
 c) a határozott idő lejártával.
 (7) A helyettes szülői jogviszony megszüntethető
 a) a felek közös megegyezésével,
 b) felmondással vagy
 c) azonnali hatályú felmondással.
 (8) A helyettes szülő a helyettes szülői jogviszonyt harmincnapos felmondási idővel indokolás nélkül írásban felmondhatja. A működtető indokolt esetben a felmondási idő alatt felmentheti a helyettes szülőt a munkavégzés alól, ha az nem ellentétes az általa gondozott gyermek érdekeivel.
 (9) A működtető a helyettes szülői jogviszonyt – a (10) bekezdésben foglaltak kivételével – harmincnapos felmondási idővel, írásban, indokolással felmondhatja. A felmondás okának az indokolásból világosan ki kell tűnnie. A felmondás indokának valóságát és okszerűségét a működtető bizonyítja.
 (10) A működtető azonnali hatállyal felmondja a helyettes szülői jogviszonyt, ha
 a) a helyettes szülő külföldön létesít szokásos tartózkodási helyet,
 b) a helyettes szülőt a bíróság jogerős ítélettel cselekvőképességét érintő gondnokság alá helyezte,
 c) a helyettes szülővel szemben a 15. § (8) bekezdésében meghatározott kizáró ok következik be, vagy
 d) a bíróság a helyettes szülő szülői felügyeleti jogát jogerős ítéletével megszüntette.
 (11) A helyettes szülői jogviszony megszüntetésére irányuló megállapodást vagy nyilatkozatokat írásba kell foglalni.”

- 29. §** A Gyvt. 66/J. § (10) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A működtető azonnali hatállyal felmondja a helyettes szülői jogviszonyt, ha)
„b) a helyettes szülőt a bíróság jogerős ítélettel cselekvőképességét érintő gondnokság alá helyezte vagy számára a gyámhatóság támogatót rendelt ki,”
- 30. §** A Gyvt. 66/K. és 66/L. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:
„66/K. § (1) A helyettes szülői jogviszony fennállása alatt a helyettes szülő együttműködik a működtetővel, a gyermek ügyében illetékes gyámhatósággal, a gyermekjóléti szolgálattal, a gyermek törvényes képviselőjével, továbbá a helyettes szülő tevékenységét ellenőrző gyámhatósággal.
(2) A helyettes szülő az együttműködés keretében köteles haladéktalanul tájékoztatni a működtetőt, ha feladatainak ellátásában akadályoztatva van vagy életkörülményeiben jelentős változás várható.
(3) A helyettes szülő – a működtető hozzájárulásával – nevelőszülői feladatot vagy a gyermekek napközbeni ellátását biztosító feladatokat is végezhet. Ilyen esetben reá nézve a 66/A–66/L. §-ban vagy a 43. §-ban meghatározottakat alkalmazni kell.
66/L. § A működtető a helyettes szülőt arra az időtartamra, amikor átmeneti gondozást nyújt a gyermeknek, a központi költségvetésről szóló törvényben meghatározott mértékű helyettes szülői díjban részesíti.”
- 31. §** A Gyvt. 68. § (2) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A gyámhatóság – a gyermekjóléti szolgálat javaslatának figyelembevételével – védelembé veheti továbbá)
„a) a szabálysértési hatóság értesítése alapján a szabálysértési tényállást megvalósító gyermeket és a szabálysértést elkövetett fiatakorút,”
- 32. §** (1) A Gyvt. 72. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő c) ponttal egészül ki:
[Ha a gyermek felügyelet nélkül marad, vagy testi, értelmi, érzelmi és erkölcsi fejlődését családi környezete vagy önmaga súlyosan veszélyezteti, és emiatt azonnali elhelyezése szükséges, a gyámhatóság, valamint a rendőrség, az idegenrendészeti hatóság, a menekültügyi hatóság, az ügyészség, a bíróság, a büntetés-végrehajtási intézet parancsnoksága (a továbbiakban: beutaló szerv) a gyermeket fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható határozatával ideiglenesen]
„b) tizenkettedik életévét be nem töltött gyermek esetén minden esetben a legközelebbi ideiglenes hatállyal elhelyezett gyermekek ellátását is biztosító nevelőszülőnél helyezi el, kivéve, ha egészségi vagy személyiségállapota, ön- és közveszélyes magatartása ezt nem teszi lehetővé vagy más okból szükséges az intézményes elhelyezés biztosítása,
c) tizenkettedik életévét betöltött gyermek esetén vagy ha azt a gyermek egészségi vagy személyiségállapota, ön- és közveszélyes magatartása indokolja vagy ha más okból szükséges az intézményes elhelyezés biztosítása – az ideiglenes hatályú elhelyezés biztosítására is kijelölt – gyermekotthonban, gyermekotthon speciális csoportjában, speciális lakásotthonban, fogyatékosok vagy pszichiátriai betegek otthonában helyezi el.”
(2) A Gyvt. 72. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:
„(1a) A beutaló szerv a gyermek ideiglenes hatályú elhelyezéséről haladéktalanul értesíti a gyámhatóságot vagy külföldi állampolgárságú gyermek esetében – ide nem értve a 4. § (1) bekezdés b) pontja szerinti személyt – a Kormány által kijelölt gyámhatóságot.”
- 33. §** A Gyvt. 76. § (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:
(A gyámhatóság az ideiglenes hatályú elhelyezést megszünteti, ha)
„f) a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény, valamint a menedékjogról szóló törvény szerint kísérő nélküli kiskorúnak minősülő gyermek a gondozási helyéről engedély nélkül eltávozott és oda hatvan napon belül nem tért vissza.”
- 34. §** A Gyvt. 81/A. §-a és az azt megelőző alcímmegjelölés helyébe a következő rendelkezés és alcímmegjelölés lép:
„A gyermek személyes szabadságának korlátozása a speciális gyermekotthonban, a speciális lakásotthonban és a gyermekotthon speciális csoportjában
81/A. § (1) Az ideiglenes hatállyal elhelyezett vagy nevelésbe vett gyermek személyes szabadságának korlátozására abból a célból kerül sor, hogy a gyermek képessé váljon részt venni a speciális gyermekotthonban, a speciális lakásotthonban vagy a gyermekotthon speciális csoportjában folyó terápiás munkában.

- (2) A gyermek személyes szabadságának korlátozása csak kivételesen, a cél eléréséhez szükséges időtartamra rendelhető el.
- (3) A személyes szabadság korlátozása keretében a gyermek
- a speciális gyermekotthon, a speciális lakásotthon, a speciális csoporttal rendelkező gyermekotthon területét nem hagyhatja el,
 - köteles a speciális gyermekotthon, a speciális lakásotthon, a gyermekotthon speciális csoportjának vezetője (a továbbiakban együtt: speciális gyermekotthon vezetője) által kijelölt helyiségekben tartózkodni, vagy
 - köteles a speciális gyermekotthon biztonsági elkülönítőjében tartózkodni.
- (4) Ha a gyermek speciális ellátása a gyermek együttműködési problémája miatt nem kezdhető meg vagy megszakad, és ez a gyermek egészségi vagy pszichés állapotát veszélyezteti, a speciális gyermekotthon vezetője legfeljebb negyvennyolc óra időtartamra, a (3) bekezdés a) vagy b) pontja szerinti intézkedés alkalmazásával korlátozhatja a gyermek személyes szabadságát.
- (5) Ha a gyermek egészségi vagy pszichés állapota következtében saját vagy mások életét, egészségét közvetlenül veszélyeztető magatartást tanúsít és ez csak teljes körű ellátásának azonnali, zárt körülmények közötti felügyeletével vagy biztonsági elkülönítéssel hárrítható el, a speciális gyermekotthon vezetője
- legfeljebb negyvennyolc óra időtartamra, a (3) bekezdés a) vagy b) pontja szerinti intézkedés alkalmazásával, vagy
 - legfeljebb huszonnégy óra időtartamra, a (3) bekezdés c) pontja szerinti intézkedés alkalmazásával
- korlátozhatja a gyermek személyes szabadságát.
- (6) Ha a gyermek egészségi vagy pszichés állapota tette szükségessé a személyes szabadság korlátozását, a gyermekotthon vezetője haladéktalanul gondoskodik a gyermek orvosi vizsgálatáról és az egészségügyi ellátáshoz való hozzájutásáról.
- (7) A személyes szabadság korlátozásának elrendeléséről a speciális gyermekotthon vezetője haladéktalanul, de legkésőbb harminchat órán belül értesíti a gyermekvédelmi gyámot, a gyermekjogi képviselőt, a megyei, fővárosi gyermekvédelmi szakértői bizottságot és a gyámhatóságot.
- (8) A gyermek, a gyermekvédelmi gyám vagy a gyermekjogi képviselő panasszal élhet a személyes szabadság korlátozásával szemben a speciális gyermekotthon, a speciális lakásotthon, a speciális csoporttal rendelkező gyermekotthon fenntartójánál. A gyermekvédelmi gyám és a gyermekjogi képviselő a panaszt annak megtételével egyidejűleg tájékoztatásul megküldi a gyámhatóságnak. A gyermek által tett panaszt a fenntartó a panasz beérkezését követően haladéktalanul tájékoztatásul megküldi a gyámhatóságnak.
- (9) A panaszt a fenntartó annak beérkezését követő tizenöt napon belül kivizsgálja és ha jogosnak tartja, haladéktalanul megteszi a szükséges intézkedéseket a személyes szabadság további indokolatlan korlátozásának megelőzése érdekében.
- (10) Ha a gyermek személyes szabadságának korlátozására négy héten belül legalább két alkalommal sor kerül, a gyámhatóság hivatalból megvizsgálja a nevelési felügyelet elrendelésének szükségességét."

- 35. §** (1) A Gyvt. a 81/B. §-t megelőzően a következő alcím megjelöléssel egészül ki:
„Nevelési felügyelet a speciális gyermekotthonban, a speciális lakásotthonban és a gyermekotthon speciális csoportjában”
- (2) A Gyvt. 81/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
 „81/B. § (1) Ha a gyermek személyes szabadságának korlátozása előreláthatólag negyvennyolc órát meghaladóan szükséges, a speciális gyermekotthon vezetője kezdeményezi a gyámhatóságnál a gyermek nevelési felügyeletének elrendelését. A gyámhatósági határozat meghozataláig elsősorban a gyermek kivizsgálására, a veszélyeztető magatartás megszüntetésére és a gyors állapotromlás megelőzésére kell törekedni.
- (2) A gyámhatóság a speciális gyermekotthon vezetőjének kezdeményezésére vagy a 81/A. § (10) bekezdése szerinti esetben hivatalból vagy a gyermekvédelmi gyám kérelmére a gyermek nevelési felügyeletét rendeli el, ha
- a gyermek egészségi vagy pszichés állapotának zavara következtében olyan magatartást tanúsít, amely saját vagy mások életére, testi épségére jelentős veszélyt jelenthet vagy közvetlen és súlyos veszélyt jelent, és
 - a veszélyhelyzet kizárólag a gyermek negyvennyolc órát meghaladó időtartamban zárt körülmények között biztosított teljes körű ellátásával, kivizsgálásával és terápiájával hárrítható el.
- (3) A nevelési felügyelet időtartama nem haladhatja meg a két hónapot.
- (4) A gyámhatóság a nevelési felügyelet céljának elősegítése érdekében elrendelheti, hogy a gyermek
- a speciális gyermekotthon, a speciális lakásotthon, a speciális csoporttal rendelkező gyermekotthon meghatározott helyiségeiben tartózkodjék,

b) meghatározott ideig hozzátartozóival a kapcsolattartását csak korlátozott módon gyakorolhassa, vagy
 c) a gyermekvédelmi gyám egyetértésével meghatározott gyógykezelésnek vagy gyógyító eljárásnak vesse alá magát.

(5) A gyámhatóság a határozathozatal előtt – a gyermek állapotát figyelembe véve – meghallgatja a gyermeket, a gyermek törvényes képviselőjét, a gyermekjogi képviselőt, a speciális gyermekotthon vezetőjét, valamint kikéri a speciális gyermekotthon, a speciális lakásotthon, a gyermekotthon speciális csoportja telephelye szerinti megyei, fővárosi gyermekvédelmi szakértői bizottság szakmai véleményét. A meghallgatást szükség esetén a gyámhatóság hivatalos helyiségén kívül is meg lehet tartani.

(6) A gyámhatóság a nevelési felügyelet kérdésében a megyei, fővárosi gyermekvédelmi szakértői bizottság szakmai véleményétől csak kivételesen indokolt esetben térhet el.

(7) A gyámhatóság a gyermek nevelési felügyeletéről a nevelési felügyelet elrendelésének a speciális gyermekotthon vezetője általi kezdeményezésétől, a 81/A. § (10) bekezdésében foglaltakról való tudomásszerzéstől vagy a gyermekvédelmi gyám kérelmének beérkezésétől számított nyolc napon belül határoz.

(8) A gyámhatóság a nevelési felügyelet fenntartását a megyei, fővárosi szakértői bizottság szakmai véleménye alapján, továbbá a gyermek, a gyermekjogi képviselő vagy a gyermekvédelmi gyám kérelmére felülvizsgálja.”

36. § (1) A Gyvt. 82. § (1) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Az országos gyermekvédelmi szakértői bizottságot a Kormány rendeletében kijelölt szerv működteti.”

(2) A Gyvt. 82. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A megyei, fővárosi és az országos gyermekvédelmi szakértői bizottság a bizottság vezetőjéből és legalább három tagból, a speciális szükséglet felmerülése, vizsgálata esetén legalább öt tagból áll. A szakértői bizottság állandó tagja egy fő bizottságvezető, egy fő gyermekorvos, egy fő gyermek-szakpszichológus és egy fő, a személyes gondoskodást nyújtó gyermekjóléti, gyermekvédelmi intézmények, valamint személyek szakmai feladatairól és működésük feltételeiről szóló miniszteri rendeletben a területi gyermekvédelmi szakszolgálatnál utógondozó, családgondozó munkakörben elfogadott szakképesítéssel rendelkező személy. A speciális szükséglet felmerülése, vizsgálata esetén a vezetőből és a három állandó tagból álló szakértői bizottság kiegészül egy fő pszichiáterrel és egy fő gyógypedagógussal. Az örökbefogadás előkészítése céljából az (5) bekezdés szerinti összefoglaló vélemény elkészítése esetén a vezetőből és a három állandó tagból álló szakértői bizottság szükség szerint kiegészül egy fő gyógypedagógussal. A gyermekvédelmi szakértői bizottság munkájába – felkérésre – bevonható a gyermek egészségi, mentális és általános személyiségállapota szerinti eseti szakértő is.”

(3) A Gyvt. 82. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A megyei, fővárosi gyermekvédelmi szakértői bizottság szakmai véleménye tartalmazza a gyermek állapotának megfelelő ellátási formára, az egyéni elhelyezési tervre és a gyermek gondozására, nevelésére, fejlesztésére, esetleges terápiájára vonatkozó javaslatot, annak indokolásával együtt.”

(4) A Gyvt. 82. §-a a következő (7)–(10) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A megyei, fővárosi és az országos gyermekvédelmi szakértői bizottság szakmai véleménye a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 50. § (5) bekezdése szerinti véleménynek minősül. A megyei, fővárosi és az országos gyermekvédelmi szakértői bizottság a szakmai véleményének elkészítéséért díjazásban nem részesül.

(8) A megyei, fővárosi és az országos gyermekvédelmi szakértői bizottság pártatlanul és befolyásmentesen alakítja ki szakmai véleményét. A szakmai vélemény tartalma tekintetében a megyei, fővárosi és az országos gyermekvédelmi szakértői bizottság nem utasítható. Az adott ügyben nem lehet a szakértői bizottság tagja az a személy, akivel szemben a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 58. § (6) bekezdése alapján kizáró ok áll fenn.

(9) Ha a megyei, fővárosi vagy az országos gyermekvédelmi szakértői bizottság határidőn belül nem készíti el szakmai véleményét, a gyámhatóság megkeresi a szakértői bizottságot fenntartó szervezet, hogy

a) vizsgálja ki a mulasztás okát, és

b) tegye meg a szükséges intézkedéseket a szakmai véleménynek a gyámhatóság által újonnan kitűzött határidőre történő elkészítése érdekében.

(10) A (9) bekezdéstől eltérően a gyámhatóságnak nem kell megkeresnie a szakértői bizottságot fenntartó szervezet, ha a szakértői bizottság arról tájékoztatja, hogy szakmai véleményét a gyermek engedély nélküli távolléte miatt nem tudta elkészíteni.”

- 37. §** A Gyvt. 92. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) Az utógondozást
a) a gyermek tekintetében a lakóhelye szerinti gyermekjóléti szolgálat,
b) a fiatal felnőtt tekintetében a nevelőszülői hálózatot működtető, a gyermekotthon, az utógondozó otthon vagy a külső férőhely működtetője látja el.”
- 38. §** (1) A Gyvt. 93. § (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(Az utógondozói ellátást a fiatal felnőtt, ha)
„b) az (1) bekezdés b) pontja szerinti ok miatt részesül ellátásban, a 24. életévének, ha felsőoktatási intézménnyel áll hallgatói jogviszonyban, 25. életévének,”
(betöltéséig kérheti.)
- (2) A Gyvt. 93. § (9) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(Megszűnik az utógondozói ellátás, ha a fiatal felnőtt)
„b) az (1) bekezdés b) pontja szerinti ok miatt részesül ellátásban, a tanulói, hallgatói vagy felnőttképzési jogviszony megszűnését követő 120. napon, de tanulói vagy felnőttképzési jogviszony fennállása esetén legkésőbb a 24., hallgatói jogviszony fennállása esetén legkésőbb a 25. életévének betöltésével,”
- 39. §** A Gyvt. 130/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„130/A. § (1) A gyermek bántalmazása, súlyos elhanyagolása vagy egyéb más, súlyos veszélyeztető ok fennállása, továbbá a gyermek önmaga által előidézett súlyos veszélyeztető magatartása esetén
a) a hatóság és az ügyfél bármilyen módon tarthat kapcsolatot,
b) ha környezettanulmányra van szükség, azt haladéktalanul el kell készíteni, és
c) a helyszíni szemle a lezárt terület, épület, helyiség felnyitásával, az ott tartózkodó személyek akarata ellenére is megtartható.
(2) A gyermek bántalmazása, súlyos elhanyagolása vagy egyéb más súlyos veszélyeztető ok felmerülése esetén a gyámhatóság erre irányuló külön kérelem hiányában is zártan kezeli a gyermek, a tanú és az eljárást kezdeményező szerv vagy személy adatait.”
- 40. §** A Gyvt. 132. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) Ha az ügyben a gyermek személyiségével kapcsolatos jelentős tény vagy körülmény megítéléséhez különleges szakértelem szükséges, a gyámhatóság
a) megkeresi a nevelési tanácsadót, szakértőt és rehabilitációs bizottságot, pszichiátriai szakellátó intézményt vagy családvédelemmel foglalkozó szervet, vagy
b) szakértőt rendel ki.
(2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetben a gyámhatóság arra kötelezi a szülőt, a törvényes képviselőt vagy az egyéb ügyfelet, hogy a gyermekkel keresse fel az (1) bekezdés szerinti szervet vagy személyt és közreműködésével, a vizsgálaton való részvételével járuljon hozzá a vizsgálat eredményességéhez.”
- 41. §** (1) A Gyvt. 135. § (2) bekezdés a) pont aa) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[Az (1) bekezdés szerinti szervek jogosultak a gyermek]
„aa) személyazonosító adatainak, társadalombiztosítási azonosító jelére és adóazonosító jelére vonatkozó,”
(adatainak a kezelésére.)
- (2) A Gyvt. 135. § (5) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A gyermekvédelmi gondoskodás biztosítása, a gyermek örökbefogadásának elősegítése és a származás megismeréséhez való jog érvényesülésének biztosítása céljából a területi gyermekvédelmi szakszolgálat és a gyámhatóság kezeli)
„b) az örökbe fogadni szándékozó személy
ba) személyazonosító adatait, társadalombiztosítási azonosító jelét,
bb) egészségi állapotára vonatkozó adatokat,
bc) családi állapotára, fennálló házasságára, élettársi, bejegyzett élettársi kapcsolatának tényére, gyermekei számára, nevére, nemére, születési idejére és az arra vonatkozó adatokat, hogy az örökbe fogadni szándékozó személy kivel él egy háztartásban, a gyermekei kivel élnek egy háztartásban és kinek a gondozásában nevelkednek (a továbbiakban együtt: családi helyzetre vonatkozó adatok),

- bd) vagyoni helyzetére vonatkozó adatokat,
- be) Csjt. 47. §-a szerinti örökbefogadásra való alkalmasságára vonatkozó adatokat,
- bf) örökbe fogadandó gyermekkel kapcsolatos elvárásaira vonatkozó adatokat,
- bg) örökbe fogadható gyermekhez történő kiválasztásának a személyes gondoskodást nyújtó gyermekjóléti, gyermekvédelmi intézmények, valamint személyek szakmai feladatairól és működésük feltételeiről szóló miniszteri rendelet szerinti folyamatával és eredményével összefüggő adatokat,
- bh) – hozzájárulása esetén – fényképét,
- bi) hozzájárulását ahhoz, hogy az e pont szerinti adatait – az országos örökbefogadást elősegítő szerv közreműködésével – az örökbefogadható gyermek szerinti másik területi gyermekvédelmi szakszolgálat a gyermek örökbefogadásának elősegítése céljából kezelje.”
- (3) A Gyvt. 135. § (5) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A gyermekvédelmi gondoskodás biztosítása, a gyermek örökbefogadásának elősegítése és a származás megismeréséhez való jog érvényesülésének biztosítása céljából a területi gyermekvédelmi szakszolgálat és a gyámhatóság kezeli)
 „e) az örökbe fogadható gyermek
- ea) személyazonosító adatait, társadalombiztosítási azonosító jelét,
- eb) egészségi állapotára vonatkozó adatokat,
- ec) családi jogállására és képzelt szülőjére vonatkozó adatait,
- ed) törvényes képviselőjének személyazonosító adatait,
- ee) vér szerinti szülőjének személyazonosító adatait, társadalombiztosítási azonosító jelére, vagyoni helyzetére, munkahelyére, iskolai végzettségére, kapcsolataira, gyermekneveléssel összefüggő, így különösen életvezetésére, nevelési magatartására vonatkozó, egészségi állapotára vonatkozó és büntetlen előéletére vonatkozó adatokat,
- ef) – ha gyermekvédelmi szakellátásban részesül – gyermekvédelmi gondoskodással összefüggő adatait,
- eg) testvéreinek, féltestvéreinek személyazonosító adatait, egészségi állapotukra vonatkozó adatokat és – ha gyermekvédelmi szakellátásban részesülnek vagy részesültek – gyermekvédelmi gondoskodással összefüggő adataikat,
- eh) személyiségére, magatartására, személyes kapcsolataira, szokásaira, tanulmányi eredményeire, neveltségi állapotára vonatkozó adatokat,
- ei) számára megfelelő örökbe fogadni szándékozó személyek kiválasztásának a személyes gondoskodást nyújtó gyermekjóléti, gyermekvédelmi intézmények, valamint személyek szakmai feladatairól és működésük feltételeiről szóló miniszteri rendelet szerinti folyamatával és eredményével összefüggő adatokat,
- ej) fényképét, róla készített mozgóképet,
- ek) ea)–ej) alpontba tartozó adatain kívül a vele kapcsolatos gyámhatósági és a családi helyzetére vonatkozó bírósági döntésekben foglalt adatokat.”
- (4) A Gyvt. 135. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(8) Az országos örökbefogadást elősegítő szerv a gyermek belföldön történő örökbefogadásának elősegítése, a nevelésbe vett gyermek belföldi örökbefogadására tett intézkedések eredménytelenségének megállapítása és a származás megismeréséhez való jog érvényesülésének biztosítása céljából kezeli
- a) az örökbe fogadható gyermek
- aa) személyazonosító adatait, társadalombiztosítási azonosító jelét,
- ab) egészségi állapotára vonatkozó adatokat,
- ac) családi jogállására és képzelt szülőjére vonatkozó adatait,
- ad) törvényes képviselőjének személyazonosító adatait,
- ae) vér szerinti szülőjének személyazonosító adatait, társadalombiztosítási azonosító jelére, vagyoni helyzetére, munkahelyére, iskolai végzettségére, kapcsolataira, gyermekneveléssel összefüggő, így különösen életvezetésére, nevelési magatartására vonatkozó, egészségi állapotára vonatkozó és büntetlen előéletére vonatkozó adatokat,
- af) – ha gyermekvédelmi szakellátásban részesül – gyermekvédelmi gondoskodással összefüggő adatait,
- ag) testvéreinek, féltestvéreinek személyazonosító adatait, egészségi állapotukra vonatkozó adatokat és – ha gyermekvédelmi szakellátásban részesülnek vagy részesültek – gyermekvédelmi gondoskodással összefüggő adataikat,
- ah) személyiségére, magatartására, személyes kapcsolataira, szokásaira, tanulmányi eredményeire, neveltségi állapotára vonatkozó adatokat,
- ai) számára megfelelő örökbe fogadni szándékozó személyek kiválasztásának a személyes gondoskodást nyújtó gyermekjóléti, gyermekvédelmi intézmények, valamint személyek szakmai feladatairól és működésük feltételeiről szóló miniszteri rendelet szerinti folyamatával és eredményével összefüggő adatokat,

- aj) fényképét, róla készített mozgóképet,
- ak) aa)–aj) alpontba tartozó adatain kívül a vele kapcsolatos gyámhatósági és a családi helyzetére vonatkozó bírósági döntésekben foglalt adatokat,
- b) az örökbe fogadni szándékozó személy
 - ba) személyazonosító adatait, társadalombiztosítási azonosító jelét,
 - bb) egészségi állapotára vonatkozó adatokat,
 - bc) családi helyzetére vonatkozó adatokat,
 - bd) vagyoni helyzetére vonatkozó adatokat,
 - be) Csjt. 47. §-a szerinti örökbefogadásra való alkalmasságára vonatkozó adatokat,
 - bf) örökbe fogadandó gyermekkel kapcsolatos elvárásaira vonatkozó adatokat,
 - bg) örökbe fogadható gyermekhez történő kiválasztásának a személyes gondoskodást nyújtó gyermekjóléti, gyermekvédelmi intézmények, valamint személyek szakmai feladatairól és működésük feltételeiről szóló miniszteri rendelet szerinti folyamatával és eredményével összefüggő adatokat,
 - bh) – hozzájárulása esetén – fényképét,
 - bi) hozzájárulását ahhoz, hogy a 135. § (5) bekezdés b) pont szerinti adatait – az országos örökbefogadást elősegítő szerv közreműködésével – az örökbefogadható gyermek szerinti másik területi gyermekvédelmi szakszolgálat a gyermek örökbefogadásának elősegítése céljából kezelje,
 - c) a válsághelyzetben lévő várandós anya, a vér szerinti szülő személyazonosító adatait, társadalombiztosítási azonosító jelét, az egészségi állapotára vonatkozó adatokat és – önkéntes adatszolgáltatása alapján – a vagyoni helyzetére, családi helyzetére és a terhesség eltitkolásának tényére, okára vonatkozó adatokat.”
- (5) A Gyvt. 135. § (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) A központi hatóság a nevelésbe vett gyermek külföldre történő örökbefogadásának elősegítése, a külföldi örökbefogadások utánkövetése és a származás megismeréséhez való jog érvényesülésének biztosítása céljából kezeli

 - a) a Csjt. 49. § (3) bekezdése alapján külföldre örökbe adható gyermek
 - aa) személyazonosító adatait, társadalombiztosítási azonosító jelét,
 - ab) egészségi állapotára vonatkozó adatokat,
 - ac) családi jogállására és képzelt szülőjére vonatkozó adatait,
 - ad) törvényes képviselőjének személyazonosító adatait,
 - ae) vér szerinti szülőjének személyazonosító adatait, társadalombiztosítási azonosító jelére, vagyoni helyzetére, munkahelyére, iskolai végzettségére, kapcsolataira, gyermekneveléssel összefüggő, így különösen életvezetésére, nevelési magatartására vonatkozó, egészségi állapotára vonatkozó és büntetlen előéletére vonatkozó adatokat,
 - af) gyermekvédelmi gondoskodással összefüggő adatait,
 - ag) testvéreinek, féltestvéreinek személyazonosító adatait, egészségi állapotukra vonatkozó adatokat és – ha gyermekvédelmi szakellátásban részesülnek vagy részesültek – gyermekvédelmi gondoskodással összefüggő adataikat,
 - ah) személyiségére, magatartására, személyes kapcsolataira, szokásaira, tanulmányi eredményeire, neveltségi állapotára vonatkozó adatokat,
 - ai) számára megfelelő örökbe fogadni szándékozó személyek kiválasztásának a személyes gondoskodást nyújtó gyermekjóléti, gyermekvédelmi intézmények, valamint személyek szakmai feladatairól és működésük feltételeiről szóló miniszteri rendelet szerinti folyamatával és eredményével összefüggő adatokat,
 - aj) fényképét, róla készített mozgóképet,
 - ak) aa)–aj) alpontba tartozó adatain kívül a vele kapcsolatos gyámhatósági és a családi helyzetére vonatkozó bírósági döntésekben foglalt adatokat,
 - b) a külföldön élő örökbe fogadni szándékozó személy
 - ba) személyazonosító adatait,
 - bb) egészségi állapotára vonatkozó adatokat,
 - bc) családi helyzetére vonatkozó adatokat,
 - bd) vagyoni helyzetére vonatkozó adatokat,
 - be) Csjt. 47. §-a szerinti örökbefogadásra való alkalmasságára vonatkozó adatokat,
 - bf) örökbe fogadandó gyermekkel kapcsolatos elvárásaira vonatkozó adatokat,
 - bg) az örökbe fogadható gyermekhez történő kiválasztásának a személyes gondoskodást nyújtó gyermekjóléti, gyermekvédelmi intézmények, valamint személyek szakmai feladatairól és működésük feltételeiről szóló miniszteri rendelet szerinti folyamatával és eredményével összefüggő adatokat,

- bh) – hozzájárulása esetén – fényképét,
- c) a külföldön élő örökbe fogadó szülő személyazonosító adatait, családi helyzetére, egészségi állapotára, vagyoni helyzetére vonatkozó adatokat,
- d) a külföldre örökbe adott gyermek helyzetéről, beilleszkedéséről szóló jelentésben foglalt adatokat,
- e) a külföldre örökbe adott gyermek személyazonosító adatait.”

- 42. §** (1) A Gyvt. 135/A. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[Az örökbefogadást elősegítő közhasznú szervezet a válsághelyzetben lévő várandós anya segítése, a nyílt örökbefogadások előmozdítása, az örökbefogadást elősegítő tevékenységének nyújtása, az örökbefogadás engedélyezését követően az örökbe fogadó szülőnek, az örökbe fogadott gyermeknek, a vér szerinti szülőnek segítséget nyújtó szolgáltatások és tanácsadás biztosítása, valamint az örökbe fogadott gyermek (személy) vér szerinti szülőjével való kapcsolatfelvételének elősegítése céljából kezeli az örökbe fogadott gyermek (személy) vér szerinti szülőjével való kapcsolatfelvételének elősegítése céljából kezeli a válsághelyzetben lévő várandós anya, a vér szerinti szülő]
 „aa) személyazonosító adatait, társadalombiztosítási azonosító jelét,”
- (2) A Gyvt. 135/A. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[Az örökbefogadást elősegítő közhasznú szervezet a válsághelyzetben lévő várandós anya segítése, a nyílt örökbefogadások előmozdítása, az örökbefogadást elősegítő tevékenységének nyújtása, az örökbefogadás engedélyezését követően az örökbe fogadó szülőnek, az örökbe fogadott gyermeknek, a vér szerinti szülőnek segítséget nyújtó szolgáltatások és tanácsadás biztosítása, valamint az örökbe fogadott gyermek (személy) vér szerinti szülőjével való kapcsolatfelvételének elősegítése céljából kezeli a gyermek]
 „ba) személyazonosító adatait, társadalombiztosítási azonosító jelét, fényképét,”
- (3) A Gyvt. 135/A. § (1) bekezdés c) pont ca) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[Az örökbefogadást elősegítő közhasznú szervezet a válsághelyzetben lévő várandós anya segítése, a nyílt örökbefogadások előmozdítása, az örökbefogadást elősegítő tevékenységének nyújtása, az örökbefogadás engedélyezését követően az örökbe fogadó szülőnek, az örökbe fogadott gyermeknek, a vér szerinti szülőnek segítséget nyújtó szolgáltatások és tanácsadás biztosítása, valamint az örökbe fogadott gyermek (személy) vér szerinti szülőjével való kapcsolatfelvételének elősegítése céljából kezeli az örökbe fogadni szándékozó személy]
 „ca) személyazonosító adatait, társadalombiztosítási azonosító jelét és hozzájárulása esetén a fényképét,”
- (4) A Gyvt. 135/A. § (1) bekezdés d) pont da) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[Az örökbefogadást elősegítő közhasznú szervezet a válsághelyzetben lévő várandós anya segítése, a nyílt örökbefogadások előmozdítása, az örökbefogadást elősegítő tevékenységének nyújtása, az örökbefogadás engedélyezését követően az örökbe fogadó szülőnek, az örökbe fogadott gyermeknek, a vér szerinti szülőnek segítséget nyújtó szolgáltatások és tanácsadás biztosítása, valamint az örökbe fogadott gyermek (személy) vér szerinti szülőjével való kapcsolatfelvételének elősegítése céljából kezeli az örökbe fogadó szülő]
 „da) személyazonosító adatait, társadalombiztosítási azonosító jelét,”
- 43. §** A Gyvt. XXI. Fejezet „Adatkezelés” cím „Általános szabályok” alcíme a következő 136/B. §-sal egészül ki:
 „136/B. § A gyámhatóság a fiatalok életkezdési támogatásának megállapítása céljából a gyermeknek a fiatalok életkezdési támogatásáról szóló 2005. évi CLXXIV. törvény 9/B. §-ában foglalt adatait az ott meghatározott gyakorisággal átadja a kincstárnak.”
- 44. §** A Gyvt. 141/B. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(2) A nyilvántartás tartalmazza
 a) az örökbe fogadni szándékozó személy
 aa) személyazonosító adatait, társadalombiztosítási azonosító jelét,
 ab) Csjt. 47. §-a szerinti alkalmasságára vonatkozó adatokat,
 ac) örökbe fogadandó gyermekkel kapcsolatos elvárásaira vonatkozó adatokat,
 b) az örökbe fogadható gyermek
 ba) személyazonosító adatait, társadalombiztosítási azonosító jelét,
 bb) egészségi állapotára vonatkozó adatokat.”

- 45. §** A Gyvt. 141/C. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:
„(4) A nyilvántartás a gyermek örökbe fogadhatónak nyilvánítása érdekében – naprakész adatok alapján – tájékoztatást nyújt a gyámhatóság, a gyermekvédelmi gyám vagy a területi gyermekvédelmi szakszolgálat megkeresésére a nevelésbe vett gyermek örökbe fogadásának várható esélyéről.”
- 46. §** A Gyvt. a következő 141/E. és 141/F. §-sal egészül ki:
„141/E. § (1) Az örökbe fogadási eljárásban közreműködő szervek közötti adatszolgáltatás biztosítása és az örökbe fogadási ügyek minél rövidebb határidőn belüli elintézése céljából – a gyámhatóságok, a területi gyermekvédelmi szakszolgálatok, a gyermekjóléti szolgálatok és a személyes gondoskodást nyújtó szervek és személyek által kezelt személyes adatokról szóló kormányrendeletben meghatározott, informatikai programmal támogatott nyilvántartási rendszerben és eljárás szerint vezetett – egységes örökbe fogadási nyilvántartás működik. Az egységes örökbe fogadási nyilvántartást a miniszter vezeti, aki az egységes örökbe fogadási nyilvántartással kapcsolatos adatfeldolgozási feladatok ellátásával kizárólag a nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartások fokozottabb védelméről szóló 2010. évi CLVII. törvény 2. §-a (2) bekezdése szerinti szervezetet bízhat meg.
(2) Az egységes örökbe fogadási nyilvántartás tartalmazza
a) a 135. § (5) bekezdés b)–e) pontjában foglalt adatokat,
b) a 135/A. § (1) bekezdés a) és b) pontjában foglalt adatokat, valamint az örökbe fogadni szándékozó személlyel a nyílt örökbe fogadás elősegítésére történő megállapodás megkötésének időpontját,
c) a 135. § (8) bekezdés a) pont ai) alpontjában és b) pont bg) alpontjában foglalt adatokat,
d) a 135. § (9) bekezdés a) pont ai) alpontjában, b) pont bg) alpontjában és d) pontjában foglalt adatokat.
(3) Az egységes örökbe fogadási nyilvántartás nem minősül hatósági nyilvántartásnak.
(4) Az egységes örökbe fogadási nyilvántartásba folyamatosan szolgáltatja
a) a területi gyermekvédelmi szakszolgálat a 135. § (5) bekezdés b)–e) pontjában foglalt adatokat,
b) az örökbe fogadást elősegítő közhasznú szervezet a 135/A. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt adatokat, valamint az örökbe fogadni szándékozó személlyel a nyílt örökbe fogadás elősegítésére történő megállapodás megkötésének időpontját,
c) az országos örökbe fogadást elősegítő szerv a 135. § (8) bekezdés a) pont ai) alpontjában és b) pont bg) alpontjában foglalt adatokat,
d) a központi hatóság a 135. § (9) bekezdés a) pont ai) alpontjában, b) pont bg) alpontjában és d) pontjában foglalt adatokat.
(5) Az egységes örökbe fogadási nyilvántartásban a létrejött örökbe fogadásokban érintett személyek adatait az örökbe fogadott gyermek nagykorúságának elérésekor zárolni kell. A zárolt adatokkal – a (6) bekezdésben foglalt kivétellel – további művelet nem végezhető.
(6) A zárolt adatok kizárólag az örökbe fogadásban érintett személy vagy leszármazója ügyében eljáró szervnek vagy hatóságnak továbbíthatóak. A szervnek vagy hatóságnak az adatszolgáltatás iránti kérelmében meg kell jelölnie, hogy mely ügyben és milyen célból kéri az adatszolgáltatást.
(7) Az egységes örökbe fogadási nyilvántartásban annak az örökbe fogadható gyermeknek az adatait, akinek örökbe fogadására nem kerül sor, a nagykorúságának elérésekor az attól számított öt évig zárolni kell. A zárolt adatok kizárólag statisztikai célra használhatóak fel, azokkal más művelet nem végezhető. Az egységes örökbe fogadási nyilvántartásból annak az örökbe fogadható gyermeknek az adatait, akinek örökbe fogadására nem kerül sor, a nagykorúságának elérésétől számított öt év elteltével törölni kell.
(8) Az egységes örökbe fogadási nyilvántartásból annak az örökbe fogadni szándékozó személynek az adatait, aki nem fogad örökbe gyermeket, az örökbe fogadásra való alkalmasságának megszűnésétől számított tíz év elteltével törölni kell.
141/F. § (1) Külön adatszolgáltatás kérése nélkül hozzáfér az örökbe fogadással kapcsolatos, jogszabályban meghatározott feladatai teljesítése céljából
a) a területi gyermekvédelmi szakszolgálat az egységes örökbe fogadási nyilvántartásba általa szolgáltatott adatokhoz, valamint azokhoz az adatokhoz, amelyekhez a gyermek örökbe fogadásának előkészítése céljából az országos örökbe fogadást elősegítő szerv vagy a központi hatóság hozzáférést biztosít számára,
b) az örökbe fogadást elősegítő közhasznú szervezet
ba) az egységes örökbe fogadási nyilvántartásba általa szolgáltatott adatokhoz,
bb) az egységes örökbe fogadási nyilvántartásnak azon örökbe fogadható gyermekre vonatkozó adataihoz, akinek az örökbe fogadását elősegíti,

- bc) az egységes örökbefogadási nyilvántartásnak azon örökbe fogadni szándékozó személyre vonatkozó adataihoz, akivel a nyílt örökbefogadás elősegítésére megállapodást kötött,
- c) az országos örökbefogadást elősegítő szerv
- ca) az egységes örökbefogadási nyilvántartásba általa szolgáltatott adatokhoz,
- cb) az egységes örökbefogadási nyilvántartásnak az örökbe fogadható gyermekekre vonatkozó adataihoz,
- cc) az egységes örökbefogadási nyilvántartásnak az örökbe fogadni szándékozó személyekre vonatkozó adataihoz, kivéve azon örökbe fogadni szándékozó személyek adatait, akik nem járultak hozzá ahhoz, hogy az országos örökbefogadást elősegítő szerv közreműködésével adataikat az örökbe fogadható gyermek szerinti másik területi gyermekvédelmi szakszolgálat az örökbefogadás elősegítése céljából kezelje,
- cd) az egységes örökbefogadási nyilvántartásnak az örökbe fogadó szülőkre vonatkozó adataihoz,
- ce) az egységes örökbefogadási nyilvántartásnak a válsághelyzetben lévő várandós anyára, a vér szerinti szülőre vonatkozó adataihoz,
- d) a központi hatóság az egységes örökbefogadási nyilvántartásba általa szolgáltatott adatokhoz, valamint az egységes örökbefogadási nyilvántartásnak azon örökbe fogadható gyermekekről vezetett adataihoz, amelyekhez az országos örökbefogadást elősegítő szerv a gyermek külföldre történő örökbefogadásának előkészítése céljából számára hozzáférést biztosít.
- (2) A területi gyermekvédelmi szakszolgálat – a gyermek örökbe fogadhatónak nyilvánítása érdekében – az egységes örökbefogadási nyilvántartás adataiból tájékoztatást nyújt a gyámhatóság vagy a gyermekvédelmi gyám megkeresésére a nevelésbe vett gyermek örökbefogadásának várható esélyéről. Ha a területi gyermekvédelmi szakszolgálat az egységes örökbefogadási nyilvántartás általa hozzáférhető adatai alapján nem talál a gyermek számára örökbefogadó szülőt, haladéktalanul megkeresi az országos örökbefogadást elősegítő szervezetet.
- (3) Az egységes örökbefogadási nyilvántartás adatairól írásbeli kérelemre az kaphat felvilágosítást, aki az adat megismerésére és kezelésére törvényi rendelkezés alapján jogosult.
- (4) Az egységes örökbefogadási nyilvántartásból való adatszolgáltatás során csak az adatkérés céljának megvalósulásához elengedhetetlenül szükséges adat bocsátható a felvilágosítást kérő rendelkezésére.
- (5) A nyilvántartásban kezelt adatok statisztikai, valamint tudományos kutatási célra – személyazonosításra alkalmatlan módon – átadhatók és felhasználhatók.
- (6) Az egységes örökbefogadási nyilvántartásból történő adatszolgáltatás térítésmentes.”

- 47. §** (1) A Gyvt. 141/E. § (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(Az egységes örökbefogadási nyilvántartás tartalmazza)
„b) a 135/A. § (1) bekezdés a) és b) pontjában, valamint (1a) bekezdésében foglalt adatokat, valamint az örökbe fogadni szándékozó személlyel a nyílt örökbefogadás elősegítésére történő megállapodás megkötésének időpontját,”
- (2) A Gyvt. 141/E. § (4) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(Az egységes örökbefogadási nyilvántartásba folyamatosan szolgáltatja)
„b) az örökbefogadást elősegítő közhasznú szervezet a 135/A. § (1) bekezdés a) pontjában és (1a) bekezdésében foglalt adatokat, valamint az örökbe fogadni szándékozó személlyel a nyílt örökbefogadás elősegítésére történő megállapodás megkötésének időpontját,”
- 48. §** A Gyvt. XXII. Fejezete a 143. §-t megelőzően a következő alcímmegjelöléssel egészül ki:
„Általános szabályok”
- 49. §** A Gyvt. XXII. Fejezet „A gyermekek védelmének főbb finanszírozási szabályai” cím „Általános szabályok” alcíme a következő 145/B. §-sal egészül ki:
„145/B. § (1) Ha a gyermekvédelmi szakellátás nyújtására egyházi, nem állami fenntartóval kötött ellátási szerződést megszüntetik és a gyermekvédelmi szakellátást a továbbiakban állami fenntartó biztosítja, az egyházi, nem állami fenntartóval munkaviszonyban álló személyek jogviszonya a gyermekvédelmi szakellátási feladat átvételének időpontjában e törvény erejénél fogva közalkalmazotti jogviszonnnyá alakul át (a továbbiakban: jogállásváltozás).
(2) Az átadó és az átvevő munkáltató legkésőbb a gyermekvédelmi szakellátási feladat átvételét megelőző 15 nappal korábban írásban tájékoztatja a munkavállalót
a) az átvétel tényéről, időpontjáról és annak a munkavállalókat érintő jogi, gazdasági és szociális következményeiről,
b) a közalkalmazotti jogviszonyban történő továbbfoglalkoztatásáról,
c) a közalkalmazotti kinevezése tartalmi elemeiről,

d) azokról a kötelezettségekről, amelyeknek a munkavállaló a közalkalmazotti jogviszony létesítését követően az előmenetele és a jogviszonya fenntartása érdekében köteles eleget tenni.

(3) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően nem alakul át a munkaviszony, ha az átvevő munkáltató a Kjt. rendelkezései alapján nem létesíthet közalkalmazotti jogviszonyt az átadással érintett munkavállalóval. Ebben az esetben a munkaviszony e törvény erejénél fogva a gyermekvédelmi szakellátási feladat átvételének időpontját követő harmincadik napon megszűnik.

(4) A (3) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni, ha a munkavállalóval szemben a Kjt. alapján összeférhetetlenség áll fenn, kivéve, ha az összeférhetetlenséget kiváltó ok megszüntethető, és ennek érdekében a munkavállaló legfeljebb az (5) bekezdésben foglalt időpontig intézkedik és ezt igazolja.

(5) A jogállásváltozás időpontját követő tizenöt napon belül a munkavállalót a jogállásváltozás időpontjával a Kjt. szerint be kell sorolni, illetményét meg kell állapítani és számára a kinevezési okmányt át kell adni. A közalkalmazotti kinevezés alapján megállapított illetmény és illetménypótlékok együttes összege nem lehet alacsonyabb mértékű, mint az átadást közvetlenül megelőző személyi alapláb összege.

(6) A munkavállaló a kinevezési okmány átvételét követő tizenöt napon belül aláírja a kinevezési okmányt vagy nyilatkozik arról, hogy továbbfoglalkoztatásához nem járul hozzá. Ha a munkavállaló a továbbfoglalkoztatásához nem járul hozzá, munkaviszonya jogállásváltozás nélkül a gyermekvédelmi szakellátási feladat átvételének időpontját követő harmincadik napon megszűnik. E rendelkezést kell alkalmazni akkor is, ha a munkavállaló a kinevezési okmány átvételét követő tizenöt napon belül nem tesz nyilatkozatot vagy nem írja alá a kinevezési okmányt.

(7) Határozatlan időtartamú munkaviszony esetén az átvevő munkáltatónál határozatlan időtartamú közalkalmazotti jogviszonyt kell létesíteni. Teljes munkaidőben történő foglalkoztatás esetén az átvevő munkáltatónál teljes munkaidős jogviszonyt kell létesíteni. Részmunkaidőben történő foglalkoztatás esetén a munkaviszony részmunkaidős közalkalmazotti jogviszonnyá alakul át. Az átvevő munkáltatónál létesítendő közalkalmazotti jogviszony tekintetében próbaidő nem köthető ki.

(8) Az átvett munkavállaló munkaköre és munkavégzésének helye – az átvevő munkáltató és az átvett munkavállaló eltérő megállapodása hiányában – változatlan marad.

(9) A munkaviszonyban álló vezető jogviszonyának átalakulását követően a Kjt. figyelembevételével kell a vezetői munkakör szintjét és megnevezését megállapítani.

(10) Az átvevő munkáltatóval létesített közalkalmazotti jogviszonyra a Kjt. rendelkezéseit kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a munkavállalónak az átadó munkáltatónál eltöltött munkaviszonyát úgy kell tekinteni, mintha azt az átvevő munkáltatónál töltötte volna el.

(11) Ha a kinevezéssel létesített közalkalmazotti jogviszony megszűnése vagy megszüntetése esetén a munkavállalót felmentési idő, valamint végkielégítés illeti meg, annak mértékét az átadó és az átvevő munkáltatónál jogviszonyban töltött idő együttes tartamának figyelembevételével, a Kjt. rendelkezései alapján kell megállapítani.

(12) Ha a munkavállaló további foglalkoztatása – a Kjt. vonatkozó szabályaival összhangban – munkaviszonyban történik, abban az esetben az (1) bekezdéstől eltérően a munkaviszony nem alakul át. A munkavállaló részére a munkaszerződést a gyermekvédelmi szakellátási feladat átvételének időpontját követő tizenöt napon belül kell átadni.

(13) A (12) bekezdés szerinti esetben a munkavállaló a munkaszerződés kézhezvételét követő tizenöt napon belül nyilatkozhat arról, hogy továbbfoglalkoztatásához nem járul hozzá, ebben az esetben a munkaviszony a gyermekvédelmi szakellátási feladat átvételének időpontját követő harmincadik napon szűnik meg.

(14) Az átadó munkáltató kizárólag a (3), (4), (6) és (13) bekezdés esetén köteles a megszűnés napjával a munkavállaló számára az Mt. 77. § (1) bekezdés c) pontja szerinti végkielégítést és az Mt. 63. § (2) bekezdés szerinti távolléti díjat megfizetni.

(15) Az (1)–(14) bekezdést nem kell alkalmazni, ha a (2) bekezdésben meghatározott időpont előtt

a) tett munkáltatói vagy munkavállalói egyoldalú jognyilatkozat, vagy

b) megkötött megállapodás

alapján a munkaviszony ezen időpontot követően megszűnik. Az a) és b) pont szerinti, a gyermekvédelmi szakellátási feladat átvételének időpontja előtti jognyilatkozattal vagy megállapodással kapcsolatban a munkavállaló által kezdeményezett munkaügyi jogvita esetén a gyermekvédelmi szakellátási feladat átvételének időpontját követően az átadó helyébe az átvevő munkáltató lép és ezen időpont után a keresetlevelet az átvevő munkáltató ellen kell előterjeszteni."

- 50. §** (1) A Gyvt. 151. § (2) és (2a) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:
- „(2) Ha a szülő (törvényes képviselő) eltérően nem rendelkezik, a gyermekek és a tanulók számára az óvodai nevelési napokon, valamint az iskolai tanítási napokon
- a) a nem állami fenntartó az általa fenntartott nevelési-oktatási intézményben,
- b) a települési önkormányzat az általa fenntartott óvodában és a közigazgatási területén az állami intézményfenntartó központ által fenntartott nevelési-oktatási intézményben,
- c) a fenntartó az egyéb állami fenntartású intézményben biztosítja a déli meleg főétkezést és két további étkezést.
- (2a) Ha a gyermek, tanuló szakosított szociális ellátást nyújtó, gyermekvédelmi szakellátást nyújtó vagy bentlakásos nevelési-oktatási intézményben van elhelyezve, a (2) bekezdésben szereplő napokon kívül, valamint a déli meleg főétkezésen és a két további étkezésen felül a gyermekek, tanulók számára az étkeztetést az elhelyezést nyújtó intézmény fenntartója biztosítja, a (2b) bekezdésben foglaltak kivételével.”
- (2) A Gyvt. 151. §-a a következő (2b)–(2f) bekezdéssel egészül ki:
- „(2b) A települési önkormányzat biztosítja a közigazgatási területén az állami intézményfenntartó központ által fenntartott kollégiumban a (2) bekezdésben foglalt étkezésen kívüli további étkezést.
- (2c) A főváros közigazgatási területén lévő tankerületekben az állami intézményfenntartó központ által fenntartott nevelési-oktatási intézményben – a fővárosi önkormányzat saját tulajdonában álló ingatlanban működő nevelési-oktatási intézmények kivételével – a (2) és a (2b) bekezdés szerinti étkeztetést a kerületi önkormányzat biztosítja. A fővárosi önkormányzat köteles biztosítani a (2) és a (2b) bekezdés szerinti étkeztetést azon nevelési-oktatási intézményben, amely saját tulajdonában álló ingatlanban működik.
- (2d) Az étkeztetés biztosítására kötelezett önkormányzat e feladatának ellátásához a közigazgatási területén kívülről érkező gyermek, tanuló lakóhelye szerinti önkormányzattól hozzájárulást kérhet.
- (2e) Iskolai étkeztetésben részesülhet az a tanuló is, aki a napközit nem veszi igénybe. Az étkezések közül az ebéd külön is igényelhető.
- (2f) Ha a (2), a (2b) és a (2c) bekezdés szerinti gyermekétkeztetést a települési önkormányzat biztosítja, úgy az intézményi térítési díjat a települési önkormányzat állapítja meg.”
- (3) A Gyvt. 151. §-a a következő (12) bekezdéssel egészül ki:
- „(12) Gyermekétkeztetés esetén a 146. §-t, a 147. § (4) bekezdését, a 148. § (1), (4), (5), (8) és (9) bekezdését alkalmazni kell.”
- 51. §** A Gyvt. a következő 161/L–161/N. §-sal egészül ki:
- „161/L. § (1) A szociális és gyermekvédelmi tárgyú törvények Magyar Egyszerűsítési Programmal összefüggő módosításáról, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2013. évi XXVII. törvénnyel megállapított 84–86. §-t, továbbá az egyes szakosított szociális és gyermekvédelmi szakellátási intézmények állami átvételéről és egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CXCI. törvénnyel megállapított 87. és 88. §-t a 2014. január 1-jén folyamatban lévő gyámrendelési eljárásokban, valamint az átmeneti és tartós nevelésbe vétel 2013. december 31-ét követő soron következő felülvizsgálata során is alkalmazni kell.
- (2) A gyermekvédelmi gyámi feladatokat 2015. január 1-jétől kell kötelezően önálló munkakörben ellátni.
- (3) A gyermekvédelmi gyám kirendeléséig a területi gyermekvédelmi szakszolgálat biztosítja a 2014. január 1-jén
- a) ideiglenes hatállyal nevelőszülőnél, gyermekotthonban, fogyatékosok vagy pszichiátriai betegek otthonában elhelyezett gyermek, valamint
- b) az átmeneti és tartós nevelésbe vett gyermek családgondozását.
- (4) Ha az egyházi, nem állami fenntartóval munkaviszonyban álló, az egyházi, nem állami fenntartó által fenntartott gyermekotthonban vagy nevelőszülői hálózatban családgondozó, utógondozó vagy család- és utógondozó munkakörben foglalkoztatott személy közalkalmazotti jogviszonyban, gyermekvédelmi gyámi munkakörben történő továbbfoglalkoztatását az állami fenntartó vállalja, az érintettek munkaviszonyának közalkalmazotti jogviszonnyá történő átalakulására a 145/B. § (1)–(7) és (9)–(15) bekezdését kell alkalmazni.
- 161/M. § (1) Az átmeneti gondozásba, gyermekvédelmi szakellátásba 2013. december 31-ét követően bekerült, tizenkettedik életévét be nem töltött gyermeket befogadó szülőnél kell elhelyezni, kivéve, ha a gyermek tartósan beteg vagy súlyosan fogyatékos, vagy a testvéreket nem lehet együttesen a befogadó szülőnél elhelyezni vagy más okból szükséges az intézményes elhelyezés biztosítása, továbbá gyermekek átmeneti gondozása esetén az intézményes elhelyezést a szülő, törvényes képviselő kéri és az nem ellentétes a gyermek érdekével.

- (2) A 2014. január 1-jén átmeneti gondozásban, gyermekvédelmi szakellátásban részesülő,
- harmadik életévüket be nem töltött gyermekek befogadó szülőnél való elhelyezéséről 2014. december 31-éig,
 - harmadik életévüket betöltött, de hatodik életévüket még be nem töltött gyermekek befogadó szülőnél való elhelyezéséről 2015. december 31-éig,
 - hatodik életévüket betöltött, de tizenkettedik életévüket még be nem töltött gyermekek befogadó szülőnél való elhelyezéséről 2016. december 31-éig

kell gondoskodni, kivéve, ha a gyermek tartósan beteg, súlyosan fogyatékos, a testvéreket nem lehet együttesen a befogadó szülőnél elhelyezni vagy más okból szükséges az intézményes elhelyezés biztosítása, továbbá gyermekek átmeneti gondozása esetén az intézményes elhelyezést a szülő, törvényes képviselő kéri és az nem ellentétes a gyermek érdekével. A befogadó szülőnél való elhelyezés nem járhat az együttnevelkedő testvérek szétválasztásával.

161/N. § A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvénynek és egyes kapcsolódó törvényeknek a nevelőszülői jogviszony és a speciális ellátás átalakításával összefüggő módosításáról szóló 2013. évi CCV. törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.) megállapított 54/A. §-át a 2013. december 31-ét követően nevelésbe vett gyermek ügyében kell alkalmazni. A 2014. január 1-jét megelőzően nevelésbe vett gyermek gondozási helyét a Módtv.-vel megállapított 54/A. §-ra tekintettel nem lehet megváltoztatni."

52. § A Gyvt. 162. § (1) bekezdés g) és h) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg)

„g) a személyes adatok kezelésére és az egységes örökbefogadási nyilvántartás vezetésére vonatkozó eljárási szabályokat, valamint az egységes örökbefogadási nyilvántartás adatfeldolgozójának feladataira vonatkozó szabályokat,

h) a helyettes szülői jogviszony és a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony egyes kérdéseit,"

53. § A Gyvt. a következő 163–166. §-sal egészül ki:

„163. § (1) A 2013. december 31-én nevelőszülői vagy hivatásos nevelőszülői jogviszonyban álló személynek a nevelőszülői, hivatásos nevelőszülői jogviszonya e törvény erejénél fogva 2014. január 1-jétől nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonnyá alakul át.

(2) A Módtv.-vel megállapított 66/B. § (1) bekezdésben meghatározott írásbeli keretmegállapodást a működtetőnek 2014. június 30-áig kell megkötnie a nevelőszülővel. Ha a 2013. december 31-én nevelőszülői, hivatásos nevelőszülői jogviszonyban álló személy az átalakult jogviszonyra tekintettel 2014. június 30-áig nem köt keretmegállapodást a működtetővel, jogviszonyát 2014. szeptember 30-áig meg kell szüntetni.

(3) A nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony időtartamába bele kell számítani a hivatásos nevelőszülői jogviszony időtartamát.

(4) Ha a 2013. december 31-én hivatásos nevelőszülői jogviszonyban álló személynek 2016. december 31-éig a hivatásos nevelőszülői jogviszonyban és nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban eltöltött ideje összeszámítva eléri a huszonöt, harminc vagy negyven évet, számára a 2013. december 31-én hatályos 66/M. § szerint jubileumi jutalom jár. A jubileumi jutalom összegének meghatározásakor a 2013. december 31-én hatályos szabályok szerint járó hivatásos nevelőszülői díjat kell figyelembe venni.

(5) A 2013. december 31-én hivatásos nevelőszülői jogviszonyban álló személynek a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonya alapján járó díjazása 2016. december 31-éig nem lehet kevesebb, mint a hivatásos nevelőszülőt 2013. december 31-én megillető díjazás. A hivatásos nevelőszülőt a 2013. december 31-én hatályos szabályok szerint megillető 13. havi juttatás összegét egyenlő mértékben elosztva havonta kell folyósítani.

(6) A 2013. december 31-én ikergyermekeket nevelő nevelőszülő díjazása a gyermekek után járó gyermekgondozási támogatásra való jogosultság lejártáig, de legkésőbb 2016. december 31-éig nem lehet kevesebb, mint a nevelőszülőt 2013. december 31-én megillető nevelőszülői díj és gyermekgondozási támogatás együttes összege, feltéve, hogy a nevelőszülő a 2013. december 31-én hatályos szabályok szerint jogosult lenne gyermekgondozási támogatásra.

(7) A 2013. december 31-én nevelőszülői jogviszonyban álló személynek a nála elhelyezett gyermek gondozása céljából az Mt. 128. §-a alapján 2013. december 31-én igénybe vett fizetés nélküli szabadsága – függetlenül attól, hogy a gyermekgondozási támogatásra való jogosultság a Cst. 50/C. §-a alapján 2013. december 31-én megszűnik –, a fizetés nélküli szabadság eredetileg megállapított időpontjáig, de legkésőbb 2014. június 30-áig fennáll és 2014. június 30-án e törvény erejénél fogva megszűnik.

(8) A 2013. december 31-én hivatásos nevelőszülői jogviszonyban álló személynek a 2013. évre járó és ki nem vett szabadságát a 2014. évben ki kell adni.

(9) A 66/l. § (1) bekezdése szerinti kártérítési felelősség a 2013. december 31-ét követően létrejövő nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyra terjed ki.

(10) A 2013. december 31-én nevelőszülői vagy hivatásos nevelőszülői jogviszonyban álló személy a (11) bekezdésben foglalt eset kivételével nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonya mellett – a működtetővel kötött megállapodásban foglaltak szerint – időkorlátozás nélkül folytathat a Cst. 4. § d) pontjában meghatározott keresőtevékenységet, feltéve, hogy az a nála elhelyezett gyermek, fiatal felnőtt ellátását nem veszélyezteti.

(11) Ha a 2013. december 31-én nevelőszülői vagy hivatásos nevelőszülői jogviszonyban álló személy a saját gyermekeit is beszámítva ötnél több gyermek ellátását biztosítja, keresőtevékenységet heti harminc órát meg nem haladó időtartamban folytathat vagy időkorlátozás nélkül, feltéve, hogy a munkavégzés otthonában történik. A munkavégzésre a működtetővel kötött megállapodásban foglaltak szerint akkor kerülhet sor, ha a nevelőszülő ezzel nem veszélyezteti a nála elhelyezett gyermek, fiatal felnőtt ellátását.

164. § A 2014. január 1-jét megelőzően nevelésbe vett gyermek gondozási helyét kizárólag a nevelőszülői vagy a hivatásos nevelőszülői jogviszonynak nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonnyá történő átalakulása miatt nem lehet megváltoztatni.

165. § (1) 2017. január 1-jétől nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – az foglalkoztatható, aki a Módtv.-vel megállapított 54. § (1) bekezdés f) pontja szerinti képzést

a) eredményesen elvégezte, vagy

b) az Országos Képzési Jegyzékben szereplő nevelőszülő képesítés első modulzáró vizsgájának sikeres letételét követően vállalja, hogy a foglalkoztatásának megkezdésétől számított két éven belül azt eredményesen elvégzi. 2016. december 31-ig a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony létesítéséhez – az egyéb feltételek fennállása esetén – elegendő a 2013. december 31-én hatályos rendelkezések szerinti nevelőszülői tanfolyam eredményes elvégzése.

(2) Mentessül az 54. § (1) bekezdés f) pontja szerinti képzés elvégzése alól az a személy, aki 2013. december 31-én

a) az Országos Képzési Jegyzékben szereplő nevelőszülő képesítéssel rendelkezik,

b) nevelőszülőként legalább tíz éve folyamatosan jogviszonyban áll, vagy

c) nevelőszülői jogviszonyban áll és a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt öt éven belül eléri.

166. § (1) A Módtv.-vel megállapított 141/E. § szerinti egységes örökbefogadási nyilvántartásnak 2014. január 1-jétől azon örökbe fogadni szándékozó személy alkalmasságára vonatkozó, a gyámhatóságok, a területi gyermekvédelmi szakszolgálatok, a gyermekjóléti szolgálatok és a személyes gondoskodást nyújtó szervek és személyek által kezelt személyes adatokról szóló 235/1997. (XII. 17.) Korm. rendelet 1. számú melléklet XIII. számú adatlap D) része szerinti adatokat kell tartalmaznia, aki tekintetében 2013. december 31-ét követően indult az örökbefogadás előtti eljárás.

(2) Az egységes örökbefogadási nyilvántartásnak 2014. március 15-étől az (1) bekezdésben meghatározott adatokon kívül tartalmaznia kell

a) azon örökbe fogadni szándékozó személy alkalmasságára vonatkozó, a gyámhatóságok, a területi gyermekvédelmi szakszolgálatok, a gyermekjóléti szolgálatok és a személyes gondoskodást nyújtó szervek és személyek által kezelt személyes adatokról szóló 235/1997. (XII. 17.) Korm. rendelet 1. számú melléklet XIII. számú adatlap D) része szerinti adatokat, aki tekintetében 2014. január 1-jét megelőzően indult az örökbefogadás előtti eljárás,

b) az örökbe fogadni szándékozó személy alkalmasságára vonatkozó, az örökbefogadást elősegítő magánszervezetek tevékenységéről és működésük engedélyezéséről szóló 127/2002. (V. 21.) Korm. rendelet 5. melléklet B) adatlapja szerinti adatokat, aki tekintetében akár 2014. március 15-ét megelőzően, akár azt követően indult az örökbefogadás előtti eljárás, és

c) az örökbefogadás utánkövetésére vonatkozó, 135. § (5) bekezdés c) pontja és 135/A. § (1a) bekezdése szerinti adatokat.

(3) Az egységes örökbefogadási nyilvántartásnak a 141/E. § (2) bekezdése szerinti teljes adattartalommal 2014. július 1-jétől kell működnie.

(4) A területi gyermekvédelmi szakszolgálat az (1) bekezdés szerinti adatokat 2014. január 1-jétől kizárólag az egységes örökbefogadási nyilvántartásba tölti fel, azokat a 141. § (1) bekezdés c) pontja szerinti saját nyilvántartásába nem veszi fel.

(5) A területi gyermekvédelmi szakszolgálat és az örökbefogadást elősegítő közhasznú szervezet

a) a (2) bekezdés szerinti adatokat és az azokban bekövetkezett változásokat 2014. március 14-éig a 141. § (1) bekezdés c) pontja, illetve a 141/B. § szerinti saját nyilvántartásában vezet, és

b) az örökbe fogadni szándékozó személy alkalmasságára vonatkozó adatokat 2014. március 15-től nem a 141. § (1) bekezdés c) pontja és 141/B. § szerinti saját nyilvántartásában, hanem kizárólag az egységes örökbe fogadási nyilvántartásban vezeti.

(6) 2014. június 30-án

a) a területi gyermekvédelmi szakszolgálat a 141. § (1) bekezdés c) pontja szerinti nyilvántartást,

b) az örökbe fogadást elősegítő közhasznú szervezet a 141/B. § szerinti nyilvántartást,

c) az országos örökbe fogadást elősegítő szerv a 141/C. § szerinti nyilvántartást, és

d) a központi hatóság a 141/D. § szerinti nyilvántartást

lezárja és adattartalmukat zárolja. A zárolt adatokkal – a (7) bekezdésben foglalt kivétellel – további művelet nem végezhető.

(7) A zárolt adatok kizárólag az örökbe fogadásban érintett személy vagy leszármazója ügyében eljáró szervnek vagy hatóságnak továbbíthatóak. A szervnek vagy hatóságnak az adatszolgáltatás iránti kérelmében meg kell jelölnie, hogy mely ügyben és milyen célból kéri az adatszolgáltatást.

(8) 2014. január 1-je és június 30-a között a 62. § (2) bekezdése, a 80/A. § (6) bekezdése és a 141. § (4) bekezdése rendelkezéseit azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy egységes örökbe fogadási nyilvántartás alatt az országos örökbe fogadást elősegítő szerv által vezetett, a 141/C. § szerinti nyilvántartást kell érteni."

54. § A Gyvt. a következő 167. §-sal egészül ki:

„167. § A Módtv.-vel megállapított 25. § (6) és (7) bekezdését, 92. § (2) bekezdését és (6) bekezdés c) pontját, 93. § (2) bekezdés b) pontját, 93. § (9) bekezdés b) pontját és 93. § (10) bekezdés b) pontját a 2014. január 15-én folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.”

55. § A Gyvt. a következő 168. §-sal egészül ki:

„168. § A Módtv.-vel megállapított 53. § (2) bekezdés b) és c) pontját a 2014. június 30-át követően indult nevelésbe vételi eljárásokban és a speciális szükségletű gyermekek nevelésbe vételének 2014. június 30-át követő felülvizsgálatakor kell alkalmazni.”

56. § (1) A Gyvt.

- a) 11/A. § (2) bekezdés b) pontjában a „területi gyermekvédelmi szakszolgálat elhelyezési értekezletén” szövegrész helyébe a „gyámhatóság által tartott tárgyaláson” szöveg,
- b) 15. § (7) bekezdés b) pontjában a „nevelőszülői” szövegrész helyébe a „befogadó szülői” szöveg,
- c) 20/C. § (2) bekezdés b) pontjában a „kérelem benyújtását közvetlenül megelőző” szövegrész helyébe a „kérelem benyújtását megelőző” szöveg,
- d) 53/A. § (2) bekezdésében a „nevelőszülő, gyermekotthon, utógondozó otthon” szövegrész helyébe az „a nevelőszülő a működtető közreműködésével, a gyermekotthon, az utógondozó otthon” szöveg,
- e) 56. § (1) bekezdésében, 58. § (1) bekezdésében, 81/A. § (3) bekezdésében, 101. § (3) bekezdésében, 135/A. § (5) bekezdésében, 141/C. § (1) bekezdésében, 141/D. § (1) bekezdésében, 150. § (6) bekezdés d) pontjában az „az átmeneti vagy tartós nevelésbe vett” szövegrész helyébe az „a nevelésbe vett” szöveg,
- f) 62. § (2) bekezdésében, 141. § (4) bekezdésében az „országos örökbe fogadási nyilvántartás” szövegrész helyébe az „egységes örökbe fogadási nyilvántartás” szöveg,
- g) 67/A. § (1) bekezdés c) pontjában a „városfejlesztési” szövegrész helyébe a „településfejlesztési” szöveg,
- h) 81/B. § (3) bekezdés c) pontjában a „gyám (hivatásos gyám)” szövegrész helyébe a „gyermekvédelmi gyám” szöveg,
- i) 100. § (5) bekezdésében az „otthont nyújtó ellátás” szövegrész helyébe az „otthont nyújtó ellátás, utógondozói ellátás” szöveg,
- j) 101. § (2) bekezdés j) pontjában az „országos örökbe fogadási nyilvántartás működtetéséről” szövegrész helyébe az „országos örökbe fogadás elősegítéséről” szöveg,
- k) 135. § (10) és (11) bekezdésében, 135/A. § (5) bekezdésében, 162. § (1) bekezdés f) pontjában az „országos örökbe fogadási nyilvántartást vezető szerv” szövegrész helyébe az „országos örökbe fogadást elősegítő szerv” szöveg,
- l) 141/C. § (1) bekezdésében az „országos örökbe fogadási nyilvántartást vezető szerv” szövegrész helyébe az „országos örökbe fogadást elősegítő szerv” szöveg, valamint az „országos örökbe fogadási nyilvántartást vezet” szövegrész helyébe a „nyilvántartást vezet” szöveg,

- m) 141/C. § (2) bekezdésében az „Az országos örökbefogadási nyilvántartás” szövegrész helyébe az „A nyilvántartás” szöveg,
- n) 141/C. § (3) bekezdésében az „Az országos örökbefogadási nyilvántartásból” szövegrész helyébe az „A nyilvántartásból” szöveg,
- o) 141/C. § (3) bekezdés a) pontjában az „országos örökbefogadási nyilvántartást vezető szerv” szövegrész helyébe az „országos örökbefogadást elősegítő szerv” szöveg,
- p) 146. § (1) bekezdésében az „utógondozói ellátásért” szövegrész helyébe az „utógondozói ellátásért, valamint a gyermekékeztetésért” szöveg

lép.

(2) A Gyvt.

- a) 25. § (6) bekezdésében az „utógondozójával” szövegrész helyébe az „utógondozó intézménnyel” szöveg,
- b) 80/A. § (6) bekezdésében az „országos örökbefogadási nyilvántartás” szövegrész helyébe az „egységes örökbefogadási nyilvántartás” szöveg,
- c) 92. § (6) bekezdés c) pontjában az „utógondozóval” szövegrész helyébe az „utógondozó intézménnyel” szöveg,
- d) 93. § (10) bekezdés b) pontjában a „nevelőszülőjével, utógondozójával, az utógondozói ellátást” szövegrész helyébe a „nevelőszülőjével, az utógondozói ellátást” szöveg

lép.

(3) A Gyvt.

- a) 49. § (2) bekezdésében a „büntetlen előéletű” szövegrész helyébe a „támogatott döntéshozatal hatálya alatt nem álló és büntetlen előéletű” szöveg,
- b) 69/C. § (5) bekezdésében a „gyermek és az ifjúság védelméért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter)” szövegrész helyébe a „miniszter” szöveg lép.

(4) A Gyvt.

- a) 53. § (3) bekezdésében a „speciális ellátás” szövegrész helyébe a „speciális és különleges ellátás” szöveg,
- b) 54/A. § (4) bekezdésében az „(1)–(3)” szövegrész helyébe az „(1)–(3a)” szöveg,
- c) 60. § (3) bekezdés a) pontjában a „szakvéleményt” szövegrész helyébe a „szakmai véleményt” szöveg,
- d) 79. § (1) bekezdésében a „szakvéleményének” szövegrész helyébe a „szakmai véleményének, szakértői véleményének” szöveg,
- e) 79. § (6) bekezdésében a „szakvéleménye” szövegrészek helyébe a „szakmai véleménye” szöveg,
- f) 81/D. §-ában a „megyei, fővárosi gyermekvédelmi szakértői bizottság” szövegrész helyébe a „speciális gyermekotthon, speciális lakóotthon, gyermekotthon speciális csoportja telephelye szerinti megyei, fővárosi gyermekvédelmi szakértői bizottság” szöveg,
- g) 82. § (6) bekezdésében a „szakvéleményének” szövegrész helyébe a „szakmai véleményének”, valamint a „szakvélemény” szövegrész helyébe a „szakmai vélemény” szöveg,
- h) 162. § (1) bekezdés f) pontjában a „96. § (8a) bekezdésében” szövegrész helyébe a „82. § (1) bekezdésében, a 96. § (8a) bekezdésében” szöveg

lép.

57. § (1) Hatályát veszti a Gyvt.

- a) 5. § s) pont sa) alpontjában az „, a nemzetiségi önkormányzat” szövegrész,
- b) 66/L. §-át megelőző alcím,
- c) 66/M. és 66/N. §-a,
- d) 66/O. §-a és az azt megelőző alcím,
- e) 66/P. §-a.

(2) Hatályát veszti a Gyvt.

- a) 59. § (5) bekezdése,
- b) 61. §-ában az „is” szövegrész,
- c) 66. § (3) bekezdés c) pontja,
- d) 141. § (1) bekezdés c) és f) pontja,
- e) 141. § (2), (4) és (5) bekezdése,
- f) 141/B–141/D. §-a.

(3) Hatályát veszti a Gyvt. 15. § (7) bekezdés a) pontjában a „családgondozó, utógondozó,” szövegrész.

2. A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény módosítása

- 58. §** A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szt.) a következő 140/V. §-sal egészül ki:
„140/V. § A 88. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti intézmények 2014. évi intézményi térítési díja megegyezik a 2013. évben megállapított intézményi térítési díjjal. A fenntartó az intézményi térítési díjat a 2013. évi fogyasztói árnövekedésnek megfelelő mértékben korrigálhatja.”
- 59. §** Hatályát veszti az Szt.
a) 4. § (1) bekezdés m) pont ma) alpontjában az „ , a települési nemzetiségi önkormányzat és a területi nemzetiségi önkormányzat” szövegrész,
b) 2013. évi CXXVII. törvénnyel megállapított 140/R. §-a.

3. A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása

- 60. §** A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja. tv.) 3. § 21. pontja a következő g) ponttal egészül ki:
(*E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:*
Bér:)
„g) a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban végzett tevékenység díjazása.”
- 61. §** Az Szja. tv. 24. § (1) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:
(*Nem önálló tevékenység*)
„h) a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban végzett tevékenység.”
- 62. §** Az Szja. tv. 1. számú melléklet 1. pont 1.7. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(*1. A szociális és más ellátások közül adómentes:*)
„1.7. a családok támogatásáról szóló törvényben meghatározott gyermekgondozási segély, anyasági támogatás és gyermeknevelési támogatás;”

4. A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosítása

- 63. §** A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 5. § (1) bekezdés a) pontjában a „hivatásos nevelőszülői jogviszonyban” szövegrész helyébe a „nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban” szöveg lép.
- 64. §** Hatályát veszti a Tbj.
a) 4. § k) pont 1. alpontjában az „a hivatásos nevelőszülői díj” szövegrész,
b) 16. § (1) bekezdés s) pontja.

5. A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény módosítása

- 65. §** A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Cst.) a következő 21/B. §-sal egészül ki:
„21/B. § A 20/B–21/A. §-ok alkalmazásában nem minősül keresőtevékenységnek a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony keretében folytatott tevékenység.”
- 66. §** A Cst. a következő 50/C. §-sal egészül ki:
„50/C. § A 2013. december 31-én gyermekgondozási támogatásban részesülő nevelőszülőnek a nála elhelyezett, nevelésbe vett gyermeke tekintettel megállapított gyermekgondozási támogatásra való jogosultsága 2013. december 31-én a törvény erejénél fogva megszűnik.”
- 67. §** A Cst. 4. § g) pontjában a „nevelőszülői jogviszonya” szövegrész helyébe a „nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonya” szöveg lép.

- 68. §** Hatályát veszti a Cst.
4. § h) pontja,
 7. § (1) bekezdés a) pontjában és 12. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában az „a hivatásos nevelőszülő,” szövegrész,
 11. § (1) bekezdés g) és j) pontjában, valamint 15. § (2) bekezdés a) pontjában a „ , hivatásos nevelőszülőnél” szövegrész,
 19. §-ában és 23. §-ában a „nevelőszülő,” szövegrész,
 20. § (1) bekezdésében az „a nevelőszülő,” szövegrész.

6. Az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény módosítása

- 69. §** Hatályát veszti az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény 455. § (1) bekezdés d) pontja.

7. Az egyes szakosított szociális és gyermekvédelmi szakellátási intézmények állami átvételéről és egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CXCI. törvény módosítása

- 70. §** Nem lép hatályba az egyes szakosított szociális és gyermekvédelmi szakellátási intézmények állami átvételéről és egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CXCI. törvény
40. §-a,
 44. §-a,
 45. §-a,
 - 51–53. §-a,
 58. és 59. §-a,
 73. § (2) bekezdése,
 75. § (2) bekezdés g), i), j) és l) pontja,
 76. § (2) bekezdés 1., 3., 7–9., 13–18., 20. és 21. pontja.

8. A szociális és gyermekvédelmi tárgyú törvények Magyar Egyszerűsítési Programmal összefüggő módosításáról, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2013. évi XXVII. törvény módosítása

- 71. §** Nem lép hatályba a szociális és gyermekvédelmi tárgyú törvények Magyar Egyszerűsítési Programmal összefüggő módosításáról, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2013. évi XXVII. törvény
70. §-a,
 79. § (2) bekezdés g) pontja.

9. Záró rendelkezések

- 72. §**
- (1) Ez a törvény – a (2)–(6) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.
 - (2) A 4. §, a 6. és 7. §, a 9. és 10. §, a 12. § (2) és (3) bekezdése, a 17–23. §, a 25. §, a 27. és 28. §, a 30. §, a 32. §, a 41–46. §, az 50–53. §, az 56. § (1) bekezdése, az 57. § (1) bekezdése, az 58–65. § és a 67–69. § 2014. január 1-jén lép hatályba.
 - (3) Az 5. §, a 37. és 38. §, az 54. § és az 56. § (2) bekezdése 2014. január 15-én lép hatályba.
 - (4) Az 1–3. §, a 29. §, a 39. §, a 47. § és az 56. § (3) bekezdése 2014. március 15-én lép hatályba.
 - (5) A 8. §, a 11. §, a 12. § (1) bekezdése, a 13–16. §, a 24. §, a 26. §, a 31. §, a 33–36. §, a 40. §, az 55. §, az 56. § (4) bekezdése és az 57. § (2) bekezdése 2014. július 1-jén lép hatályba.
 - (6) Az 57. § (3) bekezdése 2015. január 1-jén lép hatályba.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

III. Kormányrendeletek

A Kormány 465/2013. (XII. 5.) Korm. rendelete a Magyarország Kormánya és az Uruguayi Keleti Köztársaság Kormánya között a gazdasági és műszaki együttműködésről szóló megállapodás kihirdetéséről

- 1. §** A Kormány e rendelettel felhatalmazást ad a Magyarország Kormánya és az Uruguayi Keleti Köztársaság Kormánya között a gazdasági és műszaki együttműködésről szóló megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) kötelező hatályának elismerésére.
- 2. §** A Kormány a Megállapodást e rendelettel kihirdeti.
- 3. §** A Megállapodás hiteles magyar és angol nyelvű szövege a következő:

„GAZDASÁGI ÉS MŰSZAKI EGYÜTTMŰKÖDÉSI MEGÁLLAPODÁS MAGYARORSZÁG KORMÁNYA ÉS AZ URUGUAYI KELETI KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA KÖZÖTT

Magyarország Kormánya és az Uruguayi Keleti Köztársaság Kormánya (a továbbiakban: Szerződő felek) felismerve, hogy a gazdasági és műszaki együttműködés a Szerződő felek és állampolgáraik közötti erős és hosszú távú kétoldalú kapcsolatok fejlesztésének és a kölcsönös bizalomnak nélkülözhetetlen eleme; azzal a meggyőződéssel, hogy ez a Megállapodás hozzájárul a Szerződő felek közötti gazdasági kapcsolatok, különösen a kölcsönösen előnyös gazdasági, műszaki és technológiai együttműködések fejlesztéséhez az új világgazdasági környezetben; attól a szándéktól vezérelve, hogy előmozdítsák és tovább erősítsék kétoldalú gazdasági és műszaki együttműködésüket állampolgáraik érdekében; az alábbiakban állapodnak meg:

1. cikk

A Szerződő felek – hatályos jogszabályaik keretén belül – megfelelő intézkedésekkel előmozdíják a kölcsönösen előnyös gazdasági és műszaki együttműködés továbbfejlesztését.

2. cikk

A jelen Megállapodásban említett együttműködés kiterjed a két ország közötti együttműködés és közös projektek megvalósításának ösztönzésére az alábbi területeken:

- vasút- és kikötőfejlesztés;
- mezőgazdaság és élelmiszer-feldolgozás;
- környezetvédelem;
- ipar;
- egészségügy;
- energiaipar;
- közlekedés;
- tudomány és technológia;
- kőolaj- és földgázipar;
- vízgazdálkodás;
- szolgáltatások;
- vegyipar és petrokémiai ipar;
- oktatás;
- telekommunikáció és információs társadalom;
- építőipar, valamint a Szerződő felek által meghatározott további területek.

3. cikk

A Szerződő felek szélesebb körű és fokozottabb együttműködésre töreksenek az alábbiakban meghatározott módon:

1. az üzleti szövetségek, kormányintézmények, regionális és helyi szervezetek, kamarák közötti kapcsolatok és együttműködés, valamint ezen intézmények képviselői látogatásainak előmozdításával, továbbá a gazdasági és műszaki együttműködés egyéb formáinak támogatásával és erősítésével;
2. a jelen Megállapodás megvalósításához kapcsolódó üzleti információk megosztásával, a szakkiállításokon- és vásárokon történő részvétel, valamint üzleti rendezvények, szemináriumok, szimpóziumok és konferenciák szervezésének ösztönzésével;
3. a magánszektorban működő kis- és középvállalkozásoknak a kétoldalú gazdasági kapcsolatokban történő fokozottabb részvételének ösztönzésével;
4. a kölcsönös érdeklődésre számot tartó területeken a konzultációs, marketing, tanácsadási és szakértői szolgáltatások nyújtásában történő együttműködés ösztönzésével;
5. a Szerződő felek országainak területén a befektetői tevékenység, közös vállalatok alapításának, valamint cégképviseletek és fiókintézmények létrehozásának ösztönzésével;
6. a régióközi és nemzetközi együttműködés előmozdításával a kölcsönös érdeklődésre számot tartó területeken;
7. a nemzeti fejlesztési programokhoz és projektekhez kapcsolódó információk egymással történő megosztásával, vállalkozóknak a projektek megvalósításába történő bevonása révén;
8. az együttműködés kiterjesztése és erősítése érdekében a Szerződő felek által a későbbiekben meghatározott egyéb módszerekkel.

4. cikk

Szükség esetén a Szerződő felek kölcsönös egyetértés alapján a fent meghatározott együttműködési területeken külön megállapodásokat, valamint további egyedi projekteket hozhatnak létre a jelen Megállapodás alapján.

5. cikk

A jelen Megállapodás végrehajtásának biztosítása érdekében a Szerződő felek egy, az általuk delegált képviselőkből álló vegyes bizottságot hoznak létre. A vegyes bizottság kölcsönös megegyezés szerint felváltva ülésezik a Szerződő felek országaiban. A külgazdaságért felelős magyar minisztérium, valamint az Uruguayi Keleti Köztársaság Külügyminisztériuma által kijelölt képviselők közösen elnökölik az üléseket.

A vegyes bizottság feladatai többek között az alábbi területekre terjednek ki:

- a) a Szerződő felek közötti gazdasági és műszaki együttműködés ösztönzése és koordinálása;
- b) a jelen Megállapodás és az annak alapján kötött további egyedi megállapodások végrehajtására tett javaslatok elősegítése és mérlegelése;
- c) ajánlások kidolgozása a jelen Megállapodás értelmében létrejött megállapodások és projektek végrehajtását akadályozó tényezők elhárítására;
- d) a kétoldalú gazdasági kapcsolatok érdekében új fejlesztési lehetőségek beazonosítása.

6. cikk

A jelen Megállapodás értelmezésével vagy végrehajtásával kapcsolatban felmerülő jogvitákat egyeztetések és tárgyalások útján, illetve diplomáciai csatornákon keresztül, békés úton rendezik egymással a Szerződő felek.

7. cikk

A jelen Megállapodás semmilyen módon nem sértheti Magyarországnak az Európai Unió tagállamaként vállalt kötelezettségeit, és az Uruguayi Keleti Köztársaságnak a Déli Közös Piac (MERCOSUR) tagállamaként vállalt kötelezettségeit. Ennek megfelelően a jelen Megállapodás rendelkezéseit sem részben, sem egészben nem lehet úgy idézni vagy értelmezni, hogy az érvénytelenítse, módosítsa vagy más módon befolyásolja Magyarországnak az Európai Unió alapját képező szerződésekből, továbbá az Európai Unió elsődleges és másodlagos jogából származó kötelezettségeit, valamint az Uruguayi Keleti Köztársaságnak a MERCOSUR tagállamaként vállalt kötelezettségeit.

A jelen Megállapodás egyik rendelkezése sem értelmezhető olyan kötelezettségvállalásként, amelynek értelmében a Szerződő felek bármely jelenlegi vagy jövőbeli közös piac, szabadkereskedelmi terület, vámunió vagy más

nemzetközi szerződés tagjaként élvezett bánásmódot, kedvezményt vagy kiváltságot kiterjesztenének a másik félre, annak jelenlegi vagy jövőbeli előnye érdekében.

8. cikk

A jelen Megállapodást a Szerződő felek közös megegyezéssel, írásbeli megállapodás formájában módosíthatják. A jelen Megállapodás bármely módosítása a jelen Megállapodás 9. cikke szerint lép hatályba.

9. cikk

A jelen Megállapodás a Szerződő felek saját belső jogrendje szerint az annak végrehajtásához szükséges alkotmányos követelmények teljesüléséről az egyik Szerződő fél által a másiknak a diplomáciai úton megküldött utolsó írásbeli értesítés kézhezvételétől számított 30. (harmincadik) napon lép hatályba.

A jelen Megállapodás 5 (öt) évig érvényes, és lejáratkor további öt éves periódusra vagy periódusokra automatikusan megújul mindaddig, amíg valamelyik Szerződő fél az esedékes lejárat előtt legalább 6 (hat) hónappal írásban nem értesíti a másik felet arról, hogy meg kívánja szüntetni a jelen Megállapodást.

10. cikk

A jelen Megállapodás megszűnése nincs hatással a jelen Megállapodás értelmében született más külön megállapodások, projektek vagy tevékenységek érvényességére vagy időtartamára azok teljesítéséig, hacsak a Szerződő felek másként nem állapodnak meg.

Kelt 2013. év november hó 28. napján két eredeti példányban, magyar, spanyol és angol nyelven. Az okirat valamennyi nyelven egyaránt hiteles. A jelen Megállapodás rendelkezéseinek eltérő értelmezése esetén az angol nyelvű változat az irányadó.

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA
RÉSZÉRŐL

AZ URUGUAYI KELETI KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA
RÉSZÉRŐL

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF HUNGARY AND THE GOVERNMENT OF THE ORIENTAL REPUBLIC OF URUGUAY FOR THE ECONOMIC AND TECHNICAL CO-OPERATION

The Government of Hungary and the Government of the Oriental Republic of Uruguay (hereinafter referred to as the Contracting Parties).

Recognizing that the economic and technical co-operation is an essential and indispensable component of the development of bilateral relations on a firm, long-term basis and of mutual confidence between the Contracting Parties and their respective peoples;

Convinced that this Agreement will contribute to the development of the economic relations between them in the new reality and in particular to the enhancement of the mutually beneficial economic, technical and technological cooperation;

Desiring to promote and further strengthen their bilateral economic and technical cooperation, in the interest of their peoples;

Have agreed on the following:

Article (1)

The Contracting Parties shall promote, within the framework of their respective legislation in force, by taking proper measures the further development of mutually advantageous economic and technical cooperation.

Article (2)

The fields of cooperation mentioned in this agreement include the encouragement of establishing cooperation and joint projects between the two countries in the following fields:

- rail and port development,
- agriculture and food processing,
- environment,
- industry,
- health care,

- energy,
- transport,
- science and technology,
- oil and gas industry,
- water management,
- services,
- chemical and petrochemical industry,
- education,
- telecommunications and information society,
- construction and others agreed upon by the Contracting Parties.

Article (3)

The Contracting Parties shall endeavor to broaden and intensify their cooperation through the following means:

1. Promoting the links and strengthening the cooperation between the business federations, government institutions, regional and local entities, chambers, and visits of their representatives and other economic and technical cooperation.
2. Exchange of business information related to the implementation of this Agreement, encouraging the participation in fairs and exhibitions, organizing business events, seminars, symposia and conferences.
3. Promoting the stronger participation of small and medium size private sector enterprises in bilateral economic relations.
4. Encouraging the cooperation in providing consulting, marketing, advisory and expert services in the areas of mutual interest.
5. Encouraging the investment activities, the foundation of joint ventures, establishment of company representations and branch offices in the countries of the Contracting Parties.
6. Promoting of inter-regional cooperation and cooperation on international level in issues of mutual interest.
7. Information exchange on national development programmes and projects through the involvement of entrepreneurs in their implementation.
8. Any other means agreed upon by the Contracting Parties later, to expand and strengthen their cooperation.

Article (4)

If deemed necessary, the Contracting Parties shall conclude specific agreements to be based on this Agreement concerning the fields of cooperation referred above and other special projects that may be agreed upon between them.

Article (5)

With a view to ensuring the implementation of this Agreement, a Joint Committee shall be established composing of representatives from the Contracting Parties. The Committee shall meet on mutual consent alternately in the countries of the Contracting Parties. The appointed representatives of the Hungarian Ministry responsible for international economic affairs and the Ministry of Foreign Affairs of the Oriental Republic of Uruguay shall chair the Joint Committee.

The Joint Committee shall have the authority, inter alia, to consider the following:

- a) Encouraging and coordinating the economic and technical cooperation between the Contracting Parties.
- b) Promoting and considering proposals aimed at the implementation of this Agreement and specific agreements resulting there from.
- c) Working out recommendations for the purposes of removing obstacles that may arise during the execution of any agreement and project that may be established in accordance with this Agreement.
- d) Identifying new development opportunities for the bilateral economic relations.

Article (6)

Any dispute that may arise from the interpretation or the implementation of this Agreement shall be settled amicably through consultations and negotiations or through diplomatic channels between the Contracting Parties.

Article (7)

This Agreement shall in no way prejudice to the obligations of Hungary as the member state of the European Union, and the obligations of the Oriental Republic of Uruguay arising from the membership of MERCOSUR. Consequently, the provisions of this Agreement shall not be invoked or interpreted, neither in whole nor in part in such a way as to invalidate, amend or otherwise affect the obligations of Hungary arising from the Treaties on which the European Union is founded, as well as from the primary and secondary law of the European Union and the obligations of the Oriental Republic of Uruguay arising from the membership of MERCOSUR.

Nothing in this Agreement shall be construed as to oblige the Contracting Parties to extend to the other present, or future benefit of any treatment, preference or privilege resulting from any existing or future common market, free trade area, customs Union or similar international agreement to which any of the Contracting Parties is or may become a member.

Article (8)

The provisions of this Agreement may be amended by written agreement between the Contracting Parties on the basis of mutual consent. Any amendment to this Agreement shall enter into force in accordance with Article (9) of this Agreement.

Article (9)

This Agreement shall enter into force on the 30th (thirtieth) day following the receipt of the last notification when a Contracting Party notifies the other in writing through the diplomatic channels of the completion of the constitutional requirements necessary for the implementation of this Agreement.

This Agreement shall remain in force for a period of five (5) years and shall automatically be renewed for similar period or periods, unless either Contracting Party notifies the other in writing about its intention to terminate this Agreement at least six (6) months prior to its expiry.

Article (10)

The termination of this Agreement shall not affect the validity or the duration of any specific agreement or projects or activities made under the present Agreement until the completion of such specific agreements, projects or activities, unless the Contracting Parties agree on otherwise.

Done in November on the day of 28 of 2013 in two original copies, in the Hungarian, Spanish and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence in the interpretation of this Agreement the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT
OF HUNGARY

FOR THE GOVERNMENT OF THE
ORIENTAL REPUBLIC OF URUGUAY"

- 4. 5**
- (1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
 - (2) A 2. § és a 3. § a Megállapodás 9. cikk első bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.
 - (3) A Megállapodás, illetve a 2. § és a 3. § hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter – annak ismertté válását követően – a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.
 - (4) E rendelet végrehajtásához szükséges intézkedésekről a külgazdaságért és a Kárpát-medencei Gazdasági Övezet gazdaságfejlesztéséért felelős miniszter gondoskodik.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány 466/2013. (XII. 5.) Korm. rendelete
az Európai Rendőr-akadémia (CEPOL) székhelyének kialakítását célzó beruházással összefüggő
közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról
és az eljáró hatóságok kijelöléséről**

A Kormány

a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény 12. § (5) bekezdés a), b), e) és f) pontjában, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 174/A. § (1) bekezdés a) pontjában,

a 2. § (3) bekezdése tekintetében az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 62. § (1) bekezdés 16.2., 17. és 24. pontjában

kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

- 1. §**
- (1) A Kormány nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánítja az 1. mellékletben felsorolt, a Budapest, VI. kerület 29094 helyrajzi szám alatt nyilvántartott, természetben a Budapest, VI. kerület Ó utca 27. szám alatt található ingatlanon (a továbbiakban: Ingatlan) az Országos Rendőr-főkapitányság beruházásában megvalósuló, Európai Rendőr-akadémia (CEPOL) székhelyének kialakítását célzó beruházással (a továbbiakban: Beruházás) összefüggő közigazgatási hatósági eljárásokat.
 - (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a Beruházással összefüggőnek kell tekinteni mindazokat a közigazgatási hatósági eljárásokat, amelyek a beruházás megvalósításához szükségesek.
 - (3) A Kormány az (1) bekezdés szerinti közigazgatási hatósági ügyekben eljáró hatóságokként az 1. mellékletben meghatározott hatóságokat jelöli ki.
 - (4) Azokban az esetekben, amikor az 1. mellékletben meghatározott ügyfajtára vonatkozó jogszabály az adott ügyben szakhatóság közreműködését rendeli el, a Kormány az (1) bekezdés szerinti közigazgatási hatósági eljárásokban eljáró szakhatóságként a 2. mellékletben meghatározott hatóságokat jelöli ki.
- 2. §**
- (1) Az építetőnek az eljárás megindítása előtt benyújtott kérelmére az 1. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási hatósági eljárásokban a szakhatóság – a hatóság határozatának meghozataláig felhasználható – előzetes szakhatósági hozzájárulást ad ki azzal, hogy a kérelemhez benyújtott előzetes szakhatósági hozzájárulást a hatóság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 44. § (8) bekezdése szerint használja fel.
 - (2) Az 1. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási hatósági eljárásokban a szakhatósági eljárásra vonatkozó ügyintézési határidő – a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi szakhatósági eljárások kivételével – nyolc nap.
 - (3) Az 1. § (1) bekezdésében megjelölt Beruházással összefüggésben
 - a) építésügyi hatósági ügyekben nem kell építészeti-műszaki tervtanácsai véleményt beszerezni,
 - b) építésügyi hatósági ügyekben nem kell településképi véleményezési eljárást lefolytatni és
 - c) településképi bejelentési eljárásnak nincs helye.
 - (4) Az 1. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási hatósági eljárásokban hozott döntés – a környezetvédelmi engedély vagy az egységes környezethasználati engedély tárgyában hozott döntést kivéve – fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható.
 - (5) Az eljáró hatóság az 1. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási hatósági eljárásokban meghozott döntéseket – az eljárás során a személyesen az ügyfélnek szóló végzések, valamint az ingatlan-nyilvántartással összefüggő döntések kivételével – hirdetményi úton közli. A döntés közlésének napja a hirdetmény kifüggesztését követő ötödik nap.
- 3. §**
- (1) Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.
 - (2) E rendelet rendelkezéseit a hatálybalépésekor folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet a 466/2013. (XII. 5.) Korm. rendelethez

Az Európai Rendőr-akadémia (CEPOL) székhelyének kialakítását célzó, nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházás megvalósításához szükséges hatósági engedélyezési eljárások és az eljárások lefolytatására hatáskörrel rendelkező hatóságok

	A	B	C	D
1.	Beruházás megnevezése	A Beruházás megvalósításával kapcsolatos hatósági eljárások	Első fokú hatóság	Másodfokú hatóság
2.	Európai Rendőr-akadémia (CEPOL) székhelyének helyet adó épület felújítása	általános építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljárások	Budapest Főváros Kormányhivatala V. Kerületi Hivatalának Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatala	Budapest Főváros Kormányhivatala Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatala
3.		környezetvédelmi hatósági eljárások	Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség	Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség
4.		természetvédelmi hatósági eljárások	Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség	Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség
5.		útügyi hatósági eljárások	Budapest Főváros Kormányhivatala Közlekedési Felügyelősége	Nemzeti Közlekedési Hatóság Központja
6.		a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatalról és a területi mérésügyi és műszaki biztonsági hatóságokról szóló 320/2010. (XII. 27.) Korm. rendelet szerinti sajátos építésügyi hatósági engedélyezési, valamint műszaki biztonsági hatósági eljárások	Budapest Főváros Kormányhivatala Mérésügyi és Műszaki Biztonsági Hatósága	Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal
7.		hírközlési hatósági eljárások	Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatala	Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság elnöke
8.		ingatlan-nyilvántartással összefüggő hatósági eljárások	Budapesti 2. Számú Földhivatal	Budapest Főváros Kormányhivatalának Földhivatala
9.		örökségvédelmi hatósági engedélyezési eljárások és régészeti feltárásokkal kapcsolatos eljárások (a további régészeti feladatellátás meghatározása kivételével)	Budapest Főváros Kormányhivatala V. Kerületi Hivatalának Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatala	Budapest Főváros Kormányhivatala Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatala
10.		vízügyi hatósági eljárások	Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség	Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség
11.		beépített tűzjelző, tűzoltó berendezések létesítési és használatbavételi eljárásai	Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság	Belügyminisztérium Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság
12.		tűzvédelmi hatósági ügyekben eltérési engedélyezési eljárások	Belügyminisztérium Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság	nincs
13.		jogszabályban rögzített tűzvédelmi hatósági egyeztetésekkel kapcsolatos eljárások	Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság	Belügyminisztérium Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság
14.		azon beépített tűzoltó berendezések létesítésével és használatbavételi ügyeivel kapcsolatos eljárások, amelyek tervezése, kivitelezése jogszabályban, nemzeti szabványban teljes körűen nem szabályozott	Belügyminisztérium Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság	nincs

2. melléklet a 466/2013. (XII. 5.) Korm. rendelethez

Az Európai Rendőr-akadémia (CEPOL) székhelyének kialakítását célzó, nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházás megvalósításához szükséges hatósági eljárásokban közreműködő hatáskörrel rendelkező szakhatóságok

	A	B	C
1.	Szakhatósági közreműködés tárgya	Első fokú szakhatóság	Másodfokú szakhatóság
2.	építésügy	Budapest Főváros Kormányhivatala V. Kerületi Hivatalának Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatala	Budapest Főváros Kormányhivatala Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatala
3.	környezetvédelem, természetvédelem és vízügy	Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség	Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség
4.	katasztrófavédelem és tűzvédelem	Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság	Belügyminisztérium Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság
5.	örökségvédelem és régészet	Budapest Főváros Kormányhivatala V. Kerületi Hivatalának Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatala	Budapest Főváros Kormányhivatala Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatala
6.	közlekedés: közút	Budapest Főváros Kormányhivatala Közlekedési Felügyelősége	Nemzeti Közlekedési Hatóság Központja
7.	rendészet: az egyéb országos közutak, a helyi közutak és a közforgalom elől el nem zárt magánutak esetén	VI. Kerületi Rendőrkapitányság	Budapesti Rendőr-főkapitányság
8.	egészségügy	Budapest Főváros Kormányhivatala Népegészségügyi Szakigazgatási Szerve	Országos Tisztifőorvosi Hivatal
9.	hírközlés	Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatala	Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság elnöke
10.	műszaki biztonság	Budapest Főváros Kormányhivatala Mérésügyi és Műszaki Biztonsági Hatósága	Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal
11.	honvédelem	Honvédelmi Minisztérium Hatósági Hivatal vezetője	honvédelemért felelős miniszter

V. A Kormány tagjainak rendeletei

A nemzetgazdasági miniszter 57/2013. (XII. 5.) NGM rendelete a MABISZ elkülönített szervezeti egységének éves gazdálkodási jelentéséről

A kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény 69. § (1) bekezdés d) pontjában, a 10. § b) pontja tekintetében a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény 69. § (1) bekezdés c) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 73. § f) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. Beszámolási és könyvvezetési kötelezettség

- 1. §** (1) A Magyar Biztosítók Szövetsége a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény (a továbbiakban: Gfbt.) 56. § (2) bekezdése alapján létrehozott elkülönített szervezeti egységét (a továbbiakban: ESZE) illető, a tárgyévre vonatkozó, a Gfbt. 57/A. § (3) bekezdésében meghatározott éves gazdálkodási jelentést a tárgyév könyveinek lezárását követően az e rendeletben meghatározottak szerint készíti el.
- (2) A tárgyév azonos a naptári évvel, fordulónapja december 31.
- (3) Az ESZE éves gazdálkodási jelentése az 1. melléklet szerinti vagyonkimutatásból, a 2. melléklet szerinti eredményelszámolásból és a szöveges beszámolóból áll.
- 2. §** (1) Az ESZE könyvvezetése a kettős könyvvitel rendszerében, magyar nyelven, forintban történik.
- (2) A könyvvezetés során elkülönítetten kell kimutatni a Gfbt. 56. § (1) bekezdésében meghatározott tevékenységekkel kapcsolatos bevételeket, költségeket és ráfordításokat.
- 3. §** Az ESZE a következő szabályzatokat készíti el:
- a) a tevékenység elkülönítés szabályzatát, amely a bevételek, a költségek és a ráfordítások az ESZE által végzett tevékenységek között történő elkülönítésének módszerére, dokumentálására, vetítési alapjára vonatkozik,
- b) a tartalékolási szabályzatát, amely a biztosítástechnikai tartalékok képzésére és felhasználására vonatkozik,
- c) a biztosítástechnikai tartalékok fedezetéül szolgáló eszközök értékelésének szabályait, valamint a fedezet meglétének ellenőrzési módját,
- d) a szigorú számadású bizonylatok szabályzatát, amely a szigorú számadás alá vont bizonylatok, nyomtatványok kezelésére, nyilvántartásuk, elszámoltatásuk rendjére és azok ellenőrzésére vonatkozik,
- e) a határidős, opciós és swap ügyletek elszámolási szabályzatát, amely a határidős, opciós és swap ügyletek elszámolására, nyilvántartására, a fedezeti ügyletek meghatározására és elkülönített kezelésére vonatkozik,
- f) a Gfbt. 57. § (1)–(3) bekezdésében foglaltak alapján az ESZE részére befizetést teljesítő biztosítókkal történő elszámolás módját.
- 4. §** Az ESZE köteles bekérni a negyedévet követő 10. naptári napig a biztosítók által nyilvántartott előírt, törölt és beszedett fedezetlenségi díj összegét.

2. A vagyonkimutatás és az eredményelszámolás tartalma, tagolása

- 5. §** (1) A vagyonkimutatás és az eredményelszámolás tagolását, valamint az egyes tételekre vonatkozó előírásokat az 1., 2. és 3. melléklet tartalmazza.
- (2) Az ESZE a vagyonkimutatásban és az eredményelszámolásban a tárgyévi adatokat elkülönítetten, Nemzeti Iroda, Kártalanítási Számla (a továbbiakban: KSZ), Kártalanítási Alap (a továbbiakban: KALAP) és egyéb tevékenység bontásban köteles elkészíteni, továbbá a vagyonkimutatásnak és az eredményelszámolásnak tartalmaznia kell az előzőeket magában foglaló összesítést.
- (3) Az ESZE eredményét forgalmi költség eljárással, a bevételek, a költségek és a ráfordítások korrigálásával állapítja meg.

- (4) Az adott időszak eredményének meghatározásakor a tevékenységek tárgyévre jutó bevételeit és a fordulónapig a tárgyévre vonatkozó, bekövetkezett eseményeinek kifizetett és felmért költségeit, ráfordításait kell számba venni, függetlenül a pénzügyi teljesítéstől.

3. A szöveges beszámoló tartalma

- 6. §** A szöveges beszámoló tartalmazza mindazokat a számszerű adatokat és szöveges magyarázatokat, amelyek az ESZE pénzügyi helyzetének, működése eredményének megbízható és valós bemutatásához szükségesek.
- 7. §** A szöveges beszámolóban be kell mutatni
- a) a Gfbt. előírásai szerint a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítást művelő biztosítók részére előírt, törölt, illetve beszedett fedezetlenségi díj számadatait,
 - b) a KSZ és a Nemzeti Iroda eredményének biztosítók közötti felosztását bemutató jelentéseket és
 - c) a KALAP éves eredményszámolásáról szóló, a biztosítók részére készített tájékoztatót.

4. Záró rendelkezések

- 8. §** Ez a rendelet 2014. január 1-jén lép hatályba.
- 9. §** Az e rendelet szerinti gazdálkodási jelentést első alkalommal 2015. június 1-jével kell elkészíteni.
- 10. §** Hatályát veszti:
- a) a Kártalanítási Számla eredményelszámolásának szabályairól szóló 48/2011. (XII. 21.) NGM rendelet,
 - b) a Kártalanítási Alap javára teljesített befizetéseknek, az Alap kezelésének és az Alap kezelője eredményelszámolásának szabályairól szóló 47/2011. (XII. 21.) NGM rendelet 3. § (2) bekezdése, 5. §-a, 7. §-a és az 1. melléklete.

Varga Mihály s. k.,
nemzetgazdasági miniszter

1. melléklet az 57/2013. (XII. 5.) NGM rendelethez

Az ESZE vagyonkimutatása

ESZKÖZÖK

1. Befektetések
 - 1.1. Tevékenység javára végrehajtott befektetések
 - 1.1.1. Tulajdoni részesedést jelentő befektetések
 - 1.1.2. Hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok
 - 1.1.3. Adott kölcsönök
 - 1.1.4. Részesedés befektetési közösségben (investment pool)
 - 1.1.5. Jelzáloggal fedezett kölcsön (I/4. kivételével)
 - 1.1.6. Egyéb kölcsön (I/4. és I/5. kivételével)
 - 1.1.7. Betétek hitelintézetnél
 - 1.1.8. Más befektetések
 - 1.2. Egyéb befektetések
2. Követelések
 - 2.1. Követelések biztosítási ügyletekből eredően
 - 2.2. Követelések biztosítóval szemben
 - 2.3. Követelések felszámolásból
 - 2.4. Egyéb követelések

3. Egyéb eszközök
4. Aktív időbeli elhatárolások
5. Összesen

FORRÁSOK

1. Vagyonkimutatás szerinti eredmény
2. Biztosítástechnikai tartalékok
 - 2.1. Matematikai tartalék
 - 2.2. Függőkár tartalékok
 - 2.3. Káringadozási tartalék
 - 2.4. Nagy károk tartaléka
 - 2.5. Egyéb tartalékok
3. KALAP egyenleg
4. Céltartalékok
 - 4.1. Céltartalék a várható kötelezettségekre
 - 4.2. Céltartalék a jövőbeni költségekre
 - 4.3. Egyéb céltartalék
5. Kötelezettségek
 - 5.1. Kötelezettségek biztosítási ügyletekből eredően
 - 5.2. Kötelezettségek biztosítóval szemben
 - 5.3. Kötelezettségek felszámolásból
 - 5.4. Hitelek
 - 5.5. Egyéb kötelezettségek
6. Passzív időbeli elhatárolások
7. Összesen

2. melléklet az 57/2013. (XII. 5.) NGM rendelethez

Az ESZE eredményelszámolása

1. Bevételek
 - 1.1. Tevékenység bevétele
 - 1.1.1. Viszontbiztosítónak átadott díj (-)
 - 1.2. Bevételek kármegtérítésből és kárrendezési költségterítésből
 - 1.2.1. Viszontbiztosításból eredő bevételek (+)
 - 1.3. Befektetések bevételei
 - 1.4. Egyéb bevételek
2. Ráfordítások
 - 2.1. Kárkifizetések
 - 2.2. Kárrendezési költségek
 - 2.3. Függőkárok tartalékainak változása (+/-)
 - 2.4. Matematikai tartalékok változása (+/-)
 - 2.5. Káringadozási tartalék változása (+/-)
 - 2.6. Egyéb tartalékok változása (+/-)
 - 2.7. KALAP egyenlegének változása (+/-)
 - 2.8. Céltartalékok változása (+/-)
 - 2.9. Működési költségek (befektetési költségek kivételével)
 - 2.10. Befektetések ráfordításai
 - 2.11. Egyéb ráfordítások
3. Tevékenység eredménye {A)-B)}
- 3.1. Biztosítók közötti eredmény felosztása (+/-)
4. Vagyonkimutatás szerinti eredmény

3. melléklet az 57/2013. (XII. 5.) NGM rendelethez

A gazdálkodási jelentés egyes tételeire vonatkozó előírások

I. Az ESZE vagyonkimutatása

Az immateriális javakat és az ingatlanokat az „ESZKÖZÖK 3. Egyéb eszközök” között kell szerepeltetni.

II. Az ESZE eredményelszámolása

1.1. sor: Tevékenység bevétele

Ezen a soron kell szerepeltetni a Gfbt. előírásai alapján az ESZE által végzett tevékenységek bevételeit, a következők szerint:

A KSZ bevétele: a KSZ-t megillető fedezetlenségi díj.

A KALAP bevétele: a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítást művelő biztosítók részéről a KALAP részére a Gfbt. 57. § (2) bekezdése szerint történő befizetés.

1.2. sor: Bevételek kármegtérítésből és kárrendezési költségtérítésből

Ezen a soron kell kimutatni az üzembentartó, a gépjárművet vezető vagy a harmadik fél által a mérlegfordulónapig megtérített károk és kárrendezési költségek összegét.

1.3. sor: Befektetések bevételei

Itt kell elszámolni a befektetésekből származó, azokhoz kapcsolódó bevételeket:

- a) kapott kamatokat és kamatjellegű bevételeket (ezen a soron kell kimutatni többek között a kamatozó értékpapírok vételárában lévő kamat összegét az értékpapír beszerzésekor kamatbevétel csökkentő tételként, valamint az értékpapír eladásakor a kamatozó értékpapírok eladási árában érvényesített kamat összegét),
- b) kapott osztalékokat,
- c) realizált és nem realizált árfolyamnyereséget,
- d) külföldi pénzürtékre szóló befektetésekhöz kapcsolódó árfolyamnyereséget.

1.4. és 2.11. sor: Egyéb bevételek és egyéb ráfordítások

Az egyéb bevételek, illetve az egyéb ráfordítások között kell kimutatni a külön nem nevesített bevételeket vagy ráfordításokat.

2.1. sor: Kárkifizetések

Ezen a soron kell elszámolni a tárgyévben fizetett kártérítések ráfordításait.

2.2. sor: Kárrendezési költségek

Kárrendezési költségek (ráfordítások) közé tartoznak a kárügyekben felmerült költségek, pl. szemledíj, szakértői díjak, ügyvédi díj, perköltség, környezettanulmány díja.

2.3. sor: Független tartalékokként, valamint annak további részletezéseként kell kimutatni a bekövetkezett és bejelentett károk tartalékát (tétéles független tartalék), valamint a bekövetkezett, de még be nem jelentett károk tartalékát (IBNR tartalék).

2.6. sor: Egyéb tartalékokként, valamint annak további részletezéseként kell kimutatni a törlési tartalékot, a nagykárok tartalékát és az egyéb biztosítástechnikai tartalékot. Az egyéb biztosítástechnikai tartalék magában foglalja a külön jogszabály szerinti várható veszteség tartalékát.

A 2.7. soron kell elszámolni a KALAP-ban lévő, a külön jogszabályban meghatározott célra fel nem használt állománnyal megegyező összegben megképzett tartalék változásának összegét.

2.9. sor: Működési költségek

Ezen a soron kell kimutatni az ESZE működésével kapcsolatban felmerült költségeket, így különösen az alkalmazotti állománnyal kapcsolatos költségeket.

2.10. sor: Befektetések ráfordításai

Itt kell kimutatni a befektetésekből származó, azokhoz kapcsolódó ráfordításokat:

- a) a fizetett kamatokat és kamatjellegű ráfordításokat,
- b) a befektetések működési és fenntartási ráfordításait,
- c) a realizált és nem realizált árfolyamveszteséget,
- d) a külföldi pénzürtékre szóló befektetésekhöz kapcsolódó árfolyamveszteséget.

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai, teljes ülési állásfoglalásai és végzései

Az Alkotmánybíróság 36/2013. (XII. 5.) AB határozata a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény egyes rendelkezései, valamint a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény egyes rendelkezései alaptörvény-ellenességének és nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése jogszabály alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló alkotmányjogi panasz és hivatalból nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálatára irányuló eljárásban – *dr. Lévy Miklós* alkotmánybíró párhuzamos indokolásával, *dr. Balsai István*, *dr. Dienes-Oehm Egon*, *dr. Juhász Imre*, *dr. Kiss László*, *dr. Lenkovich Barnabás*, *dr. Pokol Béla*, *dr. Salamon László* és *dr. Szívós Mária* alkotmánybírók különvéleményével – meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvénynek a 2012. január 1. napjától 2012. július 16. napjáig hatályban volt 62–63. §-ai alaptörvény-ellenesek voltak és ugyanakkor nemzetközi szerződésbe is ütköztek.
2. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvénynek a 2011. január 7. napjától 2013. július 31. napjáig hatályban volt 20/A. §-a alaptörvény-ellenes volt és ugyanakkor nemzetközi szerződésbe is ütközött.
3. Az Alkotmánybíróság Magyarország Alaptörvényének átmeneti rendelkezései 11. cikk (3) bekezdése és a 31. cikk (2) bekezdése alaptörvény-ellenessége megállapítására és megsemmisítésére irányuló eljárását megszünteti.
4. Az Alkotmánybíróság a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 62., 63. és 64. §-a, valamint a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 20/A. §-a nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatára irányuló indítványt visszautasítja.
5. Az Alkotmánybíróság az Országos Bírósági Hivatal elnökének 22/2012. (II. 16.) OBHE határozata alaptörvény-ellenességének és nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

I n d o k o l á s

I.

- [1] Tizennégy indítványozó, mindannyian büntető ügyek vádlottjai, az ügyekben eljáró bíróságok kijelölése miatt fordultak alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz.
- [2] 1.1. Az elsőként érkezett alkotmányjogi panaszban az indítványozók XVI. és XVII. rendű vádlottként az ellenük különösen nagy vagyoni hátrányt okozó szerzői, vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértésének büntette és más bűncselekmények miatt a Fővárosi Törvényszéken B.41/2012. szám alatt indult, a Balassagyarmati Törvényszék előtt 9.B.39/2012. szám alatt folyamatban lévő büntető ügyben az Országos Bírósági Hivatal (a továbbiakban: OBH) elnökének az eljáró bíróságot kijelölő 22/2012. (II. 16.) OBHE határozatával összefüggésben kezdeményezték a Magyarország Alaptörvényének átmeneti rendelkezései (a továbbiakban: Ár.) 11. cikk (3) bekezdése, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 62., 63. és 64. §-a és a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 20/A. §-a, továbbá a 22/2012. (II. 16.) OBHE határozat alaptörvény-ellenességének és nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítását és megsemmisítését.

- [3] Az indítványozók szerint mind a támadott rendelkezések, mind az ezeken alapuló OBHE határozat alaptörvény-ellenesek és egyben nemzetközi szerződésbe, az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezménybe (a továbbiakban: Egyezmény) is ütköznek. A tisztességes eljárás követelményének [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés, Egyezmény 6. cikk (1) bekezdés], ezen belül a törvényes bíróhoz való jognak, a pártatlanság elvének (különös tekintettel a pártatlanság látszatára), valamint a fegyveregyenlőség elvének sérelmét okozza, hogy a támadott rendelkezések az OBH elnökének szabad belátásán alapuló döntésére bízták az eljáró bíróság kijelölését. A tisztességes eljárást sérti az is, hogy az OBH elnöke büntetőügy esetében kizárólag a legfőbb ügyész véleményét köteles kikérni. A védelemhez való jog sérelmét eredményezte, hogy a távolság (utazás, megnövekedett költségek, iratok megismerésének és az eljárási cselekményeken való részvételnek a nehezítettsége, stb.) következtében hiányoznak a védelem hatékony érvényesülésének feltételei. Az OBH elnökének döntése elleni jogorvoslat teljes hiánya az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését és az Egyezmény 13. Cikkét sérti.
- [4] Az alkotmányjogi panaszt a kifogásolt jogszabályi rendelkezések tekintetében az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdésére, az OBH elnökének határozata tekintetében pedig az Abtv. 27. §-ára alapították. Az OBHE határozattal kapcsolatban kifejtették, hogy álláspontjuk szerint ez a határozat az OBH elnökének [aki álláspontjuk szerint jogállását tekintve a Bszi. 69. § (1)–(2) bekezdései értelmében bírój] hatáskörébe tartozó egyedi ügy érdemében hozott, eljárást befejező döntés, ami így az Abtv. 27. §-a alá tartozik.
- [5] 1.2. Az indítványozók később benyújtott indítvány-kiegészítésükben – az eredeti kérelem további indokolása mellett – az Ár. 11. cikk (3) bekezdése nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítását is kérték. Ennek alátámasztásaként az Alkotmánybíróság 1718/B/2010. számú ügyében hozott 61/2011. (VII. 13.) AB határozatra (ABH 2011, 290.) hivatkoztak.
- [6] 1.3. Az indítványozók második indítvány-kiegészítésükben eredeti kérelmüket fenntartva, azt újabb indokolással egészítették ki, amiben – a Joggal a Demokráciáért Európai Bizottságnak (Velencei Bizottság) a 2012. októberében elfogadott, 683/2012. számú véleményére hivatkozással – az eljáró bíróság kijelölésének szempontjait vitatták.
- [7] 2. A másodikként érkezett alkotmányjogi panaszban az indítványozók a Fővárosi Törvényszéken B.54/2012. szám alatt indult, a Kecskeméti Törvényszék előtt 1.B.73/2012. szám alatt folyamatban lévő büntető ügyben az OBH elnökének az eljáró bíróságot kijelölő 21/2012. (II. 16.) OBHE határozata miatt az Ár. 11. cikk (3) bekezdése és 31. cikk (2) bekezdés utolsó mondata, a Bszi. 62., 63. és 64. §-a, valamint a Be. 20/A. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítását és visszamenőleges hatályú megsemmisítését kezdeményezték. Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 26. § (1) bekezdésére, „másodlagosan az Abtv. 26. § (2) bekezdésére” alapítva terjesztették elő.
- [8] Az indítványozók szerint a támadott rendelkezések, amelyek az OBH elnökének biztosítottak lehetőséget az általános illetékességgel rendelkező bíróság helyett más bíróság kijelölésére, alaptörvény-ellenesek, nevezetesen az Alaptörvény XXVIII. cikk (1), (3) és (7) bekezdését sértik. Az indítványban – részletesen – kifejtett legfontosabb alkotmányossági aggályok:
- az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás követelményének, ezen belül a törvényes bíróhoz való jognak, a pártatlanság elvének (különös tekintettel a pártatlanság látszatára), a fegyveregyenlőség elvének, valamint az ügyek ésszerű határidőn belüli elbírálása követelményének a sérelmét okozza, hogy a támadott rendelkezések a Be. általános illetékességi szabályaitól eltérést engednek az OBH elnöke számára;
 - az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdésében foglalt védelemhez való jog sérelmét jelenti, hogy a távolság (utazás, megnövekedett költségek, iratok megismerésének és az eljárási cselekményeken való részvételnek a nehezítettsége, stb.) következtében hiányoznak a védelem hatékony érvényesülésének feltételei;
 - az OBH elnökének döntése elleni jogorvoslat teljes hiánya az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésébe ütközik.
- [9] Az indítványozók szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében meghatározott jogállamiság elvét és az abból fakadó jogbiztonság követelményét sérti, hogy a támadott rendelkezések lényegesen eltértek az OBH elnökének biztosított jogosultság szabályozásában.
- [10] Az indítványozók felhívták a figyelmet a támadott rendelkezéseknek az Egyezménnyel való ellentétére is.
- [11] Az Ár. 31. cikk (2) bekezdése utolsó mondatának alaptörvény-ellenessége vizsgálatát az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére hivatkozással amiatt kérték, mert álláspontjuk szerint ez a rendelkezés nem tette lehetővé az alkotmányjogi panaszuk érdemi elbírálását.

- [12] 3. Az Alkotmánybíróság elsőként az alkotmányjogi panaszok befogadhatósága kérdésében foglalt állást. Megállapította, hogy mindkét panasz megfelel az Abtv. által előírt formai és tartalmi feltételeknek, ezért befogadta az indítványokat. A sérelmezett rendelkezések és az alkotmányossági kifogások tartalmi azonosságára tekintettel az ügyeket – az Abtv. 58. § (2) bekezdése alapján – egyesítette, és az indítványokat egy eljárásban bírálta el.
- [13] 4. Az Alkotmánybíróság eljárása idején az Országgyűlés több alkalommal módosította az Alaptörvényt. Így Magyarország Alaptörvényének negyedik módosításával beemelte az Alaptörvénybe a bíróságok közötti ügyáthelyezés intézményét. A 27. cikk (4) bekezdése értelmében az ésszerű határidőn belüli bírói döntéshez való alapjog érvényesülése és a bíróságok kiegyensúlyozott ügyterhelése érdekében sarkalatos törvényben meghatározottak szerint az Országos Bírósági Hivatal elnöke sarkalatos törvényben meghatározott ügyek tárgyalására az általános illetékességű bíróságtól eltérő, azonos hatáskörű bíróságot jelölhetett ki. A Magyarország Alaptörvényének ötödik módosításával viszont az Országgyűlés 2013. október 1-jével hatályon kívül helyezte a 27. cikk (4) bekezdését.
- [14] 5. Az Alkotmánybíróság megállapította továbbá, hogy az alkotmányjogi panaszokban kifogásolt Bszi. és Be. rendelkezéseket a jogalkotó az egyes törvényeknek az Alaptörvény negyedik módosításával összefüggő módosításáról szóló 2013. évi CXXXI. törvénnyel 2013. augusztus 1-jével hatályon kívül helyezte.
- [15] Az Alkotmánybíróság főszabályként a hatályos jogszabályok alkotmányellenességét/alaptörvény-ellenességét vizsgálja. Az Abtv. 41. § (3) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság hatályon kívül helyezett jogszabály alaptörvény-ellenességét akkor állapíthatja meg, ha a jogszabályt konkrét esetben még alkalmazni kellene, vagyis a hatályon kívül helyezett, illetőleg módosított jogszabályi rendelkezés alkotmányosságának vizsgálatára az Alkotmánybíróság hatásköre csak akkor terjed ki, ha annak alkalmazhatósága is eldöntendő kérdés. (Lásd: 335/B/1990. AB végzés, ABH 1990, 261.) Minderre tekintettel az Alkotmánybíróság a jelen ügyben a sérelmezett rendelkezéseknek az alkotmányjogi panaszok alapjául szolgáló ügyekben alkalmazott, illetőleg az akkor hatályban volt szövegét vizsgálta.
- [16] 6. Az Alkotmánybíróság az ügyben megkereste az OBH elnökét, aki tájékoztatást adott a jelen ügy alapjául szolgáló ügyekről és a döntéseinek meghozatala során figyelembe vett szempontjairól. Kérésére az Alkotmánybíróság személyesen is meghallgatta. Meghallgatásán az OBH elnöke mindenekelőtt azt hangsúlyozta, hogy az elhúzódo büntető ügyek túlnyomó többsége a Fővárosi Törvényszéken van folyamatban. Utalt arra, hogy a fővárosban zajló perek között nagyobb arányban vannak jelen ún. „megaügyek”, illetve különösen bonyolult megítélésű perek. Ez a magas arány ugyanakkor meghatározza az érkező ügyek tartamát is, hiszen a bíró előtt görgetett ügyhátralék akkor is megpecsételi az érkező ügyek várható tartamát, ha az érkezett ügyek egy bíróra jutó aránya átlagos, vagy alig magasabb, mint az országos átlag. Mind az elmúlt 10 év átlagában, mind a kijelölést megelőző évet tekintve a Fővárosi Törvényszék leterheltsége kiemelkedő volt. Az egyes bíróságok között a folyamatban lévő ügyek számát tekintve büntető ügyszakban ötszörös, civilisztikai ügyszakban akár hétszeres különbség is lehet. Ez a probléma a rendszerváltás utáni bírósági igazgatási rendszer mindenkori legsúlyosabb megoldandó problémájává vált. Ez a helyzet nem egyik napról a másikra alakult ki, ezért megoldani sem lehet egyik napról a másikra. Az elmúlt évtizedben számos kísérletet tettek az aránytalanság felszámolására, az időszerűség biztosítására: jogszabály-módosítás kezdeményezése, fokozott igazgatási ellenőrzés, a bírósági titkárok és ügyintézők jogkörének bővítése, a bírói létszám arányosabb elosztása. Utóbbi illetően azonban radikális változások nem történtek, nem történhetek. A gyorsan érzékelhető megoldásnak két módja van: vagy a bírókat rendelik oda, ahol az ügyek vannak, vagy az ügyeket oda, ahol a bírók vannak. Előbbi a bírók kirendelésével, utóbbi az ügyek áthelyezésével történhet. Az OBH elnöke 2012. január első hetében szembesült a belső szabályok teljes hiányával, és a Kúria, a Fővárosi Ítéltábla és a Fővárosi Törvényszék kollégiumvezetőinek közreműködésével a 2011-es évi gyakorlat áttekintésével megfogalmazásra került egy ajánlás, ami az ügymenetre részletes szabályokat állapított meg. Kiemelte, hogy bár ez az ajánlás csak a jelen eljárásban érintett ügyekben megszületett határozatokat követően került közzétételre, azonban a megküldött iratokból is látható, hogy az ebben foglaltak már ezen eljárások során is maradéktalanul érvényesültek.
- [17] Az ügyben – írásban – kifejtette álláspontját a Legfőbb Ügyész és az Alkotmánybíróság megkereste a közigazgatási és igazságügyi minisztert is.

II.

[18] 1. Az Alaptörvény érintett rendelkezései:

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„Q) cikk (2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.”

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

[...]

(3) A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.

[...]

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

[19] 2. Az Egyezmény érintett rendelkezései:

„6. Cikk – Tisztességes tárgyaláshoz való jog

1. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Az ítéletet nyilvánosan kell kihirdetni, a tárgyalóterembe történő belépést azonban meg lehet tiltani a sajtónak és a közönségnek a tárgyalás teljes időtartamára vagy egy részére annyiban, amennyiben egy demokratikus társadalomban ez az erkölcsök, a közrend, illetőleg a nemzetbiztonság érdekében szükséges, ha e korlátozás kiskorúak érdekei, vagy az eljárásban résztvevő felek magánéletének védelme szempontjából szükséges, illetőleg annyiban, amennyiben ezt a bíróság feltétlenül szükségesnek tartja, mert úgy ítéli meg, hogy az adott ügyben olyan különleges körülmények állnak fenn, melyek folytán a nyilvánosság az igazságszolgáltatás érdekeit veszélyeztetné.”

„13. Cikk – Hatékony jogorvoslathoz való jog

Bármikinek, akinek a jelen Egyezményben meghatározott jogait és szabadságait megsértették, joga van ahhoz, hogy a hazai hatóság előtt a jogsérelem hatékony orvoslását kérje az esetben is, ha e jogokat hivatalos minőségben eljáró személyek sértették meg.”

[20] 3. Az Ár. támadott rendelkezései:

„11. cikk (3) Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében biztosított ésszerű határidőn belüli bírói döntéshez való alapjog érvényesülése érdekében mindaddig, amíg a bíróságok kiegyensúlyozott ügyterhelése nem valósul meg, az Országos Bírósági Hivatal elnöke bármely ügy tárgyalására az általános illetékességű bíróságtól eltérő, de azonos hatáskörű bíróságot jelölhet ki.”

„31. cikk (2) Az Átmeneti rendelkezéseket az Országgyűlés a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 19. § (3) bekezdés a) pontja és 24. § (3) bekezdése alapján, Magyarország Alaptörvénye Záró rendelkezések rész 3. pontjára tekintettel fogadja el. Az Átmeneti rendelkezések az Alaptörvény részét képezik.”

[21] 4. A Bszi. támadott rendelkezései:

„62. § (1) Az OBH elnöke az ügy elbírálására az illetékes bíróság helyett kivételesen más, azonos hatáskörű bíróságot jelölhet ki, ha az ügy vagy a bíróságra az adott időszakban érkezett ügyek meghatározott csoportjának elbírálása a bíróság rendkívüli és aránytalan munkaterhe miatt ésszerű időn belül másként nem biztosítható és a kijelölés nem jár a kijelölt bíróság aránytalan megterhelésével.

(2) A kijelölést az ítéletábra vagy a törvényszék elnöke, továbbá a legfőbb ügyész az ügy érkezésétől számított 15 napon belül indítványozhatja az OBH elnökénél.

(3) A kijelölés iránti indítványban meg kell indokolni, hogy a kijelöléssel érintett ügy vagy a bíróságra az (1) bekezdésben meghatározott időszakban érkezett ügyek meghatározott csoportja ésszerű időn belül való elbírálása miért nem biztosítható, továbbá fel kell sorolni azokat az ügyforgalmi, személyzeti és egyéb adatokat, amelyek a bíróság rendkívüli és aránytalan munkaterhét igazolják.

63. § (1) Az OBH elnöke az indítvány érkezésétől számított 8 napon belül megvizsgálja, hogy az ügyforgalmi, személyzeti és egyéb adatok, valamint a kijelöléssel érintett ügy sajátosságaira tekintettel az indítvány megalapozott-e, továbbá, hogy mely bíróság jelölhető ki az eljárásra. Az OBH elnöke kikéri a kijelöléssel érintett bíróság és büntetőügy esetében – ha az indítványozó nem a legfőbb ügyész – a legfőbb ügyész véleményét, továbbá bármely bíróságtól adatot vagy véleményt kérhet; a megkeresésnek soron kívül eleget kell tenni.

(2) A kijelölésről az OBH elnöke az (1) bekezdés szerinti vélemények és adatok beérkezésétől számított 8 napon belül dönt az indítvány elutasításával, ha az nem megalapozott, vagy másik bíróság kijelölésével, ha az indítvány megalapozott.

(3) Az OBH elnöke a döntésről értesíti az indítványozót, továbbá másik bíróság kijelölése esetén a kijelölt bíróságot, valamint ha a kijelölés büntetőügyet érint a legfőbb ügyészt.

64. § A kijelöléssel érintett ügyben e fejezet szerinti újabb kijelölésnek nincs helye.”

[22] 5. A Be. támadott rendelkezése:

„20/A. § Az Országos Bírósági Hivatal elnöke az illetékes bíróság helyett más, azonos hatáskörű bíróságot jelöl ki az ügy elbírálására, ha a bíróság rendkívüli munkaterhe miatt az ügyek ésszerű időn belül való elbírálása más módon nem biztosítható, és a kijelölés nem jár a kijelölt bíróság aránytalan megterhelésével.”

III.

[23] Az alkotmányjogi panaszok részben megalapozottak.

[24] 1. Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény hatályba lépését megelőzően hozott döntései további alkalmazhatóságával kapcsolatos álláspontja, hogy „az újabb ügyekben felhasználhatja az Alaptörvény hatálybalépése előtt hozott határozataiban szereplő érveket, ha »az Alaptörvény konkrét – az előző Alkotmányban foglaltakkal azonos vagy hasonló tartalmú – rendelkezései és értelmezési szabályai alapján ez lehetséges.« {22/2012. (V. 11.) AB határozat, Indokolás [40]}. A korábbi Alkotmányon alapuló határozatokban kifejtett elvi jellegű megállapítások felhasználása tehát megkívánta az előző Alkotmány és az Alaptörvény megfelelő szabályainak tartalmi összevetését és mérlegelését az Alaptörvény értelmezési szabályaira is tekintettel. Az Alaptörvény negyedik módosítása következtében – a Záró és vegyes rendelkezések 5. pontja alapján – azonban az Alkotmánybíróságnak ezen összevetés eredményeképpen az Alaptörvény hatálybalépése előtt meghozott határozataiban foglalt érvek felhasználását kellő részletességgel indokolni kell. A korábbi alkotmánybírósági döntésben megjelenő jogelvek figyelmen kívül hagyása ugyanakkor az előző Alkotmány és az Alaptörvény egyes rendelkezései tartalmi egyezősége esetén is lehetségessé vált, a szabályozás változása a felvetett alkotmányjogi probléma újraértékelését hordozhatja. A hazai és európai alkotmányjogi fejlődés eddig megtett útja, az alkotmányjog szabályszerűségei szükségképpen hatással vannak az Alaptörvény értelmezésére is. Az Alkotmánybíróság az újabb ügyekben vizsgálendő alkotmányjogi kérdések kapcsán felhasználhatja a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket és alkotmányossági összefüggéseket, ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya, és szükségesnek mutatkozik azoknak a meghozandó döntése indokolásába történő beillesztése. Az Alkotmánybíróság – a fenti feltételek vizsgálata mellett – a hatályát veszített alkotmánybírósági határozat forrásként megjelölésével, a lényegi, az adott ügyben felmerülő alkotmányossági kérdés eldöntéséhez szükséges mértékű és terjedelmű tartalmi vagy szövegszerű megjelenítéssel hivatkozhatja vagy idézheti a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket. Az indokolásnak és alkotmányjogi forrásainak ugyanis a demokratikus jogállamban mindenki számára megismerhetőnek, ellenőrizhetőnek kell lennie, a jogbiztonság igénye az, hogy a döntési megfontolások átláthatóak, követhetőek legyenek. A nyilvános érvelés a döntés indoklásának létalapja. A korábbi határozatokban kifejtett érvek felhasználhatóságát az Alkotmánybíróság mindig esetről esetre, a konkrét ügy kontextusában vizsgálja” {13/2013. (VI. 17.) AB határozat, Indokolás [30]–[34]}. A jelen ügyben az indítványokban felvetett alkotmányossági kérdéseket, így többek között a jogállamiság és az abból következő jogbiztonság követelményét, a tisztességes eljáráshoz, és ezen belül a pártatlan és igazságos bírósághoz, valamint a jogorvoslathoz való jogokat az Alkotmány és az Alaptörvény azonos tartalommal szabályozza, ezért az Alkotmánybíróság eljárása során figyelemmel volt a korábbi határozataiban kifejtettekre.

- [25] 2.1. A jelen ügyben az indítványozók nemzetközi emberi jogi dokumentumokban, nevezetesen az Egyezményben is megfogalmazott, igazságszolgáltatási garanciák sérelmét állították. Az Abtv. 32. § (2) bekezdése szerint a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközését az országgyűlési képviselők egynegyede, a Kormány, a Kúria elnöke, a legfőbb ügyész, az alapvető jogok biztosa és – meghatározott feltételek mellett – egy adott ügyben eljáró bíró indítványozhatja. Tekintettel arra, hogy az indítványozók nem tartoznak az indítványozásra jogosultak körébe, az Alkotmánybíróság az indítványt ebben a részében az Abtv. 64. § b) pontja alapján visszautasította.
- [26] 2.2. Az Abtv. 32. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközését bármely eljárása során hivatalból vizsgálja. Az, hogy gyakorolja-e az ex officio eljárás jogát, az a saját döntésétől függ, amelynek meghozatala során az eset körülményeit, a kérdéses kollízió súlyát és következményeit egyaránt figyelembe veszi. Amikor ilyen vizsgálat indokoltságáról dönt, az Alkotmánybíróság szem előtt tartja azokat a tételeket, amelyeket az Alkotmány módosításával összefüggésben, de általános érvennyel fogalmazott meg a 61/2011. (VII. 13.) AB határozatban: „Egyes alapjogok esetében az Alkotmány ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés (például a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya és az Emberi Jogok Európai Egyezménye). Ezekben az esetekben az Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi (jellemzően a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága által kibontott) jogvédelem szintje. A pacta sunt servanda elvéből [Alkotmány 7. § (1) bekezdés, Alaptörvény Q) cikk (2)–(3) bekezdés] következően tehát az Alkotmánybíróságnak akkor is követnie kell a strasbourgi joggyakorlatot, az abban meghatározott alapjogvédelmi szintet, ha saját megelőző »precedens-határozataiból« ez kényszerűen nem következne.” {ABH 2011, 290, 321.; lásd: 166/2011 (XII. 20.) AB határozat, ABH 2011, 545.; 43/2012. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [67]}.
- [27] Az Alkotmánybíróság ezért eljárása során a kifogásolt rendelkezések nemzetközi szerződésbe ütközését is vizsgálta.
- [28] 2.3. Abban az esetben, ha egy adott hazai jogszabály azonos tartalmú az Egyezményben, vagy annak valamelyik kiegészítő jegyzőkönyvében foglalt joggal, vagy ha e jog biztosítására irányuló kötelezettség teljesítését szolgálja, az Alaptörvény Q) cikkéből az is következik, hogy az Alkotmánybíróságnak tartózkodnia kell az adott jogszabály (vagy jogszabályi rendelkezés) olyan értelmezésétől, amelynek elkerülhetetlen következménye a vállalt nemzetközi jogi kötelezettség megsértése és Magyarország sorozatos elmarasztalása lenne a Bíróság előtt.
- [29] 3. A Bszi. (62. és 63. §) és a Be. (20/A. §) vizsgált rendelkezései értelmében az OBH elnöke – az ítélőtábla, a törvényszék elnöke, vagy a legfőbb ügyész indítványára – az ügy elbírálására az illetékes bíróság helyett kivételesen más, azonos hatáskörű bíróságot jelölhet ki, ha az ügy, vagy a bíróságra az adott időszakban érkezett ügyek meghatározott csoportjának elbírálása a bíróság rendkívüli és aránytalan munkaterhe miatt ésszerű időn belül másként nem volt biztosítható, és a kijelölés nem járt a kijelölt bíróság aránytalan megterhelésével. Az OBH elnöke a kijelölés iránti indítványban foglalt indokok (miért nem biztosítható az ésszerű időn belül való elbírálás, a bíróság rendkívüli és aránytalan munkaterhét igazoló ügyforgalmi, személyzeti és egyéb adatok), a kijelöléssel érintett bíróság, és – büntetőügy esetén – a legfőbb ügyész véleménye alapján döntött a kijelölésről. A kijelölésről az OBH elnöke az indítványozót, a kijelölt bíróságot és legfőbb ügyészt értesítette. A vizsgált rendelkezések a kijelölés ellen jogorvoslatot nem biztosítottak. A Bszi. 64. §-a értelmében ez a kijelölés egy adott ügyben egyszer volt alkalmazható.
- [30] Az indítványozók részletesen kifejtett és indokolt álláspontja szerint a bírósági eljárásnak az Alaptörvényben és az Egyezményben megfogalmazott legfontosabb garanciáját: a tisztességes eljáráshoz való jogot (ezen belül a törvényes bíróhoz, a pártatlan eljáráshoz, a védelemhez való jogokat és a fegyverek egyenlősége elvét), továbbá a védelemhez való és a jogorvoslatihoz való jogokat sérti ez – a fentiekben ismertetett – az eljáró bíróság kijelölésére vonatkozó szabályozás.
- [31] 3.1. Az Alkotmánybíróságnak a tisztességes eljáráshoz való jog vizsgálata során kiindulópontja, hogy a tisztességes eljárás követelménye olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95.]. Döntéseiben esetről esetre határozta meg a tisztességes eljárás által megkövetelt konkrét ismérveket. Kiemelte, hogy a tisztességes eljáráshoz való joggal szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog, vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye [14/2002. (III. 20.) AB határozat, ABH 2002, 101, 108.; 15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 2002, 116, 118–120.; 35/2002. (VII. 19.) AB határozat, ABH 2002, 199, 211.; 14/2004. (V. 7.) AB határozat, ABH 2004, 241, 256.]. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása mellett lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95].

- [32] 3.2. A tisztességes eljárás követelményei közül a – mindkét panaszban hivatkozott – törvényes bíróhoz való joggal, illetőleg a törvényes bírótól való elvonás tilalmával az Alkotmánybíróság eddig kevés ügyben foglalkozott. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése és az Egyezmény 6. Cikk 1. pontja értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyét a törvény által felállított bíróság bírálja el. A törvény által felállított bíróságra vonatkozó követelmény magában foglalja a törvényes bíróhoz való jogot, vagyis azt, hogy egy konkrét ügyben az eljárási törvényekben megállapított általános hatásköri és illetékességi szabályok szerint irányadó bírói fórum (bíró) járjon el. Ezt az alkotmányos elvet a Bszi. az Alapelvek között úgy fogalmazza meg, hogy senki sem vonható el törvényes bírójától [8. § (1) bekezdése]. A törvény által rendelt bíró pedig az eljárási szabályok szerint a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságon működő, előre megállapított ügyelosztási rend alapján kijelölt bíró [8. § (2) bekezdés]. A törvényes bíró tehát: a törvényben előre meghatározott hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságon működő, előre megállapított ügyelosztási rend szerint kijelölt bíró. Az ügyelosztási rendet az objektivitás és a személytelenség biztosítása, az önkényesség kizárása érdekében előző évben állapítja meg a bíróság elnöke, amely a tárgyévben kizárólag szolgálati érdekből vagy a bíróság működését érintő fontos okból módosítható [9. § (1) bekezdés]. Ebből következik, hogy a bíró és az ügy egymáshoz rendelése alkotmányosan csak előre meghatározott, általános szabályok alkalmazásával objektív alapokon történhet.
- [33] Az Alkotmánybíróság a 993/B/2008. AB határozatában hangsúlyozta, hogy „a »törvényes bírótól való elvonás tilalma« [...] – az önkényes ügyelosztási renddel szemben – az eljárás résztvevőit megillető biztosíték, aminek csak egyik eleme a Bszi. szabályaira épülő szolgálati beosztás szisztémája. Annak megítélésekor, hogy a konkrét ügyben ki tekinthető törvényes bírónak, ugyanilyen súllyal jönnek számításba – többek között – az eljárási törvénynek a hatáskörre, illetékességre, a jogorvoslati rendre és a tisztességes eljárás követelményének biztosítására vonatkozó további rendelkezései. Az pedig éppen a törvény előtti egyenlőség érvényesülését szolgálja, hogy az említett jogszabályok mindenki számára olyan bíró közreműködését garantálják, akitől az ügy tárgyilagosa megítélése nyilvánvalóan elvárható” (ABH 2009, 2352, 2354–2355.).
- [34] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben megállapította: a törvényes bíróhoz való jog garanciális szabályai alóli kivétel volt az indítványokkal támadott, az OBH elnökének – a Bszi.-ben és a Be.-ben – biztosított lehetőség az ügyek áthelyezésére. A sérelmezett rendelkezések szerint az ügyek áthelyezése ugyan kivételesen történhetett, azonban sarkalatos törvény nem állapította meg ennek feltételeit. A jogalkotó nem határozta meg az áthelyezés szempontjait sem. Ennek eredményeként az ügyek áthelyezése – a vizsgált rendelkezések értelmében – a konkrét ügy ismeretében, az eljáró bíróság és/vagy a legfőbb ügyész indítványára (a kijelölt bíróság és a legfőbb ügyész véleménye birtokában) teljesen az OBH elnökének szabad belátásán múlt. Nem változtat ezen a tényen az sem, hogy az OBH elnöke a bíróságok leterheltségére figyelemmel több bíróság véleményét is beszerezte a kijelölés – illetőleg esetlegesen bírókirendelés lehetősége – céljából, a már elkészült és később 3/2012. (II. 20.) OBH Elnöki ajánlasként kiadott – az alkotmánybírósági eljárás alapjául szolgáló ügyekben hozott határozatok idején még nem ismert – szempontok szerint járt el, figyelemmel volt a bíróságok aktuális munkaterhére és a kijelölésre a kiválasztott bíróság véleményének ismeretében került sor. Az eljáró bíróságnak az OBH elnöke saját mérlegelésén alapuló kijelölése azonban így az Alaptörvénynek a tisztességes eljárás követelményét megfogalmazó XXVIII. cikke (1) bekezdéséből következő, a törvényes bíróhoz való jog sérelmét eredményezte, mivel a jogi szabályozás a pártatlan bíráskodás ún. objektív tesztjének nem felelt meg.
- [35] 3.3. A hatályos Alaptörvény immár nem nyújt alapot az ügyáthelyezésre és ez az intézmény a Be.-ből és a Bszi.-ből is kikerült. Az Alkotmánybíróság nem tekinthetett el attól a tényről, hogy a panaszosok ügyei továbbra is azon bíróságok előtt vannak folyamatban, amelyekhez az áthelyezés megtörtént.
- [36] Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy még akkor is, amikor az Alaptörvény konkrét rendelkezést tartalmazott az ügyáthelyezés lehetőségéről (ti. 2013. április 1. és 2013. szeptember 30. között), az akkor hatályos 27. cikk (4) bekezdése az ügyáthelyezést konkrét célhoz, mint feltételhez kötötte, eszerint „az ésszerű határidőn belüli bírói döntéshez való alapjog érvényesülése” és „a bíróságok kiegyensúlyozott ügyterhelése” érdekében kerülhetett rá sor. Az „és” kötőszó nyelvtanilag – valamint a magyar jogi szaknyelvben – konjunktív kapcsolatot jelent. Eszerint „a bíróságok kiegyensúlyozott ügyterhelése”-nek biztosítása önmagában nem lehet alkotmányos alapja az ügyáthelyezésnek, ha az egyszersmind nem párosul „az ésszerű határidőn belüli bírói döntéshez való alapjog érvényesülésé”-vel. Mivel itt az alkotmányozó maga is hangsúlyozta e jog alapjogi jellegét, az ügyáthelyezés lehetőségét nem lehet és nem is lehetett úgy értelmezni, hogy azt – mint ún. alapjogot – az érintett személy (általában véve a vádlott) akaratától függetlenül, a fortiori annak ellenében lehetne gyakorolni.

- [37] Mivel az „és” kötőszó egyértelműen konjunktív kapcsolatot tételezett fel az Alaptörvény 27. cikk (4) bekezdésében foglalt célok között, ezért ez nem adhatott prioritást, sőt primátust „a bíróságok kiegyensúlyozott ügyterhelésé”-nek „az ésszerű határidőn belüli bírói döntéshez való alapjog érvényesülése” rovására. Az „és” kötőszót nem lehet vagylagosságként értelmezni: „vagy”, „avagy”, „illetőleg” és hasonló fordulatok ekvivalenseként. Ez ellentmondana az Alaptörvény 28. cikke második mondatában foglalt, a bírói jogértelmezés alapelvének is: „Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak”.
- [38] „[A]z ésszerű határidőn belüli bírói döntéshez való alapjog érvényesülése” korábbi alaptörvényi fordulat tartalmát illetően az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy azt az Alkotmány 57. § (1) értelmezésekor maga is a fair eljárás integráns részének tekintette. Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy „[a] tisztességes eljárás követelményeinek széles értelmezése magában foglalja az ésszerű időn belüli elbírálás követelményét [...]”. Az időszűrés követelménye azonban csak egy a tisztességes eljárás elmei közül, amelynek érvényre juttatása végletekig nem fokozható, s amely a tisztességes eljárás további szempontjai fölött nem szerezhet uralkodó befolyást, más alapjogot pedig semmiképpen nem sérthet” [20/2005. (V. 26.) AB határozat, ABH 2005, 202, 228.]. „Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az államnak a társadalommal szembeni alkotmányos kötelezettsége a büntető igény késedelem nélküli érvényesítése” [14/2004. (V. 7.) AB határozat, ABH 2004, 241, 254.]. Ugyanebben a határozatában összegezte álláspontját az Alkotmánybíróság, miszerint „a büntetőeljárás szabályozásával szemben a jogállamiság normatív tartalmából és a tisztességes eljáráshoz való alkotmányos alapjogból levezethető alkotmányos követelmény az állami büntető igény megfelelő időn belüli érvényesítése és elbírálása. Ezekben a döntésekben hangsúlyt kapott az a tapasztalat, hogy a büntető igény elbírálásának elhúzódása károsan befolyásolja a büntető igazságszolgáltatás működését és tekintélyét. A büntetőeljárás késedelme jelentősen megnehezíti a bűncselekmény elkövetésének és az elkövető kilétének bizonyítását, kedvezőtlen hatással van a sértett jogaira és érdekeire, továbbá arra a nemkívánatos következményre vezet, hogy időben igen távolra kerül egymástól a bűncselekmény elkövetése és a büntetés megállapítása” (ABH 2004, 241, 254.).
- [39] A védelemhez való joggal összefüggésben tért ki korábban az Alkotmánybíróság a terhelt önrendelkezési jogára, és mondta azt, hogy az önrendelkezési szabadság alkotmányos alapjog, amely a jogok gyakorlásától való tartózkodást, a nem cselekvés jogát is magában foglalja. „Az önrendelkezési jog eljárási vetülete nyilvánul meg a terhelt rendelkezési jogában, amelynek alapján a büntetőeljárásban dönt arról, hogy a részére biztosított eljárási jogokat milyen mértékben gyakorolja, milyen mértékben él a lehetőségekkel” [14/2004. (V. 7.) AB határozat, ABH 2004, 241, 257.].
- [40] A fenti alkotmánybírósági tézisek közel állnak ahhoz, ahogyan az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: Bíróság) értelmezte az ésszerű határidőn belüli bírói döntéshez való jog összefüggéseiben az eljárás időtartama ésszerűségének és a panaszos saját magatartásának az elhúzódásra gyakorolt kihatását. Ahogyan a Bíróság rámutatott: a vádlott nem köteles együttműködni a saját elítélésének felgyorsítása érdekében [Eckle kontra Németország (8130/78.) ügyben 1982. július 15-én hozott ítélet 82. §]. E taktika követését azonban az ésszerű időn belüli eljárás követelményei szempontjából a saját kockázatára teszi: a Bíróság is kiemelte, hogy az időhúzásos taktika esetében – a polgári ügyek és a büntető ügyek sajátosságait természetesen szem előtt tartva – az ésszerű idő túllépésére a panaszos nem hivatkozhat [lásd ebben az értelemben: Unió Alimentaria Sanders SA kontra Spanyolország (11681/85.) 1989. július 7-én hozott ítélet 35. §]. Ezt utóbbi ügy egészítette ki, hogy az eljárási időtartam ésszerű voltának, illetve elhúzódásának a panaszos magatartásával való összefüggéseinek vizsgálata során különbséget kell tenni az eljárási lehetőségekkel való élés és az azokkal való visszaélés között: a jog által nyújtott lehetőségek igénybevétele nem róható fel a panaszosnak [Yağcı és Sargin kontra Törökország (6/1994/453/533–534.) ügyben 1995. június 8-án hozott ítélet 66. §, Kolomiyets kontra Oroszország (76835/01.) ügyben 2007. február 22-én hozott ítélet 27. és 29. §].
- [41] 3.4. Az Alkotmánybíróság az ún. nullum iudicium sine lege problémakört is érintő 166/2011. (XII. 20.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh., ABH 2011, 545.) – a Bíróság gyakorlatát figyelembe véve – hangsúlyozta: „egy, az általános illetékességi szabályok szerint eljáró bíróság helyett egy adott ügycsoport ügyeinek egy másik bíróság illetékességébe történő áthelyezése csak abban az esetben egyeztethető össze az Egyezményvel, ha annak anyagi jogi és eljárásjogi szabályait, illetve előfeltételeit átlátható, előre rögzített, világos, objektív paraméterek felhasználásával rögzíti a törvényhozó, amely nem (vagy csak minimálisan) hagy teret a diszkrecionális jogkörnek, és ahol a tényleges döntés meghozatala a független, pártatlan bírósági rendszer saját intézményei révén történhet. Mivel a vizsgált rendelkezés ilyen elemeket nem tartalmaz, ezért az Egyezmény 6. Cikk (1) bekezdésében foglalt követelményeknek, és mindenek előtt az ún. objektív tesztjének nem felel meg, és ezért nemzetközi jogba ütközik.” (ABH 2011, 545, 564.) Jóllehet az Abh. azt a jogszabályi megoldást bírálta el, ahol „a kiemelt fontosságú

ügyekben” az ügyész döntésétől tette függővé, hogy melyik is lesz az eljáró bíróság, az Alkotmánybíróság igen világosan megjelölte azokat a szűk kereteket, ahol az általános szabályoktól eltérés még összeegyeztethető lehet az Egyezményvel. A jogalkotó számára tehát az Abh. óta az ügyáthelyezés alkotmányos és nemzetközi jogi korlátai egyértelműen világosak voltak, annak ellenére, hogy az OBH elnökének jogosítványai – a dolgok természetéből fakadóan – nem képezhették az Abh.-ban a tételes vizsgálat tárgyát. Az Alkotmánybíróság azonban megjegyzi, hogy az Abh. elfogadásakor számára ismert volt a 2011. november 28-án megalkotott Bszi.

- [42] Az Alkotmánybíróság megjegyzi továbbá, hogy a Velencei Bizottság a jelen ügyben vizsgált szabályozást illetően lényegében ugyanerre a következtetésre jutott. [Lásd a következő dokumentumot: CDL-AD(2012)001 Avis sur la loi CLXII de 2011 sur le statut juridique et la rémunération des juges et la loi CLXI de 2011 sur l'organisation et l'administration des tribunaux de la Hongrie adopté par la Commission de Venise lors de sa 90e session plénière (Venise, 16–17 mars 2012)]. Lásd még: a Velencei Bizottság 2012. október 13-én elfogadott határozatában [a CDL-AD(2012)020 jelzetű dokumentumban, Opinion on the Cardinal Acts on the Judiciary that were amended following the adoption of Opinion CDL-AD(2012)001 on Hungary, adopted by the Venice Commission at its 92nd Plenary Session (Venice, 12–13 October 2012) XXI. fejezet, 60–74. §, (12–14. oldal), 90–91. § (18. oldal) és a CDL-AD(2013)012 jelzetű dokumentumban [Opinion on the Fourth Amendment to the Fundamental Law of Hungary Adopted by the Venice Commission at its 95th Plenary Session, Venice, 14–15 June 2013) a 73–74. §-t (17. oldal)].
- [43] A támadott Bszi. és Be. rendelkezéseiről ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy azok a törvényes bíróhoz való jogot illetően nem feleltek meg az Egyezmény 6. Cikk 1. pontjának sem.
- [44] 3.5. Az Alkotmánybíróság „számos esetben végzett nemzetközi jogösszehasonlítást, azaz megvizsgálta más európai, illetve egyéb külföldi országok adott tárgykörre vonatkozó szabályozását [...]. A vizsgálatokban az Alkotmánybíróság jellemzően az adott jogintézmények bevezetésének indokait, célját igyekezett áttekinteni, ennek során keresve a közös elemeket és az ellentéteket is; gyakran arra a megállapításra jutva, hogy a tárgybeli jogalkotás jelentős változatosságot mutat, nemcsak a tengerentúli és az európai államok viszonyában, de az európai államok között is.
- [45] Egy jogintézmény alkotmányosságának megítélése egy másik országban az adott állam alkotmánya, a szabályozásnak a jogrendszerbe illeszkedése, továbbá történeti és politikai háttér függvényében eltérő lehet. Ezért – elismerve, hogy egy szabályozási megoldás megítéléséhez segítséget jelenthet a külföldi tapasztalatok figyelembe vétele is – az Alkotmánybíróság nem tekintheti meghatározónak önmagában valamely külföldi ország példáját az Alkotmánnyal (Alaptörvénnyel) való összhang vizsgálata kérdésében. [...] E szempontokra is figyelemmel megállapítható: önmagában az a tény, hogy egy jogintézmény, szabályozási megoldás egy vagy több külföldi (akár európai demokratikus) országban létezik, az Alaptörvénnyel való összhang megítélése szempontjából nem bír döntő jelentőséggel, így Magyarország Alaptörvényében biztosított jog korlátozásának elégséges indoka sem lehet” {6/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [109]–[111]}. Az Alkotmánybíróság fontosnak tartja azonban megjegyezni, hogy a jelenleg vizsgált megoldás „mintájaként” gyakran hivatkozott angol, francia, dán és holland példák valójában jelentősen el is térnek a magyar szabályozástól. Egyik sem olyan, amelyik lényegileg vagy alapvetően azonos lett volna a magyar megoldással és főleg nem annak jelenleg vizsgált formájával. Így például vagy ügykategóriák áthelyezéséről volt szó, vagy jogorvoslati jogot biztosítottak a terhelt számára. Vagy a bírói hatalmi ág döntött, vagy annak bevonása elengedhetetlen volt.
- [46] 3.6. Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy az Alaptörvény negyedik módosítása – függetlenül attól, hogy az Alaptörvény Q) cikke a magyar jog és a nemzetközi jog kapcsolatának alapvető szabályait, az Alkotmány 7. § (1) bekezdésének szövegét alapul véve, azonban annak tudatos átigazításával már rögzítette, a záró rendelkezésekben ismét egy külön pontot szentelt a nemzetközi jogi kötelezettségek folyamatosságának és betartásuk fontosságának. Az Alaptörvény Záró és vegyes rendelkezések értelmében tehát: „8. Az Alaptörvény hatálybalépése nem érinti a hatálybalépése előtt alkotott jogszabályok, kibocsátott közjogi szervezetszabályozó eszközök és állami irányítás egyéb jogi eszközei, meghozott egyedi döntések, valamint vállalt nemzetközi jogi kötelezettségek hatályát.”
- [47] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányozó ebben a pontban tulajdonképpen kifejezésre jutatta kötődését a nemzetközi jog egyik alapvető szabályához, amelyet még az Állandó Nemzetközi Bíróság hirdetett meg, amikor nem fogadta el, hogy Németország belső jogi aktusa (semlegességi nyilatkozata) alapján a versailles-i békéből fakadó kötelezettségei alól mentesülhessen (CPJI: A Wimbledon-gőzös ügye, 1923. augusztus 17. Série A n° 1., 29.–30. o.). Az Állandó Nemzetközi Bíróság a danzigi lengyel állampolgárok ügyében még magasabbra téve a mércét azt is leszögezte, hogy „egy állam sem hivatkozhat egy másik állammal szemben saját alkotmányára avégett, hogy mentesüljön a nemzetközi jogból, vagy hatályos szerződésekből fakadó kötelezettségei alól” (CPJI: A danzigi lengyel állampolgárokkal való bánásmód ügyében adott tanácsadó vélemény, 1932. február 4., Série

A/B n° 44., 24. o.). Ezek a tételek kimondásuk óta meghatározó jellegűek: a nemzetközi jog és a nemzeti alkotmányok konfliktusmentes együttélésének alapját jelentik, és immár az Alaptörvényben is tükröződnek. Az Alkotmánybíróság ezért az Alaptörvény Záró és vegyes rendelkezések 8. pontját is figyelembe vette az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdésének és az Egyezmény 6. Cikk 1. pontjának értelmezésekor.

- [48] 3.7. Az Abh.-ban az Alkotmánybíróság kifejtette álláspontját a strasbourgi joggyakorlatot is figyelembe vevő korábbi határozatait felidézve, a bíróság pártatlanságának követelményével kapcsolatban is, „miszerint a »pártatlan bírósághoz való alkotmányos alapjog az eljárás alá vont személy iránti előítéletmentesség és elfogulatlanság követelményét támasztja a bírósággal szemben. Ez egyrészt magával a bíróval, a bíró magatartásával, hozzáállásával szembeni elvárás, másrészt az eljárás szabályozásával kapcsolatos objektív követelmény: el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében« [...] [A]z Alkotmánybíróság hivatkozott a Bíróság által alkalmazott ún. kettős tesztre, miszerint a szubjektív teszt keretében az eljáró bíró személyes magatartását, vagyis azt vizsgálja, hogy volt-e az eljárás során olyan megnyilvánulása, amelyből a pártatlanságának hiányára lehet következtetni. Az objektív megközelítés pedig annak vizsgálata, hogy volt-e objektíve igazolható oka a pártatlanság hiánya feltételezésének [...], vagyis az adott szabályozás biztosítja-e a pártatlanság követelményét, ideértve azt is, hogy az eljárás a közösség, elsősorban a jogkeresők oldaláról nézve objektíve nem támaszthat kételyeket a pártatlanságot illetően [...]. Ahogyan arra a Bíróság is rámutatott: »Továbbá a pártatlanságot biztosító nemzeti eljárások léte (mint például a bíró visszahívásának szabályai) releváns tényezőzt képeznek. Ezek a szabályok a hazai törvényhozás eltökéltségét fejezik ki, hogy minden ésszerű gyanút szüntessen meg a kérdéses bíró, vagy bíróság vonatkozásában és egy arra irányuló törekvést jelentenek, hogy semmisítsék meg a gyanú alapját az ilyen aggodalmak okainak megszüntetésével. Túl azon, hogy biztosítják a konkrét elfogultság nemlétét, arra irányulnak, hogy a pártosságnak a látszatát is megszüntessék, így azt a célt szolgálják, hogy növeljék a bizalmat, amelyet egy demokratikus társadalomban a közönség felé sugároznak (Mežnarič kontra Horvátország, 2005. július 15., 27. §)« (Huseyn és mások kontra Azerbajdzsán, 162. §)» (ABH 2011, 545, 558–559.). Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is iránymutatónak tartotta azokat a téziseket, amelyeket a Bíróság ugyan nem büntető ügyben, de „egy, a bírósági munkateher enyhítése címén végrehajtott átszignálással összefüggő ügyben mondott ki, jelesül, hogy »a bírói függetlenségnek és a jogbiztonságnak a jogállamiság szempontjából betöltött kiemelkedő jelentősége azt igényli, hogy rendkívül világosak legyenek azok a szabályok, amelyeket egy adott ügyben kell alkalmazni, világos biztosítékok legyenek az objektivitás és az átláthatóság végett és mindenekelőtt annak érdekében, hogy az önkényességnek a látszatát is elkerüljék az ügyek bírókra való kiszignálásában.« Ezzel összefüggésben »mivel a munkateher megosztására vonatkozó eljárási szabályok sem kimerítőek nem voltak, és jelentős mozgásszabadságot biztosítottak az adott bíróság elnökének«, a szlovák kormány nem tudta meggyőzően bizonyítani, hogy az »átszignálás objektív alapokon nyugodott-e és az átszignálásban megvalósult igazgatási mérlegelés átlátható paraméterekre mutatott-e« (DMD GROUP a.s. kontra Szlovákia, 2010. október 5. 66. §, 67–68. § és 70. §)» (Abh., ABH 2011, 545, 561.)
- [49] Az Alkotmánybíróság ebben az ügyben is figyelemmel volt arra, hogy az OBH elnöke csak az eljáró bíróságot és nem az eljáró bírót jelölte ki, ez utóbbi kiválasztása a kijelölt bíróság elnökére tartozott, és a vádlott a Be. szabályai szerint az eljáró bíróval szemben, illetve (ha annak feltételei fennállnak) magával a kijelölt bírósággal szemben elfogultsági kifogást jelenthetett be. Ez a lehetőség azonban önmagában nem biztosította az összhangot sem az Alaptörvény, sem az Egyezmény követelményeivel.
- [50] Az Abh.-ban az ügyáthelyezést megítélését illetően az Alkotmánybíróság – többek között a Coëme és mások kontra Belgium (32492/96, 32547/96, 32548/96, 33209/96 és 33210/96), 2000. június 22. ügyben hozott ítéletben kimondottakra támaszkodott. A Velencei Bizottság fentebb hivatkozott egyik dokumentumában [CDL-AD(2012)001 Avis sur la loi CLXII de 2011 sur le statut juridique et la rémunération des juges et la loi CLXI de 2011 sur l'organisation et l'administration des tribunaux de la Hongrie adopté par la Commission de Venise lors de sa 90e session plénière, 25. o, 86. § és kapcsolódó 43. lábjegyzet] szintén a Coëme ügyben kimondottakat tekintette irányadónak. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a Coëme kontra Belgium ügyre a Bíróság azóta is többször hivatkozott: a hivatkozások egy része a nullum crimen sine lege, illetve a nulla poena sine lege elveket és ezzel összefüggésben a normavilágosságot érintették [lásd Hodorkovszkij és Lebegyev (Khodorkovsky and Lebedev) kontra Oroszország (11082/06 és 13772/05), 2013. július 25, 789.bekezdés; Del Rio Prada kontra Spanyolország (42750/09), 2013. október 21, 78. bekezdés; Kasymakhonov és Saybatalov kontra Oroszország (26261/05 és 26377/06), 2013. március 14, 77. bekezdés; Vyerentsov kontra Ukrajna (20372/11), 2013. április 11, 62. , 64. és 177. bekezdések]; egy másik hivatkozás a vádemelés értelmezésével összefüggésben történt [Dimitar Krastev kontra Bulgária (26524/04), 2013. február 12., 71. bekezdés], két hivatkozás [Ullens de Schootten és Rezabek kontra Belgium (3989/07 és 38353/07),

2011. szeptember 20, 57. bekezdés és Kačiu és Kotorri kontra Albánia (33192/07 és 33194/07), 2013. június 25. 139. bekezdés] pedig olyan összefüggésben, amelyeknek relevanciájuk van a jelen ügyben is.
- [51] Az Ullens de Schootten ügyben – egy, az Európai Unió Bírósága irányába teendő, előzetes állásfoglalás iránti kérelemnek a belga elsőfokú bíróság általi elutasításával összefüggésben – olvasható, hogy „emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság nem zárja ki, hogy ott, ahol az előzetes állásfoglalás mechanizmusa létezik, a belső jogi bírónak az előzetes állásfoglalás iránti indítványt visszautasító döntése, bizonyos körülmények között az eljárás méltányos voltát is befolyásolhatják, mégha az adott bíró nem is a végső fórumként dönt magában az ügyben, függetlenül attól, hogy az előzetes állásfoglalás meghozatalában hatáskörrel rendelkező bíró belső avagy közösségi bíró-e.” (Ullens de Schootten ügy, 59. bekezdés)
- [52] Az Albániát érintő ügyben pedig – ahol a bíróságok túlterheltsége miatti bírókirendelés keretében éppen hadbírókat küldtek egy nem katonai vagy rendőri büntetőügy tárgyalására – a Bíróság arra emlékeztetett, hogy „»a törvény által létrehozott« mondatrész nemcsak a bíróság létrehozására és illetékességére vonatkozó törvényhozást fedi le [lásd Lavents kontra Lettország (58442/00), 2002. november 28, 114. bekezdés], hanem minden egyes ügyben az eljáró bírói tanács összeállítását is (The composition of the bench in each case). [...] Az Egyezmény 6. Cikk 1. pontjában említett bíróságnak egy sor más feltételnek is meg kell felelnie, ideértve tagjainak függetlenségét, szolgálati idejüket, pártatlanságukat és az eljárási garanciák létét (lásd Coëme és mások kontra Belgium [...] 99. bekezdés)” (Kačiu és Kotorri ügy, 139. bekezdés).
- „A Bíróság legitimnek tekinti a bírák kirendelésének okait, nevezetesen a bírói tanács pártatlanságának és függetlenségének biztosítását. A Bíróságnak nem azt kell megvizsgálnia, vajon a hatóságoknak nem egy másik rendes fellebbviteli bíróságról kellett volna-e a bírókat kirendelnie – ez ti. az alperes kormány diszkrecionális jogköre – hanem arról kell meggyőződnie, hogy az a mód, ahogyan a kirendelés megtörtént és az azt övező garanciák a 6. Cikkkel összeegyeztethetők-e.” (Kačiu és Kotorri ügy, 141. bekezdés)
- [53] Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a Bíróság az albán jogi szabályozás vonatkozó részét és konkrét gyakorlatát – e pontot illetően – az Egyezmény követelményeit kielégítőnek találta.
- [54] Itt a kirendelést az eljárni jogosult bíróság vezetője kezdeményezi az igazságügyminiszternél, aki egyetértése esetén az ügyet az albán Országos Igazságszolgáltatási Tanács (Këshilli i Iartë i Drejtësisë) – amelynek hivatalból tagja az államfő, a legfelsőbb bíróság elnöke és az igazságügyminiszter, három tagot tizenöt éves gyakorlattal rendelkező jogászok közül választ a parlament, kilencet pedig saját tagjaiból az országos bírói értekezlet választ – elé terjeszti döntésre. Az ügy tehát a törvény szerint eljárni jogosult bíróság előtt marad, és a döntést olyan testület hozza, amely bár vegyes összetételű, abban a bírák kétharmados többségben vannak.
- [55] Az Alkotmánybíróság – figyelemmel a Coëme és mások kontra Belgium, 2000. június 22., 102–103. §; DMD GROUP a.s. kontra Szlovákia, 2010. október 5. 60. § ügyekben hozott ítéletekben kifejtett elvi élű tételekre – akárcsak az Abh.-ban, ebben az esetben is úgy ítélte meg, hogy egy, az általános illetékességi szabályok szerint eljáró bíróság helyett egy adott ügy, vagy ügycsoport ügyeinek egy másik bíróság illetékességébe történő áthelyezése csak abban az esetben egyeztethető össze az Egyezménnyel, ha annak anyagi jogi és eljárásjogi szabályait, illetve előfeltételeit átlátható, előre rögzített, világos, objektív paraméterek felhasználásával rögzíti a törvényhozó, amely nem (vagy csak minimálisan) hagy teret a diszkrecionális jogkörnek. A jelen ügyben az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Bszi. és a Be. vizsgált rendelkezései az Alaptörvényből és az Egyezményből egyaránt következő, a pártatlanság és a pártatlanság látszata követelményének nem tettek eleget. A pártatlanság objektív követelménye ugyanis csak akkor teljesül, ha a szabályozás kellő garanciát biztosít minden kétely kizárásához.
- [56] Az Alkotmánybíróság megítélése szerint tehát önmagában az a tény, hogy a ténylegesen eljáró bírói tanács konkrét pervezetésével szemben a folyamatban levő eljárásban nem fogalmaznak meg kifogást, még nem tudja sem kimenteni, sem ellentételezni a nullum iudicium sine lege elven esett eredendő sérelmet. Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy erre az elvre ugyanakkor az eljárás során is történt jogfenntartó hivatkozás, így például azután, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény átmeneti rendelkezéseinek ügyében meghozta a 45/2012. (XII. 29.) AB határozatot.
- [57] Időközben a helyzetet tovább bonyolította és az Alaptörvénnyel, valamint az Egyezménnyel való összeegyeztethetőséget még nehezebbé tette a nullum iudicium sine lege elv szempontjából, hogy az áthelyezett eljárások mögött immár nincs sem hatályos lex, sem hatályos alaptörvényi klauzula.
- [58] 3.8. Tekintettel arra, hogy a fentiekben az Alkotmánybíróság megállapította: a Bszi. 62. és 63. §-ának az alkotmányjogi panaszok alapjául szolgáló ügyekben alkalmazott rendelkezései, valamint a Be. vizsgált 20/A. §-a – a tisztességes eljárás több követelményének sérelme miatt – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe és az Egyezmény 6. Cikk 1. pontjába ütköztek, ezért ebben a tekintetben a további vizsgálatát, az eddigi gyakorlatát követve [31/1991. (VI. 5.) AB határozat, ABH 1991, 133, 136.], mellőzte.

- [59] 3.9. Az indítványozók mindegyike kifogásolta, hogy az OBH elnökének határozata ellen nem volt helye jogorvoslatnak. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése értelmében alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Az Egyezmény 13. Cikke „A hatékony jogorvoslatához való jog” cím alatt úgy fogalmaz, hogy bárki, akinek az Egyezményben meghatározott jogait és szabadságait megsértették, joga van ahhoz, hogy a hazai hatóság előtt a jogsérelem hatékony orvoslását kérje az esetben is, ha e jogokat hivatalos minőségben eljáró személyek sértették meg.
- [60] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében a jogorvoslatához való jog tárgyat tekintve a bírói, illetőleg hatósági döntésekre terjed ki, tartalma szerint pedig az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez vagy a magasabb fórumhoz fordulás lehetősége. A jogorvoslatához való jog törvényben meghatározottak szerint gyakorolható, ezért az egyes eljárásokban eltérő szabályozás lehetséges [5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 27, 31.; 1437/B/1990. AB határozat, ABH 1992, 453, 454.; 513/B/1994. AB határozat, ABH 1994, 731, 733–734.; 22/1995. (III. 31.) AB határozat, ABH 1995, 108, 109–110.; 23/1998. (VI. 9.) AB határozat, ABH 1998, 182, 186.; 24/1999. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1999, 237, 243–246.; 29/1999. (X. 6.) AB határozat, ABH 1999, 294, 297–298.]. Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát [23/1998. (VI. 9.) AB határozat, ABH 1998, 182, 186.].
- [61] Mivel ebben az esetben a törvényhozó egyáltalán nem biztosított jogorvoslatot az érintettek számára egy olyan döntés (határozat) ellen, amely – a fentiekben is hivatkozott, elsősorban a tisztességes eljáráshoz fűződő – alapvető jogait érintette, az Alkotmánybíróság megállapította, hogy ez a szabályozás alaptörvény-ellenes volt és nemzetközi szerződésbe ütközött, ugyanis nem tett eleget sem az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében, sem az Egyezmény 13. Cikkében foglalt követelménynek.
- [62] 3.10. Az Abtv. értelmében az Alkotmánybíróság az alkalmazott jogkövetkezményeket az Alaptörvény és az Abtv. keretei között maga állapítja meg [39. § (3) bekezdés]. Főszabály szerint az Alkotmánybíróság a hatályon kívül helyezett jogszabály alaptörvény-ellenességét akkor állapíthatja meg, ha a jogszabályt konkrét esetben még alkalmazni kellene [41. § (3) bekezdés]. Az Abtv. 45. § (2) bekezdése értelmében, ha az Alkotmánybíróság bírói kezdeményezés vagy alkotmányjogi panasz alapján semmisít meg egyedi ügyben alkalmazott jogszabályt, a megsemmisített jogszabály az Alkotmánybíróság eljárására okot adó ügyben nem alkalmazható. A Bszi. és a Be. támadott rendelkezései alaptörvény-ellenességének megállapítása tehát elvileg a törvény erejénél fogva maga után vonja azok alkalmazása kizárását az alkotmánybírósági eljárás alapjául szolgáló ügyekben, ezért erről az Alkotmánybíróságnak külön nem kellett rendelkeznie.
- [63] 4. Az Alkotmánybíróság a 45/2012. (XII. 29.) AB határozatában – egyebek mellett – az alkotmányjogi panaszokkal támadott Á. 11. cikk (3) bekezdését és a 31. cikk (2) bekezdését közjogi érvénytelenség miatt ex tunc hatállyal megsemmisítette. „A visszamenőleges hatállyal megsemmisített jogszabályi rendelkezések a keletkezésük időpontjára visszahatóan semmissek, ami esetükben kizárja a jogszabály alkalmazását” [2/2009. (I. 23.) AB határozat, ABH 2009, 51, 60.]. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Á. visszamenőlegesen megsemmisített rendelkezéseit úgy kell tekinteni, mintha érvényesen létre sem jöttek volna, ezért erre tekintettel eljárását az alkotmányjogi panaszoknak ebben a részében az Abtv. 59. §-a alapján megszüntette.
- [64] 5. Az elsőként érkezett alkotmányjogi panaszban az indítványozók az ügyükben az eljáró bíróságot kijelölő OBH elnöki határozat alkotmányossági vizsgálatát is kezdeményezték. Az Abtv. 27. §-a az ügy érdemében hozott döntés, vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés ellen teszi lehetővé az alkotmányjogi panasz benyújtását. Az Alkotmánybíróság az OBH elnökének a bíróságot kijelölő döntése jogi minősítését illetően osztja a Kúriának – a jogorvoslati eljárásokban kifejtett – következetes álláspontját, miszerint az OBH elnökének a Bszi. 62. §-a alapján meghozott határozata igazgatási jellegű határozat, amely az alapügy részeként, de önálló eljárási rendben zajlik és így az eljáró bíróság kijelölésének kérdése nincs befolyással az alapügy mikénti eldöntésére. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint ezért az OBH elnökének az eljáró bíróságot kijelölő határozata nem felel meg az Abtv. 27. §-ában előírt feltételnek, ezért az alkotmányjogi panaszt ebben a részében visszautasította.

[65] A határozat Magyar Közlönyben történő közzététele az Abtv. 44. §-án alapul.

Budapest, 2013. december 2.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lenkovich Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2777/2012.

Dr. Lévay Miklós alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [66] Egyetértek a határozat rendelkező részével. Úgy vélem azonban, hogy a rendelkező rész 2. pontjában foglalt döntés indokolása nem tartalmaz kellő iránymutatást arra nézve, hogy miként orvosolható a folyamatban lévő büntetőeljárásokban a Be. 2011. január 7-étől 2013. július 31-éig hatályban volt 20/A. §-ával összefüggésben feltárt alaptörvény-ellenesség.
- [67] A határozat Indokolásának [62] bekezdése rögzíti, hogy a Be. támadott rendelkezése alaptörvény-ellenességének megállapítása elvileg a törvény erejénél fogva maga után vonja azok alkalmazásának kizárását az alkotmánybírósági eljárás alapjául szolgáló ügyekben, azonban azt nem vizsgálja, hogy ez a gyakorlatban, a konkrét esetekben hogyan érvényesül.
- [68] Álláspontom szerint a döntés a kapcsolódó jogszabályi környezetben olyan sajátos helyzetet teremt, amely az Alkotmánybíróság eljárásnak objektív jogvédelmi funkciója mellett megkérdőjelezhetővé teszi az alkotmányjogi panasz eljárásban – az intézmény jellegéből fakadóan szükségszerűen – megjelenő szubjektív jogvédelmi funkció érvényesülését. Erre tekintettel szükségesnek tartottam volna, hogy az Alkotmánybíróság jelen esetre vetítve értelmezze az egyéni jogsérelem kiküszöbölésének lehetséges megoldásait és iránymutatásként rögzítse azokat.
- [69] A Be. utalt rendelkezésének megsemmisítése és az alkalmazási tilalom a konkrét ügyekben elvileg azt eredményezné, hogy – törvényes felhatalmazás hiányában – megszűnne az eljáró bíróságok illetékessége az alapul szolgáló eljárások folytatására. A hatályos büntetőeljárás szabályozás értelmében azonban a büntetőeljárás azon szakaszában, amelyekben jelen ügyek is tartanak – vagyis a tárgyalás megkezdését követően – az illetékességi szabályok megsértését észlelő bíróság cselekvési lehetősége korlátozott: csak akkor van helye az ügy áttételének, ha annak elbírálása valamely másik bíróság kizárólagos illetékességébe tartozik. Egyéb esetekben az eljárás adott szakaszában nincs mód arra, hogy az illetékességi hibát a bíróságok orvosolják. Így a jelen ügyekben alaptörvény-ellenesnek nyilvánított jogszabályhely alkalmazása a folyamatban lévő elsőfokú eljárásokban ténylegesen – áttétellel – nem zárható ki.

- [70] A büntetőeljárás szabályok lehetőséget biztosítanak ugyanakkor arra, hogy az elsőfokú döntést követően, rendes jogorvoslat keretében az érintett hivatkozhatson az alaptörvény-ellenes jogszabályhely alkalmazásából fakadó eljárási szabálysértésre. Ennek következtében az elsőfokú eljárásban jelen alkotmánybírói határozat rendelkezései következtében beállt alaptörvény-ellenesség a másodfokú eljárásban orvosolható. Annak eldöntése, hogy a jogorvoslás lehetőségének érvényesítése a konkrét esetekben ténylegesen milyen eljárásjogi következményeket von maga után, már a rendes bíróságok feladata.
- [71] A döntés azon sajátosságára tekintettel tehát, hogy az alapul szolgáló elsőfokú eljárásokban alkalmazott jogszabályhely alaptörvény-ellenességének kimondása és az alkalmazási tilalom rögzítése a fentiek szerint érdemben nem befolyásolja az elsőfokú eljárások lefolytatását, az alkotmányjogi panasz egyéni jogvédelmi funkciója pedig csupán a másodfokú eljárásban érvényesíthető, a határozat indokolásában a fentiek kifejtését is indokoltnak tartottam volna.

Budapest, 2013. december 2.

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Balsai István alkotmánybíró különvéleménye

- [72] Az Alkotmánybíróság döntésével – a rendelkező rész 1. és 2. pontjával, valamint az Indokolás egyes részeivel – nem értek egyet, ezért az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 66. § (2) bekezdése alapján ahhoz az alábbi különvéleményemet csatolom:
- [73] 1. Az alkotmánybírói eljárás során végig hangsúlyoztam, hogy az alkotmányjogi panaszok eleve nem voltak befogadhatók.
- [74] 1.1. Jelen ügyben az indítványozók az OBH elnökének bíróság kijelölése tárgyában hozott határozatát, és azon keresztül a sérelmezett jogszabályi rendelkezéseket támadták. Azonban, ahogyan azt a többségi határozat is elfogadja, az OBH elnökének határozata nem tekinthető olyan érdemi, az eljárást lezáró döntésnek, mely alkotmányjogi panasz benyújtására alapot szolgáltatathatna. Az OBH elnökének bíróság kijelölése tárgyában hozott határozata az eljárás során, annak részeként hozott igazgatási jellegű határozat, amely tehát nem felel meg az Abtv. 27. §-ában rögzített törvényi feltételeknek (az OBH elnöke azt nem bírói minőségében hozta, nem az ügy érdemében hozott döntés, vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés).
- [75] 1.2. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti kritériumok sem állnak fenn jelen alkotmányjogi panaszok esetében, tekintve, hogy az eljárást lezáró érdemi döntés még nem született meg, ugyanakkor álláspontom szerint az eljárást befejező érdemi döntések elleni jogorvoslat keretében akkor is lehetőség lett volna a bíróság összetételének, pártatlanságának kifogásolására, mikor az OBH elnökének határozata ellen önálló fellebbezési jogot nem tartalmazott a joganyag (időközben a jogalkotó beiktatta az önálló fellebbezhetőséget). Tehát a folyamatban lévő eljárásokra (a jogorvoslati lehetőség kimerítésének hiányára) tekintettel az Abtv. 26. § (1) bekezdése értelmében sem voltak befogadhatók a jelen alkotmányjogi panaszok.
- [76] 2. További aggályom, hogy a többségi határozat figyelmen kívül hagyja az alkotmányjogi panasz célját, azaz, hogy az milyen joghatás elérésére irányulhat.
- [77] 2.1. Jelen ügyben az általános illetékességi okoktól eltérő bíróság kijelölése megtörtént („teljesedésbe ment”). A törvény szövege szerint a bíróság kijelölésére csak egyszer kerülhetett sor egy adott ügyben, nem értelmezhető tehát, hogy mire irányul a hatályban nem lévő jogszabály alaptörvény-ellenesnek minősítése, annál is inkább, mivel az Abtv. 41. § (3) bekezdése értelmében hatályon kívül helyezett jogszabály alaptörvény-ellenessége csak akkor állapítható meg, ha a jogszabályt konkrét esetben még alkalmazni kellene. Erre tekintettel álláspontom szerint – az eljárás ezen szakaszában – az alkotmánybírói eljárás megszüntetésének lett volna helye.
- [78] 2.2. Ugyanezen okból értelmezhetetlen a többségi határozat azon kitétele, mely szerint: „A Bszi. és Be. támadott rendelkezéseinek alaptörvény-ellenességének megállapítása tehát elvileg a törvény erejénél fogva maga után vonja azok alkalmazása kizárását az alkotmánybírói eljárás alapjául szolgáló ügyekben...”, hiszen azok alkalmazásának kérdése már fel sem merülhet. A többségi határozat valójában nem bír jogkövetkezéssel, arra az eljáró bíróságok semmilyen lépést nem alapozhatnak, annak alapján az eljárás érintettjei jogi igényt nem támaszthatnak.

- [79] 3. Amint azt az alkotmánybíróági eljárás során többször hangsúlyoztam, elengedhetetlen lett volna annak tisztázása, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzítettek alkotmányos alapjogként, vagy az állam intézményvédelmi kötelezettségeként értékelendők-e. Álláspontom szerint az alapvető jogok tiszteletben tartásán túl jelen esetben az államot aktív intézményvédelmi kötelezettség terheli, azaz gondoskodnia kell az alapjogok érvényesülésének feltételeiről. Ezt pedig csak oly módon tudja megtenni, hogy adott esetben az egyéni igényeket a többi alapjog érvényesítésére vonatkozó kötelezettségével összehangoltan kezeli. Sajnálatos módon ennek kibontása elmaradt, ehelyett a korábbi alkotmánybíróági határozatok kerültek felhasználásra, méghozzá oly módon, hogy figyelmen kívül maradt az Alkotmány 57. §-a és az Alaptörvény XXVIII. cikke eltérő szövegezése. Míg az Alkotmány 57. §-a ugyanis az ésszerű időn belüliséget csak a jogorvoslati jog korlátozhatósága körében említette meg, addig az Alaptörvény kifejezetten szól az ügyek ésszerű határidőn belüli elintézéséről. Ily módon tehát az ésszerű időn belüli elbírálás ma már nem csupán egy a tisztességes eljárás – értelmezéssel kibontott tartalmi – elemei közül, hanem éppen a nemzetközi kötelezettségvállalásnak eleget téve, önállóan nevesítve szerepel. Tehát a korábbi (az Alkotmány 57. §-ára épülő), hatályát veszített alkotmánybíróági határozatok értelemszerűen a jelen ügy elbírálása során nem bírnak relevanciával.
- [80] 4. Végezetül aggályosnak tartom, hogy a határozat a nemzetközi szerződésbe ütközést és az Alaptörvény sérelmét egy szinten, gyakorlatilag szinonimaként kezeli. Meg sem kísérli az Alaptörvény vonatkozásában kibontani a jogi (alkotmányossági) tartalmat, hanem szinte kizárólag a strasbourgi esetjog alapján ítéli meg a kérdést, ezzel mintegy megkérdőjelezve az Alkotmánybíróság szuverenitását.

Budapest, 2013. december 2.

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon alkotmánybíró különvéleménye

- [81] Nem értek egyet a határozat rendelkező részének 1. és 2. pontjával és azok Indokolásával.
- [82] 1. Kiindulási pontom: a tárgybani alkotmányjogi panaszt 2012. október 8-án (és előtte 2012. szeptemberében az azonos tárgyú IV/2809/2012. számú ügyben érkezett alkotmányjogi panaszt) már be sem lett volna szabad fogadni.
- [83] A visszautasítás okait és indokait az Alkotmánybírósról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a, illetőleg a 29. §-a képezik. Egyfelől tehát az, hogy igazgatási-szervezési, nem pedig érdemi döntésről van szó, másfelől az, hogy az Alaptörvény átmeneti rendelkezésein (Aár.) alapuló felhatalmazás, illetőleg annak a végrehajtása kizárja a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, mint befogadási feltételek fennállását.
- [84] 2. Az alaptörvény-ellenességet tehát az előző pontban hivatkozott, az OBH elnökének érvényesen adott és végrehajtott alkotmányos felhatalmazás önmagában kizárja. (Ebből a szempontból nincs jelentősége annak, hogy az Aár. 11. cikk (3)–(4) bekezdéseit utóbb – már az ügyáthelyezés után – az Alkotmánybíróóság formai alapon megsemmisítette. A negyedik alaptörvény-módosítás ugyanis ezeket a rendelkezéseket lényegében változatlan tartalommal az Alaptörvénybe beépítette, annak 27. cikk (4) bekezdéseként. Ez utóbbi rendelkezés ötödik alaptörvény-módosítással történt hatályon kívül helyezésének viszont nincs szerepe ebben a kérdésben.)
- [85] 2.1. Következésképpen az Alkotmánybíróáságnak nem volt hatásköre az alkotmányos felhatalmazó normát támadó alkotmányjogi panasz vizsgálatára, így azt az Abtv. 64. § a) pontja alapján vissza kellett volna utasítani.
- [86] 2.2. Fenti álláspontom hangsúlyozásán és annak fenntartásán túl, a kérdés érdemében is megjegyzem még a következőket.
- [87] Magyarországon a bírói függetlenséget az Alaptörvény kinyilvánítja és megteremti végrehajtási jogszabályai segítségével annak garanciáit is. A határozat indokolásában méltánytalanul kelti azt a látszatot, mintha ez nem így lenne a támadott jogintézmény bevezetése folytán. Az ezzel összefüggésben felhozott un. „fegyveregyenlőség” elvét illetően hangsúlyoznom kell: az ügyáthelyezés (az OBH elnök bíróság-kijelölési joga) sem eredeti, sem módosított (korlátozott) formájában ezt az elvet nem sérti, mivel az a perbeli szereplők jogai szempontjából

közömbös és semleges, bárminemű érdemi büntetőjogi hatás kifejtésére alkalmatlan jogintézmény. (Az eljárás gyorsítása pedig az érintettek tisztességes határidőn belüli befejezéshez való jogát szolgálja!)

- [88] 3. Az Alkotmánybíróság határozata hivatalból foglalkozik a nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálatával. Valójában az Alaptörvény sérelmét is szinte kizárólag ezen a címen kísérli meg indokolni, egyben említi a kétféle jogsérelmet, ami önmagában kifogásolható. Ráadásul az Alaptörvény negyedik módosításának 19. cikk (2) bekezdésében foglalt tilalom, illetőleg korlátozás ellenére az Alaptörvény hatálybalépése előtt létrejött 166/2011. (XII. 20.) AB határozat ezirányú megállapításait változatlan tartalommal és szöveggel tekinti irányadónak jelenleg is, jóllehet abban az ügyben az ügyész illetékesség-meghatározási jogosultsága volt a vizsgálat tárgya és nem bírósági szervezeten belüli ügyáthelyezésről volt szó.
- [89] 3.1. A nemzetközi szerződésbe ütközés múltra nézve szóló megállapításával összefüggésben az első és alapvető probléma eljárási természetű. Az Abtv. 64. § e) pontja alapján, ha az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálata során megállapítja a vizsgált jogszabály hatályvesztését, úgy végzésben kell visszautasítania az indítványt, kivéve az alkotmányjogi panasz, illetőleg bírói kezdeményezés esetét. Ezen szabályok alapján jogilag vitatható egy alkotmányjogi panaszra indult eljárásban a hatályát veszített jogszabályra hivatalból kiterjeszteni a nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálatát és arra nézve – álláspontom szerint érdemben is megalapozatlanul – megállapítani a nemzetközi jogsértést.
- [90] 3.2. Abban az esetben, ha a hivatalbóli vizsgálat lehetséges volna, megállapítható, hogy az Emberi Jogok Európai Egyezményében való részesség önmagában a szuverént megillető hatáskörök átadását nem jelenti és nem eredményezi. Az Egyezményben foglalt alapvető jogok sérelmének orvoslására létrehozott, kizárólag konkrét ügyekben ítélkező Emberi Jogok Európai Bírósága eseti döntései sem a magyar jogalkotást, sem a magyar Alkotmánybíróságot nem kötik. A bíróság gyakorlatának követése ugyan számos szempontból indokolt, sőt költségvetési terhet jelentő kérdés, tisztán jogi szempontból azonban annak nem lehet az Alkotmánybíróság döntéseit meghatározó súlya és nagyobb ereje, mint az Alkotmánybíróság – Alaptörvényen alapuló – saját érvkészletének és határozatainak.
- [91] 3.3. Fenti megállapítások különvéleményemben való ismételt rögzítése után hangsúlyozni szeretném még a következőket:
- a határozat által felhozott strasbourgi példák túl távoliak, nézetem szerint nem alkalmasak közvetlenül alátámasztani a Bsz. 62. § (1) bekezdésének, illetőleg a Be. 60/A. §-ának az Egyezmény 6. Cikk 1. pontjával való összhangja hiányát, amit az Egyezmény megsértésének kellene tekinteni. Sőt állítható, hogy Magyarország az itt szereplő jogintézmény létrehozásával éppenséggel a hivatkozott egyezményi rendelkezésnek való megfelelőségét kívánta elősegíteni, hiszen a Bíróság hazánkat több alkalommal elmarasztalta a bírósági eljárások elhúzódsáért.
 - kétségtelen ugyanakkor, hogy a magyar Kormány az ügyek elhúzódsának megakadályozására, az ügyterhek csökkentésére, arányosságuk javítására más utakat is keresett és talált, ezért az ügyáthelyezés jogintézményének megszüntetése mellett döntött. A tárgyalta jogintézmény megszüntetése több okból is történt, de a támadott jogintézmény eredeti létrehozásának jogi helytállóságát Magyarország nem tagadta meg.
 - a Velencei Bizottságra történő hivatkozásokat illetően külön is megjegyzem, hogy e tanácsadó szerv tényleges szerepe a Magyarország körül kialakult sajtóságas légkörben átmenetileg megnőtt, és erre – elsősorban politikailag – figyelemmel kellett lenni. A magyar Alkotmánybíróság alapjogi döntéseinek indokolásában azonban – megítélésem szerint – a Velencei Bizottság ügydöntő szerepet nem tölthet be.

Budapest, 2013. december 2.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

- [92] A különvéleményhez csatlakozom.

Dr. Lenkóvics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre alkotmánybíró különvéleménye

- [93] A határozat rendelkező részének 1. és 2. pontjával, illetve az azokhoz fűzött indokolással nem értek egyet az alábbiakban kifejtettek szerint:
- [94] 1. A többségi határozat az Abtv. 32. § (1) bekezdésére hivatkozással hivatalból vizsgálja a Bszi. 62–63. §-ai – 2012. január 1. napja és 2012. július 16. napja között hatályos –, valamint a Be. szövegének – 2011. január 7. napja és 2013. július 31. napja között hatályos – nemzetközi szerződésbe ütközését.
- [95] 1.1 Egyrészt az Alkotmánybíróság Ügyrendje 2. § (2) bekezdésének a) pontja a teljes ülést hatalmazza fel a hivatalból történő eljárás megindítására, amire jelen ügyben nem került sor. Kérdéses, hogy a tervezet elfogadása megalapozza-e utólag az ex officio eljárást. Álláspontom szerint törekedni kellene az Ügyrend idézett rendelkezésének következetes betartására, azaz az Alkotmánybíróság teljes ülésének az érdemi vizsgálat előtt formális döntést kellene hoznia a hivatalbóli eljárás megindításáról. Ellenkező esetben fennáll annak a veszélye, hogy a jelenlegihez hasonló ad hoc döntések nyomán egy contra legem gyakorlat alakul ki.
- [96] 1.2 Másrészt – az Abtv.-nek az alkotmányjogi panaszra, a nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálatára és az alkotmánybírósági határozatokhoz fűződő jogkövetkezményekre vonatkozó szabályait összevetve – úgy vélem, hogy hatályon kívül helyezett jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközését nem lehetett volna megállapítani. Ugyanakkor az Abtv. valóban lehetőséget ad hatályon kívül helyezett jogszabályok alaptörvény-ellenességének megállapítására abban az esetben, ha a vizsgált jogszabályt az alkotmánybírósági eljárásra okot adó konkrét ügyben még alkalmazni kellene [Abtv. 41. § (3) bekezdés]. Az Abtv. 64. § e) pontja kivételként szabályozva ugyan, de egyértelműen kimondja, hogy a hatályon kívül helyezett jogszabály konkrét esetben történő alkalmazására csak az Abtv. 25–27. §-ban szabályozott eljárások keretében (bírói kezdeményezés, alkotmányjogi panasz) kerülhet sor. A fentiek alapján megállapítható, hogy amennyiben az Alkotmánybíróság – nem az Abtv. 25–27. §-aiban szabályozott – egyéb hatásköreiben eljárva észleli, hogy az általa vizsgált jogszabályt hatályon kívül helyezték, úgy az indítványt az Abtv. 64. § e) pontja alapján vissza kell utasítania. Az sem vitatható, hogy Abtv. 32. § (1) bekezdése alapján jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatát az Alkotmánybíróság bármely eljárása során hivatalból elvégezheti, így bírói kezdeményezés vagy alkotmányjogi panasz alapján eljárva is. Nem hagyható azonban figyelmen kívül, hogy az Abtv. – az alkotmánybírósági határozatok jogkövetkezményeire vonatkozó – 17. címe külön-külön paragrafusokat szentel az alkotmányjogi panasz [41. § (3) bekezdés, 45. §], illetve a jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására irányuló eljárások (42. §) lehetséges jogkövetkezményeinek. (Míg alkotmányjogi panasz esetében az Alkotmánybíróság megállapítja az alaptörvény-ellenességet, illetve rendelkezik a hatályos jogszabályi rendelkezés megsemmisítéséről, addig a jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítása esetében megsemmisíti az adott jogszabályt, illetve az ellentét feloldása érdekében felhívja a jogalkotót a szükséges intézkedések megtételére.) Véleményem szerint tehát megállapítható, hogy a jogalkotó egyértelműen csak a konkrét normakontroll tekintetében nyitotta meg a lehetőséget a már hatályon kívül helyezett, de a konkrét ügyben még alkalmazni rendelt jogszabályok alkotmányossági felülvizsgálatára. Mindezek alapján vitatom a többségi határozatnak azt a megállapítását, amely szerint a Bszi. és a Be. vizsgált, de már hatályon kívül helyezett rendelkezései nemzetközi szerződésbe ütköztek, mivel az Abtv. alapján az Alkotmánybíróság hatásköre nem terjed ki a hatálytalan jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközésnek vizsgálatára.
- [97] 2. A többségi határozat az Indokolás [32]–[34] bekezdéseiben a törvényes bíróhoz való jog értelmezésekor megállapítja, hogy annak fogalmi eleme az ügyelosztási rend, amely biztosítja az objektivitást és a személytelenséget. E körben az Indokolás hivatkozik a 993/B/2008. AB határozatra, amely szerint az önkényes ügyelosztási renddel szembeni egyik biztosíték a szolgálati beosztás szisztémája. A magyar jogban a Bszi. 8. §-a rögzíti, hogy senki sem vonható el törvényes bírójától. A Bszi. 9. § (1) bekezdése szerint pedig az ügyelosztási rendet – a bírói tanács és a kollégiumok véleményének ismeretében – a bíróság elnöke határozza meg legkésőbb a tárgyévvel megelőző év december 10. napjáig. Ugyanakkor az ügyelosztási rend a tárgyévben szolgálati érdekből vagy a bíróság működését érintő fontos okból módosítható. Álláspontom szerint az ügyáthelyezés esetén is arról volt szó, hogy az áthelyezést kérő bíróság elnöke azt nyilvánvaló szolgálati érdekből, vagy a bíróság működését érintő fontos okból kezdeményezhette, és annak a bíróságnak az elnöke, ahová az ügy áthelyezésre került – az ügyelosztási rendet módosítva – jelölte ki az eljáró tanácsot.
- [98] Véleményem szerint a törvényes bíróhoz való jog nem értelmezhető mereven, ezzel ugyanis kiüresedik a bíróság elnökének szignálási joga. A szignálás során az elnök nyilvánvalóan olyan szempontokat is érvényesíthet, amelyek az egyes bírók speciális (szak)ismereteivel, vagy a jogtudomány adott ágának kiemelt szintű ismeretével függnek össze. Hangsúlyozom továbbá, hogy az ügyeket bíróságok között helyezték át, így tehát az ügyáthelyezéssel érintett

bíróság elnöke saját hatáskörében szignálta ki az ügyet, ugyanúgy, mintha az rendes ügymenetben került volna a bíróság elé.

- [99] Mindezek alapján álláspontom szerint az Alkotmánybíróság a Bszi. és a Be. jelen ügyben vizsgált rendelkezéseinek alaptörvény-ellenességét a törvényes bíróhoz való jog sérelmére alapozva, illetve nemzetközi szerződésbe ütközésre hivatkozva nem állapíthatta volna meg.
- [100] 3. A többségi határozat nem ad kimerítő választ a tárgyi döntés jogkövetkezményeit illetően. Ezzel kapcsolatban nem osztom azt az álláspontot, amely szerint az alaptörvény-ellenesség konzekvenciáit a folyamatban lévő büntetőeljárás során majd a másodfokon eljáró bíróságnak kellene levonnia – megvizsgálva, felemerült-e az ügyben olyan relatív eljárási szabálysértés, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését vonhatja maga után. Ez az értelmezés feltételezné, hogy az ügy áthelyezése folytán az ügyben eljáró bíróságot nem lehet törvényesen megalakított bíróságnak tekinteni. Álláspontom szerint azonban a fellebbezés folytán eljáró másodfokú bíróság e körben csakis azt vizsgálhatja, hogy az ügyben eljáró konkrét bíróság törvényesen került-e megalakításra. Ezzel ellentétes értelmezés ugyanis oda vezetne, hogy a másodfokú bíróság – a hatásköri szabályokon túllépve – a bírósági szervezetrendszer, konkrétan annak igazgatási mechanizmusát vizsgálná. Ezen túlmenően, végső soron az első fokon eljáró bíróság elnökének jogkörét átvéve, a másodfokú bíróság határozná meg az ügyelosztási rendet.
- [101] A fentieket alátámasztandó megjegyzem, hogy véleményem szerint a Be. jogorvoslati rendszere csak a bíróságok ítélezési tevékenysége során hozott végzések és ítéletek vonatkozásában értelmezhető, de semmiképp nem terjeszthető ki az OBH elnökének döntésére, amely – mint azt a többségi határozat is megállapítja – egy általános igazgatási-szervezési tevékenység során hozott aktus.

Budapest, 2013. december 2.

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László alkotmánybíró különvéleménye

I.

- [102] 1. Egyetértek a határozat rendelkező részének 1–4. pontjaiban meghatározott rendelkezésekkel.
- [103] 2. Hiányolom ugyanakkor a világos és egyértelmű iránymutatást arra nézve, miként rendezhetők az Alkotmánybíróság e döntése nyomán – a jogsérelem orvoslása érdekében – a folyamatban levő eljárások.
- [104] 3. Álláspontom szerint a határozat rendelkező részének 5. pontjában elbírált 22/2012. (II. 16.) OBHE határozat (a továbbiakban: OBHE határozat) érdemi döntés, s erre figyelemmel ennek az aktusnak is osztania kellett volna a támadott és megsemmisített törvényi rendelkezések sorsát, hiszen a határozat érvényessége e törvényi normákon alapult. Azaz az Alkotmánybíróságnak e tekintetben is nem visszautasító, hanem alaptörvény-sértést megállapító és megsemmisítő határozatot kellett volna hoznia.

II.

- [105] Vár-e feladat a törvényalkotóra, s ha igen, akkor miben áll annak a lényege?
- [106] 1. Alapos okkal tartok attól, mivel a folyamatban levő ügyekben a jogsérelem lehetséges orvoslására nézve a határozat rendelkező része, illetve annak többségi indokolása semmiféle iránymutatást nem tartalmaz, a jelen ügyből könnyen a rendesbírák függetlenségének megsértését megállapító „bírói nyugdíj-korhatár 2.” ügy válhat.
- [107] Emlékeztetőül: bár a fent említett, 33/2012. (VII. 17.) AB határozat ex tunc hatállyal semmisítette meg a bírói függetlenséget alaptörvény-sértően korlátozó szabályokat, nem minden esetben került orvoslásra az alapjog-sértés – hiszen nem minden esetben állt vissza az eredeti helyzet, így például az egyes igazságügyi jogviszonyokban alkalmazandó felső korhatárral kapcsolatos törvénymódosításokról szóló 2013. évi XX. törvény alapján csak azok a bírósági vezetők kerültek visszahelyezésre, akiknek a posztja betöltetlen volt, és a rendesbírói gyakorlat sem egységes ez utóbbi kérdésben.
- [108] Álláspontom szerint ezért – az alapjog-sérelem önrendelkezési jogot tiszteletben tartó reparálása érdekében – az Alkotmánybíróságnak ex officio mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet kellett volna megállapítania.

- [109] Nézetem szerint az Alkotmánybíróság határozatának külön rendelkező részi pontban ki kellett volna mondania a következőket: „[a]z Alkotmánybíróság megállapítja, hogy Magyarország Alaptörvényében és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26–27. §-aiban szabályozott alkotmányjogi panaszt illetően is mindenkor érvényesülnie kell az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése XXVIII. cikk (1) bekezdése által megkövetelt hatékony jogorvoslat követelményének. Az Alaptörvény II. cikkébe foglalt emberi méltósághoz való jog részét képező önrendelkezési jogból, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe foglalt tisztességes eljáráshoz való jogból származó alkotmányos követelmény, hogy a megalkotandó törvény lehetőséget biztosítson az alaptörvény-ellenes ügyáthelyezésekkel érintett indítványozók számára eldöntésére, hogy az eljárás az általános hatásköri szabályok szerint illetékes bíróság előtt újrakezdődjön-e.”
- [110] Úgy gondolom, hogy ilyen (vagy ehhez hasonló) tartalmú világos iránymutatás nélkül – éppúgy mint a „bírói nyugdíjkorhatár” ügyben – a jelen határozatokkal érintett esetekben sem áll majd vissza az eredeti és alkotmányos állapot.
- [111] 2. Ahogyan az OBH elnökének személyes meghallgatásán jeleztem, nézetem szerint a határozat rendelkező részének 5. pontjában elbírált 22/2012. (II. 16.) OBHE határozat érdemi döntés, mivel az alaptörvény-ellenesen korlátozta a jogorvoslati és a törvényes bíróhoz való jogot. Így annak alkotmányosságáról az Alkotmánybíróságnak érdemben kellett volna döntenie.
- [112] A határozat többségi indokolása – osztva az OBH elnöke és a Kúria által követett értelmezést – amellet érvel, hogy a támadott határozat igazgatási jellegű határozat, amely az alapügy részeként, de önálló eljárási rendben zajlik és így az eljáró bíróság kijelölésének kérdése nincs befolyással az alapügy mikénti eldöntésére.
- [113] Álláspontom szerint az eddigi gyakorlat alapján egyértelmű az, hogy a jogorvoslati jog érvényesülése érdekében nemcsak az alapügy érdemi eldöntésére hatást gyakorló döntésekkel szemben kell jogorvoslatot biztosítani, hanem minden olyan döntéssel szemben is, amely „az érintett helyzetét, jogait lényegesen befolyásolta”.
- [114] A mérlegelendő szempontokat legutóbb a 9/2013. (III. 6.) AB határozat foglalta össze. A döntés alapján „az Alkotmányhoz hasonlóan az Alaptörvény is valamely személy jogát, jogos érdekét érintő bírósági, hatósági és más közigazgatási döntések ellen teszi lehetővé a jogorvoslatot. [...] A jogorvoslati jog lényegi tartalma a jogalkotótól azt követeli meg, hogy a hatóságok érdemi, ügyszóval határozatai tekintetében tegye lehetővé a valamely más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét [5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 27, 31.; 22/1995. (III. 31.) AB határozat, ABH 1995, 108, 109.]. Az Alkotmánybíróság szerint a jogorvoslat biztosításának követelménye az érdemi határozatokra vonatkozik. Annak vizsgálata során, hogy mely döntés minősül ilyennek, a döntés tárgya és a személyre gyakorolt hatása a meghatározó, vagyis az, hogy az érintett helyzetét, jogait a döntés lényegesen befolyásolta-e [részletesen például 1636/D/1991. AB határozat, ABH 1992, 515, 516.; 5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 27, 31.; 4/1993. (II. 12.) AB határozat, ABH 1993, 48, 74.; 46/2003. (X. 16.) AB határozat, ABH 2003, 488, 502.]. Azaz [a]z alkotmánybírósági eljárásban a jogorvoslati jog szempontjából valamely döntés érdemi, ügyszóval volt a tényleges jogok által ilyennek tartott döntésekhez képest viszonylagos: a vizsgált döntés tárgya és személyekre gyakorolt hatása által meghatározott [22/1995. (III. 31.) AB határozat, ABH 1995, 108, 109.]. Így alkotmányjogi értelemben, a jogorvoslati jog alapjogkénti gyakorlásakor érdemi határozatnak minősülhetnek kivételesen nem ügyszóval határozatok is [legutóbb összefoglalóan a 114/2010. (VI. 30.) AB határozatban, ABH 2010, 579, 585–586.]. Abban is egyértelmű a gyakorlat, hogy a jogorvoslati jogból, mint alapjogból az adott hatósági, illetve bírósági döntés ellen biztosított rendes jogorvoslati eszközök igénybevétele következik (1319/B/1993. AB határozat, ABH 1994, 690, 691.).” {Indokolás [27]–[28]}
- [115] Aligha férhet kétség ahhoz, hogy az OBH elnökének ügyáthelyező határozata (figyelemmel a „döntés tárgyára és az eljárás résztvevőire gyakorolt hatására”) érdeminek minősült, az „érintettek helyzetét és jogait lényegesen befolyásolta”. Számomra nem kétséges, hogy ilyenként érdemi, nem pedig igazgatási karakterű a döntés. A határozat rendelkező részének 1. és 2. pontjába írt alaptörvény-ellenesség megállapítása és a támadott törvényhelyek megsemmisítése is a támadott OBHE döntés érdemi karakterére enged következtetni.
- [116] Mindezekre tekintettel a támadott OBHE határozatnak is osztania kellett volna a támadott és megsemmisített törvényi rendelkezéseknek a sorsát, hiszen érvényességét azokból nyerte, így az Alkotmánybíróságnak azt is meg kellett volna semmisítenie.

Budapest, 2013. december 2.

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla alkotmánybíró különvéleménye

- [117] A határozathoz fűzött különvéleményekből is kiderülően a tizennégy, döntést meghozó bíró közül hét nem fogadta el a határozatot, és ezek között számomra is elfogadhatatlanok voltak mind a rendelkező rész törvényi rendelkezéseket alaptörvény-ellenesnek nyilvánító pontjai, mind az indokolás néhány érdemi megállapítása.
- [118] Az alkotmánybírói törvény (Abtv.) értelmében be sem fogadhattuk volna az indítványozók alkotmányjogi panaszát, mivel ez egy büntető eljárás közben hozott határozat ellen került benyújtásra, és az Abtv. 27. §-a szerint ilyen panaszt csak az ügy érdemében hozott határozat ellen lehet benyújtani, vagy az eljárást befejező határozat ellen. De ez a határozat az Abtv. egy másik rendelkezését sem vette figyelembe. Feltéve, de meg nem engedve, hogy jogos lett volna a befogadás, időközben hatályon kívül helyezték az indítvánnyal támadott törvényi rendelkezést, és erre az esetre az Abtv. 41. § (3) bekezdés szabja meg döntésünk kereteit. E szerint „Az Alkotmánybíróság hatályon kívül helyezett jogszabály alaptörvény-ellenességét akkor állapíthatja meg, ha a jogszabályt konkrét esetben még alkalmazni kell.” A jelen esetben a már hatályon kívül helyezett és a szavazó alkotmánybírák fele által most alaptörvény-ellenesnek nyilvánított törvényi rendelkezéseket nem kell sem ebben az eljárásban, sem másban többé alkalmazni. El kellett volna tehát utasítani e rendelkezés értelmében az alkotmányjogi panaszt, ahogy a 27. § értelmében pedig eleve vissza kellett volna utasítani ezt.
- [119] Az Alkotmánybíróság döntése ellen a jogrenden belül már nincs fellebbezés, és az alkotmánybírák felett az állami-politikai rendszerben sem áll semmilyen döntést ellenőrző szerv. Egyetlen ellenőrzést és felügyeletet felettük az alkotmányozó hatalom írott Alaptörvénye és az alkotmánybírói törvény rendelkezései jelentik, így amikor elszakadnak az Alaptörvénytől, annak előírásaitól, illetve az alkotmánybírói törvény rendelkezéseitől, akkor minden ellenőrzést levetnek magukról, és kilépnek a jogrendből. Ezt a lépést nem kívántam megtenni a határozat megszavazásával, és szavaztam ellene, és megnyugtatónak tartom, hogy a szavazó alkotmánybírák mintegy fele ugyanígy tett.
- [120] Az alkotmánybírói alkotmányoligarchiává válik, ha az írott alaptörvényi előírások és az alkotmánybírói törvény rendelkezései helyett saját döntéseiben kifejtett normákat tekinti alapnak a törvényi rendelkezések és bírói határozatok megsemmisítésénél. A törvényhozást és az alkotmányozó hatalmat gyakorló országgyűlési minősített többséget az állampolgárok milliói választják meg, és az ettől elszakadó alkotmánybírákat semmi nem legitimálja, amikor önmaguk hoznak létre saját „láthatatlan alkotmányt” és „láthatatlan alkotmánybírói törvényt”, melyet elegendőnek vélnék az igazságszolgáltatás, az állam és a társadalom legfelső irányítására. Különvéleményemben a leghatározottabban elutasítom az ebben való részvételt.

Budapest, 2013. december 2.

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László alkotmánybíró különvéleménye

- [121] Nem értek egyet a határozat rendelkező részének 1. és 2. pontjával.
- [122] Álláspontom szerint nem voltak alaptörvény-ellenesek és nem ütköztek nemzetközi szerződésbe az 1. és 2. pontban hivatkozott törvényi rendelkezések, ezért az Alkotmánybíróságnak az ezekre vonatkozó indítványokat el kellett volna utasítania.
- [123] A határozat indokolása szerint sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített törvényes bírótól való elvonás tilalma, valamint az ugyanezen cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jog.

I.

- [124] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése mindenki számára alapjogként fogalmazza meg, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. Az Egyezmény 6. Cikk. 1. pontjának jelen ügyben releváns első mondata szinte szó szerint megegyezik az Alaptörvény hivatkozott rendelkezésével; tartalmilag azzal azonosan rendelkezik.
- [125] A törvény által felállított és a tisztességes eljárás követelménye szerint működő bíróság azt jelenti, hogy a bíróságoknak olyan, a jogállami követelményeknek megfelelő rendes bíróságnak vagy különbíróságnak kell lenniük, melyeket törvény (és nem más alacsonyabb szintű jogforrás) létesít, azaz tilos alacsonyabb jogforrások

szinten, rendkívüli, jogállami garanciákkal nem rendelkező (pl. statáriális) bíróságok – vagy bármilyen egyéb elnevezéssel, de funkciójában ítélezést végző grémium – létrehozása és működtetése. Ehhez tartalmilag szorosan kapcsolódik az is, hogy a bíróságok hatáskörét szintén kizárólag törvényben lehet megállapítani. Az OBH elnökének kijelölési jogosítványa e követelményeknek megfelelő bíróság kijelölésére vonatkozott.

- [126] Az eljáró bíróság kijelölését – mint külső igazgatási aktust – a törvényes bíróhoz való jog biztosítását szolgáló belső – a bíróság elnöke által eszközözendő – igazgatási aktustól meg kell különböztetni. A törvényes bíróhoz való jog olyan, a bírói függetlenség elvének követelményéből következő, a tisztességes eljáráshoz való jog alapjogának fogalmi körébe tartozó elem, melynek biztosítása a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságok elnökeire hárul az ezt szolgáló (irányított bíró kijelölést kizáró, ügyelvonási tilalmat biztosító) szabályok érvényesítése útján.
- [127] Ezt tükrözi a Bszi. is, mely az Alapelvek között rögzíti a törvényes bíróhoz való jogosultságot, és meghatározza a törvény által rendelt bíró fogalmát. E szerint a törvényes bíró az eljárási szabályok szerint a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságon működő, előre megállapított ügyelosztási rend alapján kijelölt bíró.
- [128] Nem fogadható el az az érvelés, mely a bíróság kijelölésére vonatkozó sérelmezett szabályt nem tekinti illetékességet megalapozónak.
- [129] A Bszi. és a Be. támadott rendelkezései speciális illetékességi szabályt határoztak meg. A kijelölésre csak akkor kerülhetett sor, ha az adott ügy elbírálása a bíróság rendkívüli és aránytalan munkaterhe miatt ésszerű időn belül nem volt biztosítható. A kijelölés csak azonos hatáskörű bíróságra vonatkozhatott, és arra csak új ügy esetén kerülhetett sor (ez nem azonos a határozat indokolásában említett, több nemzetközi jogesetben is hivatkozott „bírói átszignálással”). A kijelölést nem az OBH elnöke kezdeményezte, az indítvány megtételére 15 nap állt rendelkezésre, azt részletesen indokolnia kellett az előterjesztőnek. A kijelöléssel érintett bíróság véleményét ki kellett kérni, a kijelölés nem járhatott a kijelölt bíróság aránytalan megterhelésével, és természetesen az eljáró bíró kijelölése a kijelölt bíróság elnökének jogkörében maradt (Bszi. 62–64. §).
- [130] Fentiekből megállapítható, hogy az anyagi és eljárásjogi szabályok előre és világosan rögzítették a kijelölés feltételeit, a diszkrecionális jogkör igen szűk körben érvényesült, a folyamatban a bírósági rendszer intézményei vettek részt, és a kijelölt bíróságon a Bszi. rendelkezéseinek megfelelően, az ügyelosztási rend alapján kijelölt bíró járt el.
- [131] Az sem merülhet fel, hogy a kijelölés az eljáró bíró pártatlanságát veszélyeztetheti, mert az adott ügyekben eljáró bírók esetében érvényesült a pártatlanság intézményi biztosítéka, a bírák kizárására vonatkozó büntetőeljárás szabályrendszer.
- [132] Az eljárás egészének figyelembevételével semmiképpen sem lehetett volna arra a következtetésre jutni, hogy a támadott rendelkezések alaptörvény-ellenesek, mert sértik a tisztességes eljáráshoz való jogot. Megjegyzem, hogy különvéleményemet külön is alátámasztja a többségi határozat azon megállapítása, miszerint az OBH elnökének a bíróságot kijelölő döntése olyan „igazgatási jellegű határozat, mely az alapügy részeként, de önálló eljárási rendben zajlik, és így az eljáró bíróságok kijelölésének kérdése nincs befolyással az alapügy mikénti eldöntésére”. (Indokolás [64])

II.

- [133] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése mindenki számára biztosítja, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti. Az Egyezmény 13. Cikke hasonló tartalmú szabályozással biztosítja ezt a jogot.
- [134] Álláspontom szerint az OBH elnökének döntése nem minősül sem bírósági, sem hatósági, sem közigazgatási döntésnek, ennek következtében ezen döntésre a hivatkozott alaptörvényi rendelkezés nem vonatkozik. Az OBH elnökének az eljáró bíróság kijelölése tekintetében biztosított döntési jogköre a bíróságok működését szolgáló külső igazgatási jogkört képezett, mellyel kapcsolatban az Alkotmány, illetve az Alaptörvény nem írta elő a jogorvoslati jog biztosításának kötelezettségét. A jogorvoslat intézményesítésének kérdésében a jogalkotót – alaptörvényi előírás hiányában – teljes szabadság illeti meg. Ebből következik, hogy jelen kérdés megítélése kapcsán nincs jelentősége annak, hogy utóbb a jogalkotó külön jogorvoslatot biztosított az OBH elnökének döntésével szemben, mert ez a jogalkotói elhatározás a jogalkotó szuverén döntésén alapul, nem pedig az Alaptörvény rendelkezésén.

III.

- [135] Az alkotmányjogi panaszokban kifogásolt Bszi. és Be. rendelkezéseket a jogalkotó 2013. augusztus 1-jével hatályon kívül helyezte. Ennek következtében az Alkotmánybíróságnak alkalmaznia kellett volna az Abtv. 41. §

(3) bekezdésében foglaltakat, mely szerint az Alkotmánybíróság hatályon kívül helyezett jogszabály alaptörvény-ellenességét akkor állapíthatja meg, ha a jogszabályt konkrét esetben még alkalmazni kellene, vagyis a hatályon kívül helyezett, illetőleg módosított jogszabályi rendelkezés alkotmányosságának vizsgálatára az Alkotmánybíróság hatásköre csak akkor terjed ki, ha annak alkalmazhatósága is eldöntendő kérdés (lásd: 335/B/1990. AB végzés, ABH 1990, 261.)

- [136] Az alkalmazhatóság tekintetében figyelemmel kell lenni a Be. vonatkozó rendelkezéseire, ugyanis csak azok ismeretében ítéltethető meg, hogy a támadott rendelkezéseket alkalmazni kellene-e.
- [137] A hatásköri és illetékességi szabályok megsértésének eljárásjogi következményei eltérőek. A Be. 373. § (1) bekezdésének II. c) pontja szerint hatályon kívül helyezéssel járó eljárási szabálysértés, ha a bíróság a hatáskörét túllépte, katonai büntetőeljárás hatálya alá tartozó vagy más bíróság kizárólagos illetékességébe tartozó ügyet bírált el. Az illetékességi szabályok esetleges más irányú megsértése olyan relatív eljárási szabálysértés [Be. 375. § (1) bekezdés], mely nem jár ilyen súlyos következménnyel. Mivel a tárgyalás megkezdése után olyan illetékességi okokból, melyek esetleges megsértése relatív eljárási szabálysértésnek minősülne, az ügy más bírósághoz történő áttételének nincs helye [Be. 308. § (1) bekezdés], nyilvánvaló, hogy ilyen természetű illetékességi szabályok sérelme esetén az ügyben hozott ítélet hatályon kívül helyezésére nem kerülhet sor.
- [138] Ebből következően a támadott törvényi rendelkezések feltételezett megsemmisítése következtében nem áll elő olyan jogi helyzet, hogy a Be. előírásai alapján – a relatív eljárási szabálysértésnek minősülő illetékességi szabály megsértése miatt – a bírósági eljárást újra kellene, vagy lehetne kezdeni. Vagyis a támadott rendelkezések alaptörvény-ellenesnek nyilvánítása nem felel meg az Abtv. 41. § (3) bekezdésében írtaknak, mert azokat már nem kell alkalmazni.
- [139] Fentiek alapján eljárásjogi akadályát is látom az 1. és 2. pont kapcsán az alaptörvény-ellenesség, és ennek következtében a nemzetközi szerződésbe ütközés megállapításának.

Budapest, 2013. december 2.

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária alkotmánybíró különvéleménye

- [140] Nem értek egyet a határozat rendelkező részének 1. pontjával, amely kimondja, hogy a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvénynek (a továbbiakban: Bszi.) a 2012. január 1. napjától 2012. július 16. napjáig hatályban volt 62–63. §-ai alaptörvény-ellenesek voltak és ugyanakkor nemzetközi szerződésbe is ütköztek, valamint a határozat rendelkező részének 2. pontjával sem, amely szerint a Be. a 2011. január 7-étől 2013. július 31-éig hatályban volt 20/A. §-a alaptörvény-ellenes volt és ugyanakkor nemzetközi szerződésbe is ütközött.
- [141] Az elfogadott határozatnak a rendelkező rész 1. és 2. pontjaihoz fűzött indokolásával sem értek egyet. Ugyanakkor a rendelkező rész 3., 4. és 5. pontjaival egyetértek.

I.

- [142] 1. Álláspontom szerint az indítványokat nem lehetett volna befogadnia az Alkotmánybíróságnak. Az Alkotmánybíróság más büntető ügyek kapcsán már állást foglalt abban a lényeges kérdésben, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti és a 27. § szerinti alkotmányjogi panasz akkor fogadható be, ha az érintett panaszos a büntető ügyet lezáró végső (érdemi) döntés alapját érintő alapjogi sérelem miatt fordul az Alkotmánybírósághoz.
- [143] Az Alkotmánybíróság egyrészt a 3003/2012. (VI. 21.) AB végzésében kifejtette, hogy „[a]z alkotmányjogi panasz nem befogadható, mert az Abtv. 26. § (1) bekezdése, illetve a 29. §-a szerinti, az alkotmányjogi panasszal szemben támasztott tartalmi követelménynek nem felel meg. A panasz [...] nem büntetőügyet lezáró végső döntés alapját érintő kérdésre [...] irányul.” (Indokolás [3], [4])

- [144] Az Alkotmánybíróság másrészt a 3036/2013. (II. 12.) AB végzésében pedig kimondta, hogy „[a]z előzetes letartóztatásról szóló, a személyes szabadság elvonásával járó bírói döntés a terhelt szempontjából az eljárás során hozható legsúlyosabb „közbenső” határozat. A jelen ügyben támadott, az előzetes letartóztatás meghosszabbításáról rendelkező végzést helybenhagyó döntés tehát nem az adott büntető ügyet érdemben lezáró végső döntés, ezért az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 27. §-ában előírt követelménynek.” (Indokolás [6], [7])
- [145] Jelen eljárásban ennél sokkal kevesebből döntött az OBH elnöke, nevezetesen nem a kényszerintézkedés elrendeléséről, vagy szakértői kérdésről, csupán igazgatási kérdésről, az ügy áthelyezéséről, melynek semmi köze az ügy érdemi elbírálásához, a bűnösség megállapítása esetén a büntetés kiszabásához, vagy annak kizárása esetén a felmentéshez. Ha az Alkotmánybíróság következetes, és az általa hozott határozataiban kimondott többségi álláspontot magára nézve is kötelező erejűnek ismeri el, akkor nem fogadja be a panaszokat, figyelemmel az Abtv. 26. § (1) bekezdésére, a 27. és a 29. §-okra.
- [146] Az elfogadott határozat rendelkező részének 5. pontjához kapcsolódó indokolás leszögezi, Abtv. 27. §-a az ügy érdemében hozott döntés, vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés ellen teszi lehetővé az alkotmányjogi panasz benyújtását. Az Alkotmánybíróság az OBH elnökének a bíróságot kijelölő döntése jogi minősítését illetően osztja a Kúriának a – jogorvoslati eljárásokban kifejtett – következetes álláspontját, miszerint az OBH elnökének a Bszi. 62. §-a és 63. §-a alapján meghozott határozata igazgatási jellegű határozat, amely az alapügy részeként, de önálló eljárási rendben zajlik és így az eljáró bíróság kijelölésének kérdése nincs befolyással az alapügy mikénti eldöntésére. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint ezért az OBH elnökének az eljáró bíróságot kijelölő határozata nem felel meg az Abtv. 27. §-ában előírt feltételnek. Ezen helyes indokolás alapján a panaszok teljes mértékben visszautasításra kerültek. Álláspontom szerint arra nincs hatásköre az Alkotmánybíróságnak, hogy az Abtv. 27. §-a alapján nem befogadhatónak minősített panaszokat mintegy utólagos normakontrollnak tekintse és elvégezze az érdemi vizsgálatot a Be. 20/A. §-a és a Bszi. 62–63. §-ai vonatkozásában, és megállapítsa, hogy azok alaptörvényellenesek voltak, valamint nemzetközi szerződésbe ütköztek. Utólagos normakontrollt az Abtv. 24. § (2) bekezdése alapján az alapvető jogok biztosa, valamint az Alaptörvény 24. cikk (5) bekezdés b) pontjában meghatározott indítványozásra jogosultak nyújthatnak be. Jelen eljárás panaszosai nem tartoztak az indítványozásra jogosultak körébe. Az, hogy az Alkotmánybíróság a rendelkező rész 5. pontjában kifejtettek ellenére vizsgálta a jogszabályokat, álláspontom szerint törvénytörő, valamint az Alaptörvénybe is ütközik.
- [147] 2. A többségi állásponttal ellentétben szerintem az Alkotmánybíróság a következők miatt sem volt jogosult az alkotmányjogi panaszok érdemi vizsgálatára.
- [148] Az Alkotmánybíróság főszabályként a hatályos jogszabályok alaptörvény-ellenességét vizsgálja. Az Abtv. 41. § (3) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság hatályon kívül helyezett jogszabály alaptörvény-ellenességét akkor állapíthatja meg, ha a jogszabályt konkrét esetben még alkalmazni kellene, vagyis a hatályon kívül helyezett, illetőleg módosított jogszabályi rendelkezés alkotmányosságának vizsgálatára az Alkotmánybíróság hatásköre csak akkor terjed ki, ha annak további alkalmazhatósága is eldöntendő kérdés.
- [149] A Be. és Bszi. támadott rendelkezéseit a kijelölés tárgyában lefolytatott „igazgatási eljárásban” alkalmazták, amely az OBH elnökének határozatának meghozatalával befejeződött. A panaszosok ügyében az ellenük felhozott vádak megalapozottságát illetően jelenleg is folyik a büntetőeljárás, amely az ügyeket érdemben fogja eldönteni. A büntető ügyet tárgyaló bíróságoknak abban kell döntenie a bizonyítási eljárás lefolytatása után, hogy a vád tárgyává tett cselekményekben a terhelték bűnösök, vagy ártatlanok.
- [150] A büntetőeljárás során a Be. és a Bszi. támadott rendelkezései, melyeket igazgatási jellegű határozatok meghozatala során alkalmaztak, a továbbiakban nem kerülnek, és nem kerülhetnek alkalmazásra. Amennyiben az ügyet érdemben elbíráló elsőfokú bíróság által hozott határozat bármelyik félnek nem megfelelő, úgy fellebbezést nyújthat be, melyet a másodfokú bíróság fog felülvizsgálni.
- [151] Fontos még kiemelni, hogy az Országgyűlés alkotmányozó hatalomként eljárva Magyarország Alaptörvényének negyedik módosításával beemelte az Alaptörvénybe a bíróságok közötti ügyáthelyezés intézményét. Az Alaptörvény 27. cikk (4) bekezdése értelmében az ésszerű határidőn belüli bírói döntéshez való alapjog érvényesülése és a bíróságok kiegyensúlyozott ügyterhelése érdekében sarkalatos törvényben meghatározottak szerint az Országos Bírósági Hivatal elnöke sarkalatos törvényben meghatározott ügyek tárgyalására az általános illetékességű bíróságtól eltérő, azonos hatáskörű bíróságot jelölhetett ki. Az Alkotmánybíróság hatásköre az Alaptörvényre nem terjed ki, így nem volt felhatalmazása arra, hogy Be. 20/A. §, valamint a Bszi. 62–63. §-ainak Alaptörvénybe ütközését vizsgálja.

- [152] 3. Az Alkotmánybíróság feladata az Alaptörvény védelme, és nem a bírálata. Az Alkotmánybíróság határozata ellen nincs helye fellebbezésnek. Erre is tekintettel az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvényben foglaltakat, valamint a jogszabályokat szigorúan be kell tartania. Szükségesnek tartom azt is kiemelni, hogy az ügyet érdemben felülbíróló másodfokú bíróságnak nincs hatásköre arra, hogy a 22/2012. (II. 16) OBHE határozatot is felülvizsgálja, tekintettel arra, hogy a Be. 371. §, 372. §, 373. § és 375. §-ai pontosan szabályozzák, hogy a másodfokú bíróságoknak hogyan kell eljárni a felülvizsgálat során, és milyen esetben kell helybenhagyni, megváltoztatni, vagy hatályon kívül helyezni az elsőfokú bíróságok ítéletét.
- [153] A tárgyalás megkezdésével a bíróság hatásköre és illetékessége rögzül, vagyis áttételnek kizárólag akkor van helye, ha az ügy elbírálása a bíróság hatáskörét meghaladja, katonai büntetőeljárás alá tartozik, vagy az ügy elbírálása más bíróság kizárólagos illetékessége alá tartozik [Be. 308. § (1) bekezdés]. A panaszosok ügyében azonos hatáskörrel rendelkező bíróság járt el.
- [154] Az illetékességet pedig az akkor hatályos törvény alapján jelölte ki a 22/2012. (II. 16.) OBHE határozat, mely határozat jelenleg is hatályos, tekintettel arra, hogy jelen határozat 5. pontja a 22/2012. (II. 16.) OBHE határozat alaptörvényellenességének és nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasította.
- [155] A Be. 375. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha a 373. § (1) bekezdésének II. pontjában fel nem sorolt, és a másodfokú eljárásban nem orvosolható olyan eljárási szabálysértés történt, amely lényeges hatással volt az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására. Ilyennek kell tekinteni különösen, ha a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat megsértették, az eljárásban részt vevő személyek a törvényes jogukat nem gyakorolhatták, vagy ezek gyakorlását korlátozták. A panaszosok ügyében ilyen körülmények nem merültek fel, mert az OBHE határozat igazgatási, szervezési jellegű, és nem az ügyet érdemben eldöntő határozat volt.

II.

- [156] A fentiekben a befogadással kapcsolatban kifejtettekén túl, nézetem szerint a határozat az ügy érdemében sem jutott helyes következtetésre.
- [157] 1. A Be. 20/A. §-ának vonatkozó szabálya (az ügyek ésszerű határidőben történő elbírálása és a bíróságok munkaterhének csökkentése céljából) az ügy áthelyezésének a lehetőségét nevesíti.
- [158] Ez a normaszöveg önmagában nem lehet alaptörvény-ellenes, hiszen csak megjelöli az áthelyezésről döntésre jogosultat, illetve az áthelyezés okát, célját. Márpedig a határozat többségi indokolása is arra az álláspontra helyezkedett, hogy bizonyos szűk körben lehet alkotmányos alapja az áthelyezésnek: „[...] egy, az általános illetékességi szabályok szerint eljáró bíróság helyett egy adott ügy, vagy ügycsoport ügyeinek egy másik bíróság illetékességébe történő áthelyezése csak abban az esetben egyeztethető össze az Egyezményvel, ha annak anyagi jogi és eljárásjogi szabályait, illetve előfeltételeit átlátható, előre rögzített, világos, objektív paraméterek felhasználásával rögzíti a törvényhozó, amely nem (vagy csak minimálisan) hagy teret a diszkrecionális jogkörnek” (lásd határozat Indokolása [41] bekezdés).
- [159] Annak megítélése, hogy a Be.-ben nevesített áthelyezés megfelel-e e mércének, csak a normát tartalommal megtöltő Bszi. vizsgálata alapján lehetséges, hiszen az áthelyezések pontos okát, feltételeit és eljárási rendjét e szabályok határozzák meg. Ezt implicite a határozat indokolása is elismeri, hiszen úgy fogalmaz, hogy „az OBH elnökének a Bszi. 62. §-a alapján meghozott határozata”. (lásd Indokolás [64] bekezdés)
- [160] 2. Álláspontom szerint nem ütköznek az Alaptörvénybe a Bszi. 62–63. §-aiban foglalt szabályai sem. A Bszi. támadott rendelkezései ugyanis – a Be. 20/A. §-a által – a büntetőügy áthelyezésének a lehetőségét nevesítik a fentiekben említett célból. A támadott jogszabályok a az általános és speciális illetékességi szabályok közé egy új illetékességi szabályt illesztnek. Az alaptörvény-ellenesnek kimondott szabály – csakúgy, mint bármely más hatáskört, vagy illetékességet meghatározó norma – a bírósági hierarchiában azonos szinten elhelyezkedő, teljesen azonos módon felépülő és jogosítványokkal rendelkező, azonos eljárási szabályok szerint eljáró bíróságok közül jelöli ki azt, amelyik az adott ügyben eljár. Teszi pedig mindezt azért, mert az egyébként illetékes bíróság rendkívüli munkaterhe miatt az eljárást ésszerű időn belül nem tudja befejezni. A büntetőperек – napjainkban tapasztalható többéves – elhúzódásának a megakadályozása nem csupán közérdek, de a terheltnek is érdekében áll. A vádlottak számára az a kedvezőbb, ha nem állnak hosszú éveig büntetőeljárás hatálya alatt. A szóban forgó ügyek ésszerű időn belül történő befejezésének biztosítása érdekében szükséges volt a Be. és a Bszi. jelen ügy tárgyát képező

- rendelkezéseivel a büntetőeljárások illetékességi szabályrendszerét úgy módosítani, hogy az igen jelentős területű ügyek esetén lehetőség nyíljon a büntetőeljárás kevésbé leterhelt bíróságok előtt történő megindítására.
- [161] 2.1. Álláspontom szerint – a többségi véleménnyel ellentétben – nem ütközik a Bszi. 62–63. §-a az Egyezmény 6. Cikk 1. bekezdésébe sem. Az Egyezmény 6. Cikk 1. bekezdése rögzíti, hogy „[m]indenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. [...]” A Bszi. támadott rendelkezései éppen az eljárások ésszerű határidőben történő befejezése nemzetközi követelménynek való megfelelést hivatottak szolgálni. Mind az Egyezmény, mind az Alaptörvény előírja, hogy az ügyeket ésszerű időn belül kell befejezni. Amennyiben nem történik meg az ügyek áthelyezése, úgy ez az alapvető jog sérül. Az ügyáthelyezéssel érintett ügyek ugyanis nagy területű iratanyaggal rendelkező, sok vádlottas, úgynevezett „mega ügyek” voltak, melyre a Be. soron kívüli eljárást ír elő. Már az ügy tárgyalására való felkészülés is jóval időigényesebb, mint az egyszerűbb megítélésű ügyekben. A legtöbb marasztalás Magyarország ellen éppen az ügyek elhúzódása miatt volt a Bíróságon. Magyarország ellen eddig körülbelül 100 ítélet született az Egyezmény 6. Cikkében foglalt „ésszerű időn belüli tárgyaláshoz” való jog megsértése tárgyában. Ebből több mint 90 esetben megállapította a Bíróság az Egyezmény 6. Cikkének megsértését. Az eljárások elhúzódása miatt Magyarország ez idáig több mint 700 millió forintot meghaladó összegű kártérítést fizetett.
- [162] 2.2. Az Egyezmény 46. Cikk 1. pontja szerint a Bíróságnak egy-egy eseti határozata kizárólag az érintett, az eljárásban félként szereplő tagállamra kötelező. Az Egyezmény azonban program és keretjellegű. Az egyes emberi jogok lényegi tartalmát tehát a Bíróság eseti joga bontja ki és határozza meg kötelező jelleggel. Az állandósult, több eseti döntés nyomán kikristályosodott, elvi éllel rögzített bírói gyakorlat kötelezi az egyes tagállamokat, nem pedig egy adott ügyben, más részes állam vonatkozásában hozott, az eset összes körülménye által ihletett – és ezért speciálisnak tekinthető – konkrét döntés. A Bíróságnak nincs olyan elvi és ezért valamennyi részes államra kötelező gyakorlata, amelyet a határozat rendelkező részének fenti pontjai által érintett Be. és Bszi. rendelkezések bármelyike is sértene.
- [163] 2.3. A határozat által idézett strasbourgi ügyek, illetőleg a támadott jogszabály és annak alkotmányossági vizsgálata közötti bármilyen összefüggés teljes hiányára jó példa a Coëme kontra Belgium ügy, amelynek lényege a következőképpen foglalható össze:
- [164] A belga alkotmány előírja, hogy a kormány tagja elleni büntetőeljárást a belga Semmítőszéknek kell lefolytatnia. Előírja továbbá azt is, hogy a Semmítőszék előtti eljárás egyes szabályait külön törvénynek kell megállapítania. A belga törvényhozás azonban elmulasztotta megalkotni a kormány tagjai elleni büntetőeljárásra vonatkozó szabályok megalkotását, és így került sor vádemelésre a bűncselekmény elkövetése idején miniszteri tisztséget betöltő Coëme úrral, valamint ilyen tisztséget soha be nem töltött társaival szemben. A belga büntetőügy terhelteinek éppen azáltal sérült a tisztességes eljáráshoz való joga, hogy nem ismerhették előre azokat az eljárási szabályokat, amelyek alapján az ellenük emelt vád felől a Semmítőszék dönteni fog. Coëme úr – miniszteri tisztséget be nem töltött – terheltsáinak a tisztességes eljáráshoz való joga sérelmét okozta továbbá, hogy a büntetőeljárás során az ügyész minden terhelttel szemben egységesen a Semmítőszék előtt emelt vádat, amely azonban kizárólag a miniszteri tisztséget betöltött személyek büntetőügyének elbírálására rendelkezett hatáskörrel.
- [165] Meglátásom szerint az idézett ügy – figyelemmel arra, hogy azt a belga belső eljárásjogi szabályok hiánya és emiatti előzetes megismerhetetlensége, illetőleg a hatáskörre vonatkozó szabályok konkrét megsértése generálta – semmilyen összefüggésbe nem hozható az ebben a határozatban tárgyalt jogi problémával.
- [166] Kiemelendő, hogy az Egyezmény 6. Cikk 1. bekezdése kifejezetten a büntetőeljárás során a vád megalapozottságára vonatkozóan mondja ki a törvény által létrehozott független és pártatlan bírósághoz, a tisztességes, nyilvános eljáráshoz való jogát a terhelteknek, valamint az ésszerű időn belül befejezését az ügynek. Jelen ügyben a panaszosok nem a büntetőeljárás során az ellenük felhozott vádak érdemben tárgyaló bíróság eljárása miatt fordultak alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz, hanem az OBH elnökének igazgatási jellegű határozata miatt.
- [167] 3. Sajnálatos módon a határozat nem tartalmazza azokat az objektív szempontokat (garanciális feltételeket), amelyeket az ügyek áthelyezése során az OBH elnöke figyelembe vett. Ha az Alkotmánybírósághoz írásban benyújtott dokumentumokat, valamint az OBH elnöke által az Alkotmánybíróság általi meghallgatásán elmondottakat a határozat figyelembe vette volna, más következtetésekre kellett volna jutnia. Ezért téves a határozatban kimondott azon állítás, hogy az OBH elnöke szabad belátásán múlt az ügyek áthelyezése, illetve hogy az áthelyezések gyakorlata a pártatlanság látszatával kapcsolatban jogos kételyeket ébresztene.

- [168] Az ügyek áthelyezésére – a határozat indoklásában kifejtettekkel szemben – előre meghatározott feltételek és szempontok alapján, objektív alapon került sor, mivel a döntés meghozatalánál figyelembe vették az ekkor már elfogadott, de csak néhány nappal később közzétett, az ügyáthelyezések feltételeiről és eljárási rendjéről rendelkező 3/2012. (II. 20.) OBHE ajánlást. Ennek megfelelően az áthelyezésekre azért került sor, mert a panaszosok ügyében illetékes bíróság – a Fővárosi Törvényszék – elnöke kérelemmel fordult az OBH elnökéhez, hogy az illetékes bíróság helyett más, azonos hatáskörű bíróságot jelöljön ki az ügyek elbírálására, mert a Fővárosi Törvényszék bírái a rendkívüli munkateher miatt az ügyek ésszerű időn belül való elbírálására képtelenek. Kérelmét alátámasztotta a Fővárosi Törvényszéken készült, a Büntető Kollégium bíraira vonatkozó statisztikai adatokkal. Ebből egyértelműen megállapítható volt, hogy az egy bíróra jutó folyamatban lévő ügyek száma messze meghaladta az országos átlagot. Az OBH elnöke az országos statisztikai adatok alapján megkereste a legkevésbé leterhelt bíróságok vezetőit, akik közül többen úgy nyilatkoztak, hogy az adott bíróságon biztosítható az ügyek ésszerű határidőn belüli befejezése. Ezek után hozta meg a határozatot az OBH elnöke a panaszosok ügyében más bíróság kijelölésére. Míg az ésszerű időben lezajló eljáráshoz fűződő jog közvetlenül jelenti az ügyfél érdekét, addig a kiegyensúlyozott ügyteher biztosítása közvetve szolgálja ugyanezt. A bíróságok közötti ügyteher különbség nem elsősorban azért jelent problémát, mert az egyik bírónak több ügye van, mint a másoknak, hanem azért, mert ezáltal a leterheltebb bíróságokon az ügyfelek később juthatnak hozzá a bírói döntéshez, ami sérti a bírósághoz való hozzáférés egyenlőségét.
- [169] Fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy az OBH elnöke által kijelölt bíróságokat is törvényesen hozták létre, ezek a bíróságok hosszú évtizede működnek. Nem bírókat jelöltek ki az ügyek elbírálására, hanem az azonos hatáskörrel rendelkező bíróságokat. Ezek az ügyek új ügyek voltak, még egyetlen bíróra sem voltak kiszignálva. Az OBH elnöke által kijelölt bíróságok vezetője szignálta ki az ügyeket az általános ügyelosztási rend alapján az ugyanolyan hatáskörrel, képzettséggel, és gyakorlattal rendelkező bírókra, mint amilyen bírók a Fővárosi Törvényszéken bíraskodnak. Azt még közvetve sem mondhatja ki az Alkotmánybíróság, hogy azok a bírók, akikre az ügyeket kiszignálta a bírósági vezető nem függetlenek, nem pártatlanok. Magyarországon minden bíró személyében független és nem utasítható, döntését a jogszabályok és a legjobb szakmai meggyőződése alapján hozza meg. Amennyiben az ügyet érdemben elbíráló bíró elfogultságát feltételezi bármelyik terhelt, úgy elfogultsági kifogást (kizárási indítványt) terjeszthet elő az eljárás során. Ilyen kifogást eddig egy terhelt sem adott be az eljáró bíróságon. Jelenleg az ügyek befejezés előtt állnak és eddig nem merült fel kifogás a tárgyalás menete, az eljáró bíró pártatlansága, tárgyalásvezetése ellen.
- [170] Megítélésem szerint a jelen határozat azon megállapításán keresztül, miszerint a szóban forgó illetékességi szabály a „pártatlanság látszatával” kapcsolatosan jogos kételyeket ébreszt, egy nem kívánatos értelmezéshez, illetve értékeléshez vezethet az áthelyezéssel érintett ügyek vonatkozásában: táptalajul szolgálhat olyan téves feltételezéseknek, mely szerint esély van arra, hogy a büntetőjogi főkérdések tekintetében más-más döntés szülessen attól függően, hogy a büntetőügyet az ország melyik részén, melyik bíró tárgyalja és ez alapján a döntés kimenetele „megjósolható”.
- [171] Összefoglalva megállapítható, hogy a sérelmezett jogszabályok által lehetővé tett ügyáthelyezések – figyelemmel azok objektív, előre lefektetett szabályaira, valamint az esetleges elfogultság vonatkozásában fennálló jogorvoslati lehetőségekre (kizárási indítvány) – nem ébresztenek semmilyen kételyt a pártatlanság látszatát illetően, ennek megfelelően nem sértik az Alaptörvényben, valamint az Egyezményben biztosított tisztességes eljárás követelményének részét képező törvényes bíróhoz való jogot.
- [172] 4. Az indítványozók hivatkoztak a fegyveregyenlőség elvének a megsértésére is, ezért fontosnak tartom kifejteni a véleményemet ezzel kapcsolatban is. Az OBH elnökének azon joga, hogy a büntetőper helyét meghatározza, a fegyverek egyenlőségének elvét nem sérti, ez a jog önmagában a büntetőper érdemét egyáltalán nem befolyásolja. A fegyverek egyenlőségének elvét csak olyan eljárásjogi szabály sérti, amely az eljárásban részt vevő egyik fél számára több jogot biztosít olyan sarkalatos eljárásjogi kérdések tekintetében, amelyek érdemben befolyásolják a bizonyítást, az eljárás végkimenetelét.
- [173] A hatáskörre, illetőleg az illetékességre vonatkozó szabályok azonban a perbeli szereplők jogai és érdekei szempontjából közömbös, bárminemű – a büntetőjogi fő kérdések szempontjából – érdemi hatás kifejtésére alkalmatlan rendelkezések. Ebből fakadóan a fegyveregyenlőség elve a jelen alkotmányossági vizsgálat során szempontként fel sem merülhet.

- [174] A fentiekben kifejtettekre tekintettel tehát a Be. 20/A. §-a és a Bszi. 62–63. §-ai nem sértik a fegyverek egyenlőségének elvét, az Alaptörvénnyel összhangban állnak.
- [175] 5. Az Alkotmánybíróság korábbi határozataiban [pl.: 5/1992. (I. 30.) AB határozat, 22/1995. (III. 31.) AB határozat] már több alkalommal is rögzítette, hogy a jogorvoslati jog alkotmányos követelménye csak az érdemi, ügydöntő (az elítélt helyzetét, jogait lényegesen befolyásoló) határozatokra vonatkozatható. A tárgyalat határozatok viszont igazgatási jellegű döntések voltak, az ügy érdemi elbírálását nem befolyásolták. Az áthelyezéssel érintettek jogorvoslati joga az ügyben kijelölt bíróság, vagy a bíróságon belül kijelölt bíró vonatkozásában kizárási indítvány előterjesztésének a lehetőségével biztosítva volt.
- [176] 6. A határozat Indokolásának [62] bekezdése röviden szól a határozatban alkalmazott jogkövetkezmenyről. E pontban a határozat többségi indokolása szerint a megsemmisített jogszabályok vonatkozásában azért nem került sor alkalmazási tilalom megállapítására, mert a Bszi. és Be. támadott rendelkezései alaptörvény-ellenességének kimondása „a törvény erejénél fogva maga után vonja azok alkalmazása kizárását az alkotmánybírósági eljárás alapjául szolgáló ügyekben [...]” (lásd Indokolás [62]).
- [177] Ezzel kapcsolatban röviden utalok a különvéleményem [147]–[151] bekezdéseiben kifejtettekre, ami szerint az említett jogszabályokat már nem kell/lehet alkalmazni a még folyamatban lévő büntetőeljárás során.
- [178] Fontosnak tartom ismételten megjegyezni azt is, hogy az Alkotmánybíróság a 22/2012. (II. 16.) OBHE határozatot nem semmisítette meg, így az a büntetőeljárás során továbbra is irányadó az eljáró bíróság részére. Mindezek alapján szükségesnek tartom ismét hangsúlyozni, hogy a panaszosokat érintő, az illetékességet kijelölő OBHE határozat igazgatási jellegű döntés, amely a büntetőeljárás mikénti lefolyását érdemben nem érinti.

Budapest, 2013. december 2.

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

- [179] A különvéleményhez csatlakozom.

Dr. Lenkócs Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybíróság 37/2013. (XII. 5.) AB határozata a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény egyes rendelkezései alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló bírói indítvány elutasításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése folyamatban lévő ügyben alkalmazandó jogszabály alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló bírói kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

1. Az Alkotmánybíróság a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 131/A. § (6) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére, valamint alkalmazási tilalom kimondására irányuló bírói kezdeményezést elutasítja.
2. Az Alkotmánybíróság a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 131/A. § (1) bekezdés c) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság e határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

I.

- [1] A Fővárosi Törvényszék Cégbíróságának bírója (a továbbiakban: indítványozó) az előtte folyamatban lévő Cgt.01-12-018001. számú ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. §-a alapján az eljárást Cgt.01-12-018001/2. számú végzésével felfüggesztette, és kezdeményezte a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 131/A. § alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, továbbá kérte annak megállapítását, hogy ezen rendelkezések általánosan (valamint a felfüggesztett egyedi ügyben) nem alkalmazhatók.
- [2] Az indítványból és a Fővárosi Törvényszék Cégbíróságának ahhoz csatolt Cgt.01-11-021970/5. számú – az eljárás közvetlen előzményeül szolgáló – végzéséből az alábbi tényállás állapítható meg.
- [3] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-budapesti Adóigazgatósága törvényességi felügyeleti eljárás megindítását kérte a Fővárosi Törvényszék Cégbíróságától egy gazdasági társasággal szemben, mert az a bejegyzett székhelyén nem volt megtalálható. A törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatása után a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága 2012. február 9-én meghozott – és 2012. április 19. napján jogerőre emelkedett – Cgt.01-11-021970/5. számú végzésében a gazdasági társaságot – a törvényességi felügyeleti eljárás megindításakor hatályban volt – Ctv. 81. § (6) bekezdése alapján eltiltotta a további működéstől, egyben megszüntnek nyilvánította és a Ctv. 116. § (1) bekezdése alapján elrendelte a kényszer-végelszámolását. A végzés rendelkezett a kényszer-végelszámoló kirendeléséről, továbbá felhívta a kirendelt végelszámolót arra, hogy a kényszer-végelszámolást a Ctv. VIII. fejezetében előírtak szerint folytassa le. Rendelkezett a végzés továbbá arról is, hogy a végelszámoló díját a végelszámoló kérelmére a legfőbb szerv állapítja meg, amennyiben a legfőbb szerv határozatát nem hozza meg, úgy a végelszámoló díjáról a Cégbíróság dönt. A kényszer-törlési eljárás 2012. március elsejétől, mint új jogintézmény lépett hatályba, mely a kényszer-végelszámolási eljárást hivatott felváltani. A jogszabályi változások következtében a kirendelt végelszámoló kérte a Cégbíróságot, hogy a Ctv. 131/A. §-a alapján rendelje el a gazdasági társaság kényszer-törlési eljárását, és kötelezze a gazdasági társaság volt vezető tisztségviselőjét 100 000 forint végelszámolói díj megfizetésére, mivel a társaság vagyona sem a hitelezői igények kielégítésére, sem a költségek fedezésére nem elegendő. A kényszer-törlési eljárás megindítása során, 2012. december 11-én fordult az indítványozó bírót az Alkotmánybírósághoz.
- [4] Az indítványozó szerint a jelen ügghöz hasonló eljárások – mely kapcsán indítványában kiemelte, hogy több ezer üggről van szó – megindulásakor hatályban volt jogszabály alapján elrendelt kényszer-végelszámolások megszüntetése, és helyettük a kényszer-törlési eljárások megindítása során számos aggály merült fel a Ctv. 131/A. §-át illetően.
- [5] Az indítványozó bírót kifejtette, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésben deklarált jogállamhoz hozzátartozik a jogbiztonság, a jogbiztonság pedig tiltja a visszamenőleges jogalkotást, vagyis azt, hogy a jogszabály a hatálybalépését megelőző időre állapítson meg hátrányos jogkövetkezményt vagy kötelezettséget tegyen terhesebbé, illetve jogot vonjon el, vagy korlátozzon. Az indítványozó szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe ütközik és ezért alaptörvény-ellenes a Ctv. 131/A. §-a a következők miatt.
- [6] A kényszer-végelszámolási eljárás megindulásakor hatályban volt Ctv. 118. § (3) bekezdése a végelszámoló részére minimum 100 000 forint végelszámolói díjat állapított meg, mely díjhoz biztosan hozzájutottak, mivel az a központi költségvetésből került számukra kiutalásra. Ehhez képest az új, hatályban lévő szabály, a Ctv. 131/A. § (6) bekezdése alapján a végelszámoló megállapított díjának, valamint az eljárásban meg nem térült és igazolt készkiadásainak megfizetésére a cégbíróság a vezető tisztségviselőt, illetve a – legalább többségi befolyással rendelkező – tagot kötelezi. Amennyiben a vezető tisztségviselő, illetve a – legalább többségi befolyással rendelkező – tag elhalálozott, jogutód nélkül megszűnt, vagy lakóhelye, székhelye és tartózkodási helye ismeretlen, úgy a végelszámoló meg nem térült és igazolt készkiadásait legfeljebb 20 000 forint összeghatárig a cégbíróság a központi költségvetésből fizeti meg. Az indítvány érvelése szerint a jogszabályváltozásoknak köszönhetően a 2012. március elsején folyamatban lévő kényszer-végelszámolásokban és a 2006. július elsején folyamatban lévő, de be nem fejezett végelszámolásokban a kirendelt végelszámoló szervezetek joga korlátozásra került, mert az új szabály alapján csak arányos díjra jogosultak, melynek behajtása nehézségekbe ütközik, továbbá sok esetben eredménytelen, mert a díj megfizetésére kötelezett vezető tisztségviselő, vagy a tag gyakran fizetéképtelenek, illetve fellelhetetlenek. A központi költségvetésből a végelszámoló díja már nem téríthető meg, csak meghatározott körben és 20 000 forint összeghatárig van erre lehetőség a készkiadások esetén. Az indítványozó álláspontja szerint a Ctv. 131/A. § (6) bekezdése nem csak a végelszámoló jogait korlátozza visszamenőleges hatállyal, hanem a vezető tisztségviselőre, illetve a – legalább többségi befolyással rendelkező – tagra is visszamenőleges hatállyal kötelezettséget állapít meg, hiszen őket kell kötelezni a végelszámoló díjának megfizetésére.

- [7] Az indítványozó előadta továbbá, hogy az eljárás megindulásakor hatályban volt jogszabály alapján elrendelt kényszer-végelszámolás megszüntetésének és helyette a kényszerszünetelési eljárás megindításának legsúlyosabb, és visszamenőleges következménye, hogy a kényszerszünetelési eljárásban a Ctv. 118. § (7) bekezdése alapján a vezető tisztségviselőket, egyedüli vagy többségi befolyással rendelkező tagokat a bíróság eltiltja. Ennek következtében a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 5. § (10) és 23. § (3) bekezdései szerint a társaság törlését követő öt évig nem lehetnek más gazdasági társaság kizárólagos vagy többségi befolyást biztosító részesedéssel rendelkező tagjai, valamint közkereseti társaság és betéti társaság beltágjai, illetve gazdasági társaság vezető tisztségviselői. Az indítványozó ebben a körben utalt arra is, hogy ellentmondás van a Gt. és Ctv. ezen hivatkozott rendelkezései között.
- [8] Az indítványozó egyelőre folyamatban lévő másik – Cgt.01-12-019952. számú – ügyben, valamint a Fővárosi Törvényszék Cégbíróságának két másik bírója is indítványozta az előttük folyamatban lévő – Cgt.01-13-007695. és Cgt.01-11-026228. számú – ügyekben az Alkotmánybíróság eljárását. A tartalmilag (és szinte teljes egészében szövegszerűen is) egymással megegyező bírói kezdeményezéseket – azok tárgyi összefüggése folytán – az Alkotmánybíróság az Abtv. 58. § (2) bekezdése, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 34. § (1) bekezdése alapján egyesítette, és egy eljárásban bírálta el.
- [9] Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt megállapította, hogy az indítványok a Ctv. 131/A. § egészének megsemmisítésére irányulnak, azonban indokolást kizárólag a Ctv. 131/A. § (6) bekezdésével összefüggésben tartalmaznak, ezért az Alkotmánybíróság ennek megfelelően az indítványokat azok tartalma alapján vizsgálta és bírálta el.

II.

- [10] 1. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezése:
„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”
- [11] 2. Az Ctv. indítvánnyal érintett rendelkezései:
„118. § (7) Amennyiben a (2)–(3) bekezdésben említett szervezetek értesítése vagy a 117. § szerint tett bejelentés alapján a cégbíróság megállapítja, hogy a cég vagyona előreláthatóan nem fedezi a várható felszámolási költségeket, vagy a cég vagyona nem fellelhető, a cégbíróság – a 62. § (4) bekezdés figyelembevételével – a céget törli a cégjegyzékből, a Gt. 5. § (10) bekezdése és a 23. § (3) bekezdése alapján az egyedüli vagy legalább többségi befolyással rendelkező tagot, valamint a vezető tisztségviselőt eltiltja, egyidejűleg határidő tűzésével felhívja a vezető tisztségviselőt, hogy gondoskodjon az iratok elhelyezéséről, az adózás rendjéről szóló törvény szerinti kötelezettségek teljesítéséről, és ezek megtörténtét a cégbíróságnál igazolja.”
„131/A. § (1) A Módtv. 136. §-ának hatálybalépésekor folyamatban lévő kényszer-végelszámolásokban és a 2006. július 1-jén folyamatban lévő, be nem fejezett végelszámolásokban, – amennyiben a cégbíróság még nem kezdeményezett felszámolási eljárást – a végelszámoló 2013. január 1-jéig
a) kényszer-végelszámolás (végelszámolás) befejezésével egyidejűleg a cég törlésére irányuló változásbejegyzési kérelmet nyújt be, vagy
b) felszámolási eljárást kezdeményez, amennyiben a kényszer-végelszámolás (végelszámolás) befejezésére nincs mód, és a cég vagyona a hitelezők követelésének fedezésére nem elegendő, de megállapítható, hogy fedezni fogja a 118. § (6) bekezdésben meghatározott felszámolási költségeket, vagy
c) kényszerszünetelési eljárás megindítását kezdeményezi, ha sem az a), sem a b) pontban foglalt feltételek nem állnak fenn.”
[...]
(6) Az (1) bekezdés c) pontja szerinti esetben cégbíróság a végelszámoló megállapított díjának, valamint az eljárásban meg nem térült és igazolt készkiadásainak megfizetésére a vezető tisztségviselőt – illetve amennyiben a cégnek legalább többségi befolyással rendelkező tagja van, akkor a legalább többségi befolyással rendelkező tagot a vezető tisztségviselővel egyetemlegesen – kötelezi. Ebben az esetben a cégbíróság – az (5) bekezdés szerinti kivétellel – a végelszámolónak az eljárásban meg nem térült és igazolt készkiadásait (ideértve a számlában áthárított általános forgalmi adót is) indokolt esetben, és legfeljebb 20 000 forint összeghatárig a központi költségvetésből megfizeti, ha a végelszámoló igazolja, hogy a vezető tisztségviselő – továbbá amennyiben a cégnek legalább többségi befolyással rendelkező tagja van, úgy a legalább többségi befolyással rendelkező tag – elhalálozott, jogutód nélkül megszűnt, vagy lakóhelye (székhelye) és tartózkodási helye ismeretlen.”

III.

- [12] Az indítvány nem megalapozott.
- [13] 1. Az Alkotmánybíróság az indítvány érdemi vizsgálata előtt áttekintette a kényszer-végelszámolás hatályban volt szabályait, és az azt felváltó, jelenleg is hatályos kényszerszámolási eljárással kapcsolatos rendelkezéseket, melyek kapcsán az alábbiakat tartja fontosnak kiemelni.
- [14] A kényszer-végelszámolással kapcsolatos rendelkezéseket a Ctv. a kihirdetése óta közel változatlan módon tartalmazta egészen 2012. március elsejéig. A végelszámolás egy különleges gazdasági állapot. A végelszámolás lényege – törvényi definíció hiányában – a következők szerint foglалható össze: a nem fizetésektelen gazdálkodó szervezet legfőbb szerve a cég jogutód nélküli megszűnését elhatározva, meghatározott időintervallumon belül hitelezőit kielégíti annak érdekében, hogy a végelszámolás végén a cégjegyzékből törlésre kerülhessen.
- [15] Az önkéntesen folytatott végelszámoláshoz képest a kényszer-végelszámolás legfőbb eltérése az volt, hogy nem a cég legfőbb szerve, hanem a bíróság határozata döntött a jogutód nélküli megszűnésre kötelezésről és a kényszer-végelszámolás elrendeléséről, továbbá a végelszámolót is a bíróság jelölte ki.
- [16] További fontos eltérés volt az is, hogy sem a cég legfőbb szerve, sem a cégbíróság nem dönthetett a kényszer-végelszámolás megszüntetéséről. A kényszer-végelszámolásokra a speciális szabályokon túlmenően mögöttes joganyagként a végelszámolásra vonatkozó rendelkezéseket kellett alkalmazni.
- [17] A csőd-eljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény, a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény, továbbá az ezekkel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCVII. törvény (a továbbiakban: Módtv.) 136. §-a rendelkezett arról, hogy a Ctv. végelszámolásról szóló VIII. fejezetében található kényszer-végelszámolásról szóló 7. címének helyére – 2012. március első napjától – a kényszerszámolási eljárásról szóló VIII/A. fejezet lépett. Az új, kényszerszámolási eljárás célja megegyezik az általa felváltott korábbi kényszer-végelszámolással: a törvényi feltételeknek nem megfelelő működésű cégek kivezetése a gazdasági életből, mely a cégjegyzékből való törléssel zárul, azonban ezt más szabályokkal kívánja elérni. A két eljárás közötti – jelen ügy szempontjából – leghangsúlyosabb különbség, hogy immáron nem kerül sor végelszámoló kirendelésére, hanem a végelszámoló korábbi feladatait a cégbíróság hivatalból végzi el, továbbá szankció jellegű jogkövetkezmények és felelősséget megállapító szabályok is részét képezik az új szabályozási környezetnek.
- [18] Az indítványozó által támadott Ctv. 131/A. §-a a kényszer-végelszámolások megszüntetésével – cégjegyzékből való törléssel, felszámolási vagy kényszerszámolási eljárás megindításával – kapcsolatos részletszabályokat tartalmazza.
- [19] 2. Az Alaptörvény nem tartalmaz kifejezetten a gazdasági társaságok létrehozására, megszűnésére, megszüntetésére vonatkozó speciális szabályokat. Ennek következtében az Alaptörvény keretei között a törvényhozó nagy szabadságot élvez a gazdasági társaságokkal kapcsolatos szabályok kialakításában, vagy éppen az ezzel kapcsolatos gazdaságpolitikai célok jogi szabályozásában. Ez a szabályozási szabadság azonban nem terjedhet odáig, hogy az Alaptörvényben deklarált más elveket – jelen esetben az Alaptörvény B) cikkét – a jogalkotó figyelmen kívül hagyhatná.
- [20] Az indítványozó a Ctv. 131/A. § (6) bekezdésének alaptörvény-ellenességét állította, mert véleménye szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe ütközik.
- [21] 2.1. Az Alkotmánybíróság az alábbiak szerint nem osztja az indítványban foglalt azon érvet, hogy az új szabályozás alkalmazása a végelszámoló szervezetek jogát korlátozná azzal, hogy az eljárás megindulásakor hatályban volt Ctv. 118. § (3) bekezdése alapján a minimum 100 000 forint végelszámolói díjhoz nem fognak tudni hozzájutni.
- [22] A hatályban volt szabályozás szerint amennyiben a kényszer-végelszámolást lefolytatónak a cégbíróság egy végelszámoló szervezetet rendelt ki, úgy a kirendelt végelszámoló szervezet csak igen szűk körben, a csőd-eljárásról és felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Csódtv.) 27/A. §-ban részletezett kizárási és összeférhetetlenségi okokra való hivatkozással utasíthatta vissza a megbízatást. A kirendelt végelszámoló szervezet tehát nem csak az indítvány által is hivatkozott „garantált” végelszámolói díj reményében kezdte el az adott kényszer-végelszámolást, hanem a felszámoló névjegyzékében való szerepléséhez kötődő egyik kötelezettségének tett eleget. Továbbá – ahogyan jelen eljárásban is, a korábban részletezett, a Fővárosi Törvényszék Cégbíróságának Cgt.01-11-021970/5. számú végzése is határozott – az eljárás megindításakor hatályban volt Ctv. 118. § (1) bekezdése főszabályként úgy rendelkezett, hogy a végelszámoló díját kérelemre a cég legfőbb szerve állapítja meg. Csak ennek hiányában kerülhetett sor a végelszámolói díj cégbíróság általi megállapítására a Ctv. 118. § (1) bekezdésének második mondata és (3) bekezdése szerint. Ilyen esetben a végelszámoló díja a tevékenységet lezáró beszámoló mérlege szerinti eszközök könyvszerinti értékének 1,5 százaléka, de legalább 100 000 forint

és az azt terhelő általános forgalmi adó összege volt. Hangsúlyozza az Alkotmánybíróság azonban azt, hogy a hatályban volt Ctv. 118. § (3) bekezdésének második mondata lehetővé tette, hogy a bíróság ettől a mértéktől indokolt esetben eltérjen. Az eltérést a törvény nem csak felfelé, hanem lefelé is lehetővé tette a bíróság számára. Ennek kapcsán megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy az ezt megelőző szabályozás, a 2006. június 30-áig hatályban volt Csódtv. 78. § (2) bekezdése csupán a felfelé való eltérést tette lehetővé.

- [23] Kiemelést érdemel a támadott Ctv. 131/A. § (6) bekezdése szerinti végelszámoló megállapított díjának, valamint az eljárásban meg nem térült és igazolt készkiadásainak megfizetése kapcsán, hogy a jelen eljárásban nem egy befejezett kényszer-végelszámolás költségeinek megtérítéséről van szó, hanem éppen ellenkezőleg: egy be nem fejezett kényszer-végelszámolással kapcsolatos költségek megtérítéséről, hiszen ha az eljárás befejezésre került volna, úgy a Ctv. 131/A. § (1) bekezdés a) pontja került volna alkalmazásra. Ezzel szemben a hatályban volt Ctv. 118. § (1) és (3) bekezdéseiben részletezett végelszámolói díj a befejezett kényszer-végelszámolásokra vonatkozott.
- [24] Önmagában nem teremt alaptörvény-ellenes helyzetet az, hogy a be nem fejezett eljárásban a cégbíróság által arányos végelszámolói díj kerül megállapításra. Az Alkotmánybíróság szerint a kényszer-végelszámoló szervezet szempontjából az sem teremt alaptörvény-ellenes helyzetet, hogy a bíróság a Ctv. 131/A. § (6) bekezdése alapján a vezető tisztségviselőt – illetve amennyiben a cégnek legalább többségi befolyással rendelkező tagja van, akkor a legalább többségi befolyással rendelkező tagot a vezető tisztségviselővel egyetemlegesen – kötelezi a költségek viselésére, mert a behajtással kapcsolatos esetlegesen felmerülő, az indítvány által hivatkozott terhek és kockázatok az Alaptörvénnyel nem hozhatók közvetlen összefüggésbe.
- [25] 2.2. Az indítvány szerint a Ctv. 131/A. § (6) bekezdése nem csak a végelszámoló szervezeteket érinti hátrányosan, mert a végelszámolói díj és az eljárásban meg nem térült és igazolt készkiadások megfizetésére kötelezett vezető tisztségviselő és tag számára is az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe ütköző módon, visszamenőlegesen kötelezettséget állapít meg.
- [26] Egy gazdasági társaság alapításával, működtetésével és megszüntetésével is szükségszerűen együtt járnak bizonyos költségek. Ezen szükségszerű költségeknek egy részét az államnak (pl. illeték- és közzétételi költségek), míg más részét a magánszektorban (pl. könyveléssel kapcsolatos kiadások, ügyvédi munkadíj stb.) fizeti meg a gazdasági társaság. A gazdasági élet szereplőire vonatkozó szabályok, mint például a vizsgált Ctv. vagy az említett Csódtv. is, időről-időre átdolgozásra kerülnek annak érdekében, hogy a gazdasági élet és környezet változásait hatékonyan tudják követni, a felmerülő jogalkalmazási problémákat orvosolni tudják. Minden bizonnyal megoldhatatlan feladat elé állítaná a jogalkalmazót az, ha minden cégre a megalapításukkor hatályos szabályokat kellene alkalmazni.
- [27] Az Alkotmánybíróság itt visszautal az Indokolás [21]–[24] bekezdéseiben kifejtettekre: főszabály szerint a kényszer-végelszámolással kapcsolatos költségeket a legfőbb szerv állapította meg, és – 2012. március 1-je után – csak ennek hiányában kerülhetett sor meghatározott feltételekkel az igazolt készkiadások bíróság általi megállapításra, illetve ennek a központi költségvetésből történő megfizetésére. Megjegyzendő az is, hogy a korábbi szabályok sokkal kedvezőbbek voltak, mint az önkéntesen lefolytatott végelszámolási eljárásnál alkalmazandó, a végelszámoló és az eljárás díjával kapcsolatos rendelkezések [Ctv. 98. § (3) bekezdés b) pont].
- [28] A cég megszüntetéséről jogkövető módon intézkedő cégnek nincs lehetősége arra, hogy a végelszámolással kapcsolatos költségek a központi költségvetésből legyenek megfizetve, ezzel szemben a kényszer-végelszámolásoknál a többségében nem feltétlen jogkövető módon eljáró cégek utáni költségeket az állam fizette meg. A vizsgált rendelkezés éppen ezt a visszas helyzetet változtatta meg.
- [29] Az Alkotmánybíróság – szem előtt tartva az Alaptörvény R) cikkének (3) bekezdésében foglaltakat, figyelemmel az Alkotmánybíróság hasonló kérdésekben kidolgozott korábbi érveire is – megállapítja, hogy önmagában az, hogy a jogalanyok másként cselekedtek volna, ha előre láthatták volna, hogy a jogszabály miként módosul, nem nyújt lehetőséget a jogbiztonság követelményére alapozva alaptörvény-ellenesség megállapítására. A visszaható hatályú jogalkotás tilalmának ilyen kiterjesztő értelmezése alkotmányjogilag nem indokolható. Az egyes szabályok módosítása lehetőségének időbeli korlátozását, illetőleg mindezek garanciáit a jogalkotónak kell kimunkálnia, hiszen erre az Alkotmánybíróságnak nincs felhatalmazása.
- [30] A fentiekben kifejtettek tekintetével az Alkotmánybíróság elutasította az indítvány azon részét, mely a Ctv. 131/A. § (6) bekezdésének megsemmisítésére irányult.

IV.

- [31] A bírói kezdeményezés szerint az előtte folyamatban lévő ügyben, az eljárás megindulásakor hatályban volt jogszabály alapján elrendelt kényszer-végelszámolás megszüntetésének és helyette a kényszersztörési eljárás – Ctv. 131/A. § (1) bekezdés c) pontja alapján történő – „megindításának leg súlyosabb, és visszamenőleges következménye, hogy a kényszersztörési eljárásban a Ctv. 118. § (7) bekezdése alapján a vezető tisztségviselőket, egyedüli vagy többségi befolyással rendelkező tagokat a cégbíróság eltiltja”.
- [32] Megállapítható azonban, hogy a Ctv. 118. § (7) bekezdése „többses rendeltetésű”: ha a cégbíróság megállapítja, hogy a cég vagyona előreláthatóan nem fedezi a várható felszámolási költségeket, vagy a cég vagyona nem fellelhető, a cégbíróság a céget törli a cégjegyzékből, a Gt. 5. § (10) bekezdése és a 23. § (3) bekezdése alapján az egyedüli vagy legalább többségi befolyással rendelkező tagot, valamint a vezető tisztségviselőt eltiltja, egyidejűleg határidő tűzésével felhívja a vezető tisztségviselőt, hogy gondoskodjon az iratok elhelyezéséről, az adózás rendjéről szóló törvény szerinti kötelezettségek teljesítéséről, és ezek megtörténtét a cégbíróságnál igazolja. Ezen cselekmények a kényszersztörési eljárás befejező részéhez tartoznak, habár egy mondaton belül kerültek szabályozásra, egymástól jól elkülöníthetőek.
- [33] Az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményező indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az Abtv. nevesíti azokat az indítványi elemeket, melyek nélkül az indítvány elbírálásra alkalmatlannak minősül. Az indítvánnyal szemben támasztott követelmények egyaránt vonatkoznak a bírói kezdeményezésekre, az alkotmányjogi panasz eljárásra és minden más, az Alkotmánybíróság előtt zajló eljárásra is.
- [34] Az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdései szerint „[a]z indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. [...] [A] kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli [...]
- c) [...] az Alkotmánybíróság által vizsgálандó jogszabályi rendelkezést vagy bírói döntést, [...],
 - e) indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, [...] miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével vagy a nemzetközi szerződéssel, továbbá a 34–36. §-ban meghatározott eljárás indítványozása esetén az indítványban foglalt kérelem részletes indoklását, valamint
 - f) a kifejezett kérelmet a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére, illetve az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára.”
- [35] Jelen ügyben az indítványozó a Ctv. 131/A. § egészének alaptörvény-ellenességét állítja, indokolást azonban csak bizonyos részei kapcsán terjesztett elő. Az eltiltásról azonban a Ctv. 131/A. §-a nem rendelkezik, arról – egyebek mellett – a Ctv. 118. § (7) bekezdése, illetve a Gt. rendelkezik. A Ctv. 118. § (7) bekezdése kapcsán – azon túlmenően, hogy ennek alaptörvény-ellenességét nem állította az indítványozó –, alkotmányjogi szempontokat nem tartalmaz az indítvány. Önmagában a kényszer-végelszámolás megszüntetésével és helyette más eljárás megindításával kapcsolatosan aggályokat az indítvány sem állított. Az eltiltás intézménye kapcsán nem derül ki az indítványból, hogy milyen jogkövetkezmény megállapítását kéri az indítványozó annak érdekében, hogy az előtte lévő ügyben az Alaptörvénynek megfelelő döntést hozhasson.
- [36] A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítványt e részében, az Abtv. 64. § d) pontja alapján – figyelemmel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés c), e) és f) pontjaira – visszautasította.
- [37] Az Alkotmánybíróság eljárása során észlelte, hogy a Fővárosi Ítéltábla 14.Cgtf. 44770/2012/2. számú döntésében (BDT2013.2895) az indítvánnyal érintett hasonló ügyben eseti döntést hozott. Az ítéltábla fellebbezés kapcsán meghozott döntése azonban nem érinti jelen határozat III. részében foglaltakat, az eltiltás hatályon kívül helyezésével kapcsolatos érvrendszer pedig a korábbiakban kifejtettek miatt nem képezhetette az alkotmánybírósági vizsgálat tárgyát.
- [38] Hangsúlyozza az Alkotmánybíróság, hogy az általa lefolytatott vizsgálat az Abtv. 52. § (2) bekezdése alapján csak az indítványban megjelölt alkotmányossági kérelemre korlátozódik.

[39] Az Alkotmánybíróság határozatának a Magyar Közlönyben történő közzététele az Abtv. 44. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2013. december 2.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: III/3689/2012.

IX. Határozatok Tára

A köztársasági elnök 494/2013. (XII. 5.) KE határozata bírói felmentésről

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 90. §-a alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – nyugállományba helyezés iránti kérelmére *dr. Lukácsi Mária Magdolnát* 2014. május 15-ei hatállyal bírói tisztségéből felmentem.

Budapest, 2013. november 27.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/06112-1/2013.

A köztársasági elnök 495/2013. (XII. 5.) KE határozata bírói felmentésről

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 90. §-a alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – a vagyonyilatkozat lényeges adatának, tényének, szándékosan valótlan közlésére, illetve elhallgatására tekintettel *dr. Varga Tibor Józsefet* 2013. december 19-ei hatállyal bírói tisztségéből felmentem.

Budapest, 2013. november 27.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/06112-2/2013.

A köztársasági elnök 496/2013. (XII. 5.) KE határozata bírói kinevezésről

Az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés k) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 3. § (2) bekezdése alapján – az Országos Bírószági Hivatal elnökének javaslatára – *Szigeti Istvánt* 2013. december 1. napjától 2016. november 30. napjáig terjedő időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2013. november 27.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-4/06112-3/2013.

**A köztársasági elnök 497/2013. (XII. 5.) KE határozata
kitüntetés adományozásáról**

Az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés f) pontja, illetve a Magyarország címerének és zászlajának használatáról, valamint állami kitüntetéseiről szóló 2011. évi CCII. törvény 18. § (1) bekezdése alapján – a miniszterelnök előterjesztésére –

a magyar–japán gazdasági kapcsolatok fejlesztéséért, valamint a magyar kultúra távol-keleti ismertsége és elismertsége érdekében végzett tevékenységéért
Iwasa Hiromichi, a Mitsui Fudosan Co., Ltd. elnöke részére,

a magyar–japán oktatási és kulturális kapcsolatok fejlesztéséért, valamint a magyar nyelv és kultúra oktatása érdekében végzett tevékenysége elismeréseként
Mizuta Noriko, a Josai Egyetemi Csoport első számú vezetője részére,

a magyar–japán gazdasági és kereskedelmi kapcsolatok fejlesztése érdekében végzett tevékenysége elismeréseként
Yoneda Kenzo, a Japan International Economic Exchange Association elnöke részére a

MAGYAR ÉRDEMREND KÖZÉPKERESZTJE
polgári tagozata;

a magyar–japán gazdasági és kulturális kapcsolatok érdekében végzett tevékenysége elismeréseként
Azuma Takae, az AZ Group vezérigazgatója részére,

a magyar–japán kulturális kapcsolatokért, ezen belül különösen a Kodály-módszer megismertetése érdekében végzett tevékenysége elismeréseként
Gotoda Fukiko, a Harmonia Ltd. elnöke, a Japán–Magyar Baráti Társaság vezetőségi tagja részére,

a magyar–japán kapcsolatok elmélyítése érdekében évtizedek óta végzett munkája elismeréseként
Igaya Akiko, a Kobusha International Ltd. vezérigazgatója részére,

a magyar–japán kapcsolatok érdekében végzett közel három évtizedes lelkiismeretes munkája elismeréseként
Sugimae Keiko, Magyarország tokiói nagykövetségének helyi alkalmazottja részére a

MAGYAR ÉRDEMREND LOVAGKERESZTJE
polgári tagozata

kitüntetést adományozom.

Budapest, 2013. november 13.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2013. november 13.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

KEH ügyszám: VIII-1/05929/2013.

A Kormány 1903/2013. (XII. 5.) Korm. határozata a Womex világzenei vásár 2015-ös budapesti megrendezésének támogatásáról

A Kormány

1. támogatja a HANGVETŐ Zenei Terjesztő Társulás Korlátolt Felelősségű Társaság (1012 Budapest, Kuny Domonkos u. 9. l. em. 3.; cégjegyzékszám: 01-09-719984) és együttműködő partnerei (Művészetek Palotája Kulturális Szolgáltató Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság, Millenáris Tudományos Kulturális Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság, BFTK Budapesti Fesztivál- és Turisztikai Központ Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság) által benyújtott pályázatot a World Music Expo 2015. évi, Budapesten történő megrendezése céljából;
2. felhívja az emberi erőforrások miniszterét és a nemzetgazdasági minisztert, hogy az 1. pont szerinti pályázat sikere esetére gondoskodjanak a központi költségvetésről szóló törvény előkészítése során a 2014. évre 76 200 000 forint, a 2015. évre 393 885 000 forint, azaz együttesen 470 085 000 forint állami támogatás megtervezéséről az Emberi Erőforrások Minisztériuma költségvetési fejezetében;
Felelős: emberi erőforrások minisztere
nemzetgazdasági miniszter
Határidő: a 2014–2015. évi központi költségvetés tervezése során
3. felhívja az emberi erőforrások miniszterét a magyar zenei exportiroda szakmai koncepciójának, valamint az exportiroda és a zenei exporttevékenység hosszú távú finanszírozási kereteinek és rendszerének kidolgozására és az erről szóló előterjesztés elkészítésére.
Felelős: emberi erőforrások minisztere
Határidő: 2014. április 30.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1904/2013. (XII. 5.) Korm. határozata a Téry Ödön Nemzeti Turistaház-fejlesztési Programmal kapcsolatos intézkedésekről

A Kormány

1. egyetért a Téry Ödön Nemzeti Turistaház-fejlesztési Program (a továbbiakban: Program) kidolgozásával,
2. felhívja a kiemelt sportlétesítmény-fejlesztésekkel, sportberuházásokkal összefüggő kormányzati feladatok ellátásáért felelős kormánybiztos, hogy a Magyar Természetjáró Szövetséggel együttműködve dolgozza ki a Program megvalósítására vonatkozó koncepciót,
Felelős: a kiemelt sportlétesítmény-fejlesztésekkel, sportberuházásokkal összefüggő kormányzati feladatok ellátásáért felelős kormánybiztos
Határidő: 2014. január 31.
3. felhívja a kiemelt sportlétesítmény-fejlesztésekkel, sportberuházásokkal összefüggő kormányzati feladatok ellátásáért felelős kormánybiztos, hogy a vidékfejlesztési miniszter, valamint a nemzeti fejlesztési miniszter bevonásával dolgozzon ki javaslatot a 2. pont szerinti koncepció megvalósítását lehetővé tevő szervezeti struktúra kialakítására.
Felelős: a kiemelt sportlétesítmény-fejlesztésekkel, sportberuházásokkal összefüggő kormányzati feladatok ellátásáért felelős kormánybiztos
vidékfejlesztési miniszter
nemzeti fejlesztési miniszter
Határidő: 2014. január 31.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány 1905/2013. (XII. 5.) Korm. határozata
a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény végrehajtása érdekében
szükséges intézkedésekről**

A Kormány

1. felhívja a közigazgatási és igazságügyi minisztert, hogy a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény végrehajtása érdekében szükséges feladatok támogatására a fővárosi és megyei kormányhivatalok 2013-ban 139 fős létszámbővítése érdekében szükséges intézkedéseket tegye meg;
Felelős: közigazgatási és igazságügyi miniszter
Határidő: azonnal
2. az 1. pontban foglaltak végrehajtása, és a létszámbővítéshez szükséges beruházások megvalósítása érdekében az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 21. § (6) bekezdésében biztosított jogkörében eljárva 56,5 millió forint egyszeri átcsoportosítását rendeli el elszámolási, a fel nem használt rész tekintetében visszatérítési kötelezettséggel a Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló 2012. évi CCIV. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 1. melléklet X. Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium fejezet, 8. Fővárosi, megyei kormányhivatalok és járási kormányhivatalok cím javára, a Kvtv. 1. melléklet XI. Miniszterelnökség fejezet, 7. Rendkívüli kormányzati intézkedések cím terhére az 1. melléklet szerint;
Az átcsoportosítás tekintetében
Felelős: nemzetgazdasági miniszter
Határidő: azonnal
Az elszámolás és a visszafizetés tekintetében:
Felelős: közigazgatási és igazságügyi miniszter
Határidő: 2014. június 30.
3. egyetért azzal, hogy a nemzetgazdasági miniszter az 1. pontban foglalt létszámbővítéshez kapcsolódó 2014. évi kiadások finanszírozása érdekében biztosítson 698,9 millió forint költségvetési támogatást a fővárosi és megyei kormányhivatalok részére;
Felelős: nemzetgazdasági miniszter
Határidő: 2014. január 31.
4. felhívja a nemzetgazdasági minisztert, továbbá a Miniszterelnökséget vezető államtitkárt, hogy gondoskodjon a 2. pontban foglalt beszerzésekhez kapcsolódó mentesítési kérelem – legkésőbb a kérelemnek Magyar Államkincstárhoz történő beérkezését követő nyolcadik napig történő – elbírálásáról;
Felelős: nemzetgazdasági miniszter
Miniszterelnökséget vezető államtitkár
Határidő: folyamatos
5. felhívja a közigazgatási és igazságügyi minisztert, hogy a nemzetgazdasági miniszter bevonásával vizsgálja meg a 2014. április 1-jei további létszámbővítés szükségességét és készítsen előterjesztést a vizsgálat eredményéről, továbbá annak költségvetési hatásairól;
Felelős: közigazgatási és igazságügyi miniszter
nemzetgazdasági miniszter
Határidő: 2014. március 15.
6. felhívja a vidékfejlesztési minisztert, hogy hajtsa végre a mező- és erdőgazdasági földek forgalmazásáról szóló törvény végrehajtása érdekében szükséges szakmai informatikai fejlesztéseket, továbbá biztosítsa az engedélyezési és ellenőrzési feladatok ellátásához szükséges adatbázisok térítésmentes használatát;
Felelős: vidékfejlesztési miniszter
Határidő: folyamatos
7. felhívja a vidékfejlesztési minisztert, hogy a közigazgatási és igazságügyi miniszter közreműködésével gondoskodjon a mező- és erdőgazdasági földek forgalmazásáról szóló törvény végrehajtásából eredő feladatokkal megbízott földhivatali dolgozók térítésmentes képzéséről és felkészítéséről;
Felelős: vidékfejlesztési miniszter
közigazgatási és igazságügyi miniszter
Határidő: folyamatos

8. felhívja a közigazgatási és igazságügyi miniszert, hogy a vidékfejlesztési miniszter közreműködésével készítsen jelentést a Kormány részére a földműves nyilvántartás kialakításáról, a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvényből eredő egyéb kormányhivatali feladatok előkészítéséről, különösen a földárverések végrehajtásával és a haszonbérleti szerződések engedélyezésével kapcsolatos feladatok feltételeinek rendelkezésre állásáról.

Felelős: közigazgatási és igazságügyi miniszter
vidékfejlesztési miniszter

Határidő: 2014. február 28.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet az 1905/2013. (XII. 5.) Korm. határozathoz

XI. Miniszterelnökség
X. Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium

ADATLAP A KÖLTSÉGVETÉSI ELŐIRÁNYZATOK MÓDOSÍTÁSÁRA
a Kormány hatáskörében
Költségvetési év: 2013.

Ezer forintban

AHT egyedi azonosító	Fejlesztési szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím csoport szám	Jog-cím szám	Előir. csoport száma	Kiemelt előir. szám	Fejlesztési név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csoport név	Jog-cím név	Előir. csoport név	KIADÁSOK										Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/ határozat száma
														Kiemelt előirányzat neve												
015558	X.	8						Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium					Fővárosi, megyei kormányhivatalok és járási kormányhivatalok													
						1		Működési költségvetés					Személyi juttatások										1 744			
							1						Munkaadókat terhelő járulékok és szociális hozzájárulási adó										278			
							2						Dologi kiadások										13 878			
							2						Felhalmozási költségvetés													
							1						Beruházások										40 600			
297102	XI.	7						Miniszterelnökség					Rendkívüli kormányzati intézkedések													
																							-56 500			

Az előirányzatomódosítás érvényessége: a.) a költségvetési évben egyszeri jellegű

Ezer forintban

AHT egyedi azonosító	Fejlesztési szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím csoport szám	Jog-cím szám	Előir. csoport száma	Kiemelt előir. szám	Fejlesztési név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csoport név	Jog-cím név	Előir. csoport név	BEVÉTELEK										Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/ határozat száma
														Kiemelt előirányzat neve												
Az előirányzatomódosítás érvényessége: a.) a költségvetési évben egyszeri jellegű																										

Ezer forintban

AHT egyedi azonosító	Fejlesztési szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím csoport szám	Jog-cím szám	Előir. csoport száma	Kiemelt előir. szám	Fejlesztési név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csoport név	Jog-cím név	Előir. csoport név	TÁMOGATÁS										Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/ határozat száma
														Kiemelt előirányzat neve												
015558	X.	8						Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium					Fővárosi, megyei kormányhivatalok és járási kormányhivatalok													
																							56 500			
Az előirányzatomódosítás érvényessége: a.) a költségvetési évben egyszeri jellegű																										

Az adatlap 5 példányban töltendő ki								A támogatás folyósítása/zárólása (módosítása +/-)					Összesen				I.n.év	II. n.év	III.n.év	IV.n.év		
Fejlesztési	1 példány							időarányos														
Állami Számvevőszék	1 példány							teljesítményarányos														
Magyar Államkincstár	1 példány							egyéb: azonnal					56 500						56 500			
Nemzetgazdasági Minisztérium	2 példány																					

* Az összetartozó előirányzat-változásokat (+/-) egymást követően kell szerepeltetni.

**A Kormány 1906/2013. (XII. 5.) Korm. határozata
a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium fejezet címrendi kiegészítéséről**

A Kormány egyetért azzal, hogy Magyarország 2014. évi központi költségvetésében a X. Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium fejezet, 20. Fejezeti kezelésű előirányzatok címen belül új „Fővárosi és megyei kormányhivatalok peres ügyei” megnevezésű előirányzat kerüljön létrehozásra 10 millió forinttal, fejezeten belüli átcsoportosítással, továbbá azzal, hogy a létrehozott előirányzat beépítésre kerüljön a Magyarország 2014. évi központi költségvetésének az 5. „A központi alrendszer azon előirányzatai, melyek teljesülése módosítás nélkül eltérhet az előirányzattól” című melléklet 2. „Az előirányzat a Kormány jóváhagyásával túlléphető” részébe.

Felelős: nemzetgazdasági miniszter
közigazgatási és igazságügyi miniszter
Határidő: azonnal

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány 1907/2013. (XII. 5.) Korm. határozata
a főváros 2013–2014 telén esedékes hajléktalan-ellátási feladatainak támogatása érdekében
a IX. Helyi önkormányzatok támogatásai fejezeten belüli előirányzat-átcsoportosításról**

A Kormány

- az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 33. § (1) bekezdésében biztosított jogkörében eljárva
 - elrendeli a Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló 2012. évi CCIV. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 1. melléklet IX. Helyi önkormányzatok támogatásai fejezetnek a 30. A főváros 2013–2014 telén esedékes hajléktalan-ellátási feladatainak támogatása címmel történő kiegészítését;
Felelős: nemzetgazdasági miniszter
belügyminiszter
Határidő: azonnal
 - elrendeli a főváros 2013–2014 telén esedékes hajléktalan-ellátási feladatainak támogatása érdekében 80,0 millió forint egyszeri átcsoportosítását a Kvtv. 1. melléklet IX. Helyi önkormányzatok támogatásai fejezet, 3. A helyi önkormányzatok kiegészítő támogatásai cím terhére, a Kvtv. 1. melléklet IX. Helyi önkormányzatok támogatásai fejezet, 30. A főváros 2013–2014 telén esedékes hajléktalan-ellátási feladatainak támogatása cím javára az 1. melléklet szerint;
Felelős: nemzetgazdasági miniszter
belügyminiszter
Határidő: azonnal
- egyetért azzal, hogy a belügyminiszter a Kvtv. helyi önkormányzatok támogatásait tartalmazó költségvetési fejezetéből a főváros 2013–2014 telén esedékes hajléktalan-ellátási feladatainak támogatása érdekében nyújtandó támogatás felhasználásának és elszámolásának feltételeiről 2013. december 15-ig támogatási megállapodást köt Budapest Főváros Önkormányzatával;
- egyetért azzal, hogy a belügyminiszter a 2. pont szerinti megállapodás megkötését követően a támogatást utólagos, legkésőbb 2014. december 31-ig történő elszámolási kötelezettséggel folyósítsa Budapest Főváros Önkormányzata számára.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet az 1907/2013. (XII. 5.) Korm. határozathoz

IX. Helyi önkormányzatok támogatásai

ADATLAP A KÖLTSÉGVETÉSI ELŐIRÁNYZATOK MÓDOSÍTÁSÁRA
a Kormány hatáskörében
Költségvetési év: 2013.

Millió forintban, egy tizedessel!

ÁHT. egyeti azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog- cím csop. szám	Jog- cím szám	Előir. csoport száma	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog- cím csop. név	Jog- cím név	Előir. csop. név	KIADÁSOK											Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/ határozat száma								
														Kiemelt előirányzat neve																					
	IX.							Helyi önkormányzatok támogatásai																											
344617		30						A főváros 2013-2014 telén esedékes hajléktalan-ellátási feladatainak támogatása																		80,0									
018450		3						A helyi önkormányzatok kiegészítő támogatásai																			-80,0								
Az előirányzatomódosítás érvényessége: a.) a költségvetési évben egyszeri jellegű																																			

Millió forintban, egy tizedessel!

Az adatlap 5 példányban töltendő ki		Az előirányzatok felhasználása/zárolása (módosítás +/-) Összesen:						I. n. év	II. n. év	III. n. év	IV. n. év
Fejezet	1 példány	időarányos									
Állami Számvevőszék	1 példány	teljesítményarányos									
Magyar Államkincstár	1 példány	egyéb <u>AZONNAL</u>				80,0					80,0
Nemzetgazdasági Minisztérium	2 példány										

A Kormány 1908/2013. (XII. 5.) Korm. határozata**Bicske Város Önkormányzata által a Saubermacher-Bicske Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság megvásárlása érdekében a IX. Helyi önkormányzatok támogatásai fejezeten belüli előirányzat-átcsoportosításról**

A Kormány

1. az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 33. § (1) bekezdésében biztosított jogkörében eljárva
 - a) a Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló 2012. évi CCIV. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 1. melléklet IX. Helyi önkormányzatok támogatásai fejezet címrendjét a 31. Bicske Város Önkormányzata feladatainak támogatása címmel egészíti ki,
Felelős: nemzetgazdasági miniszter
belügyminiszter
Határidő: azonnal
 - b) elrendeli a Saubermacher-Bicske Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság megvásárlása és a közszolgáltatás újraindítása érdekében 485 millió forint egyszeri átcsoportosítását a Kvtv. 1. melléklet IX. Helyi önkormányzatok támogatásai fejezet, 2. Helyi önkormányzatok által felhasználható központosított előirányzatok cím terhére, a Kvtv. 1. melléklet IX. Helyi önkormányzatok támogatásai fejezet, 31. Bicske Város Önkormányzata feladatainak támogatása cím javára az 1. melléklet szerint,
Felelős: nemzetgazdasági miniszter
belügyminiszter
Határidő: azonnal
2. egyetért azzal, hogy a belügyminiszter a Saubermacher-Bicske Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság megvásárlása és a közszolgáltatás újraindítása érdekében nyújtandó támogatás felhasználásának és elszámolásának feltételeiről 2013. december 15-éig támogatási megállapodást köt Bicske Város Önkormányzatával, melyben külön ki kell térni a tulajdonszerzést szolgáló 440 millió forint és a közszolgáltatás újraindítását szolgáló 45 millió forint támogatásrészek felhasználásával és elszámolásával kapcsolatos feltételekre,
3. egyetért azzal, hogy a belügyminiszter a 2. pont szerinti megállapodás megkötését követően a támogatást utólagos, legkésőbb 2014. december 31-éig történő elszámolási kötelezettséggel folyósítsa Bicske Város Önkormányzata számára.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány 1909/2013. (XII. 5.) Korm. határozata
a Karcagi Járási Hivatal elhelyezéséhez szükséges beruházási források biztosításáról**

A Kormány

1. egyetért a Karcagi Járási Hivatal egyes szervezeti egységeinek új irodaépületben történő elhelyezésének szükségességével;
2. felhívja a nemzetgazdasági minisztert és a közigazgatási és igazságügyi minisztert, hogy az 1. pontban foglaltak megvalósítása érdekében gondoskodjon a Karcagi Járási Hivatal egyes szervezeti egységeinek új épületben történő elhelyezéséhez szükséges 258,6 millió forint X. Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium fejezetben történő biztosításáról;

Felelős: nemzetgazdasági miniszter
közigazgatási és igazságügyi miniszter

Határidő: azonnal

3. felhívja a közigazgatási és igazságügyi minisztert, hogy a nemzeti fejlesztési miniszter közreműködésével gondoskodjon az 1. pontban foglaltak megvalósítása érdekében a Karcagi Járási Hivatal egyes szervezeti egységeinek új épületben történő elhelyezéséhez szükséges ingatlan állami tulajdonba vételéről.

Felelős: közigazgatási és igazságügyi miniszter
nemzeti fejlesztési miniszter

Határidő: azonnal

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Magyar Közlönyt a Szerkesztőbizottság közreműködésével a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Biró Marcell,

a szerkesztésért felelős: dr. Borókainé dr. Vajdovits Éva.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 2–4.

A Határozatok Tára hivatalos lap tartalma a Magyar Közlöny IX. részében jelenik meg.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyar kozlony.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhű másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Majláth Zsolt László ügyvezető.